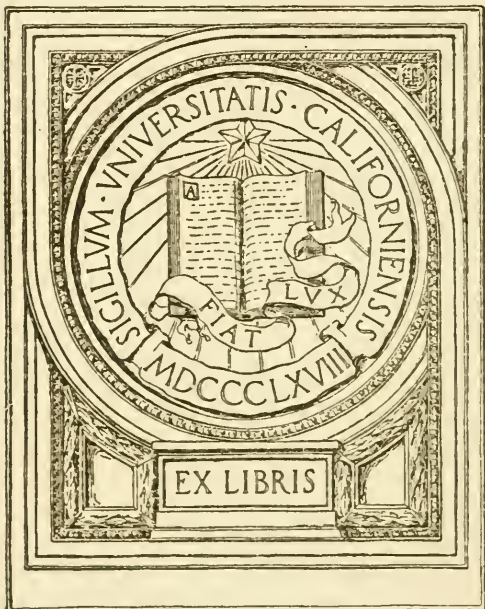

UNIVERSITY OF CALIFORNIA
AT LOS ANGELES

EX LIBRIS

UNIVERSITY of CALIFORNIA

AT

LOS ANGELES

LIBRARY

Digitized by the Internet Archive
in 2008 with funding from
Microsoft Corporation

BVCOLICI GRAECI .

RECENSVIT ET EMENDAUIT

VDALRICVS DE WILAMOWITZ-MOELLENDORFF

EDITIO ALTERA CORRECTIOR

OXONII

E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO

M D CCCC X

4952 5

54557

OXONII

Excudebat Horatius Hart

Typographus academicus

OXONIAE IN AEDIBUS
HARTI

PRINTED IN ENGLAND.

1772
A3
110

reg

PRAEFATIO

THEOCRITVS cum carmina sua collecta non edidisset, singula et in manibus hominum versabantur et in bibliothecarum laterculis recensebantur, quamvis exigua, tamen suo quodque nomine instructa: hoc est cur etiam nunc in codicibus appellentur idyllia, sicut singula Pindari carmina εἶδη sunt. plerumque compluria uno volumine fuisse comprehensa, prout scribae libuerit, facile credimus, sed nec demonstrari hoc potest nec momentum facit. Sullana demum aetate Artemidorus Pseudaristophaneus, haud ignobilis grammaticus, Bucolicorum syllogam composuit gloriaturque hoc facto in epigrammate, quod in prolegomenis scholiorum Theocriteorum servatum locum sibi flagitavit etiam in huius editionis fronte. nam ad Artemidorum tantum non omnia redeunt quae edimus. qui Bucolicorum nomine, licet multis Theocriti potissimum carminibus parum conveniret, haud inepte usus est, siquidem Moschus Siculus, Aristarchi familiaris, et post eum Bio Smyrnaeus volumina sua βουκολικά appellaverant, in quibus praeter heroica multa βιωτικῶς temperata etiam lusus amatorii inerant a Bione ipso ἐρωτύλα vocati. quorum exemplo ducti cum haud pauci poetae se in eadem area exercuissent exercerentque, larga Artemidoro suppetebat materia, cum in unum stabulum Bucolica congregaret,

fuitque ille, ut solent qui aequalium poetarum flores colligunt, indulgentior quam posteritatis iudicium approbare potest. quaecumque Artemidori collectio praeter Theocritea continebat, et grammaticorum curae manebant expertia nec multum omnino legebantur; tamen haud exigua pars eorum per aliquot codicum Theocriteorum familias (quas signis Π et Φ significavi) usque ad Byzantinos et per eos ad nos pervenit; qua de causa Appendicem Bucolicorum eam nominavi. sunt autem haec carmina omnia anonyma, vel ea quae Moschi aut Bionis esse aliunde constat; nam ultimis Byzantinorum fidem cautus homo habebit nullam.

Artemidorus cum Theocritea colligeret duobus saeculis interiectis, fieri non poterat quin nonnulla Theocriti carmina non iam reperiret, alia reciperet minime genuina. desideratur Berenice, cuius aliquot versus grammatico fere aequali Artemidori debemus, atque in operum tabula Suidiana, cuius haec quidem pars ad veteres bibliothecarum laterculos redire videtur, recensentur Ἐλπίδες Προϊτίδες Ἰρωίται Ἐπικήδεια, quae carmina sive genuina sive spuria penitus interiere. contra legimus inter Theocritea carmina octavum et nonum vulgo numerata a Theocrito alienissima; plura etiam falso eidem tribuuntur epigrammata. nam horum quoque collectionem confecisse Artemidorus demum censendus est, quoniam Meleager Gadarenus in Corona sua texenda Theocriti virtutem in hoc quoque carminum genere spectatam omnino ignoravit. contextus verborum quantum inter Theocriti et Artemidori tempora perpessus sit, nullo pacto valemus aestimare: quamquam intactus certe non

mansit. nobis necessario Theocritus is est quem Artemidorus edidit.

Theo Artemidori f. cum multos alios saeculi tertii poetas, tum Theocritum edendum curavit docto commentario illustratum. quae editio statim diripi coepta tantam Theocrito gloriam conciliavit, quanta ne vivus quidem floruerat, maxime per Vergilium rusticae poeseos imitatore. nam ex hoc demum tempore inter summos Graecorum poetas habetur Theocritus, legunturque vulgo carmina separata ab imitatoribus, quos Artemidorus addiderat, instructa argumentis et scholiis, ornata epigrammate ἄλλος ὁ Χῖος, quod servatum per prolegomena cum Artemidori epigrammate suo loco restituimus. succedebant, uti par erat, Theoni alii editores, inter quos Munatius, criticus Trallianus, et Amarantus excellunt, quem sub Marco fere eam cuius reliquias tenemus editionem comparasse satis certo colligitur. aut Amarantus aut Munatius Technopaegnia addidit; inest enim Ara Ionica Hadriano dedicata. venerunt deinde saecula quae artem non iam promoverent, mox thesauros litterarum hereditate acceptos dilapidarent. itaque bucolicorum studia, postquam saeculis quinto et sexto multa imitatorum conamina excitarunt, obmutescunt plane usque ad Tzetzae et Eustathii tempora. interim vero Technopaegnia, Epigrammata, Moschi Amor recepta sunt in Anthologiam Palatinam. quod factum Technopaegniis unum erat saluti: nam qualia in bucolicorum codicibus tradita sunt ad unum redeunt exemplum funditus corruptum. contra Moschi Amor longe corruptiorem bucolicis codicibus refert recensionem; videtur e Moschi ipsius libello ex-

cerptus esse, qui saec. v. certe superstes fuerat. ad eundem redit Europa seorsim a bucolicis servata. inde a saeculo xii Byzantini grammatici bucolica carmina sedulo conquirunt, describunt, emendant. horum demum nos utimur libris, praeterquam quod Hylae pauca verba Oxyrhynchi inventa sunt, scripta in papyro, sed corruptiora nostris; quae suo loco subnotavi. scio alias extare Theocriteae papyri lacinias; sed haec a possessoribus officii sui negligentibus abdita tenentur.

Sunt sane permulti codices¹ quos quantumvis studeam brevitati commemorare necesse habui. Ambrosianus K ceteros omnes semper aequiparat auctoritate unus coniunctos, sed incedere uno hoc duce nequaquam licet. in primis duodecim carminibus proximum locum occupat M, nec laude sua fraudandi aut P Q T coniuncti (P ipse proterve interpolatus) aut H S; A E U fortasse praestabat omnino abicere. B etiam in his primis carminibus eximius fuisse videtur, sed per Call. et Iunt. editiones parum notus est. bona etiam V et D praebent, per haec carmina fortasse parum noti, et Triclinius, sed obruta erroribus. omnino vero plaris aestimandus est consensus codicum quam rarissima quae unus alterve contra reliquos conservavit genuina, sive coniectura attigit verum. secuntur carmina 14, 2, 15-18, ad quae in nonnullis libris se applicat Epitaphius Bionis; sensim magis inter se dissident familiae, codices modo pauciores, modo plures iam in his carminibus praesto sunt. itaque inde a 16 singulis subscripsi, quibus codicibus

¹ Codicum signa explicata habes in siglorum conspectu huic praefationi subnexo.

usus essem. K eandem fere servat virtutem, nec minus B, sed magis magisque praevalet familia $\Phi = V L Tr.$; H S vero exiguam, M P T A E U vix ullam adferunt utilitatem. Φ familia, ad quam in Dioscuris et Hercule M referendus est, multa deinceps carmina ex Artemidori sylloga servavit, sive cum Π , sive cum S (Megaram et Moschi Amorem) sive sola. Bacchas et Oaristyn sola praebet familia $\Pi = B C D$, ad quam in Paedico 1 et Epigrammatis K, in Colo H accedit; sed Paedicon 2 in B D, Paedici 1 maior pars in B deest. memorabile quam diversam speciem offerant carmina in eodem libro servata, velut in Φ Piscatores et Amor fugitivus, in Π Bacchae et Oaristys. item diversa est virtus familiarum; modo Π , modo Φ praestat, quamquam Φ cum omnino plures praebet errores tum in dialecticis saepe Doridem proterva intrudit interpolatione. conflagimus enim in his omnibus cum incuria et cum fraude librariorum; multa vitia nos latere probabile est, saepe iudicium cohibendum. alia res in Theocrito, quem doctae grammaticorum curae debemus acceptum. hoc ne unquam obliviscamur longe gravius est quam codicum corradere lectiones. tenendum est, a nobis demum scholia a textu secerni, varias lectiones in textu a grammaticis tractato semper fuisse traditas, nimirum eodem consilio quo nos apparatus criticum subscribimus. itaque memoriam archetypi ut ita dicam fuisse duplicem, ac librariorum modo utranque descripsisse modo alteram utram lectionem; ergo in eis quidem quae ad antiquitatem pertinent lectionibus optionem nobis datam esse, contra ea quae singuli libri singularia contra scholia praebeant plerumque erroris aut fraudis con-

vinci. haec multo multorum librorum scholiorumque usu didicerit necesse est qui artis criticae subsidia ad recensendos emendandosque poetas Graecos olim a grammaticis tractatos recte adhibere voluerit. apparatus criticum autem componimus, ut legentes ipsi recensionis documenta praesto habeant, minime vero ut ipsi eandem operam denuo impendant quam editor praestitit. huius est cavere, nequid boni metalli pereat, huic omnia quamvis sordida diligenter sunt examinanda: sed nefas est omnes promere scorias. quas cum effunderet, ipse Ahrens effecit ut obscuraret quam egregie instituerat recensionem. ego igitur ne in dialecticis quidem nisi monito lectore quidquam novavi contra consentientem librorum memoriam, sed singulorum errores huius generis et quae similia sunt scitu omnino indigna constanter abieci. est sane ardua res, nec facile contingit ut aequis iudicibus satis facias, nedum tibi ipsi; spero tamen effectum esse ut legentibus ea praesto sint quae pro vere traditis haberi possunt. rationes autem quas in recensendis emendandisque Bucolicis sequendas esse didici, accurate exposui in libro qui prela iam exercet *Textgeschichte der griechischen Bukoliker*. Theocriti carmina quae proximo saeculo plerisque visa sunt pessime corrupta, ita ut emendaturo nihil non liceret, hodie intellegentes homines consentiunt grammaticorum curis semper fuisse defensa: itaque emendatoris officium plerumque eo continetur, ut recta eligat et descriptionis antiquae apices recte interpretetur. praeterea Theocritum satis habemus cognitum, ut et a linguae vitiis cum fuisse immunem sciamus et omnino recte cogitandi dicendique peritissimum; sed

pro mimico poeseos genere minime sibi constantem, ne in dialecto quidem. pleraque igitur aut intellegi aut cur non intellegantur intellegi aio, sive per corruptelam hoc accidit, sive quod aut rusticus aut docta imitatione obscuratus sermo explicatione extrinsecus petenda eget. longe alia res in Appendice. ibi nec larga nec constans suppetit memoria, defuerunt semper grammaticorum studia, multa igitur etiam ex eis quae toleramus vera non esse suspicandum est, alia penitus sunt corrupta, ex parte tantum ingenio emendantium sanata aut sanabilia. itaque philologi nova periclitari numquam desistent; ego vero sicubi ad verum perveniri posse desperavi, in traditis me cohibui, veluti in dialecticis non inconstantem solum, sed adeo falsam sciens conservavi memoriam.

Quandoquidem omnino a vulgatis ad tradita redire et debui et volui, in ordine carminum auctorumque nominibus conservare non poteram quae ad arbitrium constituta plerisque vel hodie pro traditis sunt. ac Theocritea quidem quamvis diverso loco tradita composui, sed hoc erat editionis antiquae ordinem restituere. cetera vero in Appendice proposui libros nobis servatos secutus. secuntur Moschi et Bionis fragmenta e Florilegiis excerpta; agmen claudunt Technopaegnia. quae quamvis rectius Theocrito subicerentur, e cuius editione sumpta sunt, tamen huc reicere malui, cum sine damno tantum quidem consuetudini condonari posse videretur. novos numeros Appendicis carminibus adscripsi, sed in Theocrito certe veteres semper tenendos esse censeo, quamvis non iam convenientes. mihi quidem veterum grammaticorum mos maxime arridet, qui suo quodque

idyllium nomine laudant; sed ne vulgati quidem numeri molestiam cuiquam parabunt, modo conspectu carminum uti voluerit quem in fronte libri proposui.

Et in ordinandis carminibus et omnino in recensionis munere administrando quamvis olim aliunde profectus nunc vestigia premo Henrici Ludolfi Ahrens, viri multo maioris quam clarioris, gratissimoque animo profiteor, si quam haec editio laudem meretur, eam illi deberi tantum non omnem. etiam codicum et editionum lectiones permultas ab Ahrente sumpsit, quamquam Italicos certe codices omnes ipse inspexit et quatenus opus esse videbatur contuli; nonnulla etiam alii viri amica ope oblata inspexerunt.

Interpretatio ab his editionibus aliena est. cum vero argumenta a veteribus grammaticis singulorum carminum scholiis praemissa vulgo adderentur, haec quidem repetenda non duxi, sed eorum loco ipse omnibus carminibus scripsi argumenta, ea fere sectatus quae probatissimi grammatici in hoc scribendi genere legentibus proponere soliti erant. quae haud incommoda visum iri spero; sed ab afferendis aut propriis aut alienis scriptis omnino abstinui. praeterea Syrix et Ara utraque per aenigmata tam obscura scripta sunt, ut sine paraphrasi legi vix possint. hic quoque commodum visum est pro veteris paraphrasis reliquiis novam conficere. denique numeros versuum minime faciles breviter indicavi.

Studia Theocritea cum adulescens ardentissime coluissem, nuper novo impetu capessiveram, cum a viris gravissimis qui prelis Clarendonianis praesunt Bucolicos Graecos edere iussus sum. parui libentissime: nam et privatim obstrictus tenebar almae matris

Oxoniensis beneficio, et Germanum philologum, si potest, gratiam referre decet Britanniae, e qua ante hos centum annos accurata linguae Graecae cognitio nobis tradita est. imprimis autem viro bono et patriae et humanitatis amanti nihil sanctius est colendum communiōne illa bonarum artium, per quam quicumque inter omnes gentes vero investigando vitam impendimus, vel ut breviter dicam, quicumque *γνησίως φιλοσοφούμεν*, regibus populisque viam praeimus quae sola ad mundi salutem et concordiam ducit.

VDALRICVS DE WILAMOWITZ-MOELLENDORFF.

Dabam Berolini,

Id. Aug. 1905.

Novis exemplis cum opus esset, praefationis et adnotationis supplementum in calce libelli collocavi, in quo prostant quaecumque in fixa typorum compage mutari non poterant; supplementum adeundum esse singulis locis notat asteriscus.

V. DE W.-M.

A. d. xii Kal. Iul.

CONSPECTVS CARMINVM

Ordo vulgaris	Nomen	Pagina
Theocriti		
1	Θεοκρίτου Θύρσις	1
2	Θεοκρίτου Φαρμακείτριαι	42
3	Θεοκρίτου Κῶμος	12
4	Θεοκρίτου Νομείς	14
5	Θεοκρίτου Αἰπολικόν	17
6	Θεοκρίτου Βουκολιασταί α'	22
7	Θεοκρίτου Θαλύσια	7
8	[Θεοκρίτου] Βουκολιασταί β'	24
9	[Θεοκρίτου] Βουκολιασταί γ'	28
10	Θεοκρίτου Ἐργατίλαι	29
11	Θεοκρίτου Κύκλωψ	32
12	Θεοκρίτου Ἀίτης	35
13	Θεοκρίτου Ὕγλας	36
14	Θεοκρίτου Κυνίσκας ἔρως	39
✓ 15	Θεοκρίτου Ἀδωνιάζουσαι	48
16	Θεοκρίτου Χάριτες	58
17	Θεοκρίτου Πτολεμαῖος	53
18	Θεοκρίτου Ἑλένη	62
19	Append. 9 Κηριοκλέπτης	121
<u>20</u>	Append. 6 Βουκολίσκος	115
<u>21</u>	Append. 7 Ἀλιεῖς	117
22	Θεοκρίτου Διόσκουροι	69
† 23	Append. 12 Ἐραστής	127
✓ 24	Θεοκρίτου Ἡρακλίσκος	64
25	Append. 2 Ἡρακλῆς	96
26	Append. 4 Λῆναι	111
<u>27</u>	Append. 5 Ὀαριστός	112
28	Θεοκρίτου Ἡλακάτη	77
29	Θεοκρίτου Παιδικόν α'	78
30	Θεοκρίτου Παιδικόν β'	80
	Θεοκρίτου Ἐπιγράμματα	82
	Θεοκρίτου fragmentum Βερενίκη	89

Ordo vulgaris		Nomen	Pagina
Bionis 1	Append. 10	Βίωνος Ἀδώνιδος Ἐπιτάφιος	122
„ 2	Append. 13	Ἐπιθαλάμιος Ἀχιλλέως	130
„	Fragmenta	.	140
Moschi 1	Append. 8	Μόσχου Ἔρωσ δραπέτης	120
„ 2	Append. 14	Μόσχου Εὐρώπη	131
„ 3	Append. 1	Βίωνος ἐπιτάφιος	91
„ 4	Append. 3	Μεγάρα	106
„	Fragmenta	.	138
Technopaegnia			
		Σιμίον Πέλεκυς	146
		Σιμίον Πτέρυγες	147
		Σιμίον Ὠιόν	148
		Θεοκρίτου Σῦριγξ	150
		Δωσιάδου Βωμός	152
		Βησαντίνου Βωμός	154
Olim Theocriti 30	Append. 11	εἰς νεκρὸν Ἀδωνιν	126

SIGLA

A = AMBROSIANVS G 32, saec. xiv. Theocr. 1-18.

B = Codex deperditus Bucari (Pauli Capodivacca) Patavinus, usurpatus a M. Musuro (Mus.), cuius apographa vel excerpta passim prostant in editionibus anni 1516, Romana Zachariae Calliergis (Call.) et Florentina Iuntae (Iunt.) continebat Theocriti omnia praeter 29 inde a v. 26 et 30, Simiae Alas et Securim, carmina appendicis II.

C = AMBROSIANVS B 75, saec. xv/xvi. usu venit, ubi II signo utor, etiam Theocr. 28, 29, 30, et in Simiae Ovo. reliqua descripta sunt sive de Triclinio sive de Aldina.

D = PARISINVS 2726, saec. xv. usu venit sicut C, ubi II signo utor; habet etiam Theocritea priora, in quibus raro commemoratur.

E (5 Sanctamand. Ahrens) = VATICANVS 42, saec. xiv. Theocr. 1-18, Syrinx.

F = AMBROSIANVS B 99, saec. xiii, Moschi Europa. pars recentior continet Technopaegnia quaedam.

H (6 Sanctamand. Ahrens) = VATICANVS 913, saec. xiii/xiv. Theocr. 1-15, 18, 28, 29 1-8. Epitaph. Bionis.

K = AMBROSIANVS 222, saec. xiii. Theocr. 1-17, 29. Epigr. Simiae Alae et Securis.

L = PARISINVS 2831, saec. xiv. Theocr. 14-17. Epitaph. Bion.

M (9 Sanctamand. Ahrens) = VATICANVS 915, saec. xiii. Theocr. 1-17 (valde lacunosa), Syrinx. familiae Φ habet Theocr. 22 et Herculem; denique Moschi Europam.

O (b. Dorvillii, 8 Sanctamand. Ahrens) = VATICANVS 40, saec. xii. Theocr. 5 62-8.

P = LAVRENTIANVS 32, 37, saec. xiv. Theocr. 1-17. Bionis Epitaph., Syrinx, et familiae Φ Theocr. 22 1-18, sed haec inutilia.

Q = PARISINVS 2887 anni 1298. Theocr. 1, 3 13.

S = LAVRENTIANVS 32, 16, anni 1281. Theocr. 1-18. Bionis Epitaphius, Moschi Amor et Europa, Megara.

T (3 Sanctamand. Ahrens, c Dorvillii) = VATICANVS 38, saec. xiv. Theocr. 1-14, 16.

U (4 Sanctamand. Ahrens) = VATICANVS 1825, saec. xiv. Theocr. 1-18.

V (23 Sanctamand. Ahrens, Hiller) = VATICANVS 1824 (pars prior est in Vat. 1825). habuit Theocr. 1-18 et carmina in quibus Φ signo utor. multa periere, in quibus plerumque suppetunt apographa W et X. saeculi est xiv.

W = LAVRENTIANVS *conv. soppr.* 15, saec. xv, descriptus ex V.

X (11 Sanctamand. Ahrens, Hiller) = VATICANVS 1311, descriptus ex V; alia negligenda sumpsit ex H, praeterea incertum unde Theocr. 24, 1-87.

Y = VATICANVS 434, saec. xiv. Technopaegnia aliquot.

Tr (M Sanctamand. Ahrens, Hiller) = PARISINVS 2832, Demetrii Triclinii. paucis omissis eadem praebet quae V habuit, praeterea Syringem et Dosiadae Aram.

edd. ant. Mediolanensem et Aldinas significat aut omnes aut ex parte, quae ante 1516 prodierunt.

Π et Φ , familiarum signa, quos codices comprehendant, singulis carminibus subscriptum est.

Iunt = editio Florentina Ph. Iuntae anni 1516.

Call = editio Romana Z. Calliergis anni 1516.

Alii libri siquando advocantur pleno nomine significantur.

Σ = Scholia, Σ^k Scholia Ambrosiana.

Consentiens codicum memoria sine omni signo in adnotatione prostat.

Accedunt in ed. 2 de quibus confer supplementum

R = codicis membranacei, saec. v, laciniae Parisinae et Vindobonenses.

Z = Laurentianus Ashburnhamiensis 1174, saec. xvi. Technopaegnia ab Holobolo edita.

ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ

ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

Βουκολικαὶ μοῖσαι σποράδες ποκά, νῦν δ' ἅμα πᾶσαι
ἐντὶ μιᾷς μάνδρας, ἐντὶ μιᾷς ἀγέλας.

Traditum cum scholiis; inde receptum in Anth. Pal. ix. 205

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ

Ἄλλος ὁ Χίος· ἐγὼ δὲ Θεόκριτος ὅς τὰδ' ἔγραψα
εἶς ἀπὸ τῶν πολλῶν εἰμὶ Συρηκοσίων,
υἱὸς Πραξαγόραο περικλειτῆς τε Φιλίνης·
μοῦσαν δ' ὀθνεῖην οὔτιν' ἐφελκυσάμην.

Traditum cum scholiis; inde receptum in Anth. Pal. ix. 434, ubi
Theocriti nomen adcrevit. singulorum librorum errores mentione
indigni Ἴ ὁ Χίος: Homerus, cf. 7. 47; 22. 218 2 cf. 16. 101
4 cf. περὶ ὕψους 33

[I] ΘΥΡΣΙΣ

ΠΟΙΜΗΝ ΚΑΙ ΑΙΠΟΛΟΣ

- Ἀδύ τι τὸ ψιθύρισμα καὶ ἅ πίτυς, αἰπόλε, τήνα
 ἅ ποτὶ ταῖς παγαῖσι μελίσδεται, ἀδὺ δὲ καὶ τὴ
 συρίσδες· μετὰ Πάνα τὸ δεύτερον ἄθλον ἀποισηί.
 αἶ κα τήνος ἔληι κεραὸν τράγον, αἶγα τὺ λαψηῖ·
 αἶ κα δ' αἶγα λάβηι τήνος γέρας, ἔς τὲ καταρρεῖ 5
 ἅ χίμαρος· χιμάρωι δὲ καλὸν κρέας, ἔστε κ' ἀμέλξης.
- ἄδιον, ὦ ποιμήν, τὸ τεὸν μέλος ἦ τὸ καταχές
 τήν' ἀπὸ τᾶς πέτρας καταλείβεται ὑψόθεν ὕδωρ.
 αἶ κα ταὶ Μοῖσαι τὰν οἶδα δῶρον ἄγωνται,
 ἄρνα τὺ σακίταν λαψηῖ γέρας· αἶ δέ κ' ἀρέσκη 10
 τήναις ἄρνα λαβεῖν, τὺ δὲ τὰν οἶν ὕστερον ἀξήι.
- λήις ποτὶ τὰν Νυμφᾶν, λήις αἰπόλε τήδε καθίξας,
 ὡς τὸ κάταιτες τοῦτο γεώλοφον αἶ τε μυρῖκαι,
 συρίσδει; τὰς δ' αἶγας ἐγὼν ἐν τῶιδε νομευσῶ.
- οὐ θέμις, ὦ ποιμήν, τὸ μεσαμβρινὸν οὐ θέμις ἄμμιν 15
 συρίσδεν. τὸν Πάνα δεδοίκαμες· ἦ γὰρ ἀπ' ἄγρας
 τανίκα κεκμακῶς ἀμπαύεται· ἔστι δὲ πικρός,
 καὶ οἱ ἀεὶ δριμεῖα χολὰ ποτὶ ῥινὶ κάθηται.
 ἀλλὰ τὺ γὰρ δὴ Θύρσι τὰ Δάφνιδος ἄλγε' ἄειδες

2 μελίζεται Σ 3 scribendum συρίσδει 6 κρήσ codd.,
 corr. V² alii recentes 7 ποιμήν H²: ποιμάν vulg. 11 ἀξή H² S²:
 ἀξήσ (-εῖς) cett. 12 τῶδε K 13 ἐς τὸ S H² A E Tr. ᾧ (ᾧ)
 codd.; cf. 5. 101 15 γρ. ἀμῖν K 17 ἔστι Stob. 20. 23, H²:
 ἔντι codd. δὲ H A¹ T Stob.: γε cett. 18 γρ. ἐπὶ H 19 ἄειδες,
 ἄειδε, εἶδες vv. ll. Σ et inde codd.

καὶ τὰς βουκολικὰς ἐπὶ τὸ πλεόν ἴκεο μοίσσας, 20
 δεῦρ' ὑπὸ τὰν πτελέαν ἐσδώμεθα τῷ τε Πριήπῳ
 καὶ τὰν κρανίδων κατενατίον, ἄπερ ὁ θῶκος
 τῆνος ὁ ποιμενικὸς καὶ ταὶ δρῦες. αἱ δὲ κ' ἀείσῃσι,
 ὡς ὄκα τὸν Λιβύαθε ποτὶ Χρόμιν αἴσας ἐρίσδων,
 αἰγὰ τέ τοι δωσῶ διδυματόκον ἐς τρὶς ἀμέλξαι, 25
 ἃ δὴ ἔχοισ' ἐρίφως ποταμέλγεται ἐς δύο πέλλας,
 καὶ βαθὺ κισσύβιον κεκλυσμένον ἀδέι κηρῶι,
 ἀμφῶες νεοτευχές, ἔτι γλυφάνοιο ποτόσδοι.
 τῷ ποτὶ μὲν χεῖλη μαρῦεται ὑψόθι κισσός,
 κισσὸς ἐλιχρῦσῳ κεκοιμένος· ἃ δὲ κατ' αὐτόν 30
 καρπῶι ἔλιξ εἰλείται ἀγαλλομένα κροκόεντι.
 ἔντοσθεν δὲ γυνά τι θεῶν δαίδαλμα τέτυκται,
 ἀσκητὰ πέπλωι τε καὶ ἄμπυκι. πὰρ δὲ οἱ ἄνδρες
 καλὸν ἐθειράζοντες ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλος
 νεικεῖουσ' ἐπέεσσι. τὰ δ' οὐ φρενὸς ἄπτεται αὐτᾶς· 35
 ἀλλ' ὄκα μὲν τῆνον ποτιδέρκεται ἄνδρα γέλαισα,
 ἄλλοκα δ' αὖ ποτὶ τὸν ῥίπτει νόον. οἱ δ' ὑπ' ἔρωτος
 δηθὰ κυλοιδιόωντες ἐτώσια μοχθίζοντι.
 τοῖς δὲ μέτα γριπεύς τε γέρων πέτρα τε τέτυκται
 λεπράς, ἐφ' αἱ σπεύδων μέγα δίκτυον ἐς βόλον ἔλκει 40
 ὁ πρέσβυς, κάμνουσι τὸ καρτερόν ἀνδρὶ ἐοικῶς.
 φαίης κα γνίων νιν ὄσον σθένος ἐλλοπιεύειν·
 ὠδέ οἱ ὠιδῆκαντι κατ' ἀνχένα πάντοθεν ἴνες
 καὶ πολιῶι περ ἐόντι, τὸ δὲ σθένος ἄξιον ἦβας.
 τυτθὸν δ' ὄσον ἄπωθεν ἀλιτρυτοιο γέροντος 45
 Πυρναίαις σταφυλαῖσι καλὸν βέβριθεν ἀλώα,
 τὰν ὀλίγος τις κῶρος ἐφ' αἵμασιαῖσι φυλάσσει
 ἦμενος· ἀμφὶ δὲ νιν δὴ ἀλώπεκες ἃ μὲν ἀν' ὄρχως

23 ποιμενικός H² Tr. Iunt.: πωμ. cett. 24 ὄκα K H Iunt.:
 πόκα K v.l. cett. (ποτὲ glossa H) 25 δὲ K A E: νιν S: γε in
 ras. H 29 περὶ P T Q U Tr.: ποτὶ cett. Σ^K 30 κεκοιμένος
 P T Tr. Et. Sorb. (Gud.) ἀκόνητον: κεκοιμισμένος cett.: non intellegitur
 36 γέλαισα scripsi: γελοῖσα (-ῶσα, -εῦσα, -ᾶσα P) 42 κεν
 48 μιν

φοιτῆι σινομένα τὰν τρώξιμοι, ἅ δ' ἐπὶ πῆραι
 πάντα δόλον τεύχοισα τὸ παιδίον οὐ πρὶν ἀνησεῖν 50
 φατὶ πρὶν ἢ ἀκρατισμὸν ἐπὶ ξηροῖσι καθίξει.
 αὐτὰρ ὅγ' ἀνθερίκοισι καλὰν πλέκει ἀκριδοθήραν
 σχοίνωι ἐφαρμόσδων· μέλεται δέ οἱ οὔτε τι πήρας
 οὔτε φυτῶν τοσσῆνον, ὅσον περὶ πλέγματι γαθεῖ.
 παντῶι δ' ἀμφὶ δέπας περιπέπταται ὑγρὸς ἄκανθος. 55
 αἰπολικὸν θάημα· τέρας κέ τυ θυμὸν ἀτύξαι.
 τῶ μὲν ἐγὼ πορθμῆϊ Καλυδνίωι αἰγὰ τ' ἔδωκα
 ὦνον καὶ τυρόεντα μέγαν λευκοῖο γάλακτος·
 οὐδέ τί πω ποτὶ χεῖλος ἐμὸν θίγεν, ἀλλ' ἔτι κεῖται
 ἄχρατον. τῶι κά τυ μάλα πρόφρων ἀρεσαίμαν, 60
 αἶ κά μοι τὸ φίλος τὸν ἐφίμερον ὕμνον ἀείσης.
 κοῦτι τυ κερτομέω. πόταγ' ὠγαθέ· τὰν γὰρ ἀοιδίαν
 οὐ τί παι εἰς Ἀΐδαν γε τὸν ἐκλελάθοντα φυλαξεῖσι.

— Ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
 Θύρσις ὄδ' ὡξ Αἴτνας, καὶ Θύρσιδος ἀδέα φωνά. 65
 πῆ ποκ' ἄρ' ἦσθ', ὅκα Δάφνις ἐτάκετο, πῆ ποκα Νύμφαι;
 ἦ κατὰ Πηνειῶ καλὰ τέμπεα; ἦ κατὰ Πίνδω;
 οὐ γὰρ δὴ ποταμοῖο μέγαν ῥόον εἶχετ' Ἀνάπω,
 οὐδ' Αἴτνας σκοπιάν, οὐδ' Ἄκιδος ἱερὸν ὕδωρ.

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς. 70
 τῆνον μὰν θῶες, τῆνον λύκοι ὠρύσαντο,
 τῆνον χῶκ δρυμοῖο λέων ἔκλαυσε θανόντα.

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.

50 κείθοισα Σ v. l. 51 ἀκρατισμὸν Σ unus : ἀκράτιστον Σ codd.
 52 ἀνθερίκοισι K Eustath. ad Γ 227 : ἀνθερίκεσσι cett. 56 αἰολικὸν
 Σ v. l. Hesych. s. v. : αἰολίχον Σ v. l. θάημα legerunt Alpheus A. P.
 ix. 101, Ausonius ep. 14. 33, Hesych. (θέημα cod.) : τι θάημα codd.
 57 πορθμῆι Καλυδνίωι Σ v. l. : πορθμεῖ (-μῆ H) Καλυδωνίω Σ codd.
 60 καὶ vel κεν 61 κεν 62 τυ Iunt. : τοι vel inde nati errores
 in codd. 64 intercalarem formavi secundum Σκ : codd. aut
 ignorant πάλιν (S H A E) aut inconstanter ponunt (K P T Q) ; λήγετε
 habent ab 127 deinceps 65 ἄδε ἅ (ἦ) v. l. P Q U 71 ὠδύραντο
 K H T 72 ἔκλαυσε K (Σ) : ἄν ἔκλαυσε Σ v. l., inde ἀνέκλ. cett.
 codd.

πολλάί οί πὰρ ποσσὶ βόες, πολλοὶ δέ τε ταῦροι,
πολλαὶ δὲ δαμάλαι καὶ πόρτιες ὠδύραντο. 75

ἄρχετε βουκολικῆς Μοῦσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
ἦνθ' Ἐρμᾶς πράτιστος ἀπ' ὄρεος, εἶπε δέ ' Δάφνι,
τίς τυ κατατρύχει; τίος ὠγαθὲ τόσσον ἔρασαι; '

ἄρχετε βουκολικῆς Μοῦσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
ἦνθον τοὶ βοῦται, τοὶ ποιμένες, ὠιπόλοι ἦνθον 80

πάντες ἀνηρώτευν, τί πάθοι κακόν. ἦνθ' ὁ Πρίηπος
κῆφα ' Δάφνι τάλαν τί τυ τάκεαι; ἅ δὲ τὲ κώρα
πάσας ἀνὰ κράνας, πάντ' ἄλσεα ποσσὶ φορεῖται

ἄρχετε βουκολικῆς Μοῦσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
ζάτεισ' ἅ δύσερώς τις ἄγαν καὶ ἀμήχανος ἐσσί. 85

βούτας μὲν ἐλέγευ, νῦν δ' αἰπόλωι ἀνδρὶ ἕοικας.
ὠιπόλος ὄκκ' ἐσορῆι τὰς μηκάδας οἶα βατεῦνται,
τάκεται ὀφθαλμῶς, ὅτι οὐ τράγος αὐτὸς ἔγεντο.

ἄρχετε βουκολικῆς Μοῦσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
καὶ τὸ δ' ἐπεὶ κ' ἐσορῆις τὰς παρθένος οἶα γελᾶντι, 90
τάκεαι ὀφθαλμῶς, ὅτι οὐ μετὰ ταῖσι χορεύεις.'

τὼς δ' οὐδὲν ποτελέξαθ' ὁ βουκόλος, ἀλλὰ τὸν αὐτῷ
ἄννε πικρὸν ἔρωτα καὶ ἐς τέλος ἄννε μοῖραι.

ἄρχετε βουκολικῆς Μοῦσαι, πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
ἦνθέ γε μὰν ἀδεῖα καὶ ἡ Κύπρις γελαίοισα, 95

λάθρη μὲν γελαίοισα, βαρὺν δ' ἀνὰ θυμὸν ἔχοισα,
κεῖπε ' τύ θην τὸν Ἐρωτα κατεύχεο Δάφνι λυγιξεῖν
ἦ ῥ' οὐκ αὐτὸς Ἐρωτος ὑπ' ἀργαλέω ἐλυγίχθης; '

ἄρχετε βουκολικῆς Μοῦσαι, πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
τὰν δ' ἄρα χῶ Δάφνις ποταμείβετο. ' Κύπρι βαρεῖα, 100
Κύπρι νεμεσσατά, Κύπρι θνατοῖσιν ἀπεχθής·

75 δ' αὐτὸ H S Tr., cf. Euror. 34 78 ἔρασαι S¹ P T² Q A; cf.
z. 149. productio permira 82 τί νυ T Q U τέ S Tr. (γε H): τοι
i. e. τυ K Λ E: τι P Q T U 83 πᾶσαν . . . κράναν K Λ E P² Tr.
85 ζάτεισα K¹: ζατεῖς ᾧ K²: ζατοῖσ' ᾧ vel ζατοῖσα cett.: et ζάτεισα
et ζατοῖσα Σ 93 μοῖραν scripsi: μοίρας Σ codd. 95 ἅ διὰ Σ v. l.
96 λάθρια P

ἦδη γὰρ φράσθη πάνθ' ἄλιον ἄμμι δεδυκεῖν;

Δάφνις κῆν Ἄϊδα κακὸν ἔσσειται ἄλγος Ἔρωτι.

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι, πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
οὐ λέγεται τὸν Κύπριον ὁ βουκόλος; ἔρπε ποτ' Ἰδαί, 105
ἔρπε ποτ' Ἀγχίσαν. τῆνεὶ δρῦες ἦδὲ κύπειρος,
αἱ δὲ καλὸν βομβεῦντι ποτὶ σμάνεσσι μέλισσαι.

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι, πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
ὠραῖος χῶδωνις, ἐπεὶ καὶ μῆλα νομεύει
καὶ πτῶκας βάλλει καὶ θηρία πάντα διώκει. 110

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι, πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
αὐτίς ὅπως στασῆι Διομήδεος ἄσσον ἰοῖσα,
καὶ λέγε· τὸν βούταν νικῶ Δάφνιν, ἀλλὰ μάχου μοι.

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι, πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
ὦ λύκοι, ὦ θῶες, ὦ ἄν' ὦρεα φωλάδες ἄρκτοι, 115
χαίρεθ'. ὁ βουκόλος ἔμμι ἐγὼ Δάφνις οὐκέτ' ἄν' ὕλαι,
οὐκέτ' ἄνὰ δρυμῶς, οὐκ ἄλσεα. χαῖρ' Ἀρέθοισα
καὶ ποταμοί, τοὶ χεῖτε καλὸν κατὰ Θυμβρίδος ὕδωρ.

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι, πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
Δάφνις ἐγὼν ὄδε τῆνος ὁ τὰς βόας ὦδε νομεύων, 120
Δάφνις ὁ τὼς ταύρωσ καὶ πόρτιας ὦδε ποτίσδων.

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι, πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
ὦ Πᾶν Πᾶν, εἴτ' ἐσσί κατ' ὦρεα μακρὰ Λυκαίω,
εἴτε τύγ' ἀμφιπολεῖς μέγα Μαίναλοι, ἐνθ' ἐπὶ νᾶσον
τῶν Σικελάν, Ἐλίκας δὲ λίπε ρίον αἰπύ τε σᾶμα 125
τῆνο Λυκαονίδαο, τὸ καὶ μακάρεσσιν ἀγητόν.

λήγετε βουκολικᾶς Μοῖσαι, ἴτε λήγετ' αἰοιδᾶς.
' ἐνθ' ὦναξ καὶ τάνδε φέρου πακτοῖο μελίπνου
ἐκ κηρῶ σύριγγα καλὰν περὶ χεῖλος ἐλικτάν·

102 φράσθη K² H¹ V Iunt. : φράσδει cett. ἄλιον K¹ S Eustath. ad
X 13 et v 357 : ἄλιος cett. δεδύκει K S² V Tr. 103 κείν
105 οἷ legunt Σ codd. contra dialectum 106 ἦδὲ Plutarchus qu.
nat. 36 (vertit Longolius) : ὦδε codd. 107 αἱ δὲ Plutarchus : ὦδε
codd. e 5. 45, 46 108 om. K P Q T 109 μᾶλα : corr. H²
118 Θύβριδος P Q T, Serv. ad Aen. iii. 500 : Δύβριδος Asclepiad. Myrl.
in Σ (inde K) : Τύμβριδος Σ v. l. 125 λίπερριον S 126 γρ.
ἀγαστόν H (ἀγατόν P T Q U Tr.) 128 φέρ' εὐπάκτοιο Σ v. l.

ἦ γὰρ ἐγὼν ὑπ' ἔρωτος ἐς Ἄιδος ἔλκομαι ἤδη. 130

λήγετε βουκολικᾶς Μοῖσαι, ἵτε λήγετ' αἰοιδᾶς.
 νῦν ἴα μὲν φορέοιτε βάτοι, φορέοιτε δ' ἄκαρθαι,
 ἅ δὲ καλὰ νάρκισσος ἐπ' ἀρκεύθοισι κομάσαι·
 πάντα δ' ἔναλλα γένοιντο, καὶ ἅ πίτυς ὄχνας ἐρείκαι,
 Δάφνις ἐπεὶ θνάσκει, καὶ τὰς κύνας ὠλαφος ἔλκοι, 135
 κῆξ ὀρέων τοὶ σκῶπες ἀηδόσι δηρίσαιντο.'

λήγετε βουκολικᾶς Μοῖσαι, ἵτε λήγετ' αἰοιδᾶς.
 χῶ μὲν τόσσ' εἰπὼν ἀπεπαύσατο· τὸν δ' Ἀφροδίτα
 ἤθελ' ἀνορθῶσαι· τά γε μὰν λίνα πάντα λελοίπει
 ἐκ Μοιρᾶν, χῶ Δάφνις ἔβα ρόον. ἔκλυσε δῖνα 140
 τὸν Μοῖσαις φίλον ἄνδρα, τὸν οὐ Νύμφαισιν ἀπεχθῆ.

λήγετε βουκολικᾶς Μοῖσαι, ἵτε λήγετ' αἰοιδᾶς.

καὶ τὸ δίδου τὰν αἶγα τό τε σκύφος, ὥς κεν ἀμέλξας
 σπείσω ταῖς Μοῖσαις. ὦ χαίρετε πολλάκι Μοῖσαι,
 χαίρετ', ἐγὼ δ' ὕμμιν καὶ ἐς ὕστερον ἄδιον αἰσῶ. 145

— πλήρῆς τοι μέλιτος τὸ καλὸν στόμα Θύρσι γένοιτο,
 πλήρες δὲ σχαδόγων, καὶ ἀπ' Αἰγίλῳ ἰσχάδα τρώγοις
 ἀδεΐαν, τέττιγος ἐπεὶ τύγα φέρτερον αἰδεῖς.
 ἠγίδε τοι τὸ δέπας· θᾶσαι φίλος, ὥς καλὸν ὄσδει·
 Ὠρᾶν πεπλῦσθαι νιν ἐπὶ κράναισι δοκησεῖς. 150
 ὦδ' ἴθι Κισσαίθα, τὸ δ' ἀμελγέ νιν. αἰ δὲ χίμαιραι
 οὐ μὴ σκιρτασεῖτε, μὴ ὁ τράγος ὕμμιν ἀναστῆμι.

130 Ἄιδος v. l. HS: αἶδαν cett. 132 νῦν H¹ PQT: νῦν δ'
 ceteri 136 δηρίσαιντο e Vergil. Ecl. viii. 35 Scaliger: γαρύσαιντο
 (γρη. P) 138 ἀπεπαύσατο Σ v. l. QD, cf. 7. 90 143 ὥς νιν (μιν)
 PQT H² 147 δὲ PQTU: τοι cett. et Galen. viii. 971 K
 151 Κισσαίθα Σ v. l. (e 5. 102) 152 σκιρτασῆτε

[VII] ΘΑΛΥΣΙΑ

Ἦς χρόνος ἀνὶκ' ἐγὼ τε καὶ Εὐκρίτος εἰς τὸν Ἄλευτα
 εἶρπομες ἐκ πόλιος, σὺν καὶ τρίτος ἄμμιν Ἀμύντας.
 ταῖ Δηοῖ γὰρ ἔτευχε θαλύσια καὶ Φρασίδαμος
 κ' Ἀντιγένης, δύο τέκνα Λυκωπέος, εἴ τί περ ἔσθλόν
 χαῶν τῶν ἐπάνωθεν ἀπὸ Κλυτίας τε καὶ αὐτῶ 5
 Χάλκωνος, Βούριωαν ὃς ἐκ ποδὸς ἄννε κρίναν
 εὖ ἐνερεισάμενος πέτραι γόνυ· ταὶ δὲ παρ' αὐτάν
 αἰγειροὶ πετελέαι τε εὐσκίον ἄλσος ὕφαινον
 χλωροῖσι πετάλοισι κατηρεφέες κομόωσαι.
 κοῦπω τὰν μεσάταν ὁδὸν ἄννεμες, οὐδὲ τὸ σᾶμα 10
 ἄμιν τὸ Βρασίλα κατεφαίνετο, καὶ τιν' ὀδίταν
 ἔσθλόν σὺν Μοίσαισι Κυδωνικὸν εὐρομες ἄνδρα,
 οὔνομα μὲν Λυκίδα, ἧς δ' αἰπόλος, οὐδέ κέ τίς νυ
 ἠγνοίησεν ἰδῶν, ἐπεὶ αἰπόλῳ ἔξοχ' ἐώικει.
 ἐκ μὲν γὰρ λαιοῖο δασύτριχος εἶχε τράγοιο 15
 κνακὸν δέρμ' ὥμοιο νέας ταμίσιοιο ποτόσδον,
 ἀμφὶ δέ οἱ στήθεσσι γέρων ἐσφίγγετο πέπλος
 ζωστήρι πλακερῶι, ροικὰν δ' ἔχεν ἀγριελαίω
 δεξιτερῶι κορύναν. καὶ μ' ἀτρέμας εἶπε σεσαρῶς
 ὄμματι μειδιῶντι, γέλως δέ οἱ εἶχετο χεῖλευς· 20
 ' Σιμιχίδα, πᾶι δὴ τὸ μεσαμέριον πόδας ἔλκεις,
 ἀνίκα δὴ καὶ σαῦρος ἐν αἵμασιαῖσι καθεύδει,
 οὐδ' ἐπιτυμβίδιοι κορναλλίδες ἠλαίνοντι;

Titulus. Λυκίδας ἢ Θαλύσια Amarantus Et. gen. διεκρυνώσατε, Θ. ἢ
 ἔαρινολ (θερινολ D²) ὄδοιπόροι P Q S Tr. 2 ἄμιν Apollon. de pron.
 p. 42 Schn., de synt. 127 Bekk. : ἄμιν P 5 ἐπάνωθεν Reiske, cf.
 epigr. 22. 3 : ἔτ' ἄνωθεν 6 ἄννεσε Σ v. l. ? (inde P) 7 εὖ
 Hermann : εὖ γ' 8 ὕφαινον Heinsius e Vergil. Ecl. ix. 42 :
 ἔφαινον 11 τὸν ὁ K M P Q T 13 μιν 15 λαιοῖο Graefe :
 λασίοιο 16 ὥμοιο Kaibel : ὥμοισι 18 πλακερῶι Σ v. l. 21 τὸ
 Σκ (in vita) T² Q : τυ, τοι, συ cett. 22 ἐν K P Q : ἐφ' cett. 23 ἐπι-
 τυμβίδιαι T (sed -οι in scholio), K in lemmate scholii, Galen. ἠλαί-
 νοντι Galen. xii. 361 K. : -ονται; corr. et Iunt.

ἢ μετὰ δαίτ' ἄκλητος ἐπέγειαι ἢ τινος ἀστῶν
 λανὸν ἔπι θρώϊσκεις; ὥς τευ ποσὶ νισσομένοιο 25
 πᾶσα λίθος παίλοισα ποτ' ἀρβυλίδεσσι ἀεΐδει.
 τὸν δ' ἐγὼ ἀμείφθην Ἄγκίδα φίλε, φαντί τυ πάντες
 ἡμεν συρικτὰν μέγ' ὑπείροχον ἔν τε νομεύσιν
 ἔν τ' ἀματήρεσσι. τὸ δὴ μάλα θυμὸν λαΐνει
 ἀμέτερον· καί τοι κατ' ἐμὸν νόον ἰσοφαρίζειν 30
 ἔλπομαι. ἂ δ' ὁδὸς ἄδε θαλυσιάς· ἦ γὰρ ἑταῖροι
 ἀνέρες εὐπέπλωι Δαμάτερι δαῖτα τελευτῖ
 ὄλβω ἀπαρχόμενοι· μάλα γάρ σφισι πίονι μέτρωι
 ἂ δαίμων εὐκριθὸν ἀνεπλήρωσεν ἀλωάν.
 ἀλλ' ἄγε δὴ· ξυνὰ γὰρ ὁδός, ξυνὰ δὲ καὶ ἀώς· 35
 βουκολιασδώμεσθα· τάχ' ὄτερος ἄλλον ὕνασεῖ.
 καὶ γὰρ ἐγὼ Μοισᾶν καπυρὸν στόμα, κῆμὲ λέγοντι
 πάντες ἀοιδὸν ἄριστον· ἐγὼ δέ τις οὐ ταχυπειθής,
 οὐ Δᾶν· οὐ γὰρ πω κατ' ἐμὸν νόον οὔτε τὸν ἐσθλόν
 Σικελίδαν νίκημι τὸν ἐκ Σάμω οὔτε Φιλίταν 40
 ἀεΐδων, βάτραχος δὲ ποτ' ἀκρίδας ὥς τις ἐρίσδω.
 ὥς ἐφάμαν ἐπίταδες· ὁ δ' αἰπόλος ἀδὸν γελάσσας
 'τάν τοι' ἔφα 'κορύναν δωρύττομαι, οὔνεκεν ἔσσι
 πᾶν ἐπ' ἀλαθείαι πεπλασμένον ἐκ Διὸς ἔρνος.
 ὥς μοι καὶ τέκτων μέγ' ἀπέχθεται, ὅστις ἐρευνηῖ 45
 ἴσον ὄρευσ κορυφαῖ τελέσαι δόμον Ὀρομέδοντος,
 καὶ Μοισᾶν ὄριχες, ὅσοι ποτὶ Χίον ἀοιδόν
 ἀντία κοκκύζοντες ἐτώσια μοχθίζοιτι.
 ἀλλ' ἄγε βουκολικᾶς ταχέως ἀρξώμεθ' ἀοιδᾶς,
 Σιμιχίδα· κῆγὼ μὲν, ὄρη φίλος, εἶ τοι ἀρέσκει 50
 τοῦθ' ὅτι πρᾶν ἐν ἔρει τὸ μελύδριον ἐξεπόνασα.'

“Ἔσσεται Ἀγεαίακτι καλὸς πλόος εἰς Μιτυλήναι,

24 δαῖτα κλητός : recte distinx. Σ 25 τευ Η Tr. : σου glossa S :
 τοι cett. 28 ἔμμεν 29 ἀμητήρ. 39 γᾶν K M¹ H 40 οὐδὲ
 K P φιληταν vario accentu codd. corr. Crönert 42 γελάσσας O :
 γελάσας vel γελάσας cett. 43 δωρύττομαι K T Q : δωρήσομαι cett.
 46 εὐρυνμέδοντος coniectura in Σ (inde K¹ A¹ E V²) 49 ἀρξώμεθ'
 K T Q : ἀρχώμεθ' cett.

χῶταν ἐφ' ἔσπερίοις ἐρίφοις νότος ὕγρὰ διώκη
 κύματα, χ' Ὠρίων ὄτ' ἐπ' ὠκεανῶι πόδας ἴσχει,
 αἶ κα τὸν Λυκίδαυ ὀπτέυμενον ἐξ Ἀφροδίτας 55
 ῥύσσηται· θερμὸς γὰρ ἔρωσ αὐτῶ με καταίθει.
 χάλκυνες στοροσεῦντι τὰ κύματα τάν τε θάλασσαν
 τόν τε νότον τόν τ' εὖρον, ὃς ἔσχατα φυκία κινεῖ,
 ἄλκυνες, γλαυκαῖς Νηρηῖσι ταὶ τὰ μάλιστα
 ὀρνίχων ἐφίληθεν, ὅσαις τέ περ ἐξ ἁλὸς ἄγρα. 60
 Ἀγεάνακτι πλόου διζημένωι ἐς Μιτυλήναν
 ὦρια πάντα γένοιτο, καὶ εὖπλοος ὄρμον ἴκοιτο.
 κηγὼ τήνο κατ' ἄμαρ ἀνήτινον ἢ ῥοδόεντα
 ἢ καὶ λευκοῖων στέφανον περὶ κρατὶ φυλάσσω
 τὸν πτελεατικὸν οἶνον ἀπὸ κρατῆρος ἀφυξῶ 65
 παρ πυρὶ κεκλιμένος, κύαμον δέ τις ἐν πυρὶ φρυξέι.
 χά στιβὰς ἐσσεῖται πεπυκασμένα ἔστ' ἐπὶ πᾶχυν
 κνύζαι τ' ἀσφοδέλωι τε πολυγνάμπτωι τε σελίνωι.
 καὶ πίομαι μαλακῶς μεμναμένος Ἀγεάνακτος
 αὐταῖσι κυλίκεσσι καὶ ἐς τρύγα χεῖλος ἐρείδων. 70
 αὐλησεῦντι δέ μοι δύο ποιμένες, εἷς μὲν Ἀχαρνεύς,
 εἷς δὲ Λυκωπίτας· ὁ δὲ Τίτυρος ἐγγύθεν αἰσεῖ,
 ὡς ποκα τᾶς Ξενέας ἠράσσατο Δάφνις ὁ βούτας,
 χῶς ὄρος ἀμφεπονεῖτο καὶ ὡς δρύες αὐτὸν ἐθρήνευν,
 Ἰμέρα αἶτε φύοντι παρ' ὄχθαισι ποταμοῖο, 75
 εὔτε χιῶν ὡς τις κατετάκετο μακρὸν ὑφ' Αἴμον
 ἢ Ἀθῶ ἢ Ῥοδόπαν ἢ Καύκασον ἐσχατόωντα.
 αἰσεῖ δ' ὡς ποκ' ἔδεκτο τὸν αἰπόλον εὐρέα λάρναξ
 ζῶν ἕοῖτα κακαῖσι ἀτασθαλῆαισι ἄνακτος,
 ὡς τέ νιν αἰ σιμαὶ λειμωνόθε φέρβον ἰοῖσαι 80
 κέδρον ἐς ἄδειαν μαλακοῖς ἀνθεσσι μέλισσαι,

55 κεν ὀπτέυμενον recte Call. 59 τὰ Η (qui ταὶ omissum
 ipse add.) Call.: τε cett. 60 ἐφίληθεν 62 ὦρια Σ v. l.,
 εὖπλοον: corr. Schaefer 69 μεμνημένος 72 Λυκωπίτας, sed recte Σ
 unus ἀπὸ Λυκωπέος ἔχων τὴν κλήσιν 73 ξανθᾶς Σ v. l. 74 ἀμφε-
 πονεῖτο K P H: -λεῖτο OSQAE Tr.: utrumque M T

οὔνεκά οἱ γλυκὴ Μοῖσα κατὰ στόματος χέε νέκταρ.
 ὦ μακάριστε Κομᾶτα, τὴν θην τάδε τερπνὰ πεπόνθεις,
 καὶ τὴν κατεκλείσθης ἐς λάρνακα, καὶ τὴν μελισσᾶν
 κηρία φερβόμενος ἔτος ὄριον ἐξεπόνασας.

85

αἶθ' ἐπ' ἐμεῦ ζωοῖς ἐναριθμῖος ὠφελος ἦμεν,
 ὥς τοι ἐγὼν ἐνόμηνον ἀν' ὄρεα τὰς καλὰς αἶγας
 φωνᾶς εἰσαίτων, τὸ δ' ὑπὸ δρυσὶν ἢ ὑπὸ πεύκαις
 ἀδὺν μελισσοδόμος κατεκέκλισο θεῖε Κομᾶτα.'

Χῶ μὲν τόσσ' εἰπὼν ἀπεπαύσατο· τὸν δὲ μέτ' αὖτις 90
 κῆγὼν τοῦ ἐφάμαν· 'Λυκίδα φίλε, πολλὰ μὲν ἄλλα
 Νύμφαι κῆμὲ διδάξαν ἀν' ὄρεα βουκολέοντα
 ἐσθλά, τά που καὶ Ζηνὸς ἐπὶ θρόνον ἄγαγε φάμα·
 ἀλλὰ τόγ' ἐκ πάντων μέγ' ὑπείροχον, ὦ τι γεραίρειν
 ἀρξέεμ'· ἀλλ' ὑπάκουσον, ἐπεὶ φίλος ἔπλεο Μοῖσαις.

95

Σιμιχίδαι μὲν Ἐρωτες ἐπέπταρον· ἦ γὰρ ὁ δειλὸς
 τόσσον ἐρᾷ Μυρτοῦς, ὅσον εἶαρος αἶγες ἔρανται.
 Ὠρατος δ' ὁ τὰ πάντα φιλαίτατος ἀνέρι τήνωι
 παιδὸς ὑπὸ σπλάγχνοισιν ἔχει πόθον. οἶδεν Ἄριστις,
 ἐσθλὸς ἀνὴρ, μέγ' ἄριστος, ὃν οὐδέ κεν αὐτὸς αἰεῖδειν 100
 Φοῖβος σὺν φόρμιγγι παρὰ τριπόδεσσι μεγαίροι,
 ὡς ἐκ παιδὸς Ἄρατος ὑπ' ὀστέου αἶθετ' ἔρωτι.
 τὸν μοι Πάν, Ὀμόλας ἐρατὸν πέδον ὅστε λέλογχας,
 ἄκλητον τήνωιο φίλας ἐς χεῖρας ἐρείσας,
 εἶτ' ἔστ' ἄρα Φιλίνος ὁ μαλθακὸς εἶτε τις ἄλλος. 105
 κεῖ μὲν ταῦτ' ἔρδοις, ὦ Πάν φίλε, μήτι τι παῖδες
 Ἄρκαδικοὶ σκίλλαισιν ὑπὸ πλευράς τε καὶ ὤμως
 τανίκα μαστίσδοιεν, ὅτε κρέα τυτθὰ παρείη·
 εἰ δ' ἄλλως νεύσας, κατὰ μὲν χροῶ πάντ' ὀνύχεσσι
 δακνόμενος κνάσαιο καὶ ἐν κνίδαισι καθεύδοις,

110

85 ἐξετέλεσσας Σ v. l. (inde M O γρ. Tr. Q) 86 ἐμεῦ P : ἐμοί
 cett. (ἐμὴν S) 90 ἀνεπαύσατο K, cf. i. 138 αὖτις 94 ὅτι
 γ' αἰεῖδειν Σ v. l. (inde O Tr.) 97 ἐρᾶντι K P Q T 98 ὦρατος
 S A² Tr. edd. ant. : ἔρατος cett. 105 εἶτε Φ. ἄρ' ἐστὶν S 106 κεῖ
 S : κῆν ἔρδοις H S E¹ 107 ὤμως

εἴης δ' Ἑδωνῶν μὲν ἐν ὄρεσι χείματι μέσσωι
 Ἐβρον πὰρ ποταμὸν τετραμμένους ἐγγύθεν ἄρκτω,
 ἐν δὲ θέρει πυμάτοισι παρ' Αἰθιόπεσσι νομεύοις
 πέτραι ὑπο Βλεμύων, ὅθεν οὐκέτι Νεῖλος ὄρατός.
 ἤμμες δ' Ἰετίδος καὶ Βυβλίδος ἀδὺ λιπόντες 115
 νᾶμα καὶ Οἰκοῦντα, ξανθᾶς ἕδος αἰπὺ Διώνας,
 ὧ μάλοισιν Ἐρωτες ἐρευθομένοισιν ὅμοιοι,
 βάλλετέ μοι τόξοισι τὸν ἱμερόεντα Φιλῖνον,
 βάλλετ', ἐπεὶ τὸν ξεῖνον ὁ δῦσμορος οὐκ ἐλεεῖ μεν.
 καὶ δὴ μὰν ἀπίοιο πεπαίτερος, αἱ δὲ γυναῖκες 120
 'αἰαῖ' φαντὶ 'Φιλῖνε, τό τοι καλὸν ἄνθος ἀπορρεῖ.'
 μηκέτι τοι φρουρέωμες ἐπὶ προθύροισιν, Ἄρατε,
 μηδὲ πόδας τρίβωμες· ὁ δ' ὄρθριος ἄλλον ἀλέκτωρ
 κοκκύσδων νάρκαισιν ἀνιαραῖσι διδοίη,
 εἰς δ' ἀπὸ τᾶσδε, φέριστε, Μόλων ἄγχοιτο παλαίστρας.
 ἄμμιν δ' ἀσυχία τε μέλοι, γραῖα τε παρεῖη, 126
 ἄτις ἐπιφθύζοισα τὰ μὴ καλὰ νόσφιν ἐρύκοι.'
 Τόσσ' ἐφάμαν· ὁ δὲ μοι τὸ λαγωβόλον, ἀδὺν γελάσσας
 ὡς πάρος, ἐκ Μοισᾶν ξεινήϊον ὥπασεν ἦμεν.
 χῶ μὲν ἀποκλίνας ἐπ' ἀριστερὰ τὰν ἐπὶ Πύξας 130
 εἶρφ' ὁδόν, αὐτὰρ ἐγὼ τε καὶ Εὐκритος ἐς Φρασιδάμω
 στραφθέντες χῶ καλὸς Ἀμύντιχος ἐν τε βαθείαις
 ἀδείας σχοίνοιο χαμευνίσω ἐκλίνθημες
 ἐν τε νεοτμάτοισι γεγαθότες οἰναρέαισι.
 πολλὰ δ' ἄμμιν ὑπερθε κατὰ κρατὸς δοιέοντο 135
 αἴγειροι πετέλαι τε· τὸ δ' ἐγγύθεν ἱερὸν ὕδωρ
 Νυμφᾶν ἐξ ἄντροιο κατειβόμενον κελάρυζε.
 τοὶ δὲ ποτὶ σκιαραῖς ὀροδαμνίσιν αἰθαλίωτες
 τέττιγες λαλαγεῦντες ἔχον πόνον· ἅ δ' ὄλολυγῶν

III οὔρεσι 112 κεκλιμένος K γρ. M P T Q¹ H 116 οἰκεῦντα
 Σ S : οἰκεῦντας O : οἰκεῦντες cett. : corr. Hecker 120 δὴ μάλ'
 K M P T Q 121 ὑπορρεῖ O A² 125 ἀπὸ Σ K M T Q γρ. : ἐπὶ
 Σ P Q H S : ὑπὸ O A E Tr. 127 -σοδοισα T Q Tr. : -ζουσα cett.
 128 ὡς ἐφ. M P Q γελάσσας H O : γελάσας cett. 134 οἰναρέαισι
 O : -ησι S M² : -οισι cett.

τηλόθεν ἐν πυκνωαῖσι βάτων τρύζεσκειν ἀκάνθαις. 140
 ἄειδον κόρυδοι καὶ ἀκανθίδες, ἔστενε τρυγῶν,
 πωτῶντο ξουθαὶ περὶ πίδακας ἀμφὶ μέλισσαι.
 πάντ' ὥσδεθ' ἔρεος μάλα πίονος, ὥσδε δ' ὀπώρας.
 ὄχλαι μὲν παρ' ποσσὶ, παρὰ πλευραῖσι δὲ μῦλα
 δαψιλέως ἀμῖν ἐκυλίνδετο· τοὶ δ' ἐκέχυντο 145
 ὄρπακες βραβίλοισι καταβρίθοντες ἔραξε·
 τετράενες δὲ πίθων ἀπελύετο κρατὸς ἄλειφαρ.
 Νύμφαι Κασταλίδες Παρνάσιον αἶπος ἔχουσαι,
 ἄρά γέ παι τοιόνδε Φόλω κατὰ λάινον ἄντρον
 κρατῆρ' Ἑρακλῆϊ γέρων ἐστάσατο Χείρων; 150
 ἄρά γέ παι τῆνον τὸν ποιμένα τὸν ποτ' Ἀνάπῳι,
 τὸν κρατερὸν Πολύφαμον, ὃς ὤρεσι νῆας ἔβαλλε,
 τοῖον νέκταρ ἔπεισε κατ' αὐλία ποσσὶ χορευῆσαι,
 οἶον δὲ τόκα πῶμα διεκρανάσατε Νύμφαι
 βωμῶι παρ' Δάματρος ἀλωίδος; ἅς ἐπὶ σωρῶι 155
 αὐτὶς ἐγὼ πάξαιμι μέγα πτύον, ἃ δὲ γελάσσαι
 δράγματα καὶ μάκωνας ἐν ἀμφοτέραισιν ἔχουσα.

[III] ΚΩΜΟΣ

Κωμάσδω ποτὶ τὰν Ἀμαρυλλίδα, ταὶ δέ μοι αἶγες
 βόσκονται κατ' ὄρος, καὶ ὁ Τίτυρος αὐτὰς ἐλαύνει.
 Τίτυρ' ἐμὶν τὸ καλὸν πεφιλημένε βόσκε τὰς αἶγας,
 καὶ ποτὶ τὰν κράναν ἄγε Τίτυρε, καὶ τὸν ἐνόρχαν,
 τὸν Λιβυκὸν κνάκωνα, φυλάσσεο μὴ τυ κορούψῃ. 5

ὦ χαρίεσσ' Ἀμαρυλλί, τί μ' οὐκέτι τοῦτο κατ' ἄντρον
 παρκύπτουσα καλεῖς; τὸν ἐρωτύλον ἢ ρά με μισεῖς;

146 ἔραξε Athen. ii. 50^a Et. βράβηλα. V²: ἔρασδε 150 χείρων
 152 νῆας Heinsius: λῆας 154 διεκρανάσατε K P Q T¹ H: -νώσατε
 cett. et Amarantus Et. gen. 155 ἀλωίδος M¹ H² Λ E

Titulus. Κῶμος Δωριδί S H T qui addunt Ἀμαρυλλίς ἢ Αἰπόλος ἢ
 Κωμαστής: hoc P alii: Αἰπολικὸν ἢ Ἀμαρυλλίς K ex argumento suo
 3 πεφιλημένε Gellius ix. 9: πεφιλαμένε 4 ἐνόρχαν Σ v. l.

ἦ ῥά γέ τοι σιμὸς καταφαίνομαι ἐγγύθεν ἦμεν;
 νύμφα, καὶ προγένειος; ἀπάγξασθαί με ποησεῖς.

ἠνίδε τοι δέκα μᾶλα φέρω· τῆνῳθε καθεῖλον, 10
 ὦ μ' ἐκέλευ καθελεῖν τυ, καὶ αὔριον ἄλλα τοι οἰσῶ.

θᾶσαι μάν. θυμαλγὲς ἐμὴν ἄχος. αἶθε γενοίμαν
 ἅ βομβεῦσα μέλισσα καὶ ἐς τεὸν ἄντρον ἰκοίμαν
 τὸν κισσὸν διαδὺς καὶ τὰν πτέρην, αἶ τυ πυκάσδεις.

νῦν ἔγνω τὸν Ἔρωτα· βαρὺς θεός· ἦρα λεαίνας 15
 μαζὸν ἐθήλαζεν, δρυμῶι τέ νῦ ἔτραφε μάτηρ,
 ὅς με κατασμύχων καὶ ἐς ὀστέον ἄχρισ ἰάπτει.

ὦ τὸ καλὸν ποθορεῦσα, τὸ πᾶν λίθος, ὦ κνάνοφρυ
 νύμφα, πρόσπτυξάι με τὸν αἰπόλον, ὡς τυ φιλήσω.
 ἔστι καὶ ἐν κενεοῖσι φιλήμασιν ἀδέα τέρψις. 20

τὸν στέφανον τίλαί με κατ' αὐτίκα λεπτὰ ποησεῖς,
 τόν τοι ἐγών, Ἀμαρυλλὶ φίλα, κισσοῖο φυλάσσω
 ἀμπλέξας καλύκεσσι καὶ εὐδόμοισι σελίνοις.

ὦμοι ἐγών, τί πάθω, τί ὁ δύσσοος; οὐχ ὑπακούεις.

τὰν βαίταν ἀποδὺς ἐς κύματα τῆνῳ ἀλεῦμαι, 25
 ὦπερ τῶς θύνως σκοπιάζεται Ὀλπις ὁ γριπεύς·
 καὶ κα δὴ ποθάνω—τό γε μὴν τεὸν ἀδὸν τέτυκται.

ἔγνω πρᾶν, ὅκα μεν μεμναμένω εἰ φιλέεις με,
 οὐδὲ τὸ τηλέφιλον ποτεμάξατο, τὸ πλατάγημα,
 ἀλλ' αὐτῶς ἀπαλῶ ποτὶ πάχεος ἐξεμαράνθη· 30

εἶπε καὶ Ἀγροῖῳ τάλαθέα κοσκινόμαντις,
 ἅ πρᾶν ποιολογεῦσα παραιβάτις, οὔνεκ' ἐγὼ μὲν
 τὴν ὄλος ἔγκειμαι, τὴν δέ μεν λόγον οὐδένα ποιῆ.

ἦ μάν τοι λευκὰν διδυματόκον αἶγα φυλάσσω,
 τάν με καὶ ἅ Μέρμνωνος ἐριθακὶς ἅ μελανόχρως 35

10 τῆνῳ δὲ P Q T 12 ἐμὴν Σ codd.: corr. ed. Mediol.
 14 πυκάσδεις H¹: πυκάσδη (-δει) cett. *16 μαστὸν Stob. 64. 23: μασδὸν
 codd., cf. 48 νιν Stob.: μιν ἔτραφε Stob. A E Tr.: ἔτρεφε cett.
 18 λίπος Σ v. l. 23 ἀμπλέξας K P Q V: ἐμπλ. cett. 25 τῆνῳ
 Σ K P V¹: τῆνα cett. 27 δὴ Graefe: μὴ Σ codd. 28 ἔμοιγε
 μεμναμένω K Q T V¹ 29 ποτιμαζόμενον πλατάγησεν Σ v. l. 31 ἅ
 Γροῖῳ vel ἀγροῖῳ legunt Σ codd. 32 πρὶν K T

αἰτεῖ, καὶ δωσῶ οἱ, ἐπεὶ τύ μοι ἐνδιαθρύπτῃ.

ἄλλεται ὀφθαλμός μεν ὁ δεξιός· ἄρα γ' ἰδησῶ
αὐτάν; αἰσεῦμαι ποτὶ τὰν πίτυν ᾧδ' ἀποκλιθεῖς.
καὶ κέ μ' ἴσως ποτίδοι, ἐπεὶ οὐκ ἀδαμαντῖνα ἐστίν.

Ἰπομένης ὄκα δὴ τὰν παρθένον ἤθελε γάμαι, 40
μᾶλ' ἐν χερσὶν ἐλὼν δρόμον ἄννευ· ἃ δ' Ἀταλάντα
ὡς ἴδεν, ὡς ἐμάνη, ὡς ἐς βαθὺν ἄλατ' ἔρωτα.

τὰν ἀγέλαν χῶ μάντις ἀπ' Ὀθρνος ἄγε Μελάμπους
ἐς Πύλον· ἃ δὲ Βίαντος ἐν ἀγκοῖναισιν ἐκλίνθη,
μάτηρ ἃ χαρίεσσα περίφρονος Ἀλφειβοίας. 45

τὰν δὲ καλὰν Κυθήρειαν ἐν ὄρεσι μῆλα νομεύων
οὐχ οὕτως Ὠδωνίς ἐπὶ πλέον ἄγαγε λύσσας,
ὥστ' οὐδὲ φθίμενόν νιν ἄτερ μαζοῖο τίθητι;

ζαλωτὸς μὲν ἐμὶν ὁ τὸν ἄτροπον ὕπνον ἰαύων
Ἐνδυμίων, ζαλῶ δέ, φίλα γύναι, Ἰασίωνα, 50
ὅς τόσσων ἐκύρησεν, ὅσ' οὐ πευσεῖσθε βέβαλοι.

ἀλγέω τὰν κεφαλάν, τιν δ' οὐ μέλει. οὐκέτ' αἰῶδω,
κεισεῦμαι δὲ πεσών, καὶ τοὶ λύκοι ᾧδέ μ' ἔδονται.
ὡς μέλι τοι γλυκὺ τοῦτο κατὰ βρόχθοιο γένοιτο.

[IV] NOMEIS

ΒΑΤΤΟΣ ΚΑΙ ΚΟΡΥΔΩΝ

- Εἰπέ μοι ᾧ Κορυδῶν, τίος αἱ βόες; ἦρα Φιλῶνδα;
— οὐκ, ἀλλ' Αἴγωνος· βόσκειν δέ μοι αὐτὰς ἔδωκεν.
— ἦ πάι ψε κρύβδαν τὰ ποθέσπερα πάσας ἀμέλγεις;
— ἀλλ' ὁ γέρων ὑφίητι τὰ μοσχία κῆμὲ φυλάσσει.
— αὐτὸς δ' ἐς τίν' ἄφαντος ὁ βουκόλος ὤιχετο χώραν; 5

42 ἄλλατ' K Tzetzes Chil.

xii. 947 : ἄλλετ' (ἄλετ' P) cett. : corr. Hemsterhuys 44 ἀγκοῖνησι

46 μῆλα P : μᾶλα cett. 48 μασδοῖο Q T V Tr. 51 τοσσῆν' P

53 ἔδονται H S T¹ Tr. : ἔδοντι cett.

Titulus. Νομεῖς K : βουκολιασταὶ ἢ νομεῖς (c titulo 5) P S, alii alia
inepta, Αἴγων argum. 3 5 οὔτος v. l. K H S : οὔτος Λ E Tr.

- οὐκ ἄκουσας; ἄγων νιν ἐπ' Ἀλφεὸν ὄιχετο Μίλων.
 — καὶ πόκα τήνος ἔλαιον ἐπ' ὀφθαλμοῖσιν ὀπώπει;
 — φαντί νιν Ἑρακλῆϊ βίην καὶ κάρτος ἐρίσδειν.
 — κῆμ' ἔφαθ' ἅ μᾶτηρ Πολυδεύκεος ἦμεν ἀμείνω.
 — κῶιχετ' ἔχων σκαπάναν τε καὶ εἵκατι τουτόθε μῆλα. 10
 — πείσαι κα Μίλων καὶ τὼς λύκος αὐτίκα λυσσῆν.
 — ταὶ δαμάλαι δ' αὐτὸν μυκόμεναι αἶδε ποθεῖντι.
 — δειλαῖαί γ' αὐται, τὸν βουκόλον ὡς κακὸν εὔρου.
 — ἦ μὰν δειλαῖαί γε, καὶ οὐκέτι λῶντι νέμεσθαι.
 — τήνας μὲν δῆ τοι τᾶς πόρτιος αὐτὰ λέλειπται 15
 τῶστία. μὴ πρῶκας σιτίζεταί ὥσπερ ὁ τέττιξ;
 — οὐ Δᾶν, ἀλλ' ὄκα μὲν νιν ἐπ' Αἰσάροιο νομεύω
 καὶ μαλακῶ χόρτοιο καλὰν κώμυθα δίδωμι,
 ἄλλοκα δὲ σκαίρει τὸ βαθύσκιον ἀμφὶ Λάτυμιον.
 — λεπτὸς μὰν χῶ ταῦρος ὁ πυρρίχος. εἶθε λάχοιεν 20
 τοὶ τῷ Λαμπριάδα, τοὶ δαμόται ὄκα θύωντι
 ταῖ Ἑραι, τοιόνδε· †κακοχράσμων† γὰρ ὁ δᾶμος.
 — καὶ μὰν ἐς στομάλιμον ἐλαύνεται ἐς τε τὰ Φύσκω,
 καὶ ποτὶ τὸν Νήαιθον, ὅπη καλὰ πάντα φύοντι,
 αἰγίπυρος καὶ κνύζα καὶ εὐώδης μελίτεια. 25
 — φεῦ φεῦ βασεῦνται καὶ ταὶ βόες, ᾧ τάλαν Αἴγων,
 εἰς Ἀΐδαν, ὄκα καὶ τὸ κακῶς ἠράσσοιο νίκας,
 χά σῆριγξ εὐρώτι παλύνεται, ἄν ποκ' ἐπάξα.
 — οὐ τήνα γ', οὐ Νύμφας, ἐπεὶ ποτὶ Πίσαν ἀφέρπων
 δῶρον ἐμίν νιν ἔλειπεν· ἐγὼ δέ τις εἰμὶ μελικτάς, 30
 κεῦ μὲν τὰ Γλαύκας ἀγκρούομαι, εὔ δὲ τὰ Πύρρω.
 αἰνέω τάν τε Κρότωνα· καλὰ πόλις, ἣ τε Ζάκυνθος
 καὶ τὸ ποταῶιον τὸ Λακίνιον, αἶπερ ὁ πύκτας
 Αἴγων ὀγδώκοντα μόνος κατεδαίσατο μάζας.
 τηνεὶ καὶ τὸν ταῦρον ἀπ' ὄρεος ἄγε πιάξας 35

10 τουτόθε Σ S : τουτόθι μᾶλα codd. et Σ (mala sive oves)
 11 κα Ahrens : κε K : τοι vel τι cett. 12 αἶδε K : ᾧδε cett.
 13 γ' P H S Tr. : δ' cett. 17 γᾶν K H 21 θύωντι
 Valckenaer : θύοντι 22 ὁ ταῦρος Σ v. l. 24 γρ. Ναύαιθον H
 ὅπη K P H S : ὅπα(ι) cett. 34 κατ[αι]δάσσατο R¹

τᾶς ὀπλᾶς κῆδωκ' Ἀμαρυλλίδι, ταὶ δὲ γυναῖκες
μακρὸν ἀνάυσαν, χῶ βουκόλος ἐξεγέλασσειν.

- ᾧ χαρίεσσ' Ἀμαρυλλί, μόνας σέθεν οὐδὲ θανοίσας
λασεύμεσθ' ὅσον αἶγες ἐμὴν φίλαι, ὅσον ἀπέσβης.
αἰαὶ τῷ σκληρῷ μάλα δαίμονος, ὅς με λελόγχει. 40
- θαρσεῖν χρή, φίλε Βάττε· τάχ' αὔριον ἔσσειτ' ἄμεινον.
ἐλπίδες ἐν ζῳοῖσι, ἀνέλπιστοι δὲ θανόντες.
χῶ Ζεὺς ἄλλοκα μὲν πέλει αἴθριος, ἄλλοκα δ' ὕει.
- θαρσέω. βάλ्लε κάτωθε τὰ μοσχία· τᾶς γὰρ ἐλαίας
τὸν θαλλὸν τρώγοντι τὰ δύσσοα. — σίτθ' ὀλέπαργος,
σίτθ' ἂ Κυμαίθα ποτὶ τὸν λόφον. οὐκ ἔσακούεις; 46
ἤξῳ ναὶ τὸν Πᾶνα κακὸν τέλος αὐτίκα δωσῶν,
εἰ μὴ ἄπει τουτῶθεν. ἴδ' αὖ πάλιν ἄδε ποθέρπει.
εἴθ' ἦς μοι ροικόν τι λαγωβόλον, ὡς τυ πάταξα.
- θᾶσαί μ' ᾧ Κορυδῶν ποττῷ Διός· ἂ γὰρ ἄκανθα 50
ἄρμοῖ μ' ᾧδ' ἐπάταξ' ὑπὸ τὸ σφυρόν. ὡς δὲ βαθείαι
τὰτρακτυλλίδες ἐντί. κακῶς ἂ πόρτις ὄλοιτο.
εἰς ταύταν ἐτύπην χασμεύμενος. ἦ ρά γε λεύσσεις;
- ναὶ ναί, τοῖς ὀνύχεσσι ἔχω τέ νιν· ἄδε καὶ αὐτά.
- ὀσσίχον ἐστὶ τὸ τύμμα καὶ ἀλίκον ἄνδρα δαμάζει. 55
- εἰς ὄρος ὄκχ' ἔρπηις, μὴ νήλιπος ἔρχεο Βάττε·
ἐν γὰρ ὄρει ράμνοί τε καὶ ἀσπάλαθοι κομόωντι.
- εἴπ' ἄγε μ' ᾧ Κορυδῶν, τὸ γερόντιον ἢ ῥ' ἔτι μύλλει
τήναν τὰν κυάνοφρυν ἐρωτίδα, τᾶς ποκ' ἐκίσθη;
- ἀκμάν γ', ᾧ δειλαῖε· πρόαν γέ μεν αὐτὸς ἐπειθῶν 60
καὶ ποτὶ τᾷ μάνδρῳ κατελάμβανον, ἄμος ἐνήργει.
- εὖ γ' ἄνθρωπε φιλοῖφα. τό τοι γένος ἢ Σατυρίσκοις
ἐγγύθεν ἢ Πάνεσσι κακοκνάμοισιν ἐρίσδει.

46 σίτθ' ἂ edd. ant. : σίττ' ᾧ codd. Κιναίθα H P Q T U (e 5.
102) 48 ᾧδε P T (om. Q) 49 ἦν τι Hermann: τὸ
codd. (τυ P) πάταξα K¹: πατάξω 53 ἐτύπαν χασμώμενος H S
recte ἢ ἄρα S¹ P Q T: ἦρατε cett. : corr. edd. ant. 56 νήλιπος
K: ἀνήλ(vel -ἀλ-)ιπος 57 κομόοντι T: κομόονται Q¹ Et. M. s. v.
ἀσπάλαθος 60 πρόαν E: πρῶαν vel πρᾶν 61 μάκτραι Σ v. l.
63 ἐρίσδει K¹

[V] ΑΙΠΟΛΙΚΟΝ ΚΑΙ ΠΟΙΜΕΝΙΚΟΝ

ΚΟΜΑΤΑΣ ΚΑΙ ΛΑΚΩΝ

- Αἶγες ἐμαί, τήνον τὸν ποιμένα τὸν Συβαρίταν
φεύγετε τὸν Λάκωνα· τό μευ νάκος ἐχθὲς ἔκλεψεν.
- οὐκ ἀπὸ τᾶς κράνας σίττ' ἀμνίδες; οὐκ ἔσορητε
τόν μευ τὰν σύριγγα πρόαν κλέψαντα Κομάταν;
- τὰν ποίαν σύριγγα; τὸ γάρ ποκα δῶλε Σιβύρτα 5
ἐκτάσω σύριγγα; τί δ' οὐκέτι σὺν Κορύδωνι
ἀρκεῖ τοι καλάμας αὐλὸν ποππύσδεν ἔχοντι;
- τάν μοι ἔδωκε Λύκων ὠλεύθερε. τὶν δὲ τὸ ποῖον
Λάκων ἀγκλέψας πόκ' ἔβα νάκος; εἶπε Κομάτα·
οὐδὲ γὰρ Εὐμάραι τῶι δεσπότηι ἦς τι ἐνεύδειν. 10
- τὸ Κροκύλος μοι ἔδωκε, τὸ ποικίλον, ἀνίκ' ἔθυσσε
ταῖς Νύμφαις τὰν αἶγα· τὸ δ' ὦ κακὲ καὶ τόκ' ἐτάκευ
βασκαίνων καὶ νῦν με τὰ λοίσθια γυμνὸν ἔθηκας.
- οὐ μαυτὸν τὸν Πᾶνα τὸν ἄκτιον, οὐ τέ γε Λάκων
τὰν βαίταν ἀπέδυσ' ὁ Κυλαιθίδος, ἧ κατὰ τήνας 15
τᾶς πέτρας, ὦνθρωπε, μανεῖς εἰς Κρᾶθιν ἀλοίμαν.
- οὐ μὰν οὐ ταύτας τὰς λιμνάδας ὠγαθὲ Νύμφας,
αἶτε μοι ἴλαοί τε καὶ εὐμενέες τελέθοιεν,
οὗ τευ τὰν σύριγγα λαθὼν ἔκλεψε Κομάτας.
- αἶ τοι πιστεύσαιμι, τὰ Δάφνιδος ἄλγε' ἀροίμαν. 20
ἀλλ' ὦν αἶ κα λῆις ἔριφον θέμεν, ἔστι μὲν οὐδὲν
ιερὸν, ἀλλ' ἄγε τοι διαείσομαι, ἔστε κ' ἀπείπηις.
- ὕς ποτ' Ἀθαναίαν ἔριν ἤρισεν. ἠνίδε κεῖται
ὠριφος· ἀλλ' ἄγε καὶ τὸν τὸν εὐβοτον ἀμνὸν ἔρειδε.
- καὶ πῶς, ὦ κίναδός τυ, τάδ' ἔσσεται ἐξ ἴσω ἄμμιν; 25

Titulus : sic codd. plerique et argumentum et Σ 7. 21. *βουκολιασταί*
(e carm. 6) add. K P alii ; *ὄδοιπόροι* (e 7) K B 4 *πρώαν* 9 *ἔβαν*
A E 10 *εὐμάρα* sine iota Σ codd. 14 *σέ γε* 15 *Κυλαιθίδος*
Bechtel ex Heroda 6. 50 : *Καλαιθίδος* 21 *οὖν* ἐντὶ 25 *κίναδεῦ*
vel *κίναδε* (H S T²) codd. : *κίναδος* σὺ Wordsworth *τάδ'* H S A E :
τάδε γ' cett. (τάγ' P) ἴσου

- τίς τρίχας ἀντ' ἐρίων ἐποκίξατο; τίς δὲ παρεύσας
 αἰγὸς πρατοτόκοιο κακὰν κύνα δῆλετ' ἀμέλγειν;
 — ὅστις νικασεῖν τὸν πλατίον ὡς τὸ πεποίθεις,
 σφάξ βομβέων τέττιγος ἐναντίον. ἀλλὰ γὰρ οὔτι
 ὠριφος ἰσοπαλῆς τοι, ἴδ' ὁ τράγος οὔτος· ἔρισδε. 30
 — μὴ σπεῦδ'· οὐ γάρ τοι πυρὶ θάλπειαι. ἄδιον αἰσῆμι
 τῆδ' ὑπὸ τὰν κότινον καὶ τᾶλσεα ταῦτα καθίξας.
 ψυχρὸν ὕδωρ τηνεὶ καταλείβεται· ὧδε πεφύκει
 ποία, χά στιβάς ἄδε, καὶ ἀκρίδες ὧδε λαλεῦντι.
 — ἀλλ' οὔτι σπεύδω· μέγα δ' ἄχθομαι, εἰ τὺ με τολμῆις 35
 ὄμμασι τοῖς ὀρθοῖσι ποτιβλέπεν, ὄν ποκ' ἐόντα
 παῖδ' ἔτ' ἐγὼν ἐδίδασκον. ἴδ' ἅ χάρις ἐς τί ποχ' ἔρπει.
 θρέψαι τοι λυκιδεῖς, θρέψαι κύνας, ὡς τυ φάγωντι.
 — καὶ πόκ' ἐγὼν παρὰ τεύς τι μαθῶν καλὸν ἢ καὶ ἀκούσας
 μέμναμ'; ὧ φθονερόν τυ καὶ ἀπρεπὲς ἀνδρίου αὐτως. 40
 — ἀνίκ' ἐπύγιζόν τυ, τὸ δ' ἄλγεες· αἱ δὲ χίμαιραι
 αἶδε κατεβληχῶντο, καὶ ὁ τράγος αὐτὰς ἐτρύπη.
 — μὴ βάθιον τήνω πυγίσματος ὕβε ταφείης.
 ἀλλὰ γὰρ ἔρφ', ὧδ' ἔρπε, καὶ ὕστατα βουκολιαξῆι.
 — οὐχ ἔρψω τηνεῖ· τουτεῖ δρύες, ὧδε κύπειρος, 45
 ὧδε καλὸν βομβεῦντι ποτὶ σμάνεσσι μέλισσαι,
 ἐνθ' ὕδατος ψυχρῶ κρᾶναι δύο, ταὶ δ' ἐπὶ δένδρει
 ὄρنيθες λαλαγεῦντι, καὶ ἅ σκιὰ οὐδὲν ὁμοία
 ταῖ παρὰ τίν· βάλλει δὲ καὶ ἅ πίτυς ὑψόθε κώνοις.
 — ἢ μὰν ἀρνακίδας τε καὶ εἴρια τῆδε πατησεῖς, 50
 αἶ κ' ἐνθησις, ὕπνω μαλακώτερα· ταὶ δὲ τραγεῖαι
 ταὶ παρὰ τίν ὄσδοντι κακώτερον ἢ τὺ περ ὄσδεις.
 στασῶ δὲ κρατῆρα μέγαν λευκοῖο γάλακτος
 ταῖς Νύμφαις, στασῶ δὲ καὶ ἀδέος ἄλλον ἐλαίω.

27 πρωτοσ. 30 τοι Ahrens: τυ 32 τῆ(ι)δ' H² O
 Tr.: τεῖδ' KAQ²: τεῖνδ' PTQ¹: τάνδ' S 33 τουτεῖ (-τι)
 HPQAE, utrumque S 36 ὄμμασι τοῖς suspectum 37 ποθ'
 38 τοι Meineke: om. PAE Stob. Ecl. ii. 46. 7 Wachsm.: καὶ
 cett.: κα Σ Ahrens 39 τεύς Apollon. de pron. 96^a Iunt.: τευ
 49 ὑψόθι K PQE κώνοις K PQHS¹: κώνους cett.

- αἰ δέ κε καὶ τὸ μόλις, ἀπαλὰν πτέριν ὧδε πατησεῖς 55
καὶ γλάχων' ἀνθεύσαν· ὑπεσσεῖται δὲ χιμαῖρᾶν
δέρματα τᾶν παρὰ τὴν μαλακώτερα τετράκις ἀρνῶν.
στασῶ δ' ὀκτῶ μὲν γαυλῶς τῷ Πανὶ γάλακτος,
ὀκτῶ δὲ σκαφίδας μέλιτος πλέα κηρί' ἐχοίσας.
- αὐτόθε μοι ποτέρισδε καὶ αὐτόθε βουκολιάσδεν· 60
τὰν σαυτῶ πατέων ἔχε τὰς δρύας. ἀλλὰ τίς ἄμμε,
τίς κριεῖ; αἴθ' ἔνθοι ποχ' ὁ βουκόλος ὧδε Λυκώπας.
- οὐδὲν ἐγὼ τήνῳ ποτιδεύομαι· ἀλλὰ τὸν ἄνδρα,
αἰ λῆις, τὸν δρυτόμον βωστρήσομες, ὃς τὰς ἐρίκας
τήνας τὰς παρὰ τὴν ξυλοχίζεται· ἔστι δὲ Μόρσων. 65
- βωστρέωμες. — τὸ κάλει νιν. — ἴθ' ὧ ξένε μικκὸν
ἄκουσον
τῆδ' ἐνθῶν· ἄμμες γὰρ ἐρίσδομες, ὅστις ἀρείων
βουκολιαστὰς ἐστι. τὸ δ' ὠγαθὲ μῆτ' ἐμὲ Μόρσων
ἐν χάριτι κρίνης, μῆτ' ὧν τύγα τοῦτον ὀνάσης.
- ναὶ ποτὶ τᾶν Νυμφᾶν Μόρσων φίλε μῆτε Κομάται 70
τὸ πλέον ἰθύνης, μῆτ' ὧν τύγα τῷδε χαρίζηι.
ἄδε τοι ἅ ποιίμνα τῷ Θουρίῳ ἐστὶ Σιβύρτα,
[Εὐμάρα δὲ τὰς αἴγας ὀρήις φίλε τῷ Συβαρίτα.]
- μῆ τὴν τις ἠρώτη ποτῶ Διός, αἶτε Σιβύρτα
αἴτ' ἐμόν ἐστι, κάκιστε, τὸ ποιίμνιον; ὡς λάλος ἐσσί. 75
- βέντισθ' οὔτος, ἐγὼ μὲν ἀλαθέα πάντ' ἀγορεύω
κούδεν καυχέομαι· τὴν γὰρ μὲν φιλοκέρτομος ἐσσί.
- εἶα λέγ', εἴ τι λέγεις, καὶ τὸν ξένον ἐς πόλιν αὐθις
ζῶντ' ἄφες· ὧ Παιάν, ἣ στωμύλος ἦσθα Κομάτα.
- ταὶ Μοῖσαί με φιλεῦντι πολὺν πλέον ἢ τὸν ἀοιδόν 80
Δάφριν· ἐγὼ δ' αὐταῖς χιμάρως δύο πρᾶν ποκ' ἔθυσα.

55 δέ κε καὶ H² A E T' Q 57 πολλάκις K O H² A E 62 ποθ'
 ὧδ' ὁ K, cf. 6. 1; *Lycotam* appellat Propertius iv. 3, Calpur-
 nius 6. 26; 7. 4 64 ἐρίκας 65 Μόρσων B¹⁰ fr. 14,
 Epithal. Achill. 4 67 τεῖδ' K: τεῖνδ' P Q T 68 ὧ φίλε K O
 A E Tr. 71 εὐθύνης P 73 delevi 77 καυχῶμαι H S
 recte γὰρ μὲν H¹: γὰρ μὲν M S P T Q V: δ' ἄγαν K H² O A E Tr.
 (ex I. 85)

- καὶ γὰρ ἔμ' Ὀπόλλων φιλέει μέγα, καὶ καλὸν αὐτῷ
κρίων ἐγὼ βόσκω. τὰ δὲ Κάρνεα καὶ δὴ ἐφέρπει.
- πλὰν δύο τὰς λοιπὰς διδυματόκος αἶγας ἀμέλγω,
καί μ' ἅ παῖς ποθορεῦσα 'τάλαν' λέγει 'αὐτὸς ἀμέλγεις';
- φεῦ φεῦ· Λάκων τοι ταλάρως σχεδὸν εἵκατι πληροῖ 86
τυρῶ καὶ τὸν ἄνηβον ἐν ἄνθεσι παῖδα μολύνει.
- βάλλει καὶ μάλοισι τὸν αἰπόλον ἅ Κλεαρίστα
τὰς αἶγας παρελάντα καὶ ἀδύ τι ποπυλιάσδει.
- κημὲ γὰρ ὁ Κρατίδας τὸν ποιμένα λειῖος ὑπαντῶν 90
ἐκμαίνει· λιπαρὰ δὲ παρ' αὐχένα σεῖετ' ἔθειρα.
- ἀλλ' οὐ σύμβλητ' ἐστὶ κυνόσβατος οὐδ' ἀνεμόνα
πρὸς ῥόδα, τῶν ἄνθηρα παρ' αἵμασιαῖσι πεφύκει.
- οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἀκύλοις ὀρομαλίδες· αἱ μὲν ἔχοντι
λεπτὸν ἀπὸ πρίνοιο λεπύριον, αἱ δὲ μελιχραί. 95
- κηγὼ μὲν ὄσω τῷ παρθένω αὐτίκα φάσσαν
ἐκ τῆς ἀρκεύθω καθελών· τῆνι γὰρ ἐφίσδει.
- ἀλλ' ἐγὼ ἐς χλαῖναν μαλακὸν πόκον, ὀππόκα πέξω
τὰν οἶν τὰν πέλλαν, Κρατίδαι δωρήσομαι αὐτός.
- σίττ' ἀπὸ τῆς κοτίνω ταὶ μακράδες· ὦδε νέμεσθε, 100
ὡς τὸ κάταντες τοῦτο γεώλοφον αἶ τε μυρῖκαι.
- οὐκ ἀπὸ τῆς δρυὸς οὔτος ὁ Κώναρος ἅ τε Κιναίθα;
τουτεὶ βοσκησεῖσθε ποτ' ἀντολάς, ὡς ὁ Φάλαρος.
- ἔστι δέ μοι γαυλὸς κυπαρίσσινος, ἔστι δὲ κρατήρ,
ἔργον Πραξιτέλους· τῷ παιδὶ δὲ ταῦτα φυλάσσω. 105
- χάμῃν ἐστι κύων φιλοποιμνιος, ὃς λύκος ἄγχει,
ὃν τῷ παιδὶ δίδωμι τὰ θηρία πάντα διώκειν.
- ἀκρίδες, αἱ τὸν φραγμὸν ὑπερπαδῆτε τὸν ἀμόν,
μή μεν λωβάσησθε τὰς ἀμπέλους· ἐντὶ γὰρ αἶναι.
- τοὶ τέττιγες ὀρήτε, τὸν αἰπόλον ὡς ἐρεθίζω· 110

87* 89 παρελάντα TV Gellius ix. 9: -λῶντα (-λεῦντα, -λαῦντα) cett.
ποπυλιάζει Gellius 94 ὀρομάλ. K P T Q: ὀριμ. M O H S Tr.
(ὀρυγμ. A E): ὀμομαλ. con. Asclepiades 95 μελίχροι Σ v. l.
placet, sed distichon non intellegitur 101 ἄ(ι)τε 102 Κιναίθα
Σ K P Q H¹: Κιναίθα cett. 109 αἶναι Σ codd. (ἄβαι vel ἄβαι H S² T
idem est): ἄζαι, αὐται Σ v. l., non intellegitur

- οὕτως κύμμες θην ἐρεθίζετε τὼς καλαμευτάς.
 — μισέω τὰς δασυκέρκος ἀλώπεκας, αἱ τὰ Μίκωνος
 αἰεὶ φοιτῶσαι τὰ ποθέσπερα ραγίζοντι.
 — καὶ γὰρ ἐγὼν μισέω τὼς κανθάρος, οἱ τὰ Φιλώνδα
 σῦκα κατατρώγοντες ὑπανέμιοι φορέονται. 115
 — ἦ οὐ μέμνασ', ὅκ' ἐγὼ τυ κατήλασα, καὶ τὸ σεσαρώς
 εὔ ποτεκιγκλίζεν καὶ τὰς ὄρνυς εἶχεο τήνας;
 — τοῦτο μὲν οὐ μέμναμ'. ὅκα μάν τοι τῆδέ τυ δήσας
 Εὐμάρας ἐκάθαρε, καλῶς μάλα τοῦτό γ' ἴσαμι.
 — ἦδη τις, Μόρσων, πικραίνεται· ἦ οὐχὶ παρὰισθεν; 120
 σκίλλας ἰὼν γραίας ἀπὸ σάματος ἀντίκα τίλλειν.
 — κῆγὼ μάν κνίζω, Μόρσων, τινά· καὶ τὸ δὲ λεύσσεις.
 ἐνθῶν τὰν κυκλάμιον ὄρνυσέ νυν ἐς τὸν Ἄλευτα.
 — Ἰμέρα ἀνθ' ὕδατος ρείτω γάλα, καὶ τὸ δὲ Κρᾶθι
 οἴνωι πορφύροις, τὰ δέ τοι σία καρπὸν ἐνείκα. 125
 — ρείτω χά Συβαριῆτις ἐμὴν μέλι, καὶ τὸ πότορθρον
 ἅ παῖς ἀνθ' ὕδατος τᾶι κάλπιδι κηρία βάψαι.
 — ταὶ μὲν ἐμαὶ κύτισόν τε καὶ αἴγυλον αἶγες ἔδοντι,
 καὶ σχῆνον πατέοντι καὶ ἐν κομάροισι κέονται.
 — ταῖσι δ' ἐμαῖς ὀίεσσι πάρεστι μὲν ἅ μελίτεια 130
 φέρβεσθαι, πολλὸς δὲ καὶ ὡς ῥόδα κισθὸς ἐπανθεῖ.
 — οὐκ ἔραμ' Ἀλκίππας, ὅτι με πρᾶν οὐκ ἐφίλησε
 τῶν ὤτων καθελοῖσ', ὅκα οἱ τὰν φάσσαν ἔδωκα.
 — ἀλλ' ἐγὼ Εὐμήδευς ἔραμαι μέγα· καὶ γὰρ ὅκ' αὐτῶι
 τὰν σύριγγ' ὤρεξα, καλόν τί με κάρτ' ἐφίλησεν. 135
 — οὐ θεμιτόν, Λάκων, ποτ' ἀηδόνα κίσσας ἐρίσδειν,
 οὐδ' ἔποπας κύκνοισι· τὸ δ' ᾧ τάλαν ἐσσί φιλεχθίης.

111 χύμμες K : χύμμες P Q H A 115 ποτέονται M P Q T V v. l.
 116 ἦ om. O P T Q¹ Tr. γρ. ἦ ρα μέμνα Σκ μέμνα K v. l. M H A¹ E
 8κ' Tr. : 8τ' 118 μάν τοι scripsi (μέντοι reddit Σ) : μάν ποκα
 K γρ. M² P Q T¹ H¹ S² Tr. : μάν cett. τεῖδε K : τεῖνδε P T : τῆνδε Q
 119 ἐκάθηρε 120 ἦ K : om. cett. παρήσθεν 121 τίλλειν
 v. l. Σ O H S : τίλλοις Σ cett. 122 μάν K : μὲν cett. 123 νυν
 A² Tr. Mus. : νυν cett. 127 τᾶ καλπίδι K P T Q Σ : τὰν καλπίδα
 cett. 128 κύτισον K M¹ P T Tr. : κύτιλον vel κίτυλον cett.
 129 κέοντι K M A E : κέοντι et κέχυνται V : κέχυνται Q T¹ 131 κισθὸς
 Σ O M : κισσὸς cett. : ῥοδόκισσος Σ v. l.

ΜΟΡΣΩΝ

- παύσασθαι κέλομαι τὸν ποιμένα. τὴν δὲ Κομάτα
 δωρεῖται Μόρσων τὰν ἀμνίδα· καὶ τὴν δὲ θύσας
 ταῖς Νύμφαις Μόρσωνι καλὸν κρέας αὐτίκα πέμψοι. 140
- πεμψῶ ναὶ τὸν Πάνα. φριμάσσεο πᾶσα τραγίσκων
 νῦν ἀγέλα· κηγῶν γὰρ ἴδ' ὡς μέγα τοῦτο καχαξῶ
 καττῶ Λάκωνος τῷ ποιμένος, ὅττι ποκ' ἤδη
 ἀνυσάμαν τὰν ἀμνόν· ἐς ὠρανὸν ὕμμιω ἀλεῦμαι.
 αἶγες ἐμαὶ θαρσεῖτε κερούτιδες· αὔριον ὕμμε 145
 πάσας ἐγὼ λουσῶ Συβαρίτιδος ἐνδοθι λίμνας.
 οὔτος ὁ λευκίτας ὁ κορνπῖλος, εἴ τιν' ὀχευσεῖς
 τὰν αἰγῶν, φλασσῶ τυ πρὶν ἢ ἐμὲ καλλιερῆσαι
 ταῖς Νύμφαις τὰν ἀμνόν. ὁ δ' αὖ πάλιν. ἀλλὰ γενοίμαν,
 αἰ μὴ τυ φλάσσαιμι, Μελάνθιος ἀντὶ Κομάτα. 150

[VI] ΒΟΥΚΟΛΙΑΣΤΑΙ

ΔΑΦΝΙΣ ΚΑΙ ΔΑΜΟΙΤΑΣ

- Δαμοίτας καὶ Δάφνις ὁ βουκόλος εἰς ἓνα χῶρον
 τὰν ἀγέλαν ποκ', Ἄρατε, συνάγαγον· ἧς δ' ὁ μὲν αὐτῶν
 πυρρός, ὁ δ' ἡμιγένειος· ἐπὶ κράναν δέ τιν' ἄμφω
 ἐσδόμενοι θέρεος μέσῳι ἄματι τοιάδ' ἄειδον.
 πρᾶτος δ' ἄρξατο Δάφνις, ἐπεὶ καὶ πρᾶτος ἔρισδεν. 5
- Βάλλει τοι Πολύφαμε τὸ ποίμνιον ἅ Γαλάτεια
 μάλοισιν, δυσέρωτα τὸν αἰπόλον ἄνδρα καλεῦσα·
 καὶ τύ νιν οὐ ποθορήσθαι τάλαν τάλαν, ἀλλὰ κάθησαι

142 κηγῶ(ν) μὲν Σ v. l. M H S Λ E

T γρ.

144 τὰν K²: τὸν cett.

χίδες Σ codd.: κερουλίδες, κερουλκίδες Σ v. l.

κράνας cett.

148 ἢ M¹ P Q Tr.: ἧγ' cett.

cett.

143 ὠδέ ποκ' K in textu,

145 κερούτιδες Ahrens: κερου-

146 λίμνας M A E:

149 τὰν K: τὸν

1 Δ. χῶ Δ. K S² H (?), cf. 13. 5, 5. 62

4 μέσῳ vcl μέσῳ Σ

ἀδέα συρίσδων. πάλιν ἄδ' ἴδε τὰν κύνα βάλλει,
 ἅ τοι τὰν οἴων ἔπεται σκοπός· ἅ δὲ βαῦσδει 10
 εἰς ἄλα δερκομένα, τὰ δέ νιν καλὰ κύματα φαίνει
 ἄσυχᾶ καχλάζοντος ἐπ' αἰγιαλοῦ θεοῖσαν.
 φράξο μὴ τᾶς παιδὸς ἐπὶ κνάμαισιν ὀρούση
 ἐξ ἁλὸς ἐρχομένας, κατὰ δὲ χροῶν καλὸν ἀμύξη.
 ἅ δὲ καὶ αὐτόθε τοι διαθρύπτεται· ὡς ἀπ' ἀκάνθας 15
 ταῖ καπυραὶ χαίται, τὸ καλὸν θέρος ἄνικα φρύγει,
 καὶ φεύγει φιλέοντα καὶ οὐ φιλέοντα διώκει,
 καὶ τὸν ἀπὸ γραμμᾶς κινεῖ λίθον· ἦ γὰρ ἔρωτι
 πολλάκις, ὦ Πολύφαμε, τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται.

τῶι δ' ἐπὶ Δαμοίτας ἀνεβάλλετο καὶ τὰδ' αἶδεν. 20

— Εἶδον ναὶ τὸν Πάνα, τὸ ποιμνιον ἄνικ' ἔβαλλε,
 κοῦ μ' ἔλαθ', οὐ τὸν ἐμὸν τὸν ἕνα γλυκύν (ὦι ποθορῶμι
 ἐς τέλος, αὐτὰρ ὁ μάντις ὁ Τήλεμος ἔχθρ' ἀγορεύων
 ἐχθρὰ φέροι ποτὶ οἶκον, ὅπως τεκέεσσι φυλάσσοι),
 ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐγὼ κνίζων πάλιν οὐ ποθόρημι, 25
 ἀλλ' ἄλλαν τινὰ φαμὶ γυναικ' ἔχεν· ἅ δ' αἰοῖσα
 ζαλοῖ μ', ὦ Παιάν, καὶ τάκεται, ἐκ δὲ θαλάσσης
 οἰστρεῖ παπταίνουσα ποτ' ἄντρα τε καὶ ποτὶ ποιμνας.
 σίξα δ' ὑλακτεῖν νιν καὶ τῶι κνυί· καὶ γὰρ ὄκ' ἤρωι,
 αὐτᾶς ἐκνυζεῖτο ποτ' ἰσχία ῥύγχος ἔχοισα. 30
 ταῦτα δ' ἴσως ἐσορῶσα ποεῦντά με πολλάκι πεμψεῖ
 ἄγγελον. αὐτὰρ ἐγὼ κλαιξῶ θύρας, ἔστε κ' ὀμόσση
 αὐτά μοι στορεσεῖν καλὰ δέμνια τᾶσδ' ἐπὶ νάσω.
 καὶ γάρ θην οὐδ' εἶδος ἔχω κακόν, ὡς με λέγοντι.

9 ἀδὲ τὰν Σ v. l. 11 ραίνει Σ v. l. 12 καχλάζοντος Σ S Iunt.
 (in H latet sub rasura): καχλάζοντα cett. 15 αὐτόθε K M Q
 T A E 20 καλὸν αἶδεν S P: utrumque K H T 22 κοῦτ'
 ἔ. K τὸν alterum om. K O ποθορῶμαι H S Q: -όρημι O A²:
 -ορῆμαι cett.: indicativum legit Σ: corr. Heinsius 24 φέροι
 ποτὶ O: φέρει ποτὶ K A Tr.: φέροιτο ποτ' cett. 25 ποθόρημι
 O A E: -ορῶμαι H S (hic in ras.): -ορῆμαι cett. 29 σίξα
 Ruhnken: σιγα(ι) vario accentu codd. ὑλακτεῖ vario accentu
 Σ v. l., alia corrupta Σκ 30 ἐκνυζῆτο H S Gregor. Corinth. 79:
 -εῖτο K² P: -ἄτο cett.

ἦ γὰρ πρᾶν ἐς πόντον ἐσέβλεπον, ἦς δὲ γαλάνα, 35
καὶ καλὰ μὲν τὰ γένεια, καλὰ δέ μοι ἅ μία κώρα,
ὡς παρ' ἐμὶν κέκριται, κατεφαίνεται, τῶν δέ τ' ὀδόντων
λευκοτέραν αὐγὰν Παρίας ὑπέφαινε λίθοιο.
ὡς μὴ βασκανθῶ δέ, τρὶς εἰς ἐμὸν ἔπτυσσα κόλπον·
ταῦτα γὰρ ἅ γραία με Κοτυτταρὶς ἐξεδίδαξε. 40
[ἅ πρᾶν ἀμάντεσσι παρ' Ἰπποκίῳι ποταύλει].

Τόσσο' εἰπὼν τὸν Δάφνιν ὁ Δαμοίτας ἐφίλησε,
χῶ μὲν τῶι σύριγγ', ὃ δὲ τῶι καλὸν αὐλὸν ἔδωκεν.
αὐλεὶ Δαμοίτας, σύρισδε δὲ Δάφνις ὁ βούτας·
ὄρχευντ' ἐν μαλακῇ ταὶ πόρτιες αὐτίκα ποίαι. 45
νίκη μὰν οὐδάλλος, ἀνήσστατοι δ' ἐγένοντο.

[VIII] ΒΟΥΚΟΛΙΑΣΤΑΙ Β'

ΔΑΦΝΙΣ ΚΑΙ ΜΕΝΑΛΚΑΣ

Δάφνιδι τῶι χαρίεντι συνάντητο βουκολέοντι
μᾶλα νέμων, ὡς φαντί, κατ' ὄρεα μακρὰ Μενάλκας.
ἄμφω τῶγ' ἦστην πυρροτρίχῳ, ἄμφω ἀνήβῳ,
ἄμφω συρίσδεν δεδαημένῳ, ἄμφω αἰίδεν.

πρᾶτος δ' ὦν ποτὶ Δάφνιν ἰδὼν ἀγόρευε Μενάλκας 5
'μυκητᾶν ἐπίουρε βοῶν Δάφνι, λῆις μοι αἰεῖσαι;
φαμί τυ νικασεῖν, ὅσσον θέλω αὐτὸς αἰίδων.'
τὸν δ' ἄρα χῶ Δάφνις τοιῶιδ' ἀπαμείβετο μύθῳι·

— ποιμῆν εἰροπόκων οἴων συρικτὰ Μενάλκα,
οὔποτε νικασεῖς μ', οὐδ' εἴ τι πάθοις, τύγ' αἰίδων. 10

35 γαλήνα K fortasse recte 37 τοῖς δέ τ' ὀδοῦσιν Σ v. l.
41 = 10. 16 : om. K : post 42 habet M πρὶν Μ Ρ Q H Λ ἀμώντ. Ο
Ἰπποκίῳι Μ' Ο Β : -να Ρ Q T : -κῶνι Tr. : -κῶντι Μ² H S Λ E 46 μὲν
K Ρ Q H S

Carmen Theocriti non esse primus intellexit Valckenaer. β' addidi
1 συνήντητο 3 ἀνάβῳ, cf. 93 8 ἀμ. Μ 10 εἰ παθῆοις K P S¹ H v. l.

- χρήσιδεις ὦν ἐσιδεῖν; χρήσιδεις καταθεῖναι ἄεθλον;
 — χρήσιδω τοῦτ' ἐσιδεῖν, χρήσιδω καταθεῖναι ἄεθλον.
 — καὶ τίνα θησεύμεσθα, τίς ἀμῖν ἄρκιος εἶη;
 — μόσχον ἐγὼ θησῶ· τὸν δὲ θὲς ἰσομάτορα ἀμνόν.
 — οὐ θησῶ ποκα ἀμνόν, ἐπεὶ χαλεπὸς ὁ πατήρ μεν 15
 χά μάτηρ, τὰ δὲ μᾶλα ποθέσπερα πάντ' ἀριθμεῦντι.
 — ἄλλα τί μὰν θησεῖς; τί δὲ τὸ πλεόν ἐξεῖ ὁ νικῶν;
 — σύριγγ' ἂν ἐπόησα καλὰν ἐγὼ ἐννεάφωνον,
 λευκὸν κηρὸν ἔχουσαν ἴσον κάτω ἴσον ἄνωθεν,
 ταύταν κα θεῖην· τὰ δὲ τῷ πατρὸς οὐ καταθησῶ. 20
 — ἦ μὰν τοι κήγῳ σύριγγ' ἔχω ἐννεάφωνον,
 λευκὸν κηρὸν ἔχουσαν ἴσον κάτω ἴσον ἄνωθεν.
 πρῶαν νιν συνέπαξ'. ἔτι καὶ τὸν δάκτυλον ἀλγῶ
 τοῦτου, ἐπεὶ κάλαμός με διασχισθεῖς νιν ἔτμαξεν.
 — ἀλλὰ τίς ἄμμε κρινεῖ; τίς ἐπάκοος ἔσσεται ἀμέων; 25
 — τήνόν πως ἐνταῦθα τὸν αἰπόλον, ἦν, καλέσωμες,
 ὦι ποτὶ ταῖς ἐρίφοις ὁ κύων ὁ φάλαρος ὑλακτεῖ.
 χοὶ μὲν παῖδες ἄνσαν, ὁ δ' αἰπόλος ἦνθ' ἐπακοῦσαι,
 χοὶ μὲν παῖδες αἰίδεν, ὁ δ' αἰπόλος ἠθελε κρίνειν.
 πρᾶτος δ' ὦν αἰειδε λαχὼν Ἰνκτὰ Μενάλκας, 30
 εἶτα δ' ἀμοιβαίαν ὑπελάμβανε Δάφνις ἀοιδᾶν
 βουκολικάν· οὕτω δὲ Μενάλκας ἄρξατο πρᾶτος.
 — ἄγκεα καὶ ποταμοί, θεῖον γένος, αἴ τι Μενάλκας
 πήποχ' ὁ συρικτὰς προσφιλὲς αἴσε μέλος,
 βόσκοιτ' ἐκ ψυχᾶς τὰς ἀμνάδας· ἦν δὲ ποκ' ἐνθη 35
 Δάφνις ἔχων δαμάλας, μηδὲν ἔλασσον ἔχοι.
 — κρᾶναι καὶ βοτάναι, γλυκερὸν φυτόν, αἴπερ ὅμοιον
 μουσίσδει Δάφνις ταῖσιω ἀηδονίσι,
 τοῦτο τὸ βουκόλιον πιαίνετε· κῆν τι Μενάλκας

13 ἀλλὰ τί θ. O H² Q A E Tr. τίς scripsi : ὅστις P T : ὅστις χ'
 K M : ὅστις S : ὅ κεν ἀμῖν ἄρκιον O H² Q² A E Tr. (H¹ Q¹ periit)
 20 κατ(vel κατα)θείην cett. : distinx. Ahrens 24 κάλαμός
 γε O A (E Tr. ?) νιν ἔτμ. Meineke : διέτμαξε codd. 28 ἐπα-
 κοῦσαι K M T Q γρ. A (E ?) : ἐπακούσας cett. 29 αἰίδεν O. Schneider :
 αἰιδον 38 μουσίσδει A E : μουσίσδοι cett.

- τῆδ' ἀγάγη, χαίρων ἄφθονα πάντα νέμοι. 40
 — ἐνθ' οἷς, ἐνθ' αἶγες διδυματοκοί, ἐνθα μέλισσαι 45
 σμῆνεα πληροῦσιν, καὶ δρῦες ὑψίτεραι, 46
 ἐνθ' ὁ καλὸς Μίλων βαίνει ποσίν· αἱ δ' ἂν ἀφέρπη, 47
 χῶ ποιμῆν ξηρὸς τηνόθι χαί βοτάναι. 44
 — παντᾶι ἔαρ, παντᾶι δὲ νομοί, παντᾶι δὲ γάλακτος 41
 οὔθατα πιδῶσιν, καὶ τὰ νέα τρέφεται, 42
 ἐνθα καλὰ Ναῖς ἐπινίσσεται· αἱ δ' ἂν ἀφέρπη, 43
 χῶ τὰς βῶς βόσκων χαί βόες αὐότεραι. 48
 — ᾧ τράγε, τᾶν λευκᾶν αἰγῶν ἄνερ, ᾧ βάθος ὕλας 50
 μυρίον (ᾧ σιμαὶ δευτ' ἐφ' ὕδωρ ἔριφοι),
 ἐν τήνῳ γὰρ τήνος, ἴθ' ᾧ καλὸν καὶ λέγε Μίλων,
 ὁ Πρωτεὺς φώκας καὶ θεὸς ὦν ἐνεμεν.
 — μή μοι γὰρ Πέλοπος, μή μοι Κροίσεια τάλαντα
 εἴη ἔχειω, μηδὲ πρόσθε θέειω ἀνέμων·
 ἀλλ' ὑπὸ τᾶι πέτραι τᾶιδ' αἴσομαι ἀγκὰς ἔχων τυ, 55
 σύννομε κάλ', ἐσορῶν τὰν Σικελὰν ἐς ἄλα.
 — [δένδρεσι μὲν χειμῶν φοβερὸν κακόν, ὕδασι δ' αὐχμὸς,
 ὄρρισιν δ' ὕσπλαγξ, ἀγροτέροις δὲ λίνα,
 ἀνδρὶ δὲ παρθενικᾶς ἀπαλᾶς πόθος. ᾧ πάτερ ᾧ Ζεῦ,
 οὐ μόνος ἠράσθη· καὶ τὴν γυναικοφίλας.] 60

ταῦτα μὲν ὦν δι' ἀμοιβαίων οἱ παῖδες ἄεισαν·
 τὰν πυματῶν δ' ὠιδᾶν οὕτως ἐξῆρχε Μενάλκας.

— Φεῖδεν τᾶν ἐρίφων, φεῖδεν λύκε τᾶν τοκάδων μεν,
 μηδ' ἀδίκει μ', ὅτι μικκὸς ἐὼν πολλαῖσιν ὀμαρτέω.

40 τεῖνδ' P T γρ. Q² ἀγάγη H¹ S : ἀγάγοι cett. 41-43 et
 45-47 traī. anonymis Ephem. Goth. 1803 41 νομαί M P T¹
 42 πιδῶσιν Ahrens (cf. Hesych. πῖδαξ) : πηδῶσιν : πλήθουσιν Σ v. l. (inde
 H γρ. Q γρ.) 47 Ναῖς Meineke : παῖς 49 ᾧ (ἔπου hyper-
 dorice) Σ : ᾧ codd. : ὡς conieci 50 αἱ σιμαὶ conieci 51 καλὸν
 Σκ : κόλε Σ codd. Μίλωνι Σ v. l. (inde M² Tr.) : Μίλωνι M¹ A E
 55 ἦσομαι Σ 56 σύννομε Graefe : σύννομα κάλ' Meineke :
 μᾶλ' τὰν Σικελικὰν K M Q¹ 57-61 interpolationem ab Arte-
 midoro receptam (Verg. Ecl. iii. 80) coarguit Hermann

ὦ Λάμπουρε κύον, οὕτω βαθὺς ὕπνος ἔχει τυ; 65
οὐ χρῆ κοιμᾶσθαι βαθέως σὺν παιδὶ νέμοντα.

ταὶ δ' οἶες, μηδ' ὕμμες ὀκνεῖθ' ἀπαλᾶς κορέσασθαι
ποιίας· οὔτι καμείσθ', ὅκκα πάλιν ἄδε φύηται.

σίττα νέμεσθε νέμεσθε, τὰ δ' οὔτατα πλήσατε πᾶσαι,
ὡς τὸ μὲν ὄρνες ἔχωντι, τὸ δ' ἐς ταλάρως ἀποθῶμαι.

δεύτερος αὖ Δάφνις λιγυρῶς ἀνεβάλλετ' αἰίδεν· 71

— Κῆμ' ἐκ τῷ ἄντρῳ σύνοφρυς κόρα ἐχθὲς ἰδοῖσα
τὰς δαμάλας παρελάντα καλὸν καλὸν ἦμεν ἔφασκεν·
οὐ μὰν οὐδὲ ἔλογον ἐκρίθην ἄπο τὸν ἄπικρὸν αὐτᾶι,
ἀλλὰ κάτω βλέψας τὰν ἀμετέραν ὁδὸν εἶρπον. 75

ἀδεῖ' ἀ φωνὰ τᾶς πόρτιος, ἀδὺ τὸ πνεῦμα·

[ἀδὺ δὲ χῶ μόνοςχος γαρυέται, ἀδὺ δὲ χά βῶς.]

ἀδὺ δὲ τῷ θέρεος παρ' ὕδωρ ρέον αἰθριοκοιτεῖν.

τᾶι δρυὶ ταὶ βάλανοι κόσμος, τᾶι μαλίδι μᾶλα,
τᾶι βοῖ δ' ἀ μόνοςχος, τῷ βουκόλῳ αἰ βόες αὐταί. 80

ὡς οἱ παῖδες ἄεισαν, ὁ δ' αἰπόλος ᾧδ' ἀγόρευεν·

— Ἄδύ τι τὸ στόμα τοι καὶ ἐφίμερος ᾧ Δάφνι φωνά.

κρέσσον μελοπομένῳ τευ ἀκουέμεν ἢ μέλι λείχειν.

λάσδεο τᾶς σύριγγος· ἐνίκασας γὰρ αἰείδων.

αἰ δέ τι λῆις με καὶ αὐτὸν ἄμ' αἰπολέοντα διδάξαι, 85

τήναν τὰν μιτύλαν δωσῶ τὰ διδάκτρα τοι αἶγα,

ἅτις ὑπὲρ κεφαλᾶς αἰεὶ τὸν ἀμολγέα πληροῖ.

ὡς μὲν ὁ παῖς ἐχάρη καὶ ἀνάλατο καὶ πλατάγησε
νικάσας, οὕτως ἐπὶ ματέρα νεβρὸς ἄλοιτο.

ὡς δὲ κατεσμύχθη καὶ ἀνετράπετο φρένα λύπαι 90

68 καμείσθ' O edd. ant. : κάμησθ', κάμηθ', κάμοισθ' cett. 72 κῆμ'
H : κάμ' cett. 73 παρελάντα P T Q Tr. : -λῶντα vel -λεῦντα cett.,
cf. 5. 89 74 Σ corruptelam notant coniecturamque adferunt
λόγον... ἄτοπον, πικρὸν αὐτᾶι : inde λόγον M S 77 = 9. 7 84 τὰς
σύριγγας : corr. Scaliger 86 μιτάλαν K (in scholio μυταλαν) M, vox
grammaticis obscura : μίτυλ(λ)ον et μύτιλον (ἔσχατον νέον) Hesych. :
μίταλος (ἔσχατος) Arcadius : μύτιλος Herodian. π. μονήρ. λέξ. 21. 2.
mutilum genuina scholia ignorant 89 νικήσας ματέρη K

ἄτερος, οὕτω καὶ νύμφα δμαθεῖσ' ἀκάχοιτο.
 κῆκ τούτω πρᾶτος παρὰ ποιμέσι Δάφνις ἔγεντο,
 καὶ νύμφαν ἄκρηβος ἔων ἔτι Ναΐδα γάμεν.

[ΙΧ] ΒΟΥΚΟΛΙΑΣΤΑΙ γ'

ΔΑΦΝΙΣ ΚΑΙ ΜΕΝΑΛΚΑΣ

ΠΡΟΛΟΓΙΖΕΙ ΝΟΜΕΥΣ ΤΙΣ Ο ΚΑΙ ΚΡΙΤΗΣ

Βουκολιάζεο Δάφνι· τὸ δ' ὠιδᾶς ἄρχεο πρᾶτος,
 ὠιδᾶς ἄρχεο πρᾶτος, ἐφεψάσθω δὲ Μενάλκας,
 μόσχως βουσὶν ὑφέντες, ὑπὸ στείραισι δὲ ταύρως.
 χοὶ μὲν ἀμᾶι βόσκονται καὶ ἐν φύλλοισι πλανῶντο
 μηδὲν ἀτιμαγελεύντες· ἐμὶν δὲ τὸ βουκολιάζεο 5
 †ἔμποθεν, ἄλλοθεν δὲ ποτικρίνοιτο† Μενάλκας.

— Ἄδὸν μὲν ἁ μόσχος γαρύεται, ἄδὸν δὲ χά βῶς,
 ἄδὸν δὲ χά σῦριγξ χῶ βουκόλος, ἄδὸν δὲ κῆγών.
 ἔστι δέ μοι παρ' ὕδωρ ψυχρὸν στιβάς, ἐν δὲ νένασται
 λευκᾶν ἐκ δαμαλᾶν καλὰ δέρματα, τὰς μοι ἀπάσας 10
 λιψ κόμαρον τρωγοίσας ἀπὸ σκοπιᾶς ἐτίναξε.
 τοῦ δὲ θέρευς φρύγοντος ἐγὼ τόσσον μελεδαίνω,
 ὅσσον ἐρῶν τὸ πατρὸς μύθων καὶ ματρὸς ἀκούειν.

οὕτως Δάφνις ἄεισεν ἐμίν, οὕτως δὲ Μενάλκας.

— Αἴτνα μᾶτερ ἐμά, κῆγῶ καλὸν ἄντρον ἐνοικέω 15
 κοίλαις ἐν πέτραισι· ἔχω δέ τοι, ὅσσ' ἐν ὀνειρώϊ
 φαίνονται, πολλὰς μὲν ὄϊς, πολλὰς δὲ χιμαίρας,

91 γαμηθεῖσ' (γαμεεῖσ' H S T¹ Tr. Mus.): corr. Ahrens 92 τούτου
 πρᾶτος π. π. Δάφνις K P T Q: Δάφνις π. π. πρᾶτος cett.

Carmen Theocriti non esse primus intellexit Valckenaer γ' addidi
 Titulus: προλογίζει etc. add. H T Q, inde νομεύς ἢ βουκόλοι P: νομεύς Tr.
 2 πρᾶτος ἐφέψ. H S T A E; legit Verg. Ecl. iii. 58: πρᾶτος ἐφάψ. M V
 Tr.: Δάφνι συνάψ. K P Q 6 ἔμποθεν varie legunt Σ: ἔκ ποθεν
 Briggs ἄλλοθεν δὲ ποτικρ. plerique: ἄλλωθεν K²: ἄλλοσθεν P S
 H²: ἄλλοθι (-θε E²) δ' αἰθῖς (αἰτῖς E²) ὑποκρ. M E²: lectio incerta
 7 ἁ μόσχος H Tr. Iunt., cf. 8. 80: ὁ μ. cett. 13 ἐρῶν τὸ K E D:
 ἐρῶντι cett.

ὄν μοι πρὸς κεφαλᾷ καὶ πρὸς ποσὶ κώεα κείται.
 ἐν πυρὶ δὲ δρυίνωι χόρια ζεί, ἐν πυρὶ δ' αἶαι
 φαγοὶ χειμαίνοντος· ἔχω δέ τοι οὐδ' ὅσον ὦραν 20
 χείματος ἢ νωδὸς καρύων ἀμύλοιο παρόντος.

τοῖς μὲν ἐπεπλατάγησα καὶ αὐτίκα δῶρον ἔδωκα,
 Δάφνιδι μὲν κορύναν, τάν μοι πατρὸς ἔτραφεν ἀγρός,
 αὐτοφυῆ (τὰν οὐδ' ἂν ἴσως μωμάσατο τέκτων),
 τήνωι δὲ στρόμβω καλὸν ὄστρακον, οὗ κρέας αὐτός 25
 σιτήθην πέτραισιν ἐν Ἰκαρίαισι δοκεύσας,
 πέντε ταμῶν πέντ' οὔσιν· ὃ δ' ἐγκαναχήσατο κόχλωι.

βουκολικαὶ Μοῖσαι μάλα χαίρετε, φαίνετε δ' ὠιδάν,
 τάν ποκ' ἐγὼ τήνοισι παρὼν ἄεισα νομεῦσι
 μηκέτ' ἐπὶ γλώσσης ἄκρας ὀλοφυγγόνα φύσει. 30

τέττιξ μὲν τέττιγι φίλος, μύρμακι δὲ μύρμαξ,
 ἴρηκες δ' ἴρηξιν, ἐμὴν δ' ἅ Μοῖσα καὶ ὠιδά.
 τᾶς μοι πᾶς εἴη πλείος δόμος. οὔτε γὰρ ὕπνος
 οὔτ' ἔαρ ἐξαπίνας γλυκερώτερον, οὔτε μελίσσαις
 ἄνθεα· τόσσον ἐμὴν Μοῖσαι φίλαι. οὐς γὰρ ὀρεῦντι
 γαθεῦσαι, τοὺς δ' οὔτι ποτῶι δαλήσατο Κίρκα.' 36

[X] ΕΡΓΑΤΙΝΑΙ Η ΘΕΡΙΣΤΑΙ

ΜΙΛΩΝ ΚΑΙ ΒΑΤΤΟΣ (re vera ΒΟΥΚΑΙΟΣ)

— Ἐργατίνα Βουκαίε, τί νῦν ὠιζυρὲ πεπόνθεις;
 οὔτε τὸν ὄγμον ἄγειν ὀρθὸν δύναι, ὡς τὸ πρὶν ἄγες,

19 ζεί Brunck, sed cf. Hom. φ 362 23 ἔτραφεν M Tr. : ἔτρεφεν
 cett. 26 Ἰκκαρίεσι cum glossa Ἰκκαρά πόλις Σικελίας cod. Paris.
 2722 saec. xvi 28, 29 ὠιδὰς τὰς P Q γρ. 30 ὀλοφυγγόνα K Σκ
 Hesych. : ὀλοφυγγόνα cett. φύσει scripsi : φύσης 32 δ' ἅ cett. :
 δὲ M A E : δέ τε Q 35 γὰρ Σ v. l., inde M P S² A² : μὲν cett. ὀρεῦντι
 K¹ P Q T : ὀρῶντι M H S : alterum utrum Σ : ὀρήτε Σ v. l. (inde K² E
 A² Tr.) : ὀρῶσαι Σ v. l. 36 γαθεῦσαι Brunck : γαθεῦσι(ν) Σ
 codd. τοὺς P : τῶς cett.

Titulus : Bucaei nomen agnovit Diphilus grammaticus Σ 2 οὔτε
 τὸν M Tr. : οὐτεὶν K : οὔθ' ἐὶν cett.

- οὔθ' ἄμα λαιοτομείς τῶι πλατίον, ἀλλ' ἀπολείπη
 ὡσπερ οἷς ποιίνας, ἄς τὸν πόδα κάκτος ἔτυψεν.
 ποιός τις δείλαν τυ καὶ ἐκ μέσω ἄματος ἐσσηί, 5
 ὃς νῦν ἀρχόμενος τᾶς αὐλακος οὐκ ἀποτρώγεις;
 — Μίλων ὄψαμᾶτα, πέτρας ἀπόκομμ' ἀτεράμνω,
 οὐδαμά τοι συνέβα ποθέσαι τινὰ τῶν ἀπεόντων;
 — οὐδαμά. τίς δὲ πόθος τῶν ἔκτοθεν ἔργάται ἀνδρί;)
 — οὐδαμά νυν συνέβα τοι ἀγρυπνήσαι δι' ἔρωτα; 10
 — μηδέ γε συμβαίη· χαλεπὸν χορίω κύνα γεῦσαι.
 — ἀλλ' ἐγώ, ὦ Μίλων, ἔραμαι, σχεδὸν ἐνδεκαταῖος.
 — ἐκ πίθω ἀντλείς δῆλον· ἐγὼ δ' ἔχω οὐδ' ἄλις ὄξος.
 — τοιγὰρ τὰ πρὸ θυρᾶν μοι ἀπὸ σπόρω ἄσκαλα πάντα.
 — τίς δέ τυ τᾶν παίδων λυμαίνεται; — ἂ Πολυβῶτα, 15
 ἂ πρᾶν ἀμάντεσσι παρ' Ἴπποκίωφι ποταύλει.
 — εὔρε θεὸς τὸν ἀλιτρόν· ἔχεις, πάλαι ὦν ἐπεθύμεις.
 μάντις τοι τὰν νύκτα χροῖξείθ' ἂ καλαμαία.
 — μωμᾶσθαί μ' ἄρχηι τυ· τυφλὸς δ' οὐκ αὐτὸς ὁ Πλούτος,
 ἀλλὰ καὶ ὠφρόντιστος Ἔρωσ. μὴ δὴ μέγα μυθεῦ. 20
 — οὐ μέγα μυθεῦμαι· τὸ μόνον κατάβαλλε τὸ λᾶιον,
 καὶ τι κόρας φιλικὸν μέλος ἀμβάλει. ἄδιον οὕτως
 ἐργαξῆι· καὶ μὰν πρότερόν ποκα μουσικὸς ἦσθα.
 — Μῶσαι Πιερίδες, συναείσατε τὰν ραδιῶν μοι
 παῖδ'· ὦν γάρ χ' ἄψησθε, θεαί, καλὰ πάντα ποεῖτε. 25
 Βομβύκα χαρίεσσα, Σύραν καλέοντί τυ πάντες,
 ἰσχνὰν ἀλιόκαυστον, ἐγὼ δὲ μόνος μελίχλωρον.
 καὶ τὸ ἶον μέλαν ἐστὶ καὶ ἂ γραπτὰ νάκινθος,
 ἀλλ' ἔμπας ἐν τοῖς στεφάνοις τὰ πρᾶτα λέγονται.
 ἂ αἶξ τὰν κύτισον, ὁ λύκος τὰν αἶγα διώκει, 30
 ἂ γέρανος τῶροτρον, ἐγὼ δ' ἐπὶ τὴν μεμάνημαι.

5 δείλαν τυ Κ Μ : δ. τε cett. : δειλαίε Ρ ἐκ Κ¹ (?) Μ Τρ. : ἐν Κ²
 cett. 14 τοιγὰρ τὰ Σ Ρ Η Σ Τρ. : τοιγάρτοι cett. 16 cf. 6. 41
 πρὶν Κ Μ Ρ Q T ἀμώντεσσι ἱπποκίωφι Κ² Ρ Q T : -ὄωνι
 Κ¹ Σ κ : -ὄωνα Τρ. : -ὄωντι (-τα) cett., cf. Σ ποκ' αὐλεῖ Κ Ρ Q T
 18 χροῖξείται ct χροῖξεται Σ et codd. (χροῖξεται Μ Q S²) 20 μὴ δὴ
 Κ Μ Τρ. : μηδὲν cett. 30 τὰν κ. Κ Η Σ : τὸν cett.

αἴθε μοι ἦς ὅσσα Κροῖσόν ποκα φαντὶ πεπᾶσθαι,
 χρύσειο ἀμφότεροί κ' ἀνεκείμεθα τῆι Ἀφροδίτῃ,
 τὼς αὐλὼς μὲν ἔχοισα καὶ ἡ ῥόδον ἢ τύγε μᾶλον,
 σχῆμα δ' ἐγὼ καὶ καινὰς ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἀμύκλας. 35

Βομβύκα χαρίεσσ', οἱ μὲν πόδες ἀστράγαλοί τευ
 ἅ φωνὰ δὲ τρύχνος· τὸν μὲν τρόπον οὐκ ἔχω εἰπεῖν.

— ἡ καλὰς ἄμμε ποῶν ἐλελάθει Βοῦκος ἀοιδάς.

ὡς εὔ τὰν ἰδέαν τᾶς ἁρμονίας ἐμέτρησεν.

ῶμοι τῷ πῶγωνος, ὃν ἀλιθίως ἀνέφνυσα. 40

θᾶσαι δὴ καὶ ταῦτα τὰ τῷ θεῷ Λιτυέρσα.

Δάματερ πολύκαρπε πολύσταχυ, τοῦτο τὸ λᾶιον
 εὐεργόν τ' εἶη καὶ κάρπιμον ὅττι μάλιστα.

σφίγγετ' ἀμαλλοδέται τὰ δράγματα, μὴ παριῶν τις
 εἴπηι 'σύκινοι ἄνδρες, ἀπώλετο χοῦτος ὁ μισθός.' 45

ἐς βορέαν ἄνεμον τᾶς κόρθυος ἅ τομὰ ὕμνῃ
 ἢ ζέφυρον βλεπέτω· πιαίνεται ὁ στάχυς οὕτως.

σίτον ἀλοιῶντας φεύγειν τὸ μεσαμβρινὸν ὕπνον·
 ἐκ καλάμας ἄχυρον τελέθει τημόσδε μάλιστα.

ἄρχεσθαι δ' ἀμῶντας ἐγειρομένω κορυδαλλῷ,
 καὶ λήγειν εὐδοντος, ἐλιυῦσαι δὲ τὸ καῦμα. 50

εὐκτὸς ὁ τῷ βατράχῳ, παῖδες, βίος· οὐ μελεδαίνει
 τὸν τὸ πιεῖν ἐγχεῦντα· πάρεστι γὰρ ἄφθονον αὐτῷ.

κάλλιον ὠπιμελητὰ φιλάργυρε τὸν φακὸν ἔψει·
 μῆπιτάμηις τὰν χεῖρα καταπρίων τὸ κύμινον. 55

ταῦτα χρὴ μοχθεῦντας ἐν ἀλίῳ ἄνδρας αἰεῖδειν,
 τὸν δὲ τεὸν Βουκαῖε πρέπει λιμηρὸν ἔρωτα
 μυθίσδεν τῆι ματρὶ κατ' εὐνὰν ὀρθρευοῖσαι.

32 ὅσσα K² Q²: ὅσα K¹ cett., inde variae interpolationes, verum
 K² P T (non Q) 34 ἢ μᾶλον τίγε M: ἢ μᾶλόν τυ K P T Q

35 σχοῖμι Σ v. l. (inde P) 36 τευς Iunt. 38 ἄμμι K M S¹
 A E ἐλελήθει (-θη) 40 ἀνέφνυσα K Q D: ἀνέφνυσας

cett.: utrumque Σ 45 εἴπη Brunck: εἴποι 46 βορέην
 48 φεύγει . . . ὕπνος S¹ A E (ὕπνος et M) τὸν μεσ. K P Q 50 δ'

om. M H S A E 53 ἐγχεῦντα M: ἐκχ. cett. 55 μῆτι τάμηις
 Q K: μῆ τοι τ. P

[XI] ΚΥΚΛΩΨ

Οὐδὲν ποττὸν ἔρωτα πεφύκει φάρμακον ἄλλο,
 Νικία, οὐτ' ἔγχριστον, ἐμὴν δοκεῖ, οὐτ' ἐπίπαστον
 ἢ τὰ Πιερίδες· κοῦφον δέ τι τοῦτο καὶ ἀδύ
 γίνετ' ἐπ' ἀνθρώποις, εὐρεῖν δ' οὐ ράϊδιόν ἐστι.
 γνωώσκειν δ' οἴμαι τυ καλῶς ἰατρῶν ἑόντα 5
 καὶ ταῖς ἐννεά δὴ πεφιλημένον ἔξοχα Μοίσαις.
 οὕτω γοῦν ράϊστα διαγ' ὁ Κύκλωψ ὁ παρ' ἡμῖν,
 ὠρχαῖος Πολύφαμος, ὅκ' ἤρατο τῆς Γαλατείας
 ἄρτι γενειάσδων περὶ τὸ στόμα τῶς κροτάφως τε.
 ἤρατο δ' οὐ μάλοις οὐδὲ ρόδωι οὐδὲ κικίννοις, 10
 ἀλλ' ὀρθαῖς μανίαις, ἀγείτο δὲ πάντα πάρεργα.
 πολλάκι τὰ ὄϊες ποτὶ τωβύλιον αὐτὰ ἀπῆρθον
 χλωρῶς ἐκ βοτάνης· ὁ δὲ τὰν Γαλάτειαν ἀείδων
 αὐτὸς ἐπ' αἰόνος κατετάκετο φυκιοέσσας
 ἐξ αὐῶν, ἔχθιστον ἔχων ὑποκάρδιον ἔλκος, 15
 Κύπριδος ἐκ μεγάλας τό οἱ ἤπατι πᾶξε βέλεμνοι.
 ἀλλὰ τὸ φάρμακον εὔρε, καθεζόμενος δ' ἐπὶ πέτρας
 ὑψηλᾶς ἐς πόντον ὄρων ἄειδε τοιαῦτα.

— Ὡ λευκὰ Γαλάτεια, τί τὸν φιλέοντ' ἀποβάλλῃ,
 λευκοτέρα πακτᾶς ποτιδεῖν, ἀπαλωτέρα ἀρνός, 20
 μόσχῳ γαυροτέρα, φιαρωτέρα ὄμφακος ὠμᾶς;
 φοιτῆις δ' αὐθ' οὕτως, ὅκκα γλυκὺς ὕπνος ἔχη με,
 οἴχη δ' εὐθὺς ἰοῖσ', ὅκκα γλυκὺς ὕπνος ἀνῆι με,
 φεύγεις δ' ὥστερ οἷς πολιὸν λύκον ἀθρήσασα.
 ἠράσθην μὲν ἔγωγε τεοῦς, κόρα, ἀνίκα πρᾶτον 25

4 ἀνθρώποις KHS: -πους cett. 6 πεφιλημένον 10 οὐ-
 δὲ ρόδοις KPQ: οὐδ' αὖ ρόδοις AE: οὐδ' αὖ ρόδωι MHS: corr.
 Ziegler 11 ὀρθαῖς SK v. l. Iunt.: ὀλοαῖς cett. 14 αὐτὸς
 Q¹ V Tr.: αὐτοῦ cett. Σ αὐτόθεν ἐπ': ἀπ' Ahrens 16 ἢ οἱ HSPT² Q²
 20 ἀρνός MHS: δ' ἀρνός cett. 21 γρ σφριγανωτέρα (σφιγγα-
 νεωτέρα) K Call.: φιλαιτέρα P

ἦνθες ἐμαῖ σὺν ματρὶ θέλοισ' ὑακίνθυνα φύλλα
 ἐξ ὄρεος δρέψασθαι, ἐγὼ δ' ὁδὸν ἀγεμόνευον.
 παύσασθαι δ' ἐσιδὼν τυ καὶ ὕστερον οὐδ' ἔτι παι νῦν
 ἐκ τήνῳ δύναμαι· τὴν δ' οὐ μέλει οὐ μὰ Δί' οὐδέν.
 γινώσκω, χαρίεσσα κόρα, τίνος οὔνεκα φεύγεις· 30
 οὔνεκά μοι λασία μὲν ὀφρὺς ἐπὶ παντὶ μετώπῳ
 ἐξ ὧτὸς τέταται ποτὶ θώτερον ὧς μία μακρά,
 εἷς δ' ὀφθαλμὸς ὕπεστι, πλατεία δὲ ρίς ἐπὶ χεῖλει.
 ἀλλ' οὔτος τοιοῦτος ἐὼν βοτὰ χίλια, βόσκω,
 κῆκ τούτων τὸ κράτιστον ἀμελγόμενος γάλα πίνω· 35
 τυρὸς δ' οὐ λείπει μ' οὔτ' ἐν θέρει οὔτ' ἐν ὀπώραι,
 οὐ χειμῶνος ἄκρω· ἄρσοι δ' ὑπεραχθέες αἰεὶ·
 συρίσδεν δ' ὧς οὔτις ἐπίσταμαι ὧδε Κυκλώπων,
 τίν, τὸ φίλον γλυκύμαλον, ἡμαῖ κῆμαντὸν αἰεῖδων
 πολλάκι νυκτὸς ἄωρί· τρέφω δέ τοι ἔνδεκα νεβρώς, 40
 πάσας μαννοφόρος, καὶ σκύμνως τέσσαρας ἄρκτων.
 ἀλλ' ἀφίκευσο ποθ' ἄμέ, καὶ ἐξεῖς οὐδὲν ἔλασσον,
 τὰν γλαυκὰν δὲ θάλασσαν ἕα ποτὶ χέρσον ὀρεχθεῖν.
 ἄδιον ἐν τῶντρῳ παρ' ἐμῖν τὰν νύκτα διαξεῖς.
 ἐντὶ δάφναι τηνεῖ, ἐντὶ ραδιναὶ κυπάρισσοι, 45
 ἔστι μέλας κισσός, ἔστ' ἄμπελος ἅ γλυκύκαρπος,
 ἔστιν ψυχρὸν ὕδωρ, τό μοι ἅ πολυδένδρεος Αἴτνα
 λευκᾶς ἐκ' χιόνος ποτὸν ἀμβρόσιον προίητι.
 τίς κα τῶνδε θάλασσαν ἔχειν ἢ κύμαθ' ἔλοιτο;
 αἰ δέ τοι αὐτὸς ἐγὼν δοκέω ἰλασιώτερος ἡμεν, 50
 ἐντὶ δρυὸς ξύλα μοι καὶ ὑπὸ σποδῶ ἀκάματον πῦρ·
 καιόμενος δ' ὑπὸ τεῦς καὶ τὰν ψυχὰν ἀνεχοίμαν
 καὶ τὸν ἐν' ὀφθαλμόν, τῷ μοι γλυκερώτερον οὐδέν.
 ὦμοι, ὅτ' οὐκ ἔτεκέν μ' ἅ μάτηρ βράγχι' ἔχοντα,

28 vix integer; πᾶ K Tr.: τα PQT¹ (?): πω cett. 30 ὡνεκα K
 33 ὕπεστι Winsem: ἔπεστι 41 μαννοφόρος Σ v. l. (inde K T²)
 legit Calpurnius 6. 37, cf. Pollux v. 99: ἀμνοφόρος cett. 42 ἀφί-
 κευσο (ἀμφ. K P) Σ^K P Iunt.: ἀφίκευ τυ cett. 43 ἐρεχθεῖν Σ v. l.
 (inde P Q¹) 49 κᾶν (ἄν P) 52 τεῦς K Iunt.: τεῦ 54 ὅτι
 plene K P rectius

ὡς κατέδυν ποτὶ τὴν καὶ τὰν χέρα τεύς ἐφίλησα, 55
 αἱ μὴ τὸ στόμα λῆις, ἔφερον δέ τοι ἠ̄ κρίνα λευκά
 ἠ̄ μάκων' ἀπαλὰν ἐρυθρὰ πλαταγώνι' ἔχρισαν.
 ἀλλὰ τὰ μὲν θέρεος, τὰ δὲ γίνεται ἐν χειμῶνι,
 ὥστ' οὐ̄ κά τοι ταῦτα φέρευν ἅμα πάντ' ἐδυνάθην.
 νῦν μάν, ὦ κόριον, νῦν αὐτό γα νεῖν †γε μαθεῦμαι, † 60
 αἱ κά τις σὺν ναῖ πλέων ξένος ὦδ' ἀφίκηται,
 ὡς εἰδῶ, τί ποχ' ἀδὺ κατοικεῖν τὸν βυθὸν ἔμμιν.
 ἐξένθοις Γαλάτεια καὶ ἐξενθοῖσα λάθοιο,
 ὥσπερ ἐγὼ νῦν ὦδε καθήμενος, οἴκαδ' ἀπενθεῖν,
 ποιμαίνειν δ' ἐθέλοις σὺν ἐμὶν ἅμα καὶ γάλ' ἀμέλγειν 65
 καὶ τυρὸν πᾶξαι τάμισον δριμέϊαν ἐνεῖσα.
 ἂ μάτηρ ἀδικεῖ με μόνα, καὶ μέμφομαι αὐταῖ
 οὐδὲν πῆποχ' ὄλως ποτὶ τὴν φίλον εἶπεν ὑπέρ μεν,
 καὶ ταῦτ' ἄμαρ ἐπ' ἄμαρ ὀρεῦσά με λεπτύνοντα.
 φασῶ τὰν κεφαλὰν καὶ τῶς πόδας ἀμφοτέρως μεν 70
 σφύζειν, ὡς ἀνιαθῆι, ἐπεὶ κῆγῶν ἀνιῶμαι.
 ὦ Κύκλωψ Κύκλωψ, πᾶι τὰς φρένας ἐκπεπότασαι;
 αἰκ ἐνθὼν ταλάρως τε πλέκοις καὶ θαλλὸν ἀμάσας
 ταῖς ἄρνεσσι φέροισ, τάχα κα πολὺ μᾶλλον ἔχοις νῶν.
 τὰν παρεοῖσαν ἀμελγε· τί τὸν φεύγοντα διώκεις; 75
 εὐρησεῖς Γαλάτειαν ἴσως καὶ κάλλιόν' ἄλλαν.
 πολλαὶ συμπαΐσδεν με κόραι τὰν νύκτα κέλονται,
 κιχλίζοντι δὲ πᾶσαι, ἐπεὶ κ' αὐταῖς ὑπακούσω.
 δῆλον ὅτ' ἐν τᾶι γᾶι κῆγῶν τις φαίνομαι ἦμεν.
 οὔτω τοι Πολύφαμος ἐποίμαιεν τὸν ἔρωτα 80
 μουσίσδων, ῥῆϊον δὲ διαγ' ἠ̄ εἰ χρυσὸν ἔδωκεν.

55 τεύς K Iunt. : τεῦ cett. 59 οὐκ ἄν 60* γα K P B Tr. :
 γε cett. μεμαθεῦμαι M Q γρ. : μαθεῦμαι H 62 εἰδῶ K M P Q T :
 κεν ἴδω cett. πῶθ' 69 ὄρωσα H S λεπτύνοντα Meineke : λεπτὸν
 ἔοντα vulg. 70 φλασῶ K M E Q γρ. T γρ. (contra Σ) 74 τοῖς
 M S Tr. κεν H S : καὶ cett. 81 εἰ Σ K : om. cett.

[XII] ΑΙΤΗΣ

Ἥλυθες ὦ φίλε κοῦρε τρίτη σὺν νυκτὶ καὶ ἡοῦ·
 ἡλυθες, οἱ δὲ ποθεῦντες ἐν ἡματι γηράσκουσιν.
 ὅσσον ἔαρ χειμῶνος, ὅσον μῆλον βραβίλοιο
 ἡῖδιον, ὅσσον ὅις σφετέρης λασιωτέρη ἀρνός,
 ὅσσον παρθενικὴ προφέρει τριγάμοιο γυναικός, 5
 ὅσσον ἐλαφροτέρη μόσχου νεβρός, ὅσσον ἀηδῶν
 συμπάντων λιγύφωνος ἀοιδοτάτη πετεηνῶν·
 τόσσον ἔμ' εὐφρηνας σὺ φανείς, σκιερὴν δ' ὑπὸ φηγόν
 ἡελίου φρύγοντος ὄδοιπόρος ἔδραμοι ὡς τις.
 εἴθ' ὀμαλοὶ πνεύσειαν ἐπ' ἀμφοτέροισιν Ἔρωτες 10
 νῶϊν, ἐπεσσομένοις δὲ γενοίμεθα πᾶσιν ἀοιδῆ.
 ' δῖω δὴ τιπε τῶδε μετὰ προτέροισι γενέσθην
 φῶθ', ὃ μὲν εἴσπρηλος, φαίη χ' ὠμυκλαϊάζων,
 τὸν δ' ἕτερον πάλιν, ὡς καὶ ὁ Θεσσαλός, εἴποι αἴτην.
 ἀλλήλους δ' ἐφίλησαν ἴσῳ ζυγῶι. ἦρα τότε ἦσαν 15
 χρύσειοι πάλιν ἄνδρες, ὅτ' ἀντεφίλησ' ὁ φιληθείς.
 εἰ γὰρ τοῦτο, πάτερ Κρονίδη, πέλοι, εἰ γάρ, ἀγήρωι
 ἀθάνατοι, γενεῆς δὲ διηκοσίησις ἐπειτα
 ἀγγείλειεν ἐμοὶ τις ἀνέξοδον εἰς Ἀχέροιντα·
 ' ἢ σὴ νῦν φιλότης καὶ τοῦ χαρίεντος αἴτεω 20
 πᾶσι διὰ στόματος, μετὰ δ' ἡιθέοισι μάλιστα.
 ἀλλ' ἦτοι τούτων μὲν ἑπέρτεροι Οὐρανίωνες
 ἔσσονθ' ὡς ἐθέλουσιν· ἐγὼ δέ σε τὸν καλὸν αἰνέων
 ψεύδεα ῥινὸς ὑπερθευ ἀραιῆς οὐκ ἀναφύσω.
 ἦν γὰρ καὶ τι δάκης, τὸ μὲν ἀβλαβὲς εὐθύς ἔθηκας, 25

Γέγραπται Ἰάδι διαλέκτῳ Σ in argumento, quod ad titulum repetunt
 K S : hinc Iadem in libris saepe obscuratam Heinsius maxime restituit ;
 dorismos nullos curo 12 δῖω Ahrens : δῖω Σ codd. μετ'
 ἀμφοτέροισι codd. : e scholio (τοῖς προγενεστέροις) restit. Taylor
 14 καὶ scripsi : κεν 18 γενεῆς P Q : γενεαῖς cett. 22, 23 non-
 dum expediti ; 23 θήσονθ' Piccolos ; post 22 plene interpungit Graefe,
 tum ἔσσειται Meineke 23 ἐθέλουσιν S ; ἐθέλοντι cett.

διπλάσιον δ' ὤνησας, ἔχων δ' ἐπίμετρον ἀπήλθον.

Νισαῖοι Μεγαρήες ἀριστεύοντες ἐρετμοῖς,

ὄλβιοι οἰκέοιτε, τὸν Ἀττικὸν ὡς περιάλλα

ξείνων ἐτιμήσασθε, Διοκλέα τὸν φιλόπαιδα.

αἰεὶ οἱ περὶ τύμβον ἀολλέες εἴαρι πρῶτοι

30

κοῦροι ἐριδμαίνουσι φιλήματος ἄκρα φέρεσθαι.

ὃς δέ κε προσμάξῃ γλυκερώτερα χεῖλεσι χεῖλη,

βριθόμενος στεφάνοισιν ἐὶν ἐς μητέρ' ἀπήλθεν.

ὄλβιος ὅστις παισὶ φιλήματα κείνα διαιτᾷ.

ἦ που τὸν χαροπὸν Γανυμήδεα πόλλ' ἐπιβῶται

35

Λυδίῃ ἴσον ἔχειν πέτρῃ στόμα, χρυσὸν ὁποῖη

πεύθονται, μὴ φαῦλος, ἐτήτυμον ἀργυραμοιβοί.

[XIII] ΥΛΑΣ

Οὐχ ἀμῖν τὸν Ἔρωτα μόνοις ἔτεχ', ὡς ἔδοκεῦμες,

Νικία, ὧτινι τοῦτο θεῶν ποκα τέκνον ἔγεντο·

οὐχ ἀμῖν τὰ καλὰ πράτοις καλὰ φαίνεται ἡμῖν,

οἱ θνατοὶ πελόμεσθα, τὸ δ' αὔριον οὐκ ἐσορῶμες·

ἀλλὰ καὶ Ἀμφιτρύωνος ὁ χαλκεοκάρδιος υἱός,

5

ὃς τὸν λῖνι ὑπέμεινε τὸν ἄγριον, ἦρατο παιδός,

τοῦ χαρίεντος Ὑλα, τοῦ τὰν πλο.αμίδα φορεῦντος,

καὶ νιν πάντ' ἐδίδαξε πατῆρ ὡσεὶ φίλου υἱέα,

ὅσσα μαθὼν ἀγαθὸς καὶ ἀοίδιμος αὐτὸς ἔγεντο·

χωρὶς δ' οὐδέποκ' ἦς, οὐθ' εἰ μέσον Ἄμαρ ὄροιτο,

10

οὐδ' ὄκχ' ἡ λεύκιππος ἀνατρέχῃ ἐς Διὸς Ἀώς,

οὐδ' ὀπόκ' ὀρτάλιχοι μινυροὶ ποτὶ κοῖτον ὀρῶιεν,

28 περιάλλα M, schol. Aristoph. Ach. 774 incertae memoriae :
περὶ ἄλλων cett. 33 πρὸς H S P T Q Tr. 35 ἐπιβωτᾶ (-βωστρεῖ
vel -ā ex 5. 66 H S A E): recte legit Ahrens 37 φαῦλος K:
φαῦλον cett.

*Principia versuum 19-34 servavit papyrus Oxyrynch. 694 saec. ii.
p. Chr. Dialectus ex epica et doride mixta certo non potest restitui.
5 ὠμφιτρ. K M. cf. 6. 1; 15. 83 8 υἱέα K : υἱα 11 ὄκχ' edd.
ant. : ὄκα codd. ἀνατρέχῃ scripsi : ἀνατρέχει, cf. 7. 54

σεισαμένας πτερὰ ματρὸς ἐπ' αἰθαλλόειτι πετεύρωι,
ὡς αὐτῶι κατὰ θυμὸν ὁ παῖς πεποναμένος εἶη,
αὐτῶι δ' εὖ ἔλκων ἐς ἀλαθιὸν ἄνδρ' ἀποβαίη. 15
ἀλλ' ὅτε τὸ χρύσειον ἔπλει μετὰ κῶας Ἰάσων
Αἰσονίδας, οἱ δ' αὐτῶι ἀριστῆες συνέποντο
πασῶν ἐκ πολίωι προλελεγμένοι ὦν ὄφελός τι,
ἔκετο χῶ ταλαεργὸς ἀνὴρ ἐς ἀφνειὸν Ἴωλκόν,
Ἄλκμηνας υἱὸς Μιδεατίδος ἠρωίνας, 20
σὺν δ' αὐτῶι κατέβαινευ Ἕγλας εὐέδρον ἐς Ἀργῶ,
ἄτις κναεῖαν οὐχ ἄψατο συνδρομάδων ναῦς,
ἀλλὰ διεξάϊξεν (ἀφ' οὗ τότε χοιράδες ἔσταν)
αἰετὸς ὡς μέγα λαῖτμα, βαθὺν δ' εἰσέδραμε Φάσιω.
ἄμος δ' ἀντέλλοντι Πιεπείαδες, ἐσχατιαὶ δέ 25
ἄργα νέον βόσκοντι, τετραμμένου εἴαρος ἦδη,
τᾶμος ναυτιλίας μινναῖσκετο θεῖος ἄωτος
ἠρώων, κοίλαν δὲ καθιδρυθέντες ἐς Ἀργῶ
Ἑλλάσποντον ἔκοντο νότῳ τρίτον ἄμαρ ἀέντι,
εἴσω δ' ὄρμον ἔθεντο Προποντίδος, ἔνθα Κιανῶν 30
αὐλακας εὐρύνοντι βόες τρίβοντες ἄροτρον.
ἐκβάντες δ' ἐπὶ θίνα κατὰ ζυγὰ δαῖτα πένοντο
δειελινάν, πολλοὶ δὲ μίαν στορέσαντο χαμεύναϊ.
λειμῶν γάρ σφιν ἔκειτο, μέγα στιβάδεσσιω ὄνειαρ,
ἔνθεν βούτομον ὀξὺ βαλὺν τ' ἐτάμοντο κύπειρον. 35
κῶιχεθ' Ἕγλας ὁ ξανθὸς ὕδωρ ἐπιδόρπιον οἴσω
αὐτῶι θ' Ἡρακλῆϊ καὶ ἀστρεμφεῖ Τελαμῶνι,
οἱ μίαν ἄμφω ἑταῖροι ἀεὶ δαίνυντο τράπεζαι,
χάλκεον ἄγγος ἔχων. τάχα δὲ κράναν ἐνόησεν
ἠμένῳ ἐν χώρῳ· περὶ δὲ θρύα πολλὰ πεφύκει, 40

15 αὐτῶ (αὐτόθεν), αὐτῶι, αὐτῶι Σ, versus non intellegitur 16 Ἰήσων,
cf. 67 19 κω Pap. rectius opinor, cf. Apollon. de synt. 335
ἀφνειὸν Ἴωλκόν K: ἀφνειὸν Ἴωλκόν cett. 20 ἠρωίνας 22 ἄψατο
23 βαθ. δ' ε. φ. et 24 ἀφ' οὗ τ. χ. ε. codd., etiam Pap.: traiecit
Iacobs 30 ὀρμονικόν Pap. 31 ἄροτρα K Iunt. 33 δειελινῆν
K M²: δειελινόι cett., etiam Pap. 34 σφιν πα[ρέκειτο] Pap. 35 τ'
K M Q: δ' cett. 40 χώρφ K A E: χόρτω cett. θρύα H M¹:
θρία cett. Σ (non in K)

κνάνεόν τε χελιδόνιον χλωρόν τ' ἀδιάντων
 καὶ θάλλουτα σέλῳ καὶ εἰλιτενῆς ἄγρωστις.
 ὕδατι δ' ἐν μέσσω Νύμφαι χορὸν ἀρτίζοντο,
 Νύμφαι ἀκοίμητοι, δειναὶ θεαὶ ἀγροιώταις,
 Εὐνίκα καὶ Μαλὶς ἔαρ θ' ὀρώωσα Νύχεια. 45
 ἦτοι ὁ κοῦρος ἐπέιχε ποτῶι πολυχανδέα κρωσσόν
 βάψαι ἐπειγόμενος· ταὶ δ' ἐν χερὶ πᾶσαι ἔφυσαν.
 πασάων γὰρ ἔρωσ ἀπαλὰς φρένας ἐξεφόβησεν
 Ἄργεῖωι ἐπὶ παιδί. κατήριπε δ' ἐς μέλαν ὕδωρ
 ἄθρόος, ὡς ὅτε πυρσὸς ἀπ' οὐρανοῦ ἦριπεν ἀστήρ. 50
 ἄθρόος ἐν πόντωι, ναύταις δέ τις εἶπεν ἑταίροις
 'κουφότερ' ὦ παῖδες ποιείσθ' ὄπλα· πλευστικὸς οὖρος.'
 Νύμφαι μὲν σφετέροις ἐπὶ γούνασι κοῦρον ἔχουσαι
 δακρυόεντ' ἀγανοῖσι παρεψύχοντ' ἐπέεσσιν. 55
 Ἄμφιτρωνιάδας δὲ ταρασσόμενος περὶ παιδί
 ὤιχετο, Μαιωτιστὶ λαβὼν εὐκαμπέα τόξα
 καὶ ῥόπαλον, τό οἱ αἰὲν ἐχάνδανε δεξιτερὰ χεῖρ.
 τρὶς μὲν Ὑλαν ἄνσεν, ὅσον βαθὺς ἦρυγε λαιμός·
 τρὶς δ' ἄρ' ὁ παῖς ὑπάκουσεν, ἀραιὰ δ' ἔκετο φωνά
 ἐξ ὕδατος, παρεὼν δὲ μάλα σχεδὸν εἶδετο πόρρω. 60
 [ὡς δ' ὑπὸτ' ἠηγένειος ἀπόπροθι λῖς ἐσακούσας]
 νεβροῦ φθεγξαμένης τις ἐν οὔρεσιν ὠμοφάγος λῖς
 ἐξ ἐβᾶς ἔσπενσεν ἑτοιμοτάταν ἐπὶ δαῖτα·
 Ἡρακλῆς τοιοῦτος ἐν ἀτρίπτοισιν ἀκάνθαις
 παῖδα ποθῶν δεδόνητο, πολὺν δ' ἐπελάμβανε χῶρον. 65
 σχετλίοι οἱ φιλέοντες, ἀλώμενος ὅσσοι ἐμόγησεν
 οὔρεα καὶ δρυμούς, τὰ δ' Ἰάσονος ὕστερα πάντ' ἦς.
 †ναῦς μὲν ἄρμεν' ἔχουσα μεταρσία τῶν παριόντων,†
 †ίστία δ' ἡμίθει μεσονύκτιον ἐξεκάθαιρον†

41 χλωρόν K M A : χλοερόν cett. 45 Εὐνίκα H¹ T : Εὐνείκα cett.,
 cf. Bucolisc. 1 48 ἐξεφόβησεν K M¹ (-φοβόβ. K) : ἀμφεκάλυψεν
 (vel ἀπεκάλ.) cett. ex Homero Ξ 294) 51 ἑταίροις K Iunt. :
 ἑταῖρος cett. 52 πνευστικὸς K Call. 58 βαρὺς K 61 versum
 ignorant K Σ R 63 -τάτην 67 δρυμῶς 68, 69 corrupti
 68 μὰν M S² T¹ 69 ἡμίθει K : ἡίθει cett.

Ἡρακλῆα μένοντες. ὁ δ' αἰ πόδες ἄγον, ἐχώρει 70
 μαινόμενος· χαλεπὸς γὰρ ἔσω θεὸς ἦπαρ ἄμυσσεν.
 οὔτω μὲν κάλλιστος Ἔγλας μακάρων ἀριθμεῖται·
 Ἡρακλῆ δ' ἥρωες ἐκερτόμεον λιποναύταν,
 οὔνεκεν ἠρώησε τριακοντάζυγον Ἄργω·
 πεζαὶ δ' ἔς Κόλχους τε καὶ ἄξενον ἵκετο Φᾶσι. 75

[XIV] ΚΥΝΙΣΚΑΣ ΕΡΩΣ

ΑΙΣΧΙΝΑΣ ΚΑΙ ΘΥΩΝΙΚΟΣ

— Χαίρειν πολλὰ τὸν ἄνδρα Θυώνιον. — ἄλλα
 τοιαῦτα
 Αἰσχίνοι. — ὡς χρόνιος. — χρόνιος· τί δέ τοι
 τὸ μέλημα;
 — πράσσομες οὐχ ὡς κῶιστα, Θυώνιχε. — ταῦτ'
 ἄρα λεπτός,
 χῶ μύσταξ πολὺς οὔτος, ἀυσταλέοι δὲ κίκιννοι.
 τοιοῦτος καὶ πρᾶν τίς ἀφίκετο Πυθαγορικτᾶς, 5
 ὠχρὸς κἀνυπόδητος· Ἀθηναῖος δ' ἔφατ' ἦμεν.
 — ἦρατο μὲν καὶ τῆνος; — ἐμὴν δοκεῖ, ὀπτῶ ἀλεύρω.
 — παῖσδεῖς ὡγάθ' ἔχων· ἐμὲ δ' ἂ χαρίεσσα Κυνίσκα
 ὑβρίσδει· λασῶ δὲ μανεῖς ποκα, θριξ' ἀνὰ μέσσον.
 — τοιοῦτος μὲν αἰεὶ τὸ φίλ' Αἰσχίνα, ἀσυχθαὶ ὀξύς, 10
 πάντ' ἐθέλων κατὰ καιρόν· ὅμως δ' εἶπον, τί τὸ κενόν;
 — Ὀργεῖος κηγῶν καὶ ὁ Θεσσαλὸς ἱπποδριώκτας
 ἄγαις καὶ Κλεύνικος ἐπίνομες ὁ Στρατιώτας
 ἐν χώρῳ παρ' ἐμίν. δύο μὲν κατέκοψα νεοσσῶς

71 χαλεπὰ ΜΡ *73 ἠρακλέη Κ: ἠρακλέην cett.
 4 ἀυσταλέοι (Homer. τ 327) Σ Warton: ἀν ἀυσταλέοι Κ¹ ut vid.:
 ἀν . . αν . . λέοι Ρ post rasuram: ἀν ἀυαλέοι Κ² cett. 5 καὶ
 πρᾶν scripsi: πρῶαν 7 paragraphos add. Doederlein 10 ἀσύχα
 ΣΚΡV Tr.²: ἀσυχος cett. 11 κᾶινον e glossa τὸ λυποῦν σε Γ et
 v. l. in ΚΡΗV 13 ἄγαις scripsi: ἄγαις Σ codd. 14 χῶρα
 VL Tr.

θηλάζοντά τε χοῖρον, ἀνώιξα δὲ Βίβλιον αὐτοῖς 15
 εὐώδη τετόρων ἑτέων, σχεδὸν ὡς ἀπὸ λανῶ·
 βολβός τις, κοχλίας ἐξαιρέθη· ἧς πότος ἀδύς.
 ἦδη δὲ προϊόντος ἔδοξ' ἐπιχεῖσθαι ἄκρατον
 ὦτινος ἦθελ' ἕκαστος· ἔδει μόνον ὦτινος εἰπεῖν.
 ἄμεις μὲν φωνεῦντες ἐπίνομες, ὡς ἐδέδοκτο· 20
 ἂ δ' οὐδέν, παρεόντος ἐμεῦ. τί ν' ἔχειν με δοκεῖς νῶν;
 'οὐ φθεγγῆι; λύκον εἶδες;' ἔπαιξέ τις. 'ὡς σοφός'
 εἶπεν

κῆφᾶπτ'· εὐμαρέως κεν ἀπ' αὐτᾶς καὶ λύχνον ἄψας.
 ἔστι Λύκος, Λύκος ἐστί, Λάβα τῷ γείτονος υἱός,
 εὐμάκης ἀπαλός, πολλοῖς δοκέων καλὸς ἡμιν. 25
 τούτῳ τὸν κλύμενον κατετάκετο τῆμον ἔρωτα.
 χάμῖν τοῦτο δι' ὠτὸς ἔγεντό ποχ' ἄσυχαί οὔτως.
 οὐ μὰν ἐξήταξα, μάταν εἰς ἄνδρα γενειῶν.
 ἦδη δ' ὦν πόσιος τοὶ τέσσαρες ἐν βάθει ἡμες,
 χῶ Λαρισαῖος τὸν ἐμὸν λύκον αἰδεν ἀπ' ἀρχᾶς, 30
 Θεσσαλικόν τι μέλισμα, κακαὶ φρένες· ἂ δὲ Κυνίσκα
 ἔκλαεν ἐξαπίνας θαλερώτερον ἢ παρὰ ματρί
 παρθένος ἐξαέτης κόλπῳ ἐπιθυμήσασα.
 τᾶμος ἐγών, τὸν ἴσαις τὸ θυώνιχε, πῦξ ἐπὶ κόρρας
 ἦλασα, κάλλαν αὖθις. ἀνειρύσασα δὲ πέπλωσ 35
 ἔξω ἀπώιχετο θᾶσσον. 'ἐμὸν κακόν, οὐ τοι ἀρέσκω;
 ἄλλος τοι γλυκίων ὑποκόλπιος; ἄλλον ἰοῖσα
 θάλπε φίλον. τήνῳι τεὰ δάκρυα; †μᾶλα ρέοντι.†
 μάστακα δοῖσα τέκνοισι ὑπωροφίοισι χελιδῶν
 ἄσφορρον ταχινὰ πέτεται βίον ἄλλον ἀγεῖρειν· 40
 ὠκυτέρα μαλακᾶς ἀπὸ δίφρακος ἔδραμε τήνα
 ἰθὺ δι' ἀμφιθύρω καὶ δικλίδος, αἰ πόδες ἄγον.

15 βίβλιον Σ Κ Τ¹ V¹: βύβλ. cett. 17 κοχλίας V Tr. Iunt.
 K¹ (?): κοχλίας cett. ἐξηρέθη 23 κῆφᾶπτ' Σ ἐφλέγετο): κῆφατ'
 codd. (κῆφατ' ἔτ' Κ) 29 οὖν 35 ἀνειρύσασα 38 τεὰ
 Ahrens: τὰ Κ D: τὰ σὰ cett. ἀλλὰ ρέοντω coniecti 39 δοῖσα
 Σ: δ' οἶα codd. 42 ἀμφιθύρου

αἰνός θην λέγεται τις ἔβα καὶ ταῦρος ἀν' ὕλαν.
 εἵκατι· ταὶ δ' ὀκτώ, ταὶ δ' ἐννέα, ταὶ δὲ δέκ' ἄλλαι,
 σάμερον ἔνδεκάτα· ποτίθες δύο, καὶ δύο μῆνες, 45
 ἐξ ᾧ ἀπ' ἀλλάλων· οὐδ' εἰ Θραικιστὶ κέκαρμαι,
 οἶδε· Λύκος νῦν πάντα, Λύκωι καὶ νυκτὸς ἀνώικται·
 ἄμμες δ' οὔτε λόγῳ τινὸς ἄξιοι οὔτ' ἀριθμητοί,
 ἄδύστηνοι Μεγαρήες, ἀτιμοτάτη ἐνὶ μοίρῃ.
 κεῖ μὲν ἀποστέρξαιμι, τὰ πάντα κεν εἰς δέον ἔρποι. 50
 νῦν δέ—πόθεν; μῦς, φαντί, Θυώνιχε, γέυμεθα πίσσας.
 χῶτι τὸ φάρμάκον ἔστιν ἀμηχανέουτος ἔρωτος,
 οὐκ οἶδα· πλὴν Σίμος ὁ τῆς ἐπιχάλκῳ ἐρασθεῖς
 ἐκπλεύσας ὑγιῆς ἐπαῖνήθ', ἐμὸς ἀλικιώτας.
 πλευσσοῦμαι κήγῳν διαπόντιος· οὔτε κίκιστος 55
 οὔτε πρᾶτος ἴσως, ὀμαλὸν δέ τις ὁ στρατιώτας.
 — ὦφеле μὲν χωρεῖν κατὰ νῶν τεὸν ὦν ἐπεθύμεις -
 Αἰσχίνα· εἰ δ' οὔτως ἄρα τοι δοκεῖ ὥστ' ἀποδαμεῖν,
 μισθοδότας Πτολεμαῖος ἐλευθέρωι οἶος ἄριστος·
 — τᾶλλα δ' ἀνὴρ ποιός τις; [ἐλευθέρωι οἶος ἄριστος] 60
 — εὐγνώμων, φιλόμουσος, ἐρωτικός, εἰς ἄκρον ἀδύς,
 εἰδὼς τὸν φιλέοντα, τὸν οὐ φιλέοντ' ἔτι μᾶλλον,
 πολλοῖς πολλὰ διδούς, αἰτεύμενος οὐκ ἀνανεύων,
 οἷα χρῆ βασιλῆ· αἰτεῖν δὲ δεῖ οὐκ ἐπὶ παντί,
 Αἰσχίνα· ὥστ' εἰ τοι κατὰ δεξιὸν ὦμον ἀρέσκει 65
 λῶπος ἄκρον περονᾶσθαι, ἐπ' ἀμφοτέροις δὲ βεβακῶς
 τολμασεῖς ἐπιόντα μένειν θρασὺν ἀσπιδιώταν,
 αἰ τάχος εἰς Αἴγυπτον· ὑπὸ κροτάφων πελόμεσθα
 πάντες γηραλέοι, καὶ ἐπισχερῶ ἐς γένυν ἔρπει
 λευκαίνων ὁ χρόνος· ποιεῖν τι δεῖ, ἄς γόνυ χλωρόν. 70

43 ἔβα καὶ ταῦρος V Tr.: ἔβακε(ν) ταῦρος et ἔβα Κένταυρος Σ et cett.

45 ποτίθες HS: ποτίθει 46 οὐδ' εἰ K P D V Tr.: οὐδὲ cett.

47 οἶδε· Λύκος Σ D K Iunt.: ἄ (ἡ) δὲ Λύκῳ cett. 51 πόθεν μῦς K L D et v. l. SV: ποθ' ὡς μῦς cett. 53 ὑποχάλκῳ Σ (inde K²), cf. Sophron. 145

54 πάλιν ἦνθ' K v. l. 57 μὲν Vahlen: μὲν

58 σοι 60 om. S* ἐλ. οἶος (ὑστis H² L) ἄρ. om. P H¹ 70 ἄς Σ K¹ P: ὡς K² V¹ Tr.: οἶς cett.

[II] ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΡΙΑΙ

Πᾶι μοί ταί δάφναι; φέρε Θεστυλί· πᾶι δὲ τὰ φίλτρα;
 στέψον τὰν κελέβαν φῶνικέωι οἶδς ἀώτῳ,
 ὡς τὸν ἔμοι βαρὺν εὔντα φίλον καταδήσομαι ἄνδρα,
 ὅς μοι δῶδεκαταῖος ἄφ' ᾧ τάλας οὐδὲ ποθίκει,
 οὐδ' ἔγνω, πότερον τεθνάκαμες ἢ ζοοὶ εἰμές, 5
 οὐδὲ θύρας ἄραξεν ἀνάρσιος. ἦ ρά οἱ ἄλλαι
 ὦιχετ' ἔχων ὅ τ' Ἔρωσ ταχυνὰς φρένας ἅ τ' Ἀφροδίτα.
 βασεῦμαι ποτὶ τὰν Τιμαγήτοιο παλαίστραν
 αὔριον, ὡς νιν ἴδω, καὶ μέμψομαι οἷά με ποιεῖ.
 νῦν δέ νιν ἐκ θνέων καταδήσομαι. ἀλλὰ Σελάνα 10
 φαῖνε καλόν· τιν γὰρ ποταεῖσομαι ἄσυχᾶ, δαῖμον,
 τᾶι χθονίαι θ' Ἐκάται, τὰν καὶ σκύλακες τρομέοντι
 ἐρχομέναν νεκύων ἀνά τ' ἠρία καὶ μέλαν αἶμα,
 χαῖρ' Ἐκάτα δασπλήτι καὶ ἐς τέλος ἄμμιν ὀπάδει
 φάρμακα ταῦτ' ἔρδοισα λερείονα μήτε τι Κίρκας 15
 μήτε τι Μηδείας μήτε ξανθᾶς Περιμήδας.

Ἴνυξ ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
 ἄλφιτά τοι πρᾶτον πυρὶ τάκεται· ἀλλ' ἐπίπασσε
 Θεστυλί. δειλαία, πᾶι τὰς φρένας ἐκπεπότασαι;
 ἦ ρά γέ τοι, μυσará, καὶ τὴν ἐπίχαρμα τέτυγμα; 20
 πάσσω ἅμα καὶ λέγε ταῦτα· τὰ Δέλφιδος ὅστία πάσσω.

Ἴνυξ ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
 Δέλφιδος ἐμ' ἀνίασεν· ἐγὼ δ' ἐπὶ Δέλφιδι δάφναν
 αἶθω· χῶς αὐτὰ λακεῖ μέγα †καπυρίσασα,†
 κῆξαπίε· ἄφθη, κοῦδὲ σποδὸν εἶδομες αὐτᾶς, 25
 οὔτω τοι καὶ Δέλφιδος ἐνὶ φλογὶ σάρκ' ἀμαθῦνοι.

Titulus φαρμακεύτριαι K S. Athen. x. 475^e: -τρια cett. 3 ἔμοι
 βαρὺν εὔντα Stephanus: ἐμὸν βαρυνεῦντα φίλα K καταδήσομαι
 in Σ latere vidit Tour: καταθύσομαι 4 ἴκει K: ἦκει cett.
 10 καταθύσομαι, cf. 3 15 Κίρκης 18 κἀεται Σ v. l. 19 ἐκπεπό-
 τησαι 21 ὅστία K: ὅστέα cett. tem 62, 90 24 καπν. M H¹ S T:
 καπν. cett.: κακπν. Et. M. δάφνη (e scholiis). non intellegitur

Ἴυγξ ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
 ὡς τοῦτον τὸν κηρὸν ἐγὼ σὺν δαίμονι τάκω,
 ὡς τάκοιθ' ὑπ' ἔρωτος ὁ Μύνδιος αὐτίκα Δέλφισ.
 χῶς δινεῖθ' ὅδε ρόμβος ὁ χάλκεος ἐξ Ἀφροδίτας, 30
 ὡς τήνος δινοῖτο ποθ' ἀμετέραισι θύραισιν.

Ἴυγξ ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
 νῦν θυσῶ τὰ πίτυρα, τὸ δ' Ἄρτεμι καὶ τὸν ἐν Ἄϊδα
 κινήσαιοι ἀδάμαντα καὶ εἴ τί περ ἀσφαλὲς ἄλλο.
 Θεστυλί, τὰ κύνες ἄμμιν ἀνὰ πτόλιω ὠρύονται· 35
 ἂ θεὸς ἐν τριόδοισι· τὸ χαλκέον ὡς τάχος ἄχει.

Ἴυγξ ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
 ἠνίδε σιγῆι μὲν πόντος, σιγῶντι δ' ἀῆται·
 ἂ δ' ἐμὰ οὐ σιγῆι στέρνων ἐντοσθεν ἀνία,
 ἀλλ' ἐπὶ τήνωι πᾶσα καταίθομαι, ὅς με τάλαιναν 40
 ἀντὶ γυναικὸς ἔθηκε κακὰν καὶ ἀπάρθενον ἦμεν.

Ἴυγξ ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
 ἐς τρεῖς ἀποσπένδω καὶ τρεῖς τάδε, πότνια, φωνῶ·
 εἴτε γυνὰ τήνωι παρακέκλιται εἴτε καὶ ἀνὴρ,
 τόσσον ἔχοι λάθας, ἄσσον ποκὰ Θησέα φαντί 45
 ἐν Δίαι λασθήμεν ἐυπλοκάμω Ἀριάδνας.

Ἴυγξ ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
 ἵππομάνες φυτόν ἐστι παρ' Ἀρκάσι, τῶι δ' ἐπὶ πᾶσαι
 καὶ πῶλοι μαίνονται ἀν' ὄρεα καὶ θοαὶ ἵπποι.
 ὡς καὶ Δέλφιν ἴδοιμι, καὶ ἐς τόδε δῶμα περάσαι 50
 μαινομένωι ἴκελος λιπαρῶς ἔκτοσθε παλαιστρας.

Ἴυγξ ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
 τοῦτ' ἀπὸ τᾶς χλαίνας τὸ κράσπεδον ὤλεσε Δέλφισ,
 ὡγὼ νῦν τίλλοισα κατ' ἀγρίωι ἐν πυρὶ βάλλω.
 αἰαὶ Ἔρωσ ἀνιαρέ, τί μεν μέλαν ἐκ χροῶς αἶμα 55
 ἐμφὺς ὡς λιμνᾶτις ἄπαν ἐκ βδέλλα πέπωκας;

Ἴυγξ ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

27-31 post 41 K 31 ἀμετέροισι θύρησι 34 ἀδάμ. K : β'
 ἀδάμ. cett. 50 περάσαι K : περήσω. M¹ : περήσαι cett. 51 ἴκελος
 K H¹ Tr. : ἴκελον cett.

σαύραν τοι τρίψασα κακὸν ποτὸν αὔριον οἰσῶ.
 Θεστυλὶ νῦν δὲ λαβοῖσα τὸ τᾶ θρόνα ταυθ' ὑπόμαζον
 τὰς τήνω φλιᾶς, † καθυπέρετρον ἄς ἔτι καὶ νῦν, † 60
 [ἐκ θυμῶ δέδεμαι. ὃ δὲ μεν λόγον οὐδένα ποιεῖ.]
 καὶ λέγ' ἐπιφθύζουσα· ' τὰ Δέλφιδος ὀστία πάσσω.'
 Ἰωγξ ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

Νῦν δὴ μῶνα ἐοῖσα πόθεν τὸν ἔρωτα δακρῦσω;
 τηνῶθ' ἀρξεῦμαι, τίς μοι κακὸν ἄγαγε τοῦτο. 65
 ἦνθ' ἅ τωῦβούλοιο καναφόρος ἄμμιν Ἀναξῶ
 ἄλσος ἐς Ἀρτέμιδος, τᾶι δὴ τόκα πολλὰ μὲν ἄλλα
 θηρία πεμπεύεσκε περισταδόν, ἐν δὲ λέαυα.

φράξέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἴκετο, πότνα Σελάνα.
 καί μ' ἅ Θευμαρίδα Θραισισα τροφός, ἅ μακαρίτις, 70
 ἀγχίθυρος ναίοισα κατεύξατο καὶ λιτάνευσε
 τὰν πομπὰν θάσασθαι· ἐγὼ δέ οἱ ἅ μεγάλοιτος
 ὠμάρτευν βύσσοιο καλὸν σύροισα χιτῶνα
 κάμφιστειλαμένα τὰν ξυστίδα τὰν Κλεαρίστας.

φράξέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἴκετο, πότνα Σελάνα. 75
 ἦδη δ' εὔσα μέσαν κατ' ἀμαξιτόν, ἅι τὰ Λύκωνος,
 εἶδον Δέλφιν ὁμοῦ τε καὶ Εὐδάμιππον ἰόντας,
 τοῖς δ' ἦς ξανθοτέρα μὲν ἐλιχρῦσοιο γενειάς,
 στήθεα δὲ στίλβοντα πολὺ πλέον ἢ τὸ Σελάνα,
 ὡς ἀπὸ γυμνασίοιο καλὸν πόνον ἄρτί λιπόντων. 80

φράξέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἴκετο, πότνα Σελάνα.
 χῶς ἴδον, ὡς ἐμάνην, ὡς μοι περὶ θυμὸς ἰάφθη
 δευλαίας, τὸ δὲ κάλλος ἐτάκετο· κούδέ τι πομπᾶς

59 ἀπόμορξον Σ v. 1. 60* φιλίας Σ v. 1., frustra temptatus
 61 om. K Σ. interpolatus (cf. 3. 33', cum 60 corruptus esset ἐκ
 θυμῶ V Tr. Iunt.: ἐν θυμῶ cett. 62 μάσσω Ahlwardt 64 μώνη
 K¹: μούνη cett. 65 τηνῶθ' ἀρξεῦμαι scripsi: ἐκ τήνω δ' K: ἐκ
 τίνος cett. ἄρξομαι MP: ἀρξωμαι HS: ἄρ...μαι T: ἄρξομαι ἐγὼ
 A EV Tr.: ἄρξω K 67 τόκα Casaub.: ποκα 70 Θευχάρηλα Tr.
 edd. ant., inde Θευχარიδα Reiske 72 θάσασθαι Tr.: θεάσασθαι
 74 τὰν Κλ. Κ Α Tr.: τὰς Κλ. cett. 78 ἦν 79 τὸ Σελάνα
 K MB: τὸ σελάνας cett.

τήνας ἐφρασάμαν· οὐδ' ὡς πάλιν οἴκαδ' ἀπῆνθον
 ἔγνω, ἀλλά μέ τις καπυρὰ νόσος ἐξαλάπαξεν, 85
 κείμαν δ' ἐν κλιωτῆρι δέκ' ἅματα καὶ δέκα νύκτας.

φράζεό μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἴκετο, πότνα Σελάνα.
 καί μεν χρῶς μὲν ὁμοιος ἐγίνετο πολλάκι θάψωι,
 ἔρρευν δ' ἐκ κεφαλᾶς πᾶσαι τρίχες, αὐτὰ δὲ λοιπά
 ὅστί' ἔτ' ἦς καὶ δέρμα. καὶ ἐς τίνος οὐκ ἐπέρασα, 90
 ἢ ποίας ἔλιπον γραίας δόμον, ἄτις ἐπαίδεν;
 ἀλλ' ἦς οὐδὲν ἐλαφρόν· ὁ δὲ χρόνος_ἀντο φεύγων.

φράζεό μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἴκετο, πότνα Σελάνα.
 χοῦτῳ τᾷ δούλαι τὸν ἀλαθέα μῦθον ἔλεξα·
 'εἰ δ' ἄγε Θεστυλί μοι χαλεπᾶς νόσῳ εὐρέ τι μῆχος. 95
 πᾶσαν ἔχει με τάλαιναν ὁ Μύνδιος· ἀλλὰ μολοῖσα
 τήρησον ποτὶ τὰν Τιμαγήτοιο παλαίστραν·
 τηνεὶ γὰρ φοιτῆι, τηνεὶ δέ οἱ ἀδὺ καθῆσθαι.'

φράζεό μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἴκετο, πότνα Σελάνα.
 κῆπεί κά νιν ἐόντα μάθησις μόνον, ἄσυχᾶ νεῦσον, 100
 κείφ' ὅτι 'Σιμαίθα τυ καλεῖ,' καὶ ὑφαγέο τᾶιδε.
 ὡς ἐφάμαν· ἂ δ' ἦνθε καὶ ἄγαγε τὸν λιπαρόχρων
 εἰς ἐμὰ δώματα Δέλφιν· ἐγὼ δέ νιν ὡς ἐνόησα
 ἄρτι θύρας ὑπὲρ οὐδὸν ἀμειβόμενον ποδὶ κούφωι,

φράζεό μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἴκετο, πότνα Σελάνα, 105
 πᾶσα μὲν ἐψύχθην χιόνος κλέον, ἐκ δὲ μετώπῳ
 ἰδρώς μεν κοχύδεσκεν ἴσον νοτῖαισιw ἐέρσαις,
 οὐδέ τι φωνῆσαι δυνάμαν, οὐδ' ὄσσον ἐν ὕπνῳ
 κνυζέυνται φωνεῦντα φίλαν ποτὶ ματέρα τέκνα·
 ἀλλ' ἐπάγην δαγῦδι καλὸν χροᾶ πάντοθεν ἴσα. 110

φράζεό μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἴκετο, πότνα Σελάνα.
 καὶ μ' ἐσιδὼν ὄστωργος ἐπὶ χθονὸς ὄμματα πάξας
 ἔζετ' ἐπὶ κλιωτῆρι καὶ ἐζόμενος φάτο μῦθον·

85 ἐξεσάλαξε Σ v. l. 95 εἰ' ἄγε P T² 101 ὑφαγέο B H² V² Tr. :
 ἀφαγέο cett. 107 κοχύδεσκεν K B Eustath. ad P 56 : κοχύεσκεν
 cett. (κεχ. H S) 108 φωνῆσαι H² : φωνᾶσαι 109 κνυζᾶνται
 H (-τα) S Tr. : κνυζέυνται (-τα) cett., cf. 6. 30 112 πήξας

‘ ἦρά με Σιμαίθα τόσον ἔφθασας, ὅσσον ἐγὼ θην
 πρᾶν ποκα τὸν χαρίεντα τρέχων ἔφθασσα Φιλῖνον, 115
 ἐς τὸ τεὸν καλέσασα τόδε στέγος ἢ ’μὲ παρεῖμεν.

φράζεό με τὸν ἔρωθ’ ὅθεν ἴκετο, πότνα Σελάνα.
 ἦνθον γάρ κεν ἐγώ, ναὶ τὸν γλυκὺν ἦνθον Ἔρωτα
 ἢ-τρίτος ἢ ἐ τέταρτος ἐὼν φίλος αὐτίκα νυκτός,
 μᾶλα μὲν ἐν κόλποισι Διωνύσοιο φυλάσσω, 120
 κρατὶ δ’ ἔχων λεύκαν, Ἡρακλέος ἱερὸν ἔρνος,
 πάντοθε πορφυρέαισι περὶ ζώστραισι ἐλικτάν.

φράζεό με τὸν ἔρωθ’ ὅθεν ἴκετο, πότνα Σελάνα.
 καὶ κ’, εἰ μὲν μ’ ἐδέχεσθε, τὰδ’ ἦς φίλα (καὶ γὰρ ἐλαφρός
 καὶ καλὸς πάντεσσι μετ’ αἰθέοισι καλεῦμαι) 125
 εὐδὸν τ’, εἰ μῶνον τὸ καλὸν στόμα τεῦς ἐφίλησα·
 εἰ δ’ ἄλλαι μ’ ὠθεῖτε καὶ ἅ θύρα εἶχετο μοχλῶι,
 πάντως κα πελέκεις καὶ λαμπάδες ἦνθον ἐφ’ ὑμέας.

φράζεό με τὸν ἔρωθ’ ὅθεν ἴκετο, πότνα Σελάνα.
 νῦν δὲ χάρι μὲν ἔφαν τᾶι Κύπριδι πρᾶτον ὀφείλειν, 130
 καὶ μετὰ τὰν Κύπριν τύ με δευτέρα ἐκ πυρὸς εἶλεν,
 ὦ γύναι, ἐσκαλέσασα τεὸν ποτὶ τοῦτο μέλαθρον
 αὐτως ἡμίφλεκτον· Ἔρωσ δ’ ἄρα καὶ Λιπαραῖω
 πολλάκις Ἀφαίστοιο σέλας φλογογρότερον αἶθει.

φράζεό με τὸν ἔρωθ’ ὅθεν ἴκετο, πότνα Σελάνα, 135
 σὺν δὲ κακαῖς μαρίαισι καὶ παρθένον ἐκ θαλάμοιο
 καὶ νύμφαν ἐφόβησ’ ἔτι δέμνια θερμὰ λιποῖσαν
 ἀνέρως· ὡς ὁ μὲν εἶπει· ἐγὼ δέ οἱ ἅ ταχυπειθῆς
 χειρὸς ἐφαψαμένῃ μαλακῶν ἔκλιν’ ἐπὶ λέκτρων·
 καὶ ταχὺ χρῶς ἐπὶ χρωτὶ πεπαίνετο, καὶ τὰ πρόσωπα 140
 θερμότερ’ ἦς ἢ πρόσθε, καὶ ἐψιθυρίσδομες ἀδύ.

118 κεν ἐγὼ Ahrens (Σ?): καὶ ἐγὼ T: κῆγώ(ν) (κᾶγώ) cett.
 122 πάντοθε K Tr. edd. ant.: πάντοθι ct -θεν H: alterum utrum cett.
 124 καὶ κ’ εἰ μὲν μ’ tamquam ex Ahrentis coniectura Meineke: καὶ
 μ’ εἰ μὲν κ’ 125 ἠιθέοισι 126 τ’ K M H S Iunt.: δ’ cett. εἰ
 μῶνον scripsi: εἰ κε μόνον κε est καί, cf. Σ) vulg. τευς K Iunt.: τευ
 cett. 128 κα Ahrens: καὶ 133 λιπαροῖο H S’ Σ v. I.: λιπαραῖου
 cett.

ὥς καί τοι μὴ μακρὰ φίλα θρυλέοιμι Σελάνα,
 ἐπράχθη τὰ μέγιστα, καὶ ἐς πόθον ἦνθομες ἄμφω.
 κοῦτε τι τήνος ἐμὶν ἐπεμέμψατο μέσφα τό γ' ἐχθές,
 οὔτ' ἐγὼ αὖ τήνωι. ἀλλ' ἦνθέ μοι ἄ τε Φιλίστας 145
 μάτηρ τᾶς ἀμᾶς ἀνλητρίδος ἄ τε Μελιξοῦς
 σάμερον, ἀνίκα πέρ τε ποτ' ὠρανὸν ἔτραχον ἵπποι
 Ἄω τὰν ῥοδόπαχυν ἀπ' Ὀκεανοῖο φέροισαι,
 κείπέ μοι ἄλλα τε πολλὰ καὶ ὡς ἄρα Δέλφισ ἔραται.
 κείτε νιν αὐτεῖ γυναικὸς ἔχει πόθος εἶτε καὶ ἀνδρός, 150
 οὐκ ἔφατ' ἀτρεκὲς ἴδμεν, ἀτὰρ τόσον· αἰὲν Ἐρωτος
 ἀκράτῳ ἐπεχεῖτο καὶ ἐς τέλος ὤιχετο φεύγων,
 καὶ φάτο· οἱ στεφάνοισι τὰ δώματα τήνα πυκάσδειν.
 ταῦτά μοι ἄ ξείνα μυθήσατο, ἔστι δ' ἀλαθής·
 ἦ γάρ μοι καὶ τρὶς καὶ τετράκισ ἄλλοκ' ἐφοίτη, 155
 καὶ παρ' ἐμὶν ἐτίθει τὰν Δωρίδα πολλάκισ ὄλπαν.
 νῦν δὲ δυωδεκαταῖος ἀφ' ὧτέ νιν οὐδὲ ποτεῖδον.
 ἦ ῥ' οὐκ ἄλλο τι τερπνὸν ἔχει, ἀμῶν δὲ λέλασται;
 νῦν μὰν τοῖς φίλτροις καταδήσομαι· αἰ δ' ἔτι καί με
 λυπεῖ, τὰν Ἀίδαο πύλαν, ναὶ Μοίρας, ἀραξεί. 160
 τοιά οἱ ἐν κίσται κακὰ φάρμακα φαμί φυλάσσειν,
 Ἄσσυρίῳ, δέσποινα, παρὰ ξείνοιο μαθοῖσα.
 ἀλλὰ τὸ μὲν χαίροισα ποτ' ὠκεανὸν τρέπε πῶλως,
 πότνι· ἐγὼ δ' οἰσῶ τὸν ἐμὸν πόθον ὥσπερ ὑπέσταν.
 χαίρε Σελαναία λιπαρόχροε, χαίρετε δ' ἄλλοι 165
 ἀστέρες, εὐκάλοιο κατ' ἄντυγα Νυκτὸς ὀπαδοί.

142 ὥς KV: χά; cett. καὶ M² S²: κα cett. 144 κοῦτε τι
 HSB: κοῦκέτι ce.t. ἐπεμέμψατο HSB: ἀπεμέμψ. V: ἐπέμψ. M¹ Tr.:
 ἀπεπέμψ. cett. τό γ' Ahrens*: τύ γ' i.e. τοι et v. l. γ') KV: τό H:
 τοι cett. 146 ἀμᾶς S Tr.: ἀκμᾶς M: ἐμᾶς cett. 147 ἔτραχον
 V Tr.: ἔτροχον K: ἔτρεχον cett. 149 cf. I. 78 150 μιν
 155 ἄλλοτ' 157 δυωδ. scripsi: τε δωδ. vulg., cf. I. 51 159 μὰν
 KV Tr. Iunt.: μὲν cett. καταδήσομαι Σ^K, cf. 3: καταθύσομαι
 codd. καί με Hermann: κῆμέ vulg. 160 λυπεῖ 163 πῶλους
 164 πόθον K P V: πάθος T: πόνον cett.

[XV] ΣΥΡΑΚΟΣΙΑΙ Η ΑΔΩΝΙΑΖΟΥΣΑΙ

ΓΟΡΓΩ

- Ἐνδοι Πραξινοά; — Γοργοῖ φίλα, ὡς χρόνῳ, ἔνδοι.
 θαῦμ' ὅτι καὶ νῦν ἦνθες. ὄρη δίφρον Εὐνοά αὐταῖ.
 ἔμβαλε καὶ ποτίκρανον. — ἔχει κάλλιστα. — καθίζεν.
 — ὦ τὰς ἀλεμάτω ψυχᾶς· μόλις ὕμμιν ἐσώθην,
 Πραξινοά, πολλῶ μὲν ὄχλω, πολλῶν δὲ τεθρίππων· 5
 πανταῖ κρηπίδες, πανταῖ χλαμύδηφόροι ἄνδρες·
 ἅ δ' ὁδὸς ἄτρυτος· τὸ δ' ἑκαστέρω † ἔμ' † ἀποικεῖς.
 — ταῦθ' ὁ πάραρος τήνος· ἐπ' ἔσχατα γὰς ἔλαβ' ἐνθῶν
 ἰλεόγ, οὐκ οἴκησιω, ὅπως μὴ γείτονες ὤμες
 ἀλλάλαις, ποτ' ἔριω, φθονερὸν κακόν, αἰὲν ὅμοιος. 10
 — μὴ λέγε τὸν τεὸν ἄνδρα, φίλα, Δίνῳνα τοιαῦτα
 τῷ μικκῷ παρεόντος· ὄρη γύναι, ὡς ποθορῆι τυ.
 θάρσει Ζωπύριον, γλυκερὸν τέκος· οὐ λέγει ἀπφῦν.
 — αἰσθάνεται τὸ βρέφος, ναὶ τὰν πότυιαν. — καλὸς ἀπφῦς.
 — ἀπφῦς μὰν τήνος τὰ πρόαν—λέγομες δὲ πρόαν θην 15
 'πάππα, νίτρον καὶ φῦκος ἀπὸ σκανᾶς ἀγοράσδειν'—
 ἦνθε φέρων ἄλας ἄμμιν, ἀνὴρ τρισκαιδεκάπαχυσ.
 — χῶμὸς ταυταῖ ἔχει, φθόρος ἀργυρίῳ, Διοκλείδας·
 ἐπαδράχμῳς κυνάδας, γράϊαν ἀποτίλματα πηρᾶν,
 πέντε πόκῳς ἔλαβ' ἐχθές· ἄπαν ρύπον, ἔργον ἐπ' ἔργῳ.
 ἀλλ' ἴθι τῷμπέχονον καὶ τὰν περονατρίδα λάξεν. 21
 βῆμες τῷ βασιλῆος ἐς ἀφνειῷ Πτολεμαίῳ
 θασόμεναι τὸν Ἀδωνιῶ· ἀκούω χρῆμα καλόν τι

Personarum vices in codd. turbatae non notantur 2 αὐτῆ
 4 ἀλεμάτω Stephanus : ἀδεμάτω K V L Tr. Gregor. Cor. : ἀδεμά(ν)του.
 ἀδαμά(ν)του cett. : per ἐπιπόνου reddit Σ 5 πολλοῦ μὲν ὄχλου
 7 ἑκαστέρω K V¹ : ἑκαστοτέρω cett. 13 Ζωπύριον Buecheler :
 Ζωπυρίων vulg. λέγει K V : λέγω cett. 15 δὲ πρόαν K V L Tr. :
 πρώαν 16 πάππα scripsi : πάντα (πάππα Συρακοσίων Et. M.)
 ἀγοράσδειν Ahrens : ἀγοράσδων vulg. 17 -πηχυσ 18 ταυτᾶ
 Reiske : ταῦτ' K P : ταῦτά γ' cett. ἀργυρίῳ R : -ρίου cett.
 20 ρύπον K V L Tr. : ρύπος cett.

- κοσμεῖν τὰν βασιλίτισσαν. — ἐν ὀλβίῳ ὀλβια πάντα.
 — ὦν ἴδες, ὦν εἶπες καὶ ἰδοῖσά τυ τῶι μὴ ἰδόντι. 25
 ἔρπειν ὦρα κ' εἴη. — ἀεργοῖς αἰὲν ἑορτά.
 Εὐνόα, αἶρε τὸ νῆμα καὶ ἐς μέσον αἰνόδρυπτε
 θες πάλιν· αἱ γαλέαι μαλακῶς χρήζονται καθεύδειν.
 κινεῦ δῆ, φέρε θᾶσσοι ὕδωρ. ὕδατος πρότερον δεῖ,
 ἃ δὲ σμᾶμα φέρει. δὸς ὅμως. μὴ δῆ πολὺ, λαιστρί· 30
 ἔγχει ὕδωρ. δύστανε, τί μεν τὸ χιτώνιον ἄρδεις;
 παυέ ποχ'· οἶα θεοῖς ἐδόκει, τοιαῦτα νένιμμαι.
 ἃ κλαῖξ τᾶς μεγάλας πῆ λάρνακος; ὦδε φέρ' αὐτάν.
 — Πραξινόα μάλα τοι τὸ καταπτυχὲς ἐμπερόναμα.
 τοῦτο πρέπει· λέγε μοι, πόσσω κατέβα τοι ἀφ' ἰστῶ; 35
 — μὴ μνάσης Γοργοῖ· πλέον ἀργυρῶ καθαρῶ μνᾶν
 ἢ δύο· τοῖς δ' ἔργοις καὶ τὰν ψυχὰν ποτέθηκα.
 — ἀλλὰ κατὰ γνώμαν ἀπέβα τοι. — τοῦτο †καλὸν †εἶπες.
 τῶμπέχονον φέρε μοι καὶ τὰν θολίαν κατὰ κόσμον
 ἀμφίθες. οὐκ ἀξῶ τυ τέκνον. μορμῶ, δάκνει ἵππος. 40
 δάκρυ' ὅσσα θέλεις, χωλὸν δ' οὐ δεῖ τυ γενέσθαι.
 ἔρπωμες. Φρυγία τὸν μικκὸν παῖσδε λαβοῖσα,
 τὰν κύν' ἔσω κάλεσον, τὰν αὐλείαν ἀπόκλαιξῶν.
 ὦ θεοί, ὅσσοι ὄχλοι. πῶς καὶ ποκα τοῦτο περᾶσαι
 χρῆ τὸ κακόν; μύρμακες ἀνάριθμοι καὶ ἄμετροι. 45
 πολλά τοι ὦ Πτολεμαῖε πεποίηται καλὰ ἔργα,
 ἐξ ὧ ἐν ἀθανάτοις ὁ τεκῶν· οὐδεὶς κακοεργός
 δαλεῖται τὸν ἰόντα παρέρπων Αἰγυπτιστί,
 οἶα πρὶν ἐξ ἀπάτας κεκροτημένοι ἄνδρες ἔπαισδον
 ἀλλάλοις ὄμαλοι κακὰ παίγνια, πάντες ἐρινοί. 50

27 νᾶμα αἰνόδρυπτε K P A E S : αἰνόθρυπτε V Tr. L edd. ant. :
 utrumque H 30 δὲ σμᾶμα G. Hermann : δ' ἐς νᾶμα vulg. δῆ
 πολὺ K : δὲ πολὺ P A E V : πολὺ cett. λαιστρί E. Schwartz :
 ἄπληστε 32 ποχ' οἶα Ahrens : ὀκοῖα (παύεο χοῖα P, interpolatus)
 33 πᾶ A E V Tr. 37 ποτέθηκα Valckenaer : προτέθεικα vulg.
 38 καλὸν Σ (ἀληθές) P H S² (S omiserat) A E W : κα K L Tr. Iunt. :
 κεῦ W¹ 41 δάκρυε 50 ἐρινοί Spohn : ἐριοί*

- ἀδίστα Γοργοῖ, τί γενώμεθα; τοῖ πολεμισταῖ
 ἵπποι τῷ βασιλῆος. ἄνερ φίλε, μή με πατήσης.
 ὀρθὸς ἀνέστα ὁ πυρρός· ἴδ' ὡς ἄγριος. κυνοθαροσῆς
 Εὐνόα, οὐ φευξῆι; διαχρησεῖται τὸν ἄγοντα.
 ὠνάθην μεγάλως, ὅτι μοι τὸ βρέφος μένει ἔνδον. 55
- θάρσει Πραξινοά· καὶ δὴ γεγενημέθ' ὀπισθεν,
 τοῖ δ' ἔβαν ἐς χώραν. — καὶ τὰ συναγείρομαι ἤδη.
 ἵππον καὶ τὸν ψυχρὸν ὄφιν τὰ μάλιστα δεδοίκα
 ἐκ παιδός. σπεύδωμες· ὄχλος πολὺς ἄμμιν ἐπιρρεῖ. /
- ἐξ αὐλᾶς ὦ μάτερ; — ἐγὼν τέκνα. — εἶτα παρευθεῖν
 εὐμαρές;—ἐς Τροίαν πειρώμενοι ἦνθον Ἀχαιοί, 61
 καλλίστα παίδων· πείραι θην πάντα τελεῖται.
- χρησμῶς ἂ πρεσβύτες ἀπώιχετο θεσπίξασα.
 — πάντα γυναῖκες ἴσαντι, καὶ ὡς Ζεὺς ἀγάγεθ' Ἕραν.
 — θᾶσαι Πραξινοά, περὶ τὰς θύρας ὅστος ὄμιλος. 65
- θεσπέσιος. Γοργοῖ, δὸς τὰν χέρα μοι· λάβε καὶ τὴν
 Εὐνόα Εὐτυχίδος· πότεχ' αὐτα, μή τι πλαναθῆις.
 πᾶσαι ἄμ' εἰσένθωμες· ἀπριξέχεν Εὐνόα ἀμῶν.
 οἴμοι δειλαία, δίχα μεν τὸ θερίστριον ἤδη
 ἔσχισται, Γοργοῖ. ποττῷ Διός, εἴ τι γένοιο 70
 εὐδαίμων, ὦνθρωπε φυλάσσεο τῶμπέχονόν μεν.
- οὐκ ἐπ' ἐμὴν μὲν, ὅμως δὲ φυλαξέσμαι. — ὄχλος ἄθρως·
 ὠθεῖνθ' ὥσπερ ὕες. — θάρσει γύναι· ἐν καλῶι εἰμές.
 — κῆς ὥρας κῆπειτα φίλ' ἀνδρῶν ἐν καλῶι εἶησ
 ἄμμε περιστέλλων. χρηστῷ κοικτίρμονος ἀνδρός. 75
 φλίβεται Εὐνόα ἄμμιν· ἄγ' ὦ δειλά τυ βιάξεν.
 κάλλιστ'· 'εἶδοι πᾶσαι' ὁ τὰν νυὸν εἶπ' ἀποκλαίξας.
- Πραξινοά, πόταγ' ὦδε. τὰ ποικίλα πρᾶτον ἄθρησον,

51 γενώμεθα Schaefer: γενοίμεθα πολεμ. K: πτολεμ. cett.
 59 ὄχλος πολὺς K P Iunt.: ὅστος ὄχλος cett., cf. 44 60 τέκνα εἶτα
 παρ. H S W Tr.: ὦ τέκνα εἶτα π. A E L: ὦ τέκνα π. K P H² 64 ἠγά-
 γεθ' 67 αὐτα(ί) varia prosodia τι H S L: τυ cett. πλανηθῆς
 68 ἔχε K H ἀμῶν cett.: διωά K: δμωίς P 72 φυλαξοῦμαι edd.
 ant.: φυλάξομαι ὦ. ἄθρως M, in cett. idem varie deformatum:
 ἀθρόως ὄχλος H S

- λεπτὰ καὶ ὡς χαρίεντα· θεῶν περονάματα φασεῖς.
 — πόντι' Ἀθαναία· ποῖαί σφ' ἐπόνασαν, ἔριθοι, 80
 ποῖοι ζωιογράφοι τὰκριβέα γράμματ' ἔγραψαν.
 ὡς ἔτυμ' ἐστάκαντ' καὶ ὡς ἔτυμ' ἐνδιευῶντι,
 ἔμψυχ', οὐκ ἐνφαντά. σοφόν τοι χρῆμ' ἄνθρωπος.
 αὐτὸς δ' ὡς θαητὸς ἐπ' ἀργυρέας κατάκειται
 κλισμῶ πῶτον ἴουλον ἀπὸ κροτάφων καταβάλλων, 85
 ὁ τριφίλητος Ἄδωνις, ὁ κῆν Ἀχέροντι φιλεῖται.
 — παύσασθ' ὦ δύστανοι, ἀνάμυτα κωτίλλοισαι
 τρυγόνες· ἐκκναισεῦντι πλατειάσδοισαι ἅπαντα.
 — μᾶ, πόθεν ὄνθρωπος; τί δὲ τίν, εἰ κωτίλαι εἰμές;
 πασάμενος ἐπίτασσε· Συρακοσίαις ἐπιτάσσεις. 90
 ὡς εἰδῆς καὶ τοῦτο· Κορίνθιαι εἰμές ἄνωθεν,
 ὡς καὶ ὁ Βελλεροφῶν· Πελοποννασιστὶ λαλεῦμες·
 δωρίσδεν δ' ἔξεστι, δοκῶ, τοῖς Δωριέεσσι.
 μὴ φύη, Μελιτώδες, ὅς ἀμῶν καρτερὸς εἴη,
 πλὰν ἐνός. οὐκ ἀλέγω. μή μοι κενεὰν ἀπομάξῃς. 95
 — σίγη Πραξινοῦ· μέλλει τὸν Ἄδωνιν αἰεῖδειν
 ἅ τὰς Ἀργείας θυγάτηρ, πολυίδρις αἰοῖδός,
 ἅτις καὶ πέρυσιν τὸν ἰάλεμον ἀρίστευσε.
 φθεγξέεται τι, σάφ' οἶδα, καλόν· διαθρύπτεται ἤδη.
 — Δέσποιον', ἅ Γολγῶς τε καὶ Ἰδάλιον ἐφίλησας 100
 αἰπεινῶν τ' Ἐρυκα, χρυσῶι παίξιον' Ἀφροδίτα,
 οἶόν τοι τὸν Ἄδωνιν ἀπ' ἀενάω Ἀχέροντος
 μηνὶ δυωδεκάτῳ μαλακαὶ πόδας ἄγαγον ὦραι,
 βάρδισται μακάρων ὦραι φίλαι· ἀλλὰ ποθειναὶ
 ἔρχονται πάντεσσι βροτοῖς αἰεὶ τι φέροισαι. 105
 Κύπρι Διωναία, τὸ μὲν ἀθανάτων ἀπὸ θνατᾶς,

81 ζωογράφοι Et. M. s. v. S²: ζωγράφοι 83 τοι schol. Soph. Ant.
 353: τι ἄνθρωπος schol. Soph. K P: ὄνθρ. cett. 84 ἀργυρέου
 M (?) S A E; mira generis confusio, cf. 119; 17, 90 90 πασάμενος
 98 πέρυσιν Reiske: πέρχην K: σπέρχην cett. 100 Γολγῶς K:
 γολγῶ fere cett. 102 ἀεν(ν)άου 103 μαλακαὶ πόδας K:
 μαλακαίποδες cett. 105 φέροισαι Hemsterh.: φοροῦσαι M V Tr.:
 φοροῖσαι vulg.

ἀνθρώπων ὡς μῦθος, ἐποίησας Βερενίκαν,
 ἀμβροσίαν ἐς στῆθος ἀποστάξασα γυναικός·
 τὴν δὲ χαριζομένα, πολυώνυμε καὶ πολύναε,
 ἃ Βερενικεΐα θυγάτηρ Ἑλένη εἰκνία 110
 Ἄρσινῶα πάντεσσι καλοῖς ἀτιτάλλει Ἄδωνιν.
 πᾶρ μὲν οἱ ὠρία κείται, ὅσα δρυὸς ἄκρα φέροντι,
 πᾶρ δ' ἀπαλοὶ κᾶποι πεφυλαγμένοι ἐν ταλαρίσκοις
 ἀργυρέοις, Συρίῳ δὲ μύρῳ χρύσει' ἀλάβαστρα.
 εἶδατά θ' ὅσσα γυναῖκες ἐπὶ πλαθάνῳ πονέονται 115
 ἄνθεα μίσγοισαι λευκῶι παντοῖα μαλεύρωι,
 ὅσσα τ' ἀπὸ γλυκερῶ μέλιτος τά τ' ἐν ὑγρῶι ἐλαίῳι,
 πάντ' αὐτῶι πετεηνᾷ καὶ ἔρπετᾷ τῆδε πάρεστι.
 χλωραὶ δὲ σκιαᾶδες μαλακῶι βρίθοντες ἀνήθῳι
 δέδμανθ'· οἱ δὲ τε κῶροι ὑπερπωτῶνται Ἐρωτες, 120
 οἷοι ἀηδονιδῆες ἀεξομενᾶν ἐπὶ δένδρῳι
 πωτῶνται πτερύγων πειρώμενοι ὄζον ἀπ' ὄζῳ.
 ὦ ἔβενος, ὦ χρυσός, ὦ ἐκ λευκῶ ἐλέφαντος
 αἰετοὶ οἰνοχόον Κρονίδαι Διὶ παῖδα φέροντες,
 πορφύρειοι δὲ τάπητες ἄνω μαλακώτεροι ὕπνω. 125
 ἃ Μίλατος ἐρεῖ χῶ τὰν Σαμίαν καταβόσκων
 ἔστρωται κλίνα τῶδῶνιδι τῶι καλῶι ἀμά·
 τὰν μὲν Κύπρις ἔχει, τὰν δ' ὁ ροδόπαχυς Ἄδωνις.
 ὀκτωκαιδεκέτης ἢ ἐννεακαίδεχ' ὁ γαμβρός·
 οὐ κειτεῖ τὸ φίλημ', ἔτι οἱ περὶ χεῖλεα πυρρά. 130
 νῦν μὰν Κύπρις ἔχοισα τὸν αὐτᾶς χαιρέτω ἄνδρα·
 ἀῶθεν δ' ἄμμες νιν ἄμα δρόσῳι ἀθροαὶ ἔξω
 οἰσεῦμες ποτὶ κύματ' ἐπ' αἰῶνι πτύοντα,
 λύσασαι δὲ κόμαν καὶ ἐπὶ σφυρᾷ κόλπῳν ἀνεῖσαι
 στήθεσι φαινομένοις λιγυρᾶς ἀρξέμεθ' αἰοιδᾶς. 135

107 ἀνθρώπων K A E 112 φέροντι edd. ant.: φέρονται 118 τῆδε
 cett.: τεῖδε K 119 βρίθοντες mirum, cf. 84 121 ἀηδονιδῆες
 Valckenaer: ἀηδονιδῆες (-νῆες) vulg. ἀεξομενᾶν Ahrens: ἀεξομένων
 δένδρῳι rectius δένδρῳι) Ahrens: δένδρων 122 ὄζου 124 αἰετοὶ
 K P W² L² Tr.²: αἰετῶ cett. 127 ἀμά Ahrens: ἄλλα 129 -δεκετής
 H: -δεκαέτης P: -δεκάτης cett. 135 ἀρξέμεθ' G. Kiessling: ἀρξώμεθ'

‘έρπεισ ὦ φίλ’ Ἀδωνι καὶ ἐνθάδε κῆσ Ἀχέροντα
 ἡμιθέων, ὡς φαντί, μονώτατος. οὐτ’ Ἀγαμέμνων
 τοῦτ’ ἔπαθ’ οὐτ’ Αἴας ὁ μέγας, βαρυμάνιος ἦρωσ,
 οὐθ’ Ἐκτωρ, Ἐκάβας ὁ γεραίτατος εἵκατι παίδων,
 οὐ Πατροκλῆς, οὐ Πύρρος ἀπὸ Τροίας πάλιν ἐνθῶν, 140
 οὐθ’ οἱ ἔτι πρότεροι Λαπίθαι καὶ Δευκαλίωνες,
 οὐ Πελοπηϊάδαι τε καὶ Ἀργεὺσ ἄκρα Πελασγοί.
 ἴλαθι νῦν φίλ’ Ἀδωνι καὶ ἐς νέον· εὐθυμεύσαις
 καὶ νῦν ἦνθεσ Ἀδωνι, καὶ ὄκκ’ ἀφίκηι, φίλος ἤξεισ.’

— Πραξινόα, τὸ χρῆμα σοφώτερον, ἂ θήλεια· 145
 ὀλβία ὄσσα ἴσατι, πανολβία ὡς γλυκὺ φωνεῖ.
 ὦρα ὅμως κῆσ οἶκον. ἀνάριστος Διοκλείδασ.
 χώνηρ ὄξος ἅπαν, πεινᾶντι δὲ μηδὲ ποτένθησι.
 χαῖρε Ἀδων ἀγαπατὲ καὶ ἐς χαίροντας ἀφίκευ.

[XVII] ΕΓΚΩΜΙΟΝ ΕΙΣ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΝ

Ἐκ Διὸσ ἀρχώμεσθα καὶ ἐς Δία λήγετε Μοῖσαι,
 ἀθανάτων τὸν ἄριστον ἐπὶν κλείωμεν ἀοιδαῖσ·

15, 16

ἀνδρῶν δ’ αὖ Πτολεμαῖοσ ἐνὶ πρώτοισι λεγέσθω
 καὶ πύματος καὶ μέσσοσ· ὃ γὰρ προφερέστατοσ ἀνδρῶν.

ἦρωεσ, τοὶ πρόσθεν ἀφ’ ἡμιθέων ἐγένοντο, 5
 ῥέξαντεσ καλὰ ἔργα σοφῶν ἐκύρησαν ἀοιδῶν

αὐτὰρ ἐγὼ Πτολεμαῖον ἐπιστάμενοσ καλὰ εἰπέιν
 ὑμνήσαιμ’· ὕμνοι δὲ καὶ ἀθανάτων γέρας αὐτῶν.

136 κείσ 139 γεραίτατοσ H S²: γεραίτεροσ cett. 141 πρότερον
 M P L W Tr. 143 νέον K: νέω B: νέωτα cett. εὐθυμεύσαισ
 K E Iunt.: εὐθυμήσεισ aul -σαισ cett. 147 κείσ 148 ἅπαν M W Tr.:
 ἄγαν cett. 149 ἀγαπατὲ Tr.: ἀγαπητὲ cett.

Codices probi K, B, Φ (W L Tr.); ceteros fere spreui. dialectus
 incerta; sequor fere K 2 κλείωμεν Schaefer: ἀεί(ξί)δωμεν

Ἰδαν ἐς πολύδενδρον ἀνὴρ ὑλατόμος ἐλθὼν
παπταίνει, παρεόντος ἄδην, πόθεν ἄρξεται ἔργου· 10

τί πρῶτον καταλέξω; ἐπεὶ πάρα μυρία εἰπεῖν,
οἷσι θεοὶ τὸν ἄριστον ἐτίμησαν βασιλῆων.

Ἐκ πατέρων, οἷος μὲν ἔην τελέσαι μέγα ἔργον
Λαγείδας Πτολεμαῖος, ὅκα φρεσὶν ἐγκατάθοιτο
βουλάν, ἂν οὐκ ἄλλος ἀνὴρ οἷός τε νοῆσαι. 15

τῆνον καὶ μακάρεσσι πατῆρ ὁμότιμον ἔθηκεν
ἀθανάτοις, καὶ οἱ χρύσεος θρόνος ἐν Διὸς οἴκῳ
δέδμηται· παρὰ δ' αὐτὸν Ἀλέξανδρος φίλα εἰδῶς
ἐδριάει, Πέρσαισι βαρὺς θεὸς αἰολομίτρας.

ἀντία δ' Ἑρακλῆος ἔδρα κενταυροφόνοιο 20
ἴδρυται στερεοῖο τετυγμένα ἐξ ἀδάμαντος·
ἐνθα σὺν ἄλλοισιν θαλίας ἔχει Οὐρανίδησι,
χαίρων νίωνῶν περιώσιον νίωνοῖσιν,

ὅττι σφεων Κρονίδης μελέων ἐξείλετο γῆρας,)
ἀθάνατοι δὲ καλεῦνται ἐοὶ νέποδες γεγαῶτες.) 25

ἄμφω γὰρ πρόγονός σφιν ὁ καρτερὸς Ἑρακλείδας,

ἄμφοτεροὶ δ' ἀριθμεῦνται ἐς ἔσχατον Ἑρακλῆα.

τῷ καὶ ἐπεὶ δαίτηθεν ἴοι κεκορημένος ἤδη

νέκταρος εὐόδοιο· φίλας ἐς δῶμ' ἀλόχοιο,

τῷ μὲν τόξον ἔδωκεν, ὑπωλένιον τε φαρέτρην, 30

τῷ δὲ σιδάρειον σκύταλον κεχαραγμένον ὄζοις.

οἱ δ' εἰς ἀμβρόσιον θάλαμον λευκοσφύρον Ἥβας

ὄπλα καὶ αὐτὸν ἄγουσι γενειήταν Διὸς υἱόν.

Οἷα δ' ἐν πινυταῖσι περικλειτὰ Βερενίκα
ἔπρεπε (θηλυτέρης), ὄφελος μέγα γεωαμένοισι. 35

τῆι μὲν Κύπρον ἔχοισα Διώνας πότνια κούρα

κόλπον ἐς εὐώδη ράδιαν ἐσεμάξατο χεῖρας.

τῷ οὐπω τινὰ φατὶ ἀδεῖν τόσον ἀνδρὶ γυναικῶν,

14 Λαγίδας cf. Kaibel, Epigr. 255 17 δόμος: corr. Bergk
20 ἔδρα κενταυροφ. G. Kiessling: ἔδρακε ταυροφ. 25 ἐοὶ Heinsius:
θεοὶ vulg. 34 περικλειτὰ K edd. ant.: -κλυτὰ cctt. 38 φασίν
scribendum

ὅσον περ Πτολεμαῖος ἔην ἐφίλησεν ἄκοιτιν.
 ἦ μὰν ἀντεφιλείτο πολὺ πλέον· ὧδέ κε παισί
 40 θαρσῆσας σφετέροισιν ἐπιτρέποι οἶκον ἅπαντα,
 ὅπποτε κεν φιλέων βαίνῃ λέχος ἐς φιλεούσης.
 ἀστόργου δὲ γυναικὸς ἐπ' ἀλλοτρίῳ νόος αἰεὶ,
 ῥηῖδιοι δὲ γοναί, τέκνα δ' οὐ ποτεοικότα πατρί.
 κάλλει ἀριστεύουσα θεάων πότν' Ἀφροδίτα,
 45 σοὶ τήνα μεμέλητο· σέθεν δ' ἔνεκεν Βερενίκα
 εὐειδῆς Ἀχέρουτα πολύστονον οὐκ ἐπέρασει,
 ἀλλὰ μιν ἀρπάξασα, πάροιθ' ἐπὶ νῆα κατελθεῖν
 κυανέαν καὶ στυγνὸν αἰεὶ πορθμῆα καμόντων,
 50 ἐς ναὸν κατέθηκας, ἅς δ' ἀπεδάσσαο τιμάς.
 πᾶσιν δ' ἦπιος ἦδε βροτοῖς μαλακοὺς μὲν ἔρωτας
 προσπνέει, κούφας δὲ διδοῖ ποθέοντι μερίμνας.
 Ἀργεῖα κῦανοφρυ, σὺ λαοφόνον Διομήδεα
 μισγομένα Τυδῆι τέκες, Καλυδώνιον αἰνδρα,
 55 ἀλλὰ Θέτις βαθύκολπος ἀκοντιστὰν Ἀχιλλῆα
 Αἰακίδαί Πηλῆι· σὲ δ' αἰχμητὰ Πτολεμαίε
 αἰχμητῆι Πτολεμαίῳ ἀρίζηλος Βερενίκα.
 καὶ σε Κόως ἀτίταλλε βρέφος νεογιλλῶν ἔοντα,
 δεξαμένα παρὰ ματρός, ὅτε πρώταν ἴδες αὖ.
 60 ἔνθα γὰρ Εἰλείθυιαν ἐβώσατο λυσίζωνον
 Ἀντιγόνας θυγάτηρ βεβαρημένα ὠδίνεσσι·
 ἦ δέ οἱ εὐμενέοισα παρίστατο, καδ' ὅρα πάντων
 νωδυνίαν κατέχευε μελῶν· ὃ δὲ πατρὶ ἐοικῶς
 παῖς ἀγαπητὸς ἔγεντο. Κόως δ' ὀλόλυξεν ἰδοῖσα,
 65 φᾶ δὲ καθαπτομένα βρέφους χεῖρεςσι φίλησι·
 'ὄλβιε κούρε γένοιο, τίοις δέ με τόσσον, ὅσον περ
 Δᾶλον ἐτίμησεν κυανάμπυκα Φοῖβος Ἀπόλλων·
 ἐν δὲ μῆι τιμῆι Τρίοπον καταθεῖο κολῶναν
 ἴσον Δωριέεσσι νέμων γέρας ἐγγὺς ἐοῦσιν

41 ἐπιτρέποι E L Iunt. : ἐπιτρέπει cett.

57 ἀρίζηλος S P A E

42 βαίνῃ Iunt. : βαίνει

68 Τρίοπος Stephanus καθεῖο

K Iunt.

ἴσον καὶ Ῥήναιαν ἄναξ ἐφίλησεν Ἀπόλλων. 70
 ὡς ἄρα νᾶσος ἔειπεν· ὁ δ' ὑψόθεν ἔκλαγε φωναί
 ἐς τρὶς ἀπὸ νεφέων μέγας αἰετὸς αἴσιος ὄρνις.
 Ζηνὸς που τόδε σᾶμα· Δὺ Κρονίῳνι μέλοντι
 αἰδοῖοι βασιλῆες, ὁ δ' ἔξοχος, ὅν κε φιλήσῃ
 γεινόμενον τὰ πρῶτα· πολὺς δέ οἱ ὄλβος ὀπαδεῖ, 75
 πολλᾶς δὲ κρατεῖ γαίας, πολλᾶς δὲ θαλάσσας.
 Μυρίαί ἄπειροί τε καὶ ἔθνεα μυρία φωτῶν
 λήϊον ἀλδήσκουσιν ὀφελλούμενον Διὸς ὄμβρωι
 ἄλλ' οὔτις τόσα φύει, ὅσα χθαμαλὰ Αἴγυπτος,
 Νεῖλος ἀναβλύζων διερὰν ὅτε βώλακα θρύπτει, 80
 οὐδέ τις ἄστεα τόσσα βροτῶν ἔχει ἔργα δαέντων.
 τρεῖς μὲν οἱ πολίων ἑκατοντάδες ἐνδεδῆμνται,
 τρεῖς δ' ἄρα χιλιάδες τρισαῖς ἐπὶ μυριάδεσσι,
 δοιαὶ δὲ τριάδες, μετὰ δέ σφισιν ἐννεάδες τρεῖς·
 τῶν πάντων Πτολεμαῖος ἀγῆνωρ ἐμβασιλεύει. 85
 καὶ μὴν Φοινίκας ἀποτέμνεται Ἀραβίας τε
 καὶ Συρίας Λιβύας τε κελαιῶν τ' Αἰθιοπήων.
 Παμφύλοισί τε πᾶσι καὶ αἰχμηταῖς Κιλικεσσι
 σαρμαίνει, Λυκίοις τε φιλοπτολέμοισί τε Καρσί,
 καὶ νᾶσοις Κυκλάδεσσι, ἐπεὶ οἱ νᾶες ἄριστοι 90
 πόντου ἐπιπλῶντι, θάλασσα δὲ πᾶσα καὶ αἶα
 καὶ ποταμοὶ κελάδοιτες ἀνάσσονται Πτολεμαίωι.
 πολλοὶ δ' ἱππῆες, πολλοὶ δέ μιν ἀσπιδιώται
 χαλκῶι μαρμαίροντι σεσαγμένοι ἀμφαγέρονται.
 Ὀλβωὶ μὲν πάντας κε καταβρίθιοι βασιλῆας· 95
 τόσσον ἐπ' ἄμαρ ἕκαστον ἐς ἀφνεὸν ἔρχεται οἶκον
 πάντοθε. λαοὶ δ' ἔργα περιστέλλουσιν ἔκηλοι.

72 ἀπὸ K : ἀπαὶ L W Tr. : ὑπὸ (ὑπαί, ὑπέκ) cett.
 αἰετὸς αἴσιος Iunt. : αἰετὸς ὅσιος K : αἴσιος αἰετὸς cett. 74 αἰδοῖοι
 Casaub. : αἰδοῖο K : αἰδοῖου cett. βασιλῆες K¹ : βασιλῆος cett.
 75 ὀπαδεῖ K : ὀπηδεῖ cett. 78 ὀφελλούμενον D cdd. ant. : ὀφελ-
 λόμεν K : -λόμεναι cett. 88 Παμφύλοισι Schrader : Παμφυλίοισι
 89 -μοισί τε Καρσί K : -μοις τε Κάρεσσι cett. 90 ἄριστα Ste-
 phanus, cf. 15. 84 97 περιστέλλονται K

οὐ γάρ τις δηίων πολυκήτεα Νείλον ὑπερβάς
 πεζὸς ἐν ἀλλοτρίαισι βοᾶν ἐστάσατο κώμαις,
 οὐδέ τις αἰγιαλόνδε θαῶς ἐξήλατο ναός 100
 θωρηχθεὶς ἐπὶ βουσὶν ἀνάρσιος Αἰγυπτίησιω·
 τοῖος ἀνὴρ πλατέεσσι ἐνὶ δρυταὶ πεδίοισι
 ξανθοκόμας Πτολεμαῖος, ἐπιστάμενος δόρυ πάλλειν,
 ὦι ἐπίπαγχυ μέλει πατρώια πάντα φυλάσσειν
 οἷ' ἀγαθῶι βασιλῆι, τὰ δὲ κτεατίζεται αὐτός. 105
 οὐ μὰν ἀχρεῖός γε δόμωι ἐνὶ πίοιι χρυσός
 μυρμάκων ἄτε πλοῦτος ἀεὶ κέχυται μογεόντων·
 ἀλλὰ πολὺν μὲν ἔχοντι θεῶν ἐρικυδέες οἴκοι,
 αἰὲν ἀπαρχομένοιο σὺν ἄλλοισι γεράεσσι,
 πολλὸν δ' ἰφθίμοισι δεδῶρηται βασιλεῦσι, 110
 πολλὸν δὲ πτολίεσσι, πολλὸν δ' ἀγαθοῖσιν ἐταίροις.
 οὐδὲ Διωνύσου τις ἀνὴρ ἱεροὺς κατ' ἀγῶνας
 ἵκετ' ἐπιστάμενος λιγυρὰν ἀναμέλψαι αἰοιδάν,
 ὦι οὐ δωτίαν ἀντάξιον ὥπασε τέχνας.
 Μουσάων δ' ὑποφῆται αἰεῖδοντι Πτολεμαῖον 115
 ἀντ' εὐεργεσίης. τί δὲ κάλλιον ἀνδρὶ κεν εἶη
 ὀλβίωι ἢ κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισι ἀρέσθαι;
 τοῦτο καὶ Ἀτρεΐδαισι μένει· τὰ δὲ μυρία τῆνα,
 ὅσσα μέγαν Πριάμοιο δόμον κτεάτισσαν ἐλόντες,
 ἀέρι παι κέκρυπται, ὅθεν πάλιν οὐκέτι νόστος. 120
 Μοῦνος ὄδε προτέρων τε καὶ ὦν ἔτι θερμὰ κοινὰ
 στειβομένα καθύπερθε ποδῶν ἐκμάσσεται ἔχνη,
 ματρὶ φίλαι καὶ πατρὶ θυώδεας εἴσατο ναούς·
 ἐν δ' αὐτοὺς χρυσῶι περικαλλέας ἠδ' ἐλέφαντι
 ἴδρυται πάντεσσι ἐπιχθονίοισι ἀρωγούς. 125
 πολλὰ δὲ πιανθέντα βοῶν ὄγε μηρία καίει

103 ξανθοκόμας K : -κόμος cett. 109 αἰὲν S : αἰεὶ cett. 111 καὶ
 νάσοις Κυκλάδεσσι, πολλὸν δ' ἀγ. ἐτ. K, totum versum go post 110 re-
 petunt cett. praeter S 112 ἱερέος K A E 117 ἢ Tr. W (?) edd.
 ant. : om. cett. 121 τε καὶ ὦν Briggs (Σ?) : τεκέων K : τοκέων
 cett. 126 ὄγε Tr. : ὅτε K A E L : ὄδε W M S : om. P

μησὶ περιπλομένοισιν ἐρευθομένων ἐπὶ βωμῶν,
 αὐτός τ' ἰφθίμα τ' ἄλοχος, τὰς οὔτις ἀρείων
 νυμφίον ἐν μεγάροισι γυνὰ περιβάλλετ' ἀγοστῶι,
 ἐκ θυμοῦ στέργοισα κασίγνητόν τε πόσιω τε.
 ὦδε καὶ ἀθανάτων ἱερὸς γάμος ἐξετελέσθη,
 οὗς τέκετο κρείουσα Ῥέα βασιλῆας Ὀλύμπου·
 ἐν δὲ λέχος στόρνυσιν ἰαύειν Ζηνὶ καὶ Ἥρῃ
 χεῖρας φοιβήσασα μύροισ ἐτι παρθένος Ἴρις.

130

Χαῖρε ἀναξ Πτολεμαίε· σέθεν δ' ἐγὼ ἴσα καὶ ἄλλων
 μνάσομαι ἡμιθέων, δοκέω δ' ἔπος οὐκ ἀπόβλητον
 φθέγγομαι ἐσσομένοις· ἀρετὴν γέ μεν ἐκ Διὸς αἰτεῦ.

136

[XVI] ΧΑΡΙΤΕΣ Η ΙΕΡΩΝ

Αἰεὶ τοῦτο Διὸς κούραις μέλει, αἰὲν ἀοιδοῖς,
 ὑμνεῖν ἀθανάτους, ὑμνεῖν ἀγαθῶν κλέα ἀνδρῶν.

Μοῖσαι μὲν θεαὶ ἐντί, θεοὺς θεαὶ αἰεῖδοντι·
 ἄμμες δὲ βροτοὶ οἶδε, βροτοὺς βροτοὶ αἰεῖδωμεν.

τίς γὰρ τῶν ὀπόσοι γλαυκὰν ναίουσιν ὑπ' ἡῶ,
 ἡμετέρας Χάριτας πετάσας ὑποδέξεται οἴκωι
 ἀσπασίως, οὐδ' αὔθις ἀδωρήτους ἀποπέμψει;
 αἰ δὲ σκυζόμεναι γυμνοῖς ποσὶν οἴκαδ' ἴασι,
 πολλά με τωθάξοισαι, ὅτ' ἀλιθίην ὁδὸν ἦλθον,
 ὀκνηραὶ δὲ πάλιν κενεᾶς ἐν πυθμένι χηλοῦ
 ψυχροῖς ἐν γολάτεσσι κάρη μίμνοντι βαλοῖσαι,
 ἐνθ' αἰεὶ σφισιν ἔδρη, ἐπὴν ἄπρακτοι ἴκωνται.

5

10

127 μασί
 αὐτῶν ἱερὸς K

128 ἀρείων K Tr.: ἀρείω cett.

131 ἀθανάτων

137 αἰτεῦ K L W Tr.: ἔξεις cett.

*Codices probi K, φ = V (usque ad 22 W) L Tr., B; deteriores
 spreui. dialectus incerta omnino; sequor fere K, sed in ionismis φ
 praefero

4 αἰεῖδωμες K: -δομες L: -δοντες W: -δοντι cett.

9 ἀλλοτρίην φ

12 σφισιν Iunt.: σφιν cett.

ἔδραι φ

ἐπὴν S²:

ἐπὰν cett.

ἴκωντι K P A E²

τίς τῶν νῦν τοιόσδε; τίς εὖ εἰπόντα φιλήσει;
οὐκ οἶδ'· οὐ γὰρ ἔτ' ἄνδρες ἐπ' ἔργμασιν ὡς πάρος ἐσθλοῖς
αἰνεῖσθαι σπεύδουσι, νενίκηνται δ' ὑπὸ κερδέων. 15

πᾶς δ' ὑπὸ κόλπου χεῖρας ἔχων πόθεν οἴσεται ἀθρεῖ
ἄργυρον, οὐδέ κεν ἰὸν ἀποτρίψας τιτὶ δοίη,
ἀλλ' εὐθὺς μυθεῖται· ἀπωτέρω ἢ γόνυ κνάμα·
αὐτῶι μοί τι γένοιτο· θεοὶ τιμῶσι αἰοιδούς.
τίς δέ κεν ἄλλου ἀκούσαι; ἄλις πάντεσσι "Ὀμηρος. 20
οὔτος αἰοιδῶν λῶιστος, ὃς ἐξ ἑμεῦ οἴσεται οὐδέιν.'

Δαιμόνιοι, τί δὲ κέρδος ὁ μυρίος ἔνδοθι χρυσός
κείμενος; οὐχ ἄδε πλούτου φρονέουσιν ὄνασις,
ἀλλὰ τὸ μὲν ψυχᾶι, τὸ δὲ πού τιμι δοῦναι αἰοιδῶν·
πολλοὺς εὖ ἔρξαι πηῶν, πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλων 25

ἀνθρώπων, αἰεὶ δὲ θεοῖς ἐπιβώμια ῥέζειν,
μηδὲ ξεινοδόκον κακὸν ἔμμεναι, ἀλλὰ τραπέξῃ
μειλίξαιτ' ἀποπέμψαι, ἐπὴν ἐθέλωντι νέεσθαι,
Μουσάων δὲ μάλιστα τίειν ἱεροὺς ὑποφήτας,
ὄφρα καὶ εἰν Ἀἶδαο κεκρυμμένος ἐσθλὸς ἀκούσης, 30

μηδ' ἀκλεῖς μύρηαι ἐπὶ ψυχροῦ Ἀχέροντος,
ὥσει τις μακέλαι τετυλωμένος ἔνδοθι χεῖρας
ἀχὴν ἐκ πατέρων πενίην ἀκτῆμονα κλαίων.
πολλοὶ ἐν Ἀντιόχοιο δόμοις καὶ ἄνακτος Ἀλεῦα
ἄρμαλιῆν ἔμμηνον ἐμετρήσαντο πενέσται· 35

πολλοὶ δὲ Σκοπάδαισι ἐλαννόμενοι ποτὶ σακούς
μόσχοι σὺν κεραῆσι ἐμυκήσαντο βόεσσι,
μυρία δ' ἄμ πεδίον Κραννώνιον ἐνδιάσκειν
ποιμένες ἔκκριτα μῆλα φιλοξείνοισι Κρεώνδαις·
ἀλλ' οὐ σφιν τῶν ἡδος, ἐπεὶ γλυκὺν ἐξεκένωσαν 40

θυμὸν ἐς εὐρείαν σχεδίαν στυγνοῖο γέροντος,
ἄγναστοι δὲ τὰ πολλὰ καὶ ὄλβια τῆνα λιπόντες

16 κόλπου A E: κόλπῳ cett. 24 πού Φ: καί cett. 25 πολλοὺς
scripsi: πολλοὺς δ' 28 ἐθέλωντι Iunt.: ἐθέλοντι cett. 30 ἀκούη
V¹ L Tr. 41 στυγνοῖο γέροντος Hemsterhuys e Propertio 3. 18, 24:
στυγνοῖ ἀχέροντος 42 τὰ δὲ πολλὰ V L R κέ.να V L

δειλοῖς ἐν νεκύεσσι μακροὺς αἰῶνας ἔκειντο,
 εἰ μὴ δεινὸς ἀοιδὸς ὁ Κήϊος αἰόλα φωνέων
 βάρβιτον ἐς πολύχορδον ἐν ἀνδράσι θῆκ' ὀνομαστούς 45
 ὀπλοτέροις, τιμᾶς δὲ καὶ ὠκέες ἔλλαχον ἵπποι,
 οἷ σφισιν ἐξ ἱερῶν στεφαινηφόροι ἦλθον ἀγώνων.
 τίς δ' ἂν ἀριστῆας Λυκίων ποτέ, τίς κομώωντας
 Πριαμίδας καὶ θῆλυν ἀπὸ χροίης Κύκνου ἔγνω,
 εἰ μὴ φυλόπιδας προτέρων ὕμνησαν ἀοιδοί; 50
 οὐδ' Ὀδυσσεὺς ἑκατόν τε καὶ εἴκοσι μῆνας ἀλαθείς
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους Ἄϊδαν τ' εἰς ἔσχατον ἐλθῶν
 ζῶς καὶ σπήλυγγα φυγῶν ὀλοοῖο Κύκλωπος
 δηναῖον κλέος ἔσχευ, ἐσιγάθη δ' ἂν ὑφορβός
 Εὐμαιος καὶ βουσι Φιλοίτιος ἀμφ' ἀγελαίαις 55
 ἔργον ἔχων αὐτός τε περίσπλαγχνος Λαέρτης,
 εἰ μὴ σφεας ὤνασαν Ἰάονος ἀνδρὸς ἀοιδαί.

Ἐκ Μοισᾶν ἀγαθὸν κλέος ἔρχεται ἀνθρώποισι,
 χρήματα δὲ ζῶντες ἀμαλδύνουσι θανόντων.
 ἀλλ' ἴσος γὰρ ὁ μόχθος ἐπ' ἠϊόνι κύματα μετρέϊν, 60
 ὅσσ' ἄνεμος χέρσουδε κατὰ γλαυκᾶς ἕλὸς ὠθεῖ,
 ἢ ὕδατι νίξειν θολερὰν (διαειδέι) πλίνθον,
 καὶ φιλοκερδείῃ βεβλαμμένον ἄνδρα παρελθεῖν·
 χαιρέτω ὅστις τοῖος, ἀνήριθμος δέ οἱ εἶη
 ἄργυρος, αἰεὶ δὲ πλεόνων ἔχοι ἕμερος αὐτόν. 65
 αὐτὰρ ἐγὼ τιμῆν τε καὶ ἀνθρώπων φιλότητα
 πολλῶν ἡμιόνων τε καὶ ἵππων πρόσθεν ἐλοίμαν.
 δίζημαι δ', ὅτινι θνατῶν κεχαρισμένος ἔνθω
 σὺν Μοίσαις· χαλεπαὶ γὰρ ὁδοὶ τελέθουσιν ἀοιδοῖς
 κουράων ἀπάνευθε Διὸς μέγα βουλευόντος. 70

44 δεινὸς Hermogenes Id. II. 9 : θεῖος erat in Syriani exemplaribus
 I. 85 R : ὁ θεῖος Φ R : κείνος cett. 48 γρ. δὲ καμόντας Φ 49 καὶ
 Φ : ἦ cett. R 54 δ' ἂν ὑφορβός K V¹ L D : δ' ὁ συφ. V² Tr, M S : δ' ἂν
 ὁ φορβός cett. 57 σφεας Brunck : σφείας V¹ L : σφας cett.
 61 κατὰ Buecheler : μετὰ 64 ὅστις τοῖος Φ : ὅστις τοιοῦτος cett.
 68 ὅτινι Iunt. : ᾧτινι cett. ἔλθω L : ἔνθω cett. 70 κουράων Φ B :
 μουσᾶων cett. μέγα Φ B Eustath. ad A 175 : μεγάλου cett.

οὐπω μῆνας ἄγων ἔκαμ' οὐρανὸς οὐδ' ἐνιαυτούς·
 πολλοὶ κινήσουσιν ἔτι τροχὸν ἄματος ἵπποι·
 ἔσσεται οὗτος ἀνὴρ, ὃς ἐμεῦ κεχρήσεται' αἰδοῦ
 ῥέξας ἢ Ἀχιλεὺς ὅσσον μέγας ἢ βαρὺς Αἴας
 ἐν πεδίῳ Σιμόεντος, ὅθι Φρυγὸς ἠρίον Ἰλου.

Philostr.

75

ἤδη νῦν Φοίνικες ὑπ' ἠελίῳ δύνοντι
 οἰκεῦντες Λιβύας ἄκρον σφυρὸν ἐρρίγασιν,
 ἤδη βαστάζουσι Συρακόσιοι μέσα δοῦρα
 ἀχθόμενοι σακέεσσι βραχίονας ἰτεῖνοισιν·
 ἐν δ' αὐτοῖς Ἰέρων προτέροις ἴσος ἠρώεσσι
 ζώννυται, ἵππειαι δὲ κόρυν σκιάουσιν ἔθειραι.

80

αἱ γὰρ Ζεῦ κύδιστε πάτερ καὶ πότνι' Ἀθάνα
 κούρη θ', ἣ σὺν μητρὶ πολυκλήρων Ἐφυραίων
 εἰληχας μέγα ἄστνυ παρ' ὕδασι Λυσιμελείας,
 ἐχθροὺς ἐκ νάσοιο κακαὶ πέμψειαν ἀνάγκαι

85

Σαρδόνιον κατὰ κῦμα φίλων μόρον ἀγγέλλοντας
 τέκνοις ἠδ' ἀλόχοισιν ἀριθμητοὺς ἀπὸ πολλῶν·
 ἄστυα δὲ προτέροισι πάλιν ναίειτο πολίταις,
 δυσμενέων ὅσα χεῖρες ἐλωβήσαντο κατ' ἄκρας·
 ἀγροὺς δ' ἐργάζονται τεθαλότας· αἱ δ' ἀνάρητοι

90

μήλων χιλιάδες βοτάναι διαπιανθεῖσαι
 ἀμ πεδίον βληχῶντο, βόες δ' ἀγεληδὸν ἐς αὐλιν
 ἐρχόμεναι σκνιφαῖον ἐπισπεύδοιεν ὀδίταν·

νειοὶ δ' ἐκπονέουτο ποτὶ σπόρον, ἀνίκα τέττιξ
 ποιμένας ἐνδίοις πεφυλαγμένους ὑψόθι δένδρων

95

ἀχεῖ ἐν ἀκρεμόνεσσι· ἀράχνια δ' εἰς ὄπλ' ἀράχναι
 λεπτὰ διαστήσαιτο, βοᾶς δ' ἔτι μηδ' ὄνομ' εἶη·
 ὑψηλὸν δ' Ἰέρωνι κλέος φορέοιεν αἰδοῖ
 καὶ πόντον Σκυθικοῖο πέραν καὶ ὅθι πλατὺ τεῖχος

72 ἄματος scripsi : ἄρματος 81 σκιάουσι Φ : σκεπάουσι cett.
 et Eustath. ad Γ 337 85 κακὰ πέμπει ἐν ἀνάγκῃ Κ 88 δὲ
 V L : τε cett. ναίειτο V¹ Iunt. D L (ναίειτε) : ναίονται cett. 90 αἱ δ'
 K D L : αἱ τ' cett. 92 βληχῶντο S² : βληχοῖντο (βλαχ. Φ)
 93 σκνιπαῖον et σκνιφαῖον Σ codd. 94 ἐκπλέουσι L : ἐκτελείονται
 V Tr. 95 ἐνδείους ὑψόθι Φ : ἐνδοθι cett.

ἀσφάλτῳ δῆσασα Σεμίραμις ἐμβασίλευσεν. 100
 εἷς μὲν ἐγώ, πολλοὺς δὲ Διὸς φιλέοντι καὶ ἄλλους
 θυγατέρες, τοῖς πᾶσι μέλοι Σικελῆν Ἀρέθοισαν
 ὑμνεῖν σὺν λαοῖσι καὶ αἰχμητᾶν Ἰέρωνα.
 ὦ Ἐτεόκλειοι Χάριτες θεαί, ὦ Μινύειον
 Ὀρχομενὸν φιλέοισαι ἀπεχθόμενόν ποτε Θήβαις, 105
 ἄκλητος μὲν ἔγωγε μένοιμί κεν, ἐς δὲ καλεύντων
 θαρσήσας Μοῖσαισι σὺν ἀμετέραισιν ἴοιμ' ἄν.
 καλλεῖψω δ' οὐδ' ὕμμε· τί γὰρ Χαρίτων ἀγαπατόν
 ἀνθρώποις ἀπάνευθεν; αἰὲ Χαρίτεσσιν ἅμ' εἶην.

[XVIII] ΕΛΕΝΗΣ ΕΠΙΘΑΛΑΜΙΟΣ

Ἐν ποκ' ἄρα Σπάρται ξανθότριχι πᾶρ Μενελάῳ
 παρθενικαὶ θάλλοντα κόμαις ὑάκινθον ἔχοισαι
 πρόσθε νεογράπτῳ θαλάμῳ χορὸν ἐστάσαντο,
 δώδεκα ται πρᾶται πόλιος, μέγα χρῆμα Λακαιῶν,
 ἀνίκα Τυνδαρίδα κατεκλαίζετο τὰν ἀγαπατᾶν 5
 μναστεύσας Ἐλέναν ὁ νεώτερος Ἀτρέος υἱῶν.
 ἄειδον δ' ἄρα πᾶσαι ἐς ἓν μέλος ἐγκροτέοισαι
 ποσσὶ περιπλικτοῖς, ὑπὸ δ' ἴαχε δῶμ' ὑμεναίῳ.
 Οὕτω δὴ πρῶιζα κατέδραθες ὦ φίλε γαμβρέ;
 ἦρά τις ἐσσι λίαν βαρυγῶνατος, ἦρα φίλνυπος, 10
 ἦρα πολύν τιν' ἔπινες, ὅκ' εἰς εὐνὰν κατεβάλλεν;
 εὔδειν μὰν σπεύδοντα καθ' ὥραν αὐτὸν ἐχρῆν τυ,

100 ἐμβασίλευσεν Φ: -λευεν cett.

104 Ἐτεοκλῆος Χάριτες Φ:

Ἐτεόκλειοι θυγατέρες cett.

106 ἔγωγε γέν. Κ Δ: ἐγῶ(ν) μέν. V L

P A E: ἔγω(γε) μίμν. cett.: corr. Junt.

107 ἰκόιμαν E S²; legebatur

ἰοίμαν

Codices probi Φ = Tr. et inde a v. 52 X, B. deteriorum plerosque
 errores sprevi 2 κόμαις B S²: κόσμον cett. ὑάκινθον Tr, B S²:
 ὑακίνθινον cett. 5 κατεκλαίζετο Call. Hesych.: κατεκλάγετο (-κλαχ-,
 -γλαχ-, -γλεγ- cett. 6 υἱῶν Tr.: υἱός cett. 8 περιπλίκτοισ ὑπὸ Tr.:
 περιπλέκτοισ περὶ cett. 9 πρῶιζε Tr. 10 λίαν Tr. B: φίλε cett.
 11 ὄτ' 12 μὰν σπεύδοντα Tr.: μὲν χρήζοντα cett. αὐτὸν ἐχρῆν
 τυ Tr. B: ἐχρῆν αὐτὸν τυ cett.

παῖδα δ' ἔαν σὺν παισὶ φιλοστόργω παρὰ μητρὶ
 παίσδεῖν ἐσβαθὺν ὄρθρον, ἐπεὶ καὶ ἕνας καὶ ἐς ἂν
 κῆς ἔτος ἐξ ἔτεος, Μενέλα, τεὰ ἅ νυὸς ἄδε. 15
 ὄλβιε γάμβρ', ἀγαθός τις ἐπέπταρεν ἐρχομένῳ τοι
 ἐς Σπάρταν, ἅπερ ὄλλοι ἀριστεές ὡς ἀνύσαιο
 μῶνος ἐν ἡμιθέοις Κρονίδαν Δία πενθερὸν ἐξέεις.
 Ζανός τοι θυγάτηρ ὑπὸ τὰν μίαν ἵκετο χλαῖναν,
 οἷα Ἀχαιῶδων γαῖαν πατεῖ οὐδεμί' ἄλλα· 20
 ἦ μέγα κά τι τέκοιτ', εἰ μητέρι τίκτοι ὅμοιον.
 ἄμμες δ' αἰ πᾶσαι συνομάλικες, αἷς δρόμος αὐτός
 χρισαμέναις ἀνδριστὶ παρ' Εὐρώτῳ λοετροῖς,
 τετράκις ἐξήκοντα κόραι, θῆλυς νεολαία,
 ἔτῳ οὐδ' ἂν ἔτις ἄμωμος, ἐπεὶ χ' Ἑλένα παρισωθῆι. 25
 ἂν ἀντέλλοισα καλὸν διέφανε πρόσωπον ·
 πότνια νύξ ἄτε λευκὸν ἔαρ χειμῶνος ἀνέντος·
 ὦδε καὶ ἅ χρυσέα Ἑλένα διαφαίνεται' ἐν ἁμῖν·
 πιεῖραι μέγα λῆιον ἀνέδραμε κόσμος ἀρούραι
 ἢ κάπῳ κυπάρισσος ἢ ἄρματι Θεσσαλὸς ἵππος· 30
 ὦδε καὶ ἅ ῥοδόχρως Ἑλένα Λακεδαίμονι κόσμος·
 οὔτε τις ἐκ ταλάρῳ παρὶσθεται ἔργα τοιαῦτα,
 οὔτ' ἐνὶ δαιδαλέῳ πυκινώτερον ἄτριον ἰστῶι
 κερκίδι συμπλέξασα μακρῶν ἔταμ' ἐκ κελεόντων·
 οὐ μὰν οὐδὲ λύραν τις ἐπίσταται ὦδε κροτῆσαι 35
 Ἄρτεμιν ἀείδοισα καὶ εὐρύστερνον Ἀθήναν,
 ὡς Ἑλένα, τὰς πάντες ἐπ' ὄμμασιν ἕμεροι ἐντί.
 ὦ καλά, ὦ χαρίεσσα κόρα, τὸ μὲν οἰκέτις ἤδη,
 ἄμμες δ' ἐς Δρόμον ἦρι καὶ ἐς λειμώνια φύλλα

15 κείσ Μενέλα τεὰ ἅ Meineke: Μενέλαε τεὰ 16 ἀγαθός
 τοι Tr. 18 μῶνος ἡμιθέοις 20 Ἀχαιῶδων S² Tr. Iunt.: Ἀχαιίδαν
 U: Ἀχαιίδα cett. 21 κέν S: καὶ cett. μητέρι τίκτοι Call.:
 τίκτει (τίκτεν H U) cett. 22 δ' αἰ Tr.: γὰρ cett. 23 λοετρῶ
 Tr. 25 coniecti ἁμῶν οὔτις ἄ. 26 legebatur ἂν δὲ διέφανε
 Ahrens: διέφαινε 28 διαφαίνεται' Tr. S: διεφαίνεται' cett. 29 μέγα
 λῆιον ἀν. Eichstaedt: μεγίλα (Tr.: -λη cett.) ἄτ' ἀν. 32 ἐκ Tr.: ἐν
 cett. 35 οὐδὲ λύραν Tr.: οὐ κιθάραν cett

ἔρψεῦμες στεφάνως δρεψεύμεναι ἀδὺ πνέοντας, 40
 πολλὰ τεοῦς Ἑλένα μεμναμένοι ὡς γαλαθηναί
 ἄρνες γειναμένους ὅιος μαστὸν ποθείοισαι.
 πρᾶταί τοι στέφανον λωτῶ χαμαὶ ἀξομένοιο
 πλέξασαι σκιερὰν καταθήσομεν ἐς πλατάνιστον,
 πρᾶται δ' ἀργυρέας ἐξ ὄλπιδος ὑγρὸν ἀλειφαρ 45
 λαζύμεναι σταξεῦμες ὑπὸ σκιερὰν πλατάνιστον·
 γράμματα δ' ἐν φλοιῶι γεγράφεται, ὡς παριῶν τις
 ἀννείμη Δωριστί· “σέβευ μ'· Ἑλένας φυτὸν ἐμμί.”

χαίροις ὦ νύμφα, χαίροις εὐπένθερε γαμβρέ.
 Λατῶ μὲν δοίη, Λατῶ κουροτρόφος ὕμμιν 50
 εὐτεκνίαν, Κύπρις δέ, θεὰ Κύπρις ἴσον ἔρασθαι
 ἀλλάλων, Ζεὺς δέ, Κρονίδας Ζεὺς ἀφθιτον ὄλβον,
 ὡς ἐξ εὐπατριδᾶν εἰς εὐπατρίδας πάλιν ἔνθη.

εὔδεν' ἐς ἀλλάλων στέρνον φιλότατα πνέοντες
 καὶ πόθον, ἐγρέσθαι δὲ πρὸς ἁῶ μῆπιλάθησθε. 55
 νεύμεθα κάμμες ἐς ὄρθρον, ἐπεὶ κα πρᾶτος αἰοιδός
 ἐξ εὐνᾶς κελαδήσῃ ἀνασχὼν εὐτριχα δειράν.
 Ὑμῖν ὦ Ὑμέναιε, γάμωι ἐπὶ τῶιδε χαρείης·

[XXIV] ΗΡΑΚΛΙΣΚΟΣ

Ἡρακλέα δεκάμηνον ἐόντα ποχ' ἁ Μιδεάτις
 Ἀλκμήνα καὶ νυκτὶ νεώτερον Ἴφικλῆα,
 ἀμφοτέρους λούσασα καὶ ἐμπλήσασα γάλακτος,
 χαλκείαν κατέθηκεν ἐς ἀσπίδα, τὰν Πτερελάου
 Ἀμφιτρύων καλὸν ὄπλον ἀπεσκύλευσε πεσόντος. 5

40 ἔρψεῦμες δρεψοῦμ. 41 τεοῦς U Iunt. : τεοῦ Tr. S : τεὰ cett.
 46 λαζύμεναι S Iunt. : λαζόμ. cett. 48 σέβου εἰμί 50 κουροτρόφος
 Tr. SA Call. : -φον cett. ὕμμιν Tr. B S² : ἄμμιν 52 δέ Tr. B :
 om. cett. 54 φιλότητα 58 ὕμῖν S² : ὕμᾶν B : ἦ μᾶν X Tr. :
 ἡμῖν S : ὕμῖν cett.

Codices : stirps Π (BCD : singulorum, maxime C, multos errores
 abieci). accedit in v. 1-87 X, lacunosus et foede corruptus, e quo
 pauca excerpsti

ἄπτομένα δὲ γυνὰ κεφαλᾶς μυθήσατο παίδων·
 ‘εὔδεν’ ἔμα βρέφεια γλυκερὸν καὶ ἐγέρσιμον ὕπνον,
 εὔδεν’ ἔμα ψυχά, δύ’ ἀδελφείοί, εὔσοα τέκνα·
 ὄλβιοι εὐνάζοισθε καὶ ὄλβιοι ἂω ἴκοισθε.’
 ὧς φασμένα δίνησε σάκος μέγα, τοὺς δ’ ἔλαβ’ ὕπνος. 10
 ἄμος δὲ στρέφεται μεσονύκτιον ἐς δύσιν ἄρκτος
 Ὠρίωνα κατ’ αὐτόν, ὃ δ’ ἀμφαίνει μέγαν ὦμον,
 τᾶμος ἄρ’ αἰνὰ πέλωρα δύω πολυμήχανος Ἕρη
 κυανέαις φρίσσοντας ὑπὸ σπείραισι δράκοντας
 ὦρσεν ἐπὶ πλατὺν οὐδόν, ὅθι σταθμὰ κοίλα θυράων 15
 οἴκον, ἀπειλήσασα φαγεῖν βρέφος Ἡρακλήα.
 τὼ δ’ ἐξιλυσθέντες ἐπὶ χθονὶ γαστέρας ἄμφω
 αἰμοβόρους ἐκύλιον· ἀπ’ ὀφθαλμῶν δὲ κακὸν πῦρ
 ἐρχομένοις λάμπεσκε, βαρὺν δ’ ἐξέπτνον λόν. 2
 ἀλλ’ ὅτε δὴ παίδων λιχμώμενοι ἐγγύθεν ἦλθον, 20
 καὶ τότε ἄρ’ ἐξέγροντο, Διὸς νοέοντος ἅπαντα,
 Ἄλκμήνας φίλα τέκνα, φάος δ’ ἀνὰ οἶκον ἐτύχθη.
 ἦτοι ὄγ’ εὐθὺς ἄνσειν, ὅπως κακὰ θηρί’ ἀνέγνω
 κοίλου ὑπὲρ σάκεος καὶ ἀναιδέας εἶδεν ὀδόντας,
 Ἴφικλέης, οὐλὰν δὲ ποσὶν διελάκτισε χλαῖναν, 25
 φευγέμεν ὀρμαίνων· ὃ δ’ ἐναντίος ἴετο χερσὶν
 Ἡρακλέης, ἄμφω δὲ βαρεῖ ἐνεδήσατο δεσμῶι,
 δραξάμενος φάρυγος, τόθι φάρμακα λυγρὰ τέτυκται
 οὐλομένοις ὀφίεσσι, τὰ καὶ θεοὶ ἐχθαίρουσι.
 τὼ δ’ αὐτε σπείραισιω ἐλισσέσθην περὶ παῖδα 30
 ὀψίγονον, γαλαθηνὸν ὑπὸ τροφῶι, αἰὲν ἄδακρυν·
 ἄψ δὲ πάλιν διέλλουν, ἐπεὶ μογέοιεν ἀκάνθας,
 δεσμῶι ἀναγκαίου πειρώμενοι ἔκλυσιω εὐρέϊν.

Ἄλκμήνα δ’ ἐσάκουσε βοᾶς καὶ ἐπέγρετο πράτα·

6 παίδων B C D: πάντων X 8 om. C: ἀδελφῶ Call. 9 ἂω
 ἴδοιτε X 10 δῖνασε, cf. 2. 31 18 αἰμοβόρωσ 26 ἴετο
 Meineke: εἶχετο 28 φάρυγος Mus.: φάρυγγος C D X κέ-
 κρυπται X 30 σπείρησιν 31 ἄδακρυν ed. Brubach.: ἄδακρυ
 34 ἐπέδραμε C

- 'ἄνσταθ' Ἀμφιτρύων· ἐμὲ γὰρ δέος ἴσχει ὀκνηρόν· 35
 ἄνστα, μηδὲ πόδεσσι τεοῖς ὑπὸ σάνδαλα θείης.
 οὐκ αἰεῖς, παίδων ὁ νεώτερος ὅσσον αὐτεῖ;
 ἦ οὐ νοεῖς, ὅτι νυκτὸς ἄωρί που, οἱ δέ τε τοῖχοι
 πάντες ἀριφραδέες καθαρᾶς ἄπερ ἠριγενείας;
 ἔστι τί μοι κατὰ δῶμα νεώτερον, ἔστι, φίλ' ἀνδρῶν· 40
 ὡς φάθ'. ὁ δ' ἐξ εὐνᾶς ἀλόχῳ κατέβαινε πιθήσας·
 δαιδάλεον δ' ὥρμασε μετὰ ξίφος, ὃ οἱ ὑπερθευ
 κλινητῆρος κεδρίνου περιπασσάλῳ αἰὲν ἄωρτο.
 ἦτοι ὄγ' ὠριγνᾶτο νεοκλώστου τελαμῶνος,
 κουφίζων ἑτέροι κολεόν, μέγα λώτινον ἔργον. 45
 ἀμφιλαφῆς δ' ἄρα παστὰς ἐνεπλήσθη πάλιν ὄρφνας.
 δμῶας δὴ τότε ἄνσεν ὑπνον βαρὺν ἐκφυσῶντας·
 'οἴσετε πῦρ ὅτι θᾶσσον ἀπ' ἐσχαρεῶνος ἐλόντες,
 δμῶες ἐμοί, στιβαροὺς δὲ θυρᾶν ἀνεκόψατ' ὀχῆας·
 'Ἀνστατε δμῶες ταλασίφρονες. αὐτὸς αὐτεῖ.' 50
 ἦ ῥα γυνὰ Φοίνισσα μύλαις ἔπι κοίτου ἔχουσα.
 οἱ δ' αἴψα προγένοντο λύχνοις ἅμα δαιομένοισι
 δμῶες· ἐνεπλήσθη δὲ δόμος σπεύδοντος ἐκάστου.
 ἦτοι ἄρ' ὡς εἶδοντ' ἐπιτίθιον Ἡρακλῆα
 θῆρε δῶυ χεῖρεσσιν ἀπρίξ ἀπαλαῖσιν ἔχοντα, 55
 συμπλήγδην ἰάχησαν· ὁ δ' ἐς πατέρ' Ἀμφιτρύωνα
 ἐρπετὰ δεικανάσκειν, ἐπάλλετο δ' ὑψόθι χαίρων
 κωροσύναι, γελᾶσας δὲ πάρος κατέθηκε ποδοῦν
 πατρὸς ἐοῦ θανάτῳ κεκαρωμένα δεινὰ πέλωρα.
 Ἄλκμηνα μὲν ἔπειτα ποτὶ σφέτερον βάλε κόλπον 60
 ξηρόν ὑπαὶ δείους ἀκράχολον Ἴφικλῆα·
 Ἀμφιτρύων δὲ τὸν ἄλλον ὑπ' ἀμνειάν θέτο χλαῖναν
 παῖδα, πάλιν δ' ἐς λέκτρον ἰὼν ἐμνάσατο κοίτου.
 ὄρνιθες τρίτον ἄρτι τὸν ἔσχατον ὄρθρον αἰεῖδον·
 Τειρεσίαν τόκα μάντιν ἀλαθέα πάντα λέγοντα 65

35 ἴσχει B : ἔσχει D¹ (?) : ἔχει D² C X 36 εἰς X 39 ἄπερ
 Briggs : ἄτερ 43 κεδρίνω (δεδρίνω D¹ : δενδρίνω X) 49 ἀνε-
 κόψατ' Blass : ἀνακ. 51 om. B : ante 50 collocat D¹ 58 κωροσύνα

Ἄλκμήνα καλέσασα χρέος κατέλεξε νεοχμόν,
 καί νιν ὑποκρίνεσθαι, ὅπως τελέεσθαι ἔμελλεν,
 ἠνώγει. ‘μηδ’ εἴ τι θεοὶ νοέοντι πονηρόν,
 αἰδόμενος ἐμὲ κρύπτε· καὶ ὧς οὐκ ἔστιν ἀλύξαι
 ἀνθρώποις ὅ τι Μοῖρα κατὰ κλωστήρος ἐπέγει. 70
 ἀλλ’ Εὐηρεΐδα μάλα σε φρονέοντα διδάσκω.’
 τόσσ’ ἔλεγεν βασιλεια· ὁ δ’ ἀνταμείβετο τοίοις·
 ‘θάρσει ἀριστοτόκεια γύναι, Περσῆϊον αἶμα,
 θάρσει· μελλόντων δὲ τὸ λώιον ἐν φρεσὶ βάλλεν.
 ναὶ γὰρ ἐμὸν γλυκὺ φέγγος ἀποιχόμενον πάλαι ὄσσων, 75
 πολλαὶ Ἀχαιάδων μαλακὸν περὶ γούνατι νῆμα
 χειρὶ κατατρίψουσιν ἀκρέσπερον αἰεῖδοισαι
 Ἄλκμήναν ὀνομαστί, σέβας δ’ ἔσῃ Ἀργεΐαισι.
 τοῖος ἀνὴρ ὅδε μέλλει ἐς οὐρανὸν ἄστρα φέροντα
 ἀμβαινεῖν τεὸς νιός, ἀπὸ στέρνων πλατὺς ἥρως, 80
 οὐ καὶ θηρία πάντα καὶ ἀνέρες ἥσσονες ἄλλοι.
 δώδεκά οἱ τελέσαντι πεπρωμένον ἐν Διὸς οἰκῆν
 μόχθους, θνητὰ δὲ πάντα πυρὰ Τραχίνιος ἔξει· →
 γαμβρὸς δ’ ἀθανάτων κεκλήσεται, οἱ τὰδ’ ἐπῶρσαν
 κνώδαλα φωλεύοντα βρέφος διαδηλήσασθαι. 85
 ἔσται δὴ τοῦτ’ ἄμαρ, ὀπηνίκα νεβρὸν ἐν εὐνῇ
 καρχαρόδων σίνεσθαι ἰδὼν λύκος οὐκ ἔθελήσει.
 ἀλλὰ γύναι πῦρ μὲν τοι ὑπὸ σποδοῦ εὐτυκον ἔστω,
 κάγκανα δ’ ἀσπαλάθου ξύλ’ ἐτοιμάσατ’ ἢ παλιούρου
 ἢ βάτου ἢ ἀνέμωι δεδονημένον αἶον ἄχερδον· ~ 90
 καίε δὲ τῶδ’ ἀγρίαισιν ἐπὶ σχίζαισι δράκοντε
 νυκτὶ μέσαι, ὅκα παῖδα κανεῖν τεὸν ἠθελον αὐτοί.
 ἦρι δὲ συλλέξασα κόνιν πυρὸς ἀμφιπόλων τις

66 χρέος B : om. C D : τέρας X 69 ἐμὲ om. C (cum dimidio
 versu X) 71 ἀλλ’ Ahrens : μάντι B C D : μάντιν X 72 τόσσ’ X
 (cf. 7. 90) : τὼς cett. τοίοις Briggs : τοίως (τοῖος X D¹) 74 om. B
 βάλλεν scripsi : θέσθαι D² : om. C D¹ X 76 νῆμα 77 κατα-
 τρίψοντι 82 οἰκῆν Mus. : οἰκῆς C D X 88 σποδῶ B : σποδὸν C :
 utrumque D 89 ἀσπαλάθω παλιούρω 90 βάτω 91 σχίζησι
 92 κανῆν

ῥιψάτω εὖ μάλα πᾶσαν ὑπὲρ ποταμοῖο φέρουσα
 ῥωγάδας ἐς πέτρας ὑπερούριον, ἄψ δὲ νέεσθαι 95
 ἄστρεπτος· καθαρῶι δὲ πυρώσατε δῶμα θεεῖωι
 πρᾶτον, ἔπειτα δ' ἄλεσσι μεμειγμένον, ὡς νενόμισται,
 θαλλῶι ἐπιρραίνειν ἐστεμμένωι ἀβλαβὲς ὕδωρ·
 Ζηνὶ δ' ἐπιρρέξαι καθυπερτέρωι ἄρσενα χοῖρον,
 δυσμενέων αἰεὶ καθυπέρτεροι ὡς τελέθοιτε. 100
 φῆ καὶ ἐρωήσας ἐλεφάντινον ὠιχετο δίφρον
 Τειρεσίας πολλοῖσι βαρὺς περ ἐὼν ἐνιαυτοῖς.

Ἑρακλῆς δ' ὑπὸ ματρὶ νέον φυτὸν ὡς ἐν ἀλωαὶ
 ἐτρέφεται Ἀργεῖου κεκλημένος Ἀμφιτρύωνος.
 γράμματα μὲν τὸν παῖδα γέρων Λίνος ἐξεδίδαξεν, 105
 υἱὸς Ἀπόλλωνος μελεδωνεὺς ἄγρυπνος ἥρως,
 τόξον δ' ἐντανύσαι καὶ ἐπὶ σκοπὸν εἶναι οἰστόν
 Εὐρυτος ἐκ πατέρων μεγάλαις ἀφνειὸς ἀρούραις.
 αὐτὰρ αἰοιδὸν ἔθηκε καὶ ἄμφω χεῖρας ἐπλασεν
 πυξίνας ἐν φόρμιγγι Φιλαμμονίδας Εὐμόλπος. 110
 ὅσσα δ' ἀπὸ σκελέων ἔδροστρόφοι Ἀργόθεν ἄνδρες
 ἀλλάλους σφάλλοντι παλαιάσιν, ὅσσα τε πύκται
 δεινοὶ ἐν ἱμάντεσσιν, ἅ τ' ἐς γαῖαν προπεσόντες
 πάμμαχοι ἐξεύροντο σοφίσματα σύμφορα τέχνηι,
 πάντ' ἔμαθ' Ἑρμείω διδασκόμενος παρὰ παιδί 115
 Ἀρπαλύκωι Φανοτῆι, τὸν οὐδ' ἂν τηλόθε λεύσσω
 θαρσαλέως τις ἔμεινεν ἀεθλεύοντ' ἐν ἀγῶνι·
 τοῖον ἐπισκύνιον βλοσυρῶι ἐπέκειτο προσώπωι.
 ἵππους δ' ἐξελάσασθαι ὑφ' ἄρματι καὶ περὶ νύσσαν
 ἀσφαλῆως κάμπτοντα τροχοῦ σύριγγα φυλάξαι 120
 Ἀμφιτρύων ὃν παῖδα φίλα φρονέων ἐδίδαξεν
 αὐτός, ἐπεὶ μάλα πολλὰ θεῶν ἐξ ἤρατ' ἀγῶνων

96 ἄστρεπτος C D v. l.

98 ἐστεμμένω Schaefer: ἐστεμμένον

106 Μεδεώνιος coniecti

107 οἰστόν C: οἰστῶν B D

112 παλαι-

μασιν C: παλαισμ. B D

114 πάμμαχοι D²: πάγμαχοι C D: πύγμ.

Mus. σοφίσματα Meincke et Ahrens: παλαισματα 116 φανοτῆι

D Call. (B), fuerat v. l. Πανοτῆι οὐδέ κε Gerhard τηλόθε Ahrens:

τηλόθε

120 τροχῶ

Ἄργει ἐν ἵπποβότῳ κειμήλια, καὶ οἱ ἀγαεῖς
 δῖφροι ἐφ' ὧν ἐπέβαινε χρόνῳ διέλυσαν ἱμάντας.
 δούρατι δὲ προβολαίῳ ὑπ' ἀσπίδι νῶτον ἔχοντα 125
 ἀνδρὸς ὀρέξασθαι ξιφέων τ' ἀνέχεσθαι ἀμυχμὸν
 κοσμῆσαί τε φάλαγγα λόχον τ' ἀναμετρήσασθαι
 δυσμενέων ἐπιόντα καὶ ἱππήεσσι κελεῦσαι
 Κάστῳρ Ἴππαλίδας δέδαεν, φυγὰς Ἄργεος ἐλθῶν,
 οὗ ποκα κλᾶρον ἅπαντα καὶ οἰνόπεδον μέγα Τυδεύς 130
 ναῖε, παρ' Ἀδρήστοιο λαβῶν ἱππήλατον Ἄργος.
 Κάστορι δ' οὔτις ὅμοιος ἐν ἡμιθέοις πολεμιστῆς
 ἄλλος ἔην πρὶν γῆρας ἀποτρῖψαι νεότητα.
 Ὡδε μὲν Ἡρακλῆα φίλα παιδεύσατο μάτηρ.
 εὐνὰ δ' ἦς τῶι παιδὶ τετυγμένα ἀγχόθι πατρός 135
 δέρμα λεόντειον μάλα οἱ κεχαρισμένον αὐτῶι,
 δεῖπνον δὲ κρέα τ' ὄπτα καὶ ἐν κανέῳ μέγας ἄρτος
 Δωρικός· ἀσφαλῆως κε φυτοσκάφον ἄνδρα κορέσσαι·
 αὐτὰρ ἐπ' ἅματι τυννὸν ἄνευ πυρὸς αἶνυτο δόρπον.
 εἴματα δ' οὐκ ἀσκητὰ μέσας ὑπὲρ ἔννυτο κνάμας. 140

[XXII] ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΥΣ

Ὑμνέομεν Λήδας τε καὶ αἰγιόχου Διὸς υἱῶ,
 Κάστορα καὶ φοβερὸν Πολυδεύκεα πῦξ ἐρεθίζειν
 χεῖρας ἐπιζεύξαντα μέσας βοέοισιν ἱμᾶσιν.
 Ὑμνέομεν καὶ δις καὶ τὸ τρίτον ἄρσενα τέκνα
 κούρης Θεστιάδος, Λακεδαιμονίουσ δὲ ἀδελφούς, 5

129 ἔδαεν B 130 ὦ 132 ἀμιθέοις 137 δὲ Stephanus :
 τε 140 om. D¹ finem deesse notabat Musurus

Codicum stirpes : Π inde a v. 69, nota per Musuri excerpta e B, correcturas C (subest in utroque Φ) D ; Φ, nota per M, P (1-18), Tr., V (92-185), X (1-44). dialectus epica est in Π, mixta dorismis in Φ, licet praescribatur τῆι κοινῆι Ἰάδι. hanc igitur ubivis restituit Ahrens, quem tacite sequor. singulorum (maxime M) errores multos omisi. Titulus ὕμνος εἰς Διοσκούρους schol. Aristoph. Plut. 210 : Διόσκουροι Φ 3 μέσας Reiske : μέσοις vulg.

ἄνθρωπων σωτήρας ἐπὶ ξυροῦ ἤδη ἐόντων,
 ἵππων θ' αἱματοέοντα ταρασσομένων καθ' ὄμιλον,
 νηῶν θ', αἱ δύνοντα καὶ οὐρανὸν εἰσανιόντα
 ἄστρα βιαζόμεναι χαλεποῖς ἐνέκυρσαν ἀήταις,
 οἳ δέ σφρων κατὰ πρύμναν αείραντες μέγα κύμα 10
 ἤε καὶ ἐκ πρώορηθεν ἢ ὄππῃ θυμὸς ἐκάστω
 ἐς κοιλίην ἔρριψαν, ἀνέρρηξαν δ' ἄρα τοίχους
 ἀμφοτέρους· κρέματα δὲ σὺν ἰστίῳ ἄρμενα πάντα
 εἰκῆ ἀποκλασθέντα· πολὺς δ' ἐξ οὐρανοῦ ὄμβρος
 νυκτὸς ἐφερπούσης· παταγεί δ' εὐρέϊα θάλασσα, 15
 κοπτομένη πνοιαῖς τε καὶ ἀρρήκτοισι χαλάζαις.
 ἀλλ' ἔμπης ὑμεῖς γε καὶ ἐκ βυθοῦ ἔλκετε νῆας
 αὐτοῖσιν ναύτησιν ὀιομένοις θανέεσθαι·
 αἶψα δ' ἀπολήγουσ' ἀνεμοί, λιπαρὴ δὲ γαλήνη
 ἀμ πέλαγος· νεφέλαι ἔξ διέδραμον ἄλλυδις ἄλλαι· 20
 ἐκ δ' ἄρκτοι τ' ἐφάνησαν ὄνων τ' ἀνὰ μέσσον ἀμαυρῆ
 φάτνη σημαίνουσα τὰ πρὸς πλόον εὐδία πάντα.
 ὦ ἀμφω θνητοῖσι βοηθοί, ὦ φίλοι ἀμφω,
 ἱππῆες κιθαρισταὶ ἀεθλητῆρες ἀοιδοί·
 Κάστορος ἢ πρώτου Πολυδεύκεος ἄρξομ' αἰείδειν; 25
 ἀμφοτέρους ὑμνέων Πολυδεύκεα πρῶτον αἰείσω.

Ἡ μὲν ἄρα προφυγοῦσα πέτρας εἰς ἐν ξυνιούσας
 Ἄργω καὶ νιφόεντος ἀταρτηρὸν στόμα Πόντου,
 Βέβρυκας εἰσαφίκανε θεῶν φίλα τέκνα φέρουσα.
 ἔνθα μίης πολλοὶ κατὰ κλίμακος ἀμφοτέρων ἔξ 30
 τοίχων ἄνδρες ἔβαινον Ἰησονίης ἀπὸ νηός.
 ἐκβάντες δ' ἐπὶ θίνα βαθὺν καὶ ὑπήνεμον ἀκτῆν
 εὐνάς τ' ἐστόρυννυτο πυρεῖά τε χερσὶν ἐνώμων.
 Κάστωρ δ' αἰολόπωλος ὃ τ' οἶνωπὸς Πολυδεύκης
 ἀμφω ἐρημάζεσκον ἀποπλαγχθέντες ἐταίρων, 35
 παντοίην ἐν ὄρει θηεύμενοι ἄγριον ὕλην.

8 οὐρανὸν εἰσανιόντα Meineke : οὐρανοῦ ἐξανιόντα
i. e. -ποιίας

17 γε Reiske : τε

15 ἐφερπύσας

εὔρον δ' ἀέναον κρήνην ὑπὸ λισσάδι πέτρῃ
 ὕδατι πεπληθυῖαν ἀκηράτω· αἱ δ' ὑπένερθεν
 λάλλαι κρυστάλλω ἢδ' ἀργύρῳ ἰνδάλλοιτο
 ἐκ βυθοῦ· ὑψηλαὶ δὲ πεφύκεσαν ἀγχόθι πεῦκαι 40
 λευκαὶ τε πλάτανοί τε καὶ ἀκρόκομοι κυπάρισσοι,
 ἄνθεά τ' εὐώδη, λασίαις φίλα ἔργα μελίσσαις,
 ὅσσο' ἔαρος λήγοντος ἐπιβρύει ἂν λειμῶνας.
 ἔνθα δ' ἀνὴρ ὑπέροπλος ἐνήμενος ἐνδιάσσκε,
 δεινὸς ἰδεῖν, σκληρῆσι τεθλασμένος οὔατα πυγμαῖς· 45
 στήθεα δ' ἐσφαίρωτο πελώρια καὶ πλατὺ νώτου
 σαρκὶ σιδηρεῖῃ σφυρήλατος οἷα κολοσσός.
 ἐν δὲ μῦες στερεοῖσι βραχίωσιν ἄκρου ὑπ' ὦμον
 ἔστασαν ἤυτε πέτροι ὀλοῖτροχοι, οὔστε κυλίνδων
 χειμάρρους ποταμὸς μεγαλαῖς περιέξεσθ' δύναις· 50
 αὐτὰρ ὑπὲρ νώτοιο καὶ αὐχένος ἠιωρεῖτο
 ἄκρων δέρμα λέοντος ἀφημμένον ἐκ ποδεῶνων.
 τὸν πρότερος προσέειπεν ἀεθλοφόρος Πολυδεύκης.
 χαίρε ξεῖν', ὅτις ἐσσί. τίνες βροτοί, ὦν ὄδε χῶρος;
 — χαίρω πῶς, ὅτε τ' ἄνδρας ὀρῶ, τοὺς μὴ πρὶν ὄπωπα; 55
 — θάρσει. μήτ' ἀδίκους μήτ' ἐξ ἀδίκων φάθι λεύσσειν.
 — θαρσέω, κοῦκ ἐκ σεῦ με διδάσκεισθαι τόδ' ἔοικεν.
 — ἄγριος εἶ, πρὸς πάντα παλίγκοτος ἢδ' ὑπερόπτης;
 — τοῖσδ' οἶον ὀράϊς· τῆς σῆς γέ μεν οὐκ ἐπιβαίνω.
 — ἔλθοις, καὶ ξενίων κε τυχῶν πάλιν οἴκαδ' ἰκάνοις. 60
 — μήτε σύ με ξεῖνιζε, τά τ' ἐξ ἐμεῦ οὐκ ἐν ἐτοίμῳι.
 — δαιμόνι', οὐδ' ἂν τοῦδε πιεῖν ὕδατος σύγε δοίης;
 — γνώσεαι, εὔτέ σε δίψος ἀνειμένα χεῖλα τέρσηι.
 — ἄργυρος ἢ τίς ὁ μισθός; ἐρεῖς, ὦι κέν σε πίθοιμεν.

37 δ' servavit Eustath. ad Dionys. 1055: om. M Tr. 39 λάλλαι
 Ruhnken: ἄλλαι 40 πεφύκεσαν Stephanus: πεφύκασιν
 M Tr. 49 ὀλοῖτροχοι 54 ὅτις Is. Vossius: ὅστις (ὅστ' coniecit
 Triclin.) 57 σοῦ 58 ἢδ' Hemsterhuys: ἢ 59 τοῖσδ'
 οἶον M: τοιοῖδ' οἶοι Tr. 60 κε Ahrens: γε 62 τοῦδε Iunt.:
 τοῦτε M: τοῦ γε Tr. 63 εὔτέ σε scripsi: εἴ σου ἀνειμένα M:
 ἀνοιμένα Tr. τέρσηι scripsi: τέρσει. 64 ὦι M: ὡς Tr.

- εἰς ἐνὶ χεῖρας ἄειρον ἐναντίος ἀνδρὶ καταστάς. 65
- πυγμάχος, ἧ καὶ ποσὶ θένω σκέλος; ὄμματα δ' ὀρθά.
- πῦξ διατεινόμενος σφετέρης μὴ φείδω τέχνης.
- τίς γάρ, ὅτῳ χεῖρας καὶ ἐμούς συνερείσω ἱμάντας;
- ἐγγὺς ὀραῖς· οὐ † γύννις ἐὼν κεκλήσεθ' † ὁ πύκτης.
- ἧ καὶ ἄεθλον ἔτοιμον, ἐφ' ὧι δηρισόμεθ' ἄμφω; 70
- σὸς μὲν ἐγώ, σὺ δ' ἐμὸς κεκλήσεαι, αἶ κε κρατήσω.
- ὀρνίθων φοινικολόφων τοιοῖδε κυδοιμοί.
- εἴτ' οὖν ὀρνίθεσσι ἐοικότες εἶτε λέουσι
 γινόμεθ', οὐκ ἄλλωι κε μαχεσσαιέμεσθ' ἐπ' ἀέθλωι.
 ἧ ῥ' Ἄμυκος καὶ κόχλον ἐλὼν μυκήσατο κοίλην. 75
 οἱ δὲ θοῶς συνάγερθεν ὑπὸ σκιερὰς πλατανίστους
 κόχλον φυσηθέντος αἰὲ Βέβρυκες κομόωντες.
 ὡς δ' αὐτῶς ἦρωας ἰὼν ἐκαλέσσατο πάντας
 Μαγνήσεως ἀπὸ νηὸς ὑπείροχος ἐν δαῖ· Κάστωρ.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σπείραισιν ἐκαρτύναντο βοείαις 80
 χεῖρας καὶ περὶ γυῖα μακροὺς εἴλιξαν ἱμάντας,
 ἐς μέσσον σύναγον, φόνον ἀλλήλοισι πνέοντες.
 ἔνθα πολὺς σφισι μόχθος ἐπειγομένοισιν ἐτύχθη,
 ὀππότερος κατὰ νῶτα λάβοι φάος ἡελίοιο·
 ἰδρεῖνι μέγαν ἄνδρα παρήλυθες ὦ Πολύδευκες, 85
 βάλλετο δ' ἀκτίεσσι ἅπαν Ἀμύκοιο πρόσωπον.
 αὐτὰρ ὄγ' ἐν θυμῷ κεχολωμένος ἔτετο πρόσω,
 χερσὶ τιτυσκομένος. τοῦ δ' ἄκρον τύψε γένειον
 Τυνδαρίδης ἐπιόντος· ὀρίθη δὲ πλέον ἢ πρὶν,
 σὺν δὲ μάχην ἐτάραξε, πολὺς δ' ἐπέκειτο νενευκῶς 90
 ἐς γαῖαν. Βέβρυκες δ' ἐπαύτεον, οἱ δ' ἐτέρωθεν
 ἦρωες κρατερὸν Πολυδεύκεα θαρσύνεσκον,
 δειδιότες μὴ πῶς μιν ἐπιβρίσας δαμάσειε
 χώρῳ ἐνὶ στενωῖ Τιτυῶι ἐναλίγκιος ἀνὴρ.

66 θένω scripsi : θέων M : θένων Tr. ὀρθά Tr. : ὀρθός M 69 οὐ
 σύ με ἀμὸς κ. Tr.* 74 κε Hermann : γε D : τε Tr. : om. M
 75 ἐλὼν Φ : ἔχων Π 84 λάβη Φ 88 ἔτυψε μέτωπον D
 90 ἐτίναξε Φ 91 οἱ DC² : ἐκ Φ

ἦτοι ὄγ' ἔνθα καὶ ἔνθα παριστάμενος Διὸς υἱός 95
 ἀμφοτέρησιν ἄμυσσεν ἀμοιβαδῖς, ἔσχεθε δ' ὄρμη^ς
 παῖδα Ποσειδάωνος ὑπερφιάλόν περ ἑόντα.
 ἔστη δὲ πληγαῖς μεθύων, ἐκ δ' ἔπτυσεν αἶμα
 φοίνιον· οἱ δ' ἅμα πάντες ἀριστῆες κελάδησαν,
 ὡς ἴδον ἔλκεα λυγρὰ περὶ στόμα τε γναθμούς τε, 100
 ὄμματα δ' οἰδήσαντος ἀπεστείνωτο προσώπου.
 τὸν μὲν ἄναξ ἐτάρασσε ἐτώσια χερσὶ προδεικνύς
 πάντοθεν· ἀλλ' ὅτε δὴ μιν ἀμηχανέοντ' ἐνόησε,
 μέσσης ῥῶδς ὑπερθε κατ' ὄφρυός ἤλασε πυγμῆι,
 πᾶν δ' ἀπέσυρε μέτωπον ἐς ὀστέον. αὐτὰρ ὁ πληγείς
 ὑπτίος ἐν φύλλοισι τεθηλόσιν ἐξετανύσθη. 106
 ἔνθα μάχη δριμυεῖα πάλιν γένητ' ἀρθωθέντος,
 ἀλλήλους δ' ὄλεκον στερεοῖς θείνοντες ἰμάσιν.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐς στήθός τε καὶ ἔξω χεῖρας ἐνώμα
 αὐχένος ἀρχηγὸς Βεβρύκων· ὁ δ' αἰκέσι πληγαῖς 110
 πᾶν συνέφυρε πρόσωπον ἀνίκητος Πολυδεύκης.
 σάρκες δ' ὦι μὲν ἰδρῶτι συνίζανον, ἐκ μεγάλου δέ
 αἰψ' ὀλίγος γένητ' ἀνδρός· ὁ δ' αἰεὶ πάσσονα γυῖα
 αὐξομένου φορέεσκε πόνου καὶ χροιοῦ ἀμείνω.

πῶς γὰρ δὴ Διὸς υἱὸς ἀδηφάγον ἄνδρα καθείλεν;
 εἰπὲ θεά, σὺ γὰρ οἶσθα· ἐγὼ δ' ἐτέρων ὑποφήτης 116
 φθέγγομαι, ὡς ἐθέλεις σύ, καὶ ὅπως τοι φίλον αὐτῆι.

ἦτοι ὄγε ῥέξαι τι λιλαιόμενος μέγα ἔργον
 σκαυῆι μὲν σκαυῆν Πολυδεύκεος ἔλλαβε χεῖρα,
 δοχμὸς ἀπὸ προβολῆς κλιωθείς, ἐτέρωι δ' ἐπιβαίνων
 δεξιτερῆς ἠνεγκεν ἀπὸ λαγόνοσ πλατὺ γυῖον. 121

95 περιστάμενος D 96 ἄμυσσεν Φ : ἔπτυσεν DC² 98 πλη-
 γαῖσι Φ 101 ἀπεστείχοντο DC² 104 πυγμῆν Φ 111 συνέφυρε
 MC² : συνέφερε V Tr. : συνέφυρσε (i. e. -φυρε et -φερε) D Iunt. μέτ-
 ρωπον Φ 112 ὦι Reiske : αἰ Φ : οἱ D 114 αὐξομένου Meineke :
 ἀπτομένου καὶ χροιοῦ δέ τ' (i. e. v. l. χρ. δέ τ') Φ ἀμείνω Tourp :
 ἀμείνων 117 αὐτῆ (vel αὐτη) Φ : ἔστιν DC² 119 ἔλ(λ)αχε
 V Tr. 120 δοχμὸς M Tr.² : δογμὸς DV Tr.¹ ἐτέρω Tourp : ἐτέρη
 Π : ἐτέρα, Φ

καί κε τυχὼν ἔβλαψεν Ἀμυκλαίων βασιλῆα·
 ἀλλ' ὄγ' ὑπεξάνεδν κεφαλῆι, στιβαρῆι δ' ἅμα χειρὶ
 πλήξεν ὑπὸ σκαιὸν κρόταφον καὶ ἐπέμπεσεν ὦμωι
 ἐκ δ' ἐχύθη μέλαν αἷμα θοῶς κροτάφιοι χανόντος· 125
 λαιῆι δὲ στόμα κόψε, πυκνοὶ δ' ἀράβησαν ὀδόντες·
 αἰεὶ δ' ὀξύτέρωι πιτύλωι δηλεῖτο πρόσωπον,
 μέχρῃ συνηλοίησε παρήια. πᾶς δ' ἐπὶ γαίηι
 κείτ' ἀλλοφρονέων καὶ ἀνέσχεθε νεῖκος ἀπαυδῶν
 ἀμφοτέρας ἅμα χεῖρας, ἐπεὶ θανάτου σχεδὸν ἦει. 130
 τὸν μὲν ἄρα κρατέων περ ἀτάσθαλον οὐδὲν ἔρεξας,
 ὦ πύκτη Πολυδέυκες· ὅμοσσε δέ τοι μέγαν ὄρκον,
 ὃν πατέρ' ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνα κικλήσκων,
 μήποτ' ἔτι ξείνοισιν ἐκὼν ἀνιηρὸς ἔσσεσθαι.

Καὶ σὺ μὲν ὕμνησαί μοι ἄναξ. σὲ δὲ Κάστορ αἰείσω,
 Τυνδαρίδῃ ταχύπωλε δορυσσόε χαλκεοθώρηξ. 136

Τὼ μὲν ἀναρπάξαντε δύω φερέτην Διὸς νιὸν
 δοιὰς Λευκίπποιο κόρας· δισσῶ δ' ἄρα τώγε
 ἐσσυμένως ἐδίωκον ἀδελφεῶν υἱ' Ἀφαρῆος,
 γαμβρῶ μελλογάμω, Λυγκεὺς καὶ ὁ καρτερὸς Ἴδας. 140
 ἀλλ' ὅτε τύμβον ἵκανον ἀποφθιμένον Ἀφαρῆος,
 ἐκ δίφρων ἅμα πάντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν,
 ἔγχεσι καὶ κοίλοισι βαρυνόμενοι σακέεσσι.
 Λυγκεὺς δ' αὖ μετέειπεν ὑπὲκ κόρυθος μέγ' ἀύσας·
 'δαιμόνιοι τί μάχης ἰμείρετε; πῶς δ' ἐπὶ νύμφαις 145
 ἀλλοτρίαις χαλεποί, γυμναὶ δ' ἐν χερσὶ μάχαιραι;
 ἡμῖν τοι Λεύκιππος ἕως ἔδνωσε θύγατρας
 τάσδε πολὺν προτέροισι, ἡμῖν γάμος οὗτος ἐν ὄρκωι·

122 om. Φ 123 κεφαλῆν Φ ἄρα Φ 126 λαιῆι Π: ἄλλη Μ:
 ἄλλο V Tr. τύψε Φ 128 ἐπὶ γαίηι Ahrens: ἐν γαίηι D Iunt.:
 ἐπὶ γαίαν Φ 132 πύκτα σοι D 134 ἔτι Stephanus:
 ἐπὶ Π: τοι Tr.: om. M V 138 δοιὰς Φ: δοιῶ D C² δισσῶ D:
 δοιῶ Φ 139 δίωκον Φ 140 ὁ om. D 142 ἅμα Π: ἄρα Μ:
 δ' ἄρα V Tr. 144 δ' om. D 145 δ' om. D 148 ταῖς δὲ Φ

ὑμεῖς δ' οὐ κατὰ κόσμον ἐπ' ἀλλοτρίοισι λέχεσσι
 βουσι καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἄλλοισι κτεάτεσσιν 150
 ἄνδρα παρετρέψασθε, γάμον δ' ἐκλέπτετε δώροις.
 ἦ μὴν πολλάκις ὕμιν ἐνώπιον ἀμφοτέροισιν
 αὐτὸς ἐγὼ τὰδ' εἶπα καὶ οὐ πολὺμυθος ἐὼν περ·
 “οὐχ οὔτω, φίλοι ἄνδρες, ἀριστήεσσιν ἔοικε
 μνηστεύειν ἀλόχους, αἷς νυμφίοι ἤδη ἔτοιμοι. 155
 πολλή τοι Σπάρτη, πολλή δ' ἱππήλατος Ἥλις
 Ἄρκαδιή τ' εὐμηλος Ἀχαιῶν τε πτολίεθρα
 Μεσσήνη τε καὶ Ἄργος ἅπασά τε Σισυφὶς ἀκτὴ·
 ἔνθα κόραι τοκέεσσιν ὑπὸ σφετέροισι τρέφονται
 μυρία οὔτε φυῆς ἐπιδευέες οὔτε νόοιο, 160
 τάων εὐμαρὲς ὕμιν ὀπυιέμεν ἄς κ' ἐθέλητε·
 ὡς ἀγαθοῖς πολέες βούλουτό κε πενθεροὶ εἶναι,
 ὑμεῖς δ' ἐν πάντεσσι διάκριτοι ἡρώεσσι,
 καὶ πατέρες καὶ ἄνωθεν ἅπαν πατρώιον αἶμα.
 ἀλλὰ φίλοι, τοῦτον μὲν ἐάσατε πρὸς τέλος ἐλθεῖν, 165
 ἄμμι γάμον· σφῶν δ' ἄλλον ἐπιφραζώμεθα πάντες.”
 ἴσκον τοιάδε πολλά, τὰ δ' εἰς ὕγρον ὠιχετο κῦμα
 πνοιὴ ἔχουσ' ἀνέμοιο, χάρις δ' οὐχ ἔσπετο μύθοις.
 σφῶ γὰρ ἀκηλήτω καὶ ἀπηνέες ἄλλ' ἔτι καὶ νῦν
 πείθεσθ'· ἄμφω δ' ἄμμιν ἀνεψιῶ ἐκ πατρὸς ἐστόν. 170

εἰ δ' ὑμῖν κραδίη πόλεμον ποθεῖ, αἵματι δὲ χρή
 νεῖκος ἀναρρήξαντας ὁμοῖον ἔχθεα λῦσαι,
 Ἴδας μὲν καὶ ὄμαιμος ἐμός; κρατερὸς Πολυδεύκης,
 χεῖρας ἐρωήσουσιν ἀπεχθομένης ὑσμίνης,

149 ἀλλοτρίοις λεχέεσσιν Φ 150 ἄλλοισι D: ἀλλοτρίοις Φ
 151 ἐκλέψατε Φ 152 ἐνώπιος Φ 153 τὰδ' D Call.: στάς Φ: δέ
 τοι C² 161 ὀπυιέμεν ἐθέλοιτε D M: ἐθέλωται V Tr. 162 κε
 Π: γε Φ 164 ἅπαν Π: ἅμα Φ μητρώιον Π 166 ἄμμι
 D: νῶι(ν) Φ σφῶν M Iunt.: σφῶι post 170 multa de-
 sunt; Castor verba facit 172 ἔγχεα λούσαι Φ 174 ἀπε-
 χομένης V: ἀπεσχομένης Tr.: ἀπεσχομένοι conl. Tricl.: ἀποσχο-
 μένω M

νῶι δ', ἐγὼ Λυγκεὺς τε, διακρινώμεθ' Ἄρηι 175
 ὀπλοτέρω γεγαῶτε. γονεῦσι δὲ μὴ πολὺ πένθος
 ἡμετέροισι λίπωμεν. ἄλις νέκυς ἐξ ἐνὸς οἴκου
 εἷς· ἀτὰρ ὦλλοι πάντες ἐνφρανεύουσιν ἐταίρους
 νυμφίοι ἀντὶ νεκρῶν, ὑμεναιώσουσι δὲ κούρας
 τάσδ'· ὀλίγωι τοι ἔοικε κακῶι μέγα νεῖκος ἀναιρεῖν.
 εἶπε, τὰ δ' οὐκ ἄρ' ἔμελλε θεὸς μεταμῶνια θήσειν. 181
 τῷ μὲν γὰρ ποτὶ γαῖαν ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔθεντο,
 ὦ γενεῆι προφέρεσκον· ὁ δ' ἐς μέσον ἤλυθε Λυγκεὺς,
 σείων καρτερόν ἔγχος ὑπ' ἀσπίδος ἀντυγα πρώτην·
 ὡς δ' αὐτῶς ἄκρας ἐτινάξατο δούρατος ἀκμάς 185
 Κάστωρ· ἀμφοτέροις δὲ λόφῶν ἐπένευον ἔθειραι.
 ἔγχεσι μὲν πρῶτιστα τιτυσκόμενοι πόνον εἶχον
 ἀλλήλων, εἴ πού τι χροὸς γυμνωθὲν ἴδοιεν.
 ἀλλ' ἦτοι τὰ μὲν ἄκρα πάρος τινα δηλήσασθαι
 δοῦρ' ἐάγη, σακέεσσιν ἐνὶ δεινοῖσι παγέντα. 190
 τῷ δ' ἄορ ἐκ κολεοῖο ἐρυσσαμένῳ φόνον αὐτίς
 τεύχον ἐπ' ἀλλήλοισι· μάχης δ' οὐ γίνεται ἔρωή·
 πολλὰ μὲν ἐς σάκος εὐρὺ καὶ ἰππόκομον τρυφάλειαν
 Κάστωρ, πολλὰ δ' ἐνυξεν ἀκριβῆς ὄμμασι Λυγκεὺς
 τοῖο σάκος, φοίνικα δ' ὅσον λόφον ἔκετ' ἀκωκῆ. 195
 τοῦ μὲν ἄκρην ἐκόλουσεν ἐπὶ σκαιὸν γόνυ χεῖρα
 φάσγανον ὄξυ φέροντος ὑπεξαναβάς ποδὶ Κάστωρ
 σκαιῶι· ὁ δὲ πληγεὶς ξίφος ἐκβάλεν, αἶψα δὲ φεύγειν
 ὠρμήθη ποτὶ σῆμα πατρός, τόθι καρτερόν Ἴδας
 κεκλιμένος θηεῖτο μάχην ἐμφύλιον ἀνδρῶν. 200
 ἀλλὰ μεταίξας πλατὺ φάσγανον ὧσε διαπρό
 Τυνδαρίδης λαγόνος τε καὶ ὀμφαλοῦ· ἔγκατα δ' εἶσω
 χαλκὸς ἄφαρ διέχευεν· ὁ δ' ἐς στόμα κεῖτο νενευκῶς

175 λυγγεύς τε Φ: κάστωρ τε Π 176 τε D 178 ἄλλοι
 Φ 179 νεκρῶν Π: χρόνων Φ 182 τῷ Π Μ: τοὶ Τγ.: τὰ V
 183 ὦ Ahrens: οἱ D: τοὶ Φ εἷς 185 ἄκρας Π: κάστωρ Φ
 186 Κάστωρ Π: καρτερός Φ 187 πόθον Φ 191 κολεοῖν B D
 αὐτίς Φ 193 εἷς 202 εἶσω Φ: ἔξω C² D (correctum ex ἄξω)
 203 ἐς χθόνα Φ

Λυγκούς, κὰδ δ' ἄρα οἱ βλεφάρων βαρὺς ἔδραμεν ὕπνος.
 οὐ μὰν οὐδὲ τὸν ἄλλον ἐφ' ἔστῃι εἶδε πατρώϊη 205
 παίδων Λαοκόωσα φίλον γάμον ἐκτελέσαντα.
 ἦ γὰρ ὄγε στήλην Ἀφαρηίου ἐξανέχουσιν
 τύμβου ἀναρρήξας ταχέως Μεσσήνιος Ἴδας
 μέλλε κασιγνήτοιο βαλεῖν σφετέροιο φονῆα·
 ἀλλὰ Ζεὺς ἐπάμννε, χερῶν δέ οἱ ἔκβαλε τυκτῆν 210
 μάρμαρον, αὐτὸν δὲ φλογέωι συνέφλεξε κεραυνῶι.

Οὕτω Τυνδαρίδαις πολεμιζέμεν οὐκ ἐν ἑλαφρῶι·
 αὐτοί τε κρατέουσι καὶ ἐκ κρατέοντος ἔφυσαν.
 χαίρετε Λήδας τέκνα, καὶ ἡμετέροις κλέος ὕμνοις
 ἐσθλὸν αἰεὶ πέμπετε. φίλοι δέ τε πάντες ἀοιδοί 215
 Τυνδαρίδαις Ἑλένηι τε καὶ ἄλλοις ἠρώεσσι,
 Ἴλιον οἱ διέπερσαν ἀρήγοντες Μενελάωι.
 ὑμῖν κῦδος, ἄνακτες, ἐμήσατο Χίος ἀοιδός,
 ὑμνήσας Πριάμοιο πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν
 Ἰλιάδας τε μάχας Ἀχιλῆά τε πύργον αὐτῆς· 220
 ὑμῖν αὖ καὶ ἐγὼ λιγέων μειλίγματα Μουσέων,
 οἳ' αὐταὶ παρέχουσι καὶ ὡς ἐμὸς οἶκος ὑπάρχει,
 τοῖα φέρω. γεράων δὲ θεοῖς κάλλιστον ἀοιδαί.

[XXVIII] ΗΛΑΚΑΤΗ

Γλανκᾶς ὦ φιλέριθ' ἀλακάτᾳ δῶρον Ἀθανάας
 γυναιξίν, νόος οἰκωφελίας αἴσιω ἐπάβολος,
 θαρσεῖσ' ἄμμιν ὑμάρτη πόλιν εἰς Νείλεος ἀγλαάν,
 ὄππα Κύπριδος ἱρον καλάμωι χλωρὸν ὑπ' ἀπλάτωι
 τυῖδε γὰρ πλόον' ἐνάνεμον αἰτήμεθα παρ Διός, 5

207 ὄγ' ἐς τὰν ἄν φ 210 οἱ om. φ 213 κρατέουσι D : κρα-
 τέοντες φ κρατεύοντος D : κρατέοντες φ 223 ἀοιδή φ

Codices : H, B (cuius dialectus ignoratur), C, D. omisi singulorum
 librorum errores manifestos nec non prosodiae Aeolicae vestigia
 3 θαρσεῖσ' D : θαρσεῦσ' B : θαρσοῖσ' H C (hic ε supra a collocavit ;
 debebat supra ο) ἐς Νείλεος I. A. Hartung : Νείλεο H C :
 νείλεω B D 4 ὑπατάλωι : correxi 5 τὸ δὲ

ὅπως ξέννον ἐμὸν τέρψομ' ἰδῶν ~~κάντιφιλήσομαι~~,
 Νικίαν, Χαρίτων ἱμεροφώνων ἱερὸν φυτόν,
 καὶ σὲ τὰν ἐλέφαντος πολυμόχθω γεγενημένηαν
 δῶρον Νικιάας εἰς ἀλόχῳ χέρρας ὀπάσσομεν,
 σὺν τῇ πολλὰ μὲν ἔρρ' ἐκτελέσεις ἀνδρείοις πέπλοις, 10
 πολλὰ δ' οἶα γυναικες φορέοισ' ὑδάτινα βράκη.
 δις γὰρ ματέρες ἀρνῶν μαλακοῖς ἐν βοτάναι πόκοις
 πέξαιωτ' αὐτοετεί, Θευγενίδος γ' ἔννεκ' ἐνσφύρω·
 οὕτως ἀνυσιεργός, φιλέει δ' ὄσσα σαόφρονες.
 οὐ γὰρ εἰς ἀκίρας οὐδ' ἐς ἀεργῶ κεν ἐβολλόμαν 15
 ὄπασσαί σε δόμοις ἀμμετέρας ἔσσαν ἀπὸ χθόνος.
 καὶ γάρ τοι πατρίς, ἂν ὡξ' Ἐφύρας κτίσσε ποτ' Ἀρχίας
 ἰάσω Τρινακρίας μυελόν, ἀνδρῶν δοκίμων πόλιν.
 νῦν μὰν οἶκον ἔχοισ' ἀνέρος, ὃς πόλλ' ἔδῃ σοφά
 ἀνθρώποισι νόσοις φάρμακα λυγραῖς ἀπαλακέμεν, 20
 οἰκήσεις κατὰ Μίλλατον ἐραννὰν μετ' Ἰαόνων,
 ὡς εὐαλάκατος Θευγενὶς ἐν δαμοτίσιω πέληι,
 καὶ οἱ μνᾶστιω αἰεὶ τῷ φιλαοιδῷ παρέχηις ξένω.
 κῆνο γάρ τις ἐρεί τῷπος ἰδῶν σ'. 'ἦ μεγάλα χάρις
 δῶρωι σὺν ὀλίγωι· πάντα δὲ τιματὰ τὰ παρ φίλων.' 25

[XXIX] ΠΑΙΔΙΚΑ ΑΙΟΛΙΚΑ

α'

'Οἶνος,' ὦ φίλε παῖ, λέγεται 'καὶ ἀλάθεια'
 κάμμε χρῆ μεθύοντας ἀλαθείας ἔμμεναι.
 κῆγῶ μὲν τὰ φρενῶν ἐρέω κέατ' ἐν μυχῶν
 οὐκ ὄλας φιλέειω μ' ἐθέλησθ' ἀπὸ καρδίας,

6 ὅπως ξείνον *κάντιφιλήσω* C D H 10 ἔρρ' Buecheler: ἔργ'
 13 αὐτοέντει H γ' om. C D H 15 ἀκίρας C H: non intellegitur
 ἐβολλάμαν 16 ὀπάσαι B C¹ D: ὀπάσασαι C² H 17 σοι
 B D H: τι C 24 κείνο τῶποσί(ει)δων varie distinctum
 Codices integri K C D et Porti codex, e quo v. 25-40 primus edidit
 Casaubonus. 1-24 B, 1-8 H (ex eo X), sed huius quidem usus nullus
 Titulo α' subieci 2 κάμμε Brunck: κάμμες vulg.

γινώσκω· τὸ γὰρ ἄμισυ τᾶς ζῴας ἔχω 5
 ζῆ τὰν σὰν ἰδέαν, τὸ δὲ λοιπὸν ἀπώλετο.
 κῶτα μὲν σὺ θέλης, μακάρεσσι ἴσαν ἄγω
 ἄμεραν· ὅτα δ' οὐκ ἐθέλης σύ, μάλ' ἐν σκότῳ.
 πῶς ταῦτ' ἄρμενα, τὸν φιλέοντ' ἀνίαις δίδων;
 ἀλλ' εἴ μοί τι πίθοιο νέος προγενεστέρῳ, 10
 τῷ κε λώιον αὐτὸς ἔχων ἐμ' ἐπαιέσαις.
 ποίησον καλιὰν μίαν ἐνν ἐνὶ δειδρίῳ,
 ὄππυι μῆδὲν ἀπίξεται ἄγριον ὄρπετον.
 νῦν δὲ τῶδε μὲν ἄματός ἄλλον ἔχεις κλάδον,
 ἄλλον δ' αὔριον, ἐξ ἐτέρῳ δ' ἕτερον μάτης. 15
 καὶ μὲν σευ τὸ καλόν τις ἰδὼν ῥέθος αἰνέσαι,
 τῷ δ' εὐθύς πλέον ἢ τριέτης ἐγένευ φίλος,
 τὸν πρῶτον δὲ φιλεῦντα τριταῖον ἐθήκαο.
 ἀνθρώπων ὑπὲρ ἀνορέαν δοκέεις πνέειν. -
 φίλη δ', ἄς κε ζῴης, τὸν ὕμοιον ἔχειν αἰί. 20
 αἰ γὰρ ὧδε πόηις, ἀγαθὸς μὲν ἀκούσεται
 ἐξ ἀστῶν· ὁ δὲ τοί κ' Ἔρος οὐ χαλεπῶς ἔχει,
 ὃς ἀνδρῶν φρένας εὐμαρέως ὑποδάμναται,
 κῆμὲ μαλθακὸν ἐξ ἐπόησε σιδαρίῳ.
 ἀλλὰ πέρρ ἀπαλῶ στύματός σε πεδέρχομαι 25
 ὀμνάσθην, ὅτι πέρρυσιν ἦσθα νεώτερος,
 κῶτι γηραλέοι πέλομεν πρὶν ἀποπτύσαι
 καὶ ῥυσσοί, νεότατα δ' ἔχειν παλινάγρετον
 οὐκ ἔστι· πτέρυγας γὰρ ἐπωμαδίαις φορεῖ,
 κᾶμμες βαρδύτεροι τὰ ποτήμενα συλλαβῆν. 30

5 ζῴας 7 κῶτα Ahrens : κῶταν K¹ : χῶταν cett. 8 ὄκα
 τυ 9 ταῦτ' C : ταῦθ' cett. δίδων C² D² Iunt. : δίδως cett.
 11 κεν Iunt. : καὶ 12 ποίησαι B C¹ εἶν 13 ὄππυι scripsi :
 ὄπη K D v. l. : ὄππη B C D ἔρπετον K C¹ Call. 15 μάτης B :
 μάτης C : μάτη K : μάτα D 16 μὲν Brunck : κεν 18 πρῶτον
 C : πρᾶτον cett. τρίτατον K D² ἐθήκαο Camerarius :
 ἔθηκας 19 ἀνθρώπων ego : ἀνδρῶν τῶν ὑπὲρ ἀνορέαν Ahrens :
 ὑπερανορέων πνέειν K D¹ 20 φίλει K B D² ἄς Iunt. :
 αἰς C : ὡς K D Call. 24 σιδαρίου C Σ : -έου B : -ιον K D 25 περὶ
 26 πέρρυσιν K¹ C D 27 χῶτι cett. πέλομες C Port. : πέλοιμες
 D K 28 ῥυσσοί K B D 29 ἐπ' ὀμμασίαις C : ἐπωμαδίας cett.
 30 βαρδύτεροι συλλάβην C¹ : συλλαβεῖν

ταῦτα χρῆ σε νοέντα πέλεω ποτιμώτερον,
καί μοι τῶραμένωι συνερῶν ἀδόλως σέθεν,
ὄππως, ἀνίκα τὰν γένυν ἀνδρείαν ἔχῃς,
ἀλλάλοισι πελώμεθ' Ἀχιλλέιοι φίλοι.
αἱ δὲ ταῦτα φέρειν ἀνέμοισιν ἐπιτρέπῃς, 35
ἐν θυμῶι δὲ λέγῃς ' τί με δαιμόνι' ἐννοχλεῖς;
νῦν μὲν κῆπι τὰ χρύσεια μᾶλ' ἔνεκεν σέθεν
βαίην καὶ φύλακον νεκύων πέδα Κέρβερου,
τότα δ' οὐδὲ καλεῦντος ἐπ' αὐλείαις θύραις
προμόλομί κε, παυσάμενος χαλεπῶ πόθω. 40

[XXX] ΠΑΙΔΙΚΑ ΑΙΟΛΙΚΑ

β'

᾽Ωιαι τῶ χαλεπῶ καινομόρῳ τῶδε νοσήματος
τετορταῖος ἔχει παιδὸς ἔρως μῆνά με δεύτερον,
καλῶ μὲν μετρίως, ἀλλ' ὀπόσον τῶι ποδὶ περρέχει
τὰς γᾶς, τοῦτο χάρις, ταῖς δὲ παραύαις γλυκὺ μειδιᾶι. 5
καὶ νῦν μὲν τὸ κακὸν †ταῖς μὲν ἔχει ταῖς δ' οὔ, †
τάχα δ' οὐδ' ὅσον ὕπνω 'πιτυχῆν ἔσσει' ἐρωῖα. 4
ἐχθὲς γὰρ παριῶν ἔδρακε λέπτ' ἄμμε δι' ὀφρύων
αἰδεσθεῖς ποτιδῆν ἀντίος, ἠρεύθετο δὲ χροᾶ,
ἐμέθεν δὲ πλέον τᾶς κραδίας ᾤρος ἐδράξατο
εἰς οἶκον δ' ἀπέβαν ἔλκος ἔχων καρτε(ρὸν ἥπατι) 10
πολλὰ δ' εἰσκαλέσαις θυμὸν ἐμαντῶ διελεξάμαν·

31 σε νοέντα Buecheler: νοέοντα 32 συνερῶν K C² D 33 ὄππως
ἔχεις K D 34 ἀλλάλοισι Ἀχιλ(λ)ήιοι 35 ταῦτα D²:
ταῦτά γε ἐπιτρέπεις Port.: -τρέποις D²: -τρόποις K D¹: -τρόπις C
36 λέγῃς C: λέγεις cett. ἐννοχλεῖς (-ης C) 37 μὲν C: μὲν δὴ
cett. κῆπι τὰ Port.: κῆπειτα 38 παῖδα 39 τόκα οὐ C
40 πόθω K D C marg.: μόνω C text.

Codex: C. distinctio syllabarum cum omni prosodia fide indigna
et commemoratione Titulo β' addidi *1 ᾽ωιαι Bergk ex Apollon.
de adv. 538: καὶ 2 με suppl. Bgk. 3 ποδὶ Buecheler: παιδὶ
περιέχει 4, 5 traieci. Th. Fritzsche 5 παραύαις γλ. μειδιᾶι
Bgk.: παραύαις γλ. μειδιᾶμα 7 λέπτ' ἄμμε Schwabe; δι' ὀφρύων
Bgk.: λεπτὰ μελιφρύγων 10 καὶ τὸ: supplevi 11 εἰσκαλέσας
ἐμαντοῦ διελεξάμαν Bgk.: διέλυξε

'τί δῆτ' αὔτε πόης; ἀλοσύνας τί ἔσχατον ἔσσεται;
 λευκὰς οὐκ †ἐπίσθησθ'† ὅττι φόρης ἐν κροτάφοις τρίχας,
 ὥρα τοι φρονέειν· μὴ πολὺς τὰν ἰδέαν πέλων
 πάντ' ἔρδ' ὅσσαπερ οἱ τῶν ἐτέων ἄρτι γεγευμένοι. 15
 καὶ μὰν ἄλλο σε λάθει· τὸ δ' ἄρ' ἦν λώιον, ἔμμεναι
 ξέινον τῶν χαλεπῶν παιδὸς ἔρων (τὸν προγενέστερον).
 ὁ μὲν γὰρ βίος ἔρρωτ' ἴσα γόννοις ἐλάφω θοᾶς
 χαλάσει δ' ἐτέραι ποντοπόρην αὔριον ἄρμενα·
 τὸ δ' αὔτε γλυκερᾶς ἄνθεμον ἄβας πεδ' ὑμαλίκων 20
 μένει· τῷ δ' ὁ πόθος καὶ τὸν ἔσω μυελὸν ἐσθίει
 ὀμμινασκομένωι, πολλὰ δ' ὄρη νυκτὸς ἐνύπνια,
 παύσασθαι δ' ἐνιαυτὸς χαλεπᾶς οὐκ ἴκανὸς νόσω).

ταῦτα κἄτερα πολλὰ προτ' ἐμὸν θυμὸν ἐμεμψάμαν·
 ὁ δὲ τοῦτ' ἔφατ' 'ὅττις δοκιμοῖ τὸν δολομάχανον 25
 νικάσει' Ἔρον, οὗτος δοκιμοῖ τοῖς ὑπὲρ ἀμμέων
 εὐρῆν βραϊδίως ἀστέρας, ὀποσσάκω ἐννέα·
 καὶ νῦν, εἴτ' ἐθέλω, χρῆ με μακρὸν σχόντα τὸν ἀμφένα
 ἔλκην τὸν ζυγόν, εἴτ' οὐκ ἐθέλω· ταῦτα γάρ, ὠγαθέ,
 βόλλεται θεὸς ὃς καὶ Διὸς ἔσφαλε μέγαν νόον 30
 καῦτας Κυπρογενίης· ἐμὲ μὰν, φύλλον ἐπάμερον
 σμικρᾶς δεύμενον αὔρας, ὀνελῶν αἰ κε (θέλη) φορεῖ.'

12 ἔσεται 13 οἶδησθ' coniecti ὅττι φόρης Bgk. : ὅτι
 φόροις τρίχας Th. Fritzsche : τρία 14 φρονέειν Bgk. :
 φρονέειν μὴ πολὺς Hiller : μὴ . . . ἰδέας πέλων Ahrens : πέλη
 15 ἄρτι Bgk. : ἄρτια 16 ἦς 17 ξέινον ἔρων scripsi : ἔραν :
 ἐρώτων Th. Fritzsche τὸν προγενέστερον supplevi : προγε-
 στέρωι Bgk. 18 ὁ μὲν scripsi : τῷ μὲν ἔρρωτ' Ahrens :
 ἔρπε ρω γόννοις θοᾶς Bgk. : θοαῖς 19 χαλάσει . . . ἄρμενα
 Ahrens : δάσει . . . ἀμέραν 20 τὸ δ' scripsi : οὐδ' ὑμαλίκων
 Bgk. : ὑμαλικῶ 21 μυελὸν 23 οὐ (sed hoc deletum) χαλεπαί
 οὐχί (corr. in οὐκί) : corr. suppl. Bgk. 24 χῆτερα ποτ'
 25 ἔφατ' ὅττις δοκιμοῖ Bgk. : ἐφτ' ὅτις δοκεῖ μοι 26 δοκεῖ μοι
 ἄμ cum signo compendii 27 εὐρεῖν βραδίως ἐν ἐννεα
 28 σχόντα Bgk. : ἔχοντα 29 ἔλκειν ὠγαθέ Th. Fritzsche :
 ὠγαθέος 30 βούλεται 31 φύλλον Th. Fritzsche : φίλον
 32 δεύμενον Bgk. : δευόμενον ὀνελῶν Ahrens : ὁ μέλλων αἰ κε
 scripsi : αἶκα θέλη supplevi

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

I = A P vi. 336

Τὰ ῥόδα τὰ ὀροσόεντα καὶ ἅ κατάπυκνος ἐκεῖνα
 ἔρπυλλος κείται ταῖς Ἑλικωνιάσιν·
 ταὶ δὲ μελάμφυλλοι δάφναι τὴν Πύθει Παιάν,
 Δελφὶς ἐπεὶ πέτρα τοῦτό τοι ἀγλαΐσεν·
 βωμὸν δ' αἰμάξει κεραὸς τράγος οὔτος ὁ μαλός,
 5
 τερμίνθου τρώγων ἔσχατον ἀκρεμόνα.

II = A P vi. 177

Δάφνις ὁ λευκόχρως, ὁ καλαὶ σύριγγι μελίσδων
 βουκολικοὺς ὕμνους, ἄνθετο Πανὶ τάδε,
 τοὺς τρητοὺς δόνακας, τὸ λαγωβόλον, ὄξυν ἄκοντα,
 νεβρίδα, τὰν πήραν, αἶ ποκ' ἐμαλοφόρει.

III = A P ix. 338

Εὔδεις φυλλοστρώτι πέδῳ Δάφνι σῶμα κεκμακός
 ἀμπαύων· στάλικες δ' ἀρτιπαγεῖς ἀν' ὄρη·
 ἀγρεύει δέ τυ Πὰν καὶ ὁ τὸν κροκόεντα Πιρήπος
 κισσὸν ἐφ' ἱμερτῶι κρατὶ καθαπτόμενος,
 ἄντρον ἔσω στείχοντες ὁμόρροθοι. ἀλλὰ τὺ φεῦγε,
 5
 φεῦγε μεθεὶς ὕπνου κῶμα καταγρόμενον.

IV = A P ix. 437

Τήναν τὰν λαύραν, τόθι ταὶ δρύες, αἰπόλε κάμψας
 σύκινον εὐρήσεις ἀρτιγλυφὲς ξόανον

Codicis K et Π (B C D, singulorum errores spreui) et A(nthologia)
 P(alatina). omisi dialectica plane inutilia.

I Adscriptum picturae 4 τοι A P : οἱ K Π 5 ὁ μάλος A P :
 ὁμαλός B : ὁ μανός K C D (de accentu vocis μαλος non constat)

II Adscriptum picturae

III In picturam aut anaglyphum 1 κεκμακός Musurus : κεκμακός
 3 δ' ὅτε Π. A P (i. e. δὲ τέ) 5 ἄντρον A P D 6 καταγόμενον A P

IV Elegia est, qua epigrammatis, qualia hermis ad viam positis
 inscribi solebant, species ab usu communi ad unius viri causam
 deflectitur. carmen in A P in plura epigrammata discissum legitur

1 τόθι ταὶ A P : τᾶς αἶ (i. e. τᾶ θ' αἶ) K Π

τρισκελές αὐτόφλοιον ἀνούατον, ἀλλὰ φάλητι
 παιδογόνωι δυνατὸν Κύπριδος ἔργα τελεῖν.
 σακὸς δ' εὐίερος περιδέδρομεν, ἀέναον δέ 5
 ρεῖθρον ἀπὸ σπιλάδων πάντοσε τηλεθάει
 δάφναις καὶ μύρτοισι καὶ εὐώδει κυπαρίσσωι,
 ἔνθα πέριξ κέχυται βοτρυνόπαις ἔλικι
 ἄμπελος, εἰαρινοὶ δὲ λιγυφθόγγοισιν αἰοδαῖς /
 κόσσυφοι ἀχεῦσιν ποικιλότηραυλα μέλη. 10
 ζουθαὶ δ' ἀδονίδες μινυρίσμασιν ἀνταχεῦσι
 μέλπουσαι στόμασιν τὰν μελίγαρυν ὄπα.
 ἔζεο δὴ τῆνεὶ καὶ τῶι χαρίεντι Πριήπωι
 εὐχε' ἀποστέρξαι τοὺς Δάφνιδός με πόθους,
 κεῦθὺς ἐπιρρέξειν χίμαρον καλόν. ἦν δ' ἀνανεύσηι, 15
 τοῦδε τυχῶν ἐθέλω τρισσὰ θύῃ τελέσαι·
 ῥέξω γὰρ δαμάλαν, λάσιον τράγον, ἄρνα τὸν ἴσχω
 σακίταν. αἰοὶ δ' εὐμενέως ὁ θεός.

† V = A P ix. 433

Ἀῆσι ποτὶ τὰν Νυμφᾶν διδύμοις αὐλοῖσιν ἀεῖσαι
 ἀδύ τί μοι; κῆγὼ πακτίδ' ἀειράμενος
 ἄρξεῦμαί τι κρέκειν, ὁ δὲ βουκόλος ἄμμιγα θέλξει
 Δάφνις, κηροδέτωι πνεύματι μελπόμενος.
 ἐγγὺς δὲ στάντες λασιάς δρυὸς ἄντρου ὄπισθεν 5
 Πᾶνα τὸν αἰγιβάταν ὄρφανίσωμες ὕπνου.

5 σακὸς (κᾶπος C B v. l.) δ' εὐ ἱερός K Π : ἔρκος δ' εὐθ' ἱερόν A P ;
 εὐθρηγκον Kaibel, sed cf. Pap. Oxyrhynch. 675. 14 al. 11 δ' ἀδονίδες
 Meineke : δ' ἀηδονίδες A P : ἀηδονίδες Π K ἀνταχεῦσι Scaliger :
 ἀντιαχεῦσι 12 μέλπουσι A P μελίγηρυν A P 13 Πριήπῳ
 B : Πριάπῳ 14 εὐχου A P ἀποστρέψαι A P 15 ἀπορρέξαι
 A P ἀνανεύσι A P : ἄρα νεύση D 18 αἰοὶ K Π : νεοὶ A P

V Non est epigramma, sed epigrammatographus bucolica temptat
 (Theocr. 1) 1 μοισᾶν A P 2 κῆγῶν B : κᾶγῶν C ἀειρόμενος
 A P 3 ταξεῦμαι A P β. ἐγγύθεν ἀσεῖ A P (Theocr. 7. 72)
 5 λασιάχενος ἐγγύθεν ἄντρου A P

† VI = AP ix. 432

A δείλαιε τὸ Θύρσι, τί τὸ πλέον, εἰ κατατάξεις
 δάκρυσι διγλήνους ὦπας ὀδυρόμενος;
 οἷχεται ἅ χίμαρος, τὸ καλὸν τέκος, οἷχετ' ἐς Ἄιδαν·
 τραχὺς γὰρ χαλαῖς ἀμφεπίαξε λύκος.
 αἰ δὲ κύνες κλαγγεῦντι· τί τὸ πλέον, ἀνίκα τήνας 5
 ὀστίον οὐδὲ τέφρα λείπεται οἰχομένας;

VII = AP vii. 659

Νήπιον υἷον ἔλειπες, ἐν ἀλικίαι δὲ καὶ αὐτός
 Εὐρύμεδον τύμβου τοῦδε θανῶν ἔτυχες.
 σοὶ μὲν ἔδρα θείοισι μετ' ἀνδράσι· τὸν δὲ πολῖται
 τιμασεῦντι, πατρὸς μνώμενοι ὡς ἀγαθοῦ.

VIII = AP vi. 337

Ἦλθε καὶ ἐς Μίλητον ὁ τοῦ Παιήονος υἱός,
 ἰητῆρι νόσων ἀνδρὶ συνοισόμενος
 Νικίαι, ὅς μιν ἐπ' ἡμαρ αἰεὶ θυέσσιν ἰκνεῖται,
 καὶ τόδ' ἀπ' εὐώδους γλύψατ' ἄγαλμα κέδρου,
 Ἡετίωνι χάριν γλαφυρᾶς χερὸς ἄκρον ὑποστάς 5
 μισθόν· ὃ δ' εἰς ἔργον πᾶσαν ἀφήκε τέχνην.

IX = AP vii. 660

Ξεῖνε, Συρακόσιός τοι ἀνὴρ τόδ' ἐφίεται Ὀρθων·
 χειμερίας μεθύων μηδαμὰ νυκτὸς ἴοις.
 καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτον ἔχω πότμον, ἀντὶ δὲ πολλᾶς
 πατρίδος ὀθνεῖαν κεῖμαι ἐφεσσάμενος.

VI Eiusdem generis atque V I ἄ δείλαιε AP, BC: δειλέ post
 sp. vac. K D¹: ὃ add. D² τί τοι AP καταξείς KC 2 δι-
 γλήνως AP 4 χαλαῖς KC D 5 καλεῦντι τί τοι AP 6 λείπετ'
 ἀποικομένας AP

VII Epitymbium verum, in eodem tumulo erat XV. Θεοκρ. οἱ δὲ
 Λεωνίδου Ταραντίνου AP (ubi proximo (15) adhaeret). Iada praebet
 AP I ἐναλίγκια K 3 μετ' K Π: παρ' AP

VIII Subscriptum Aesculapii statuæ, quam Nicias Milesius facien-
 dam curavit ut in atrio dedicaret. Dorismum praebet AP

IX Epitymbium verum. Λεωνίδου AP I τοι AP (inde Mus.):
 τις K C D ἐφίετο K D 2 χειμερίης K Π 3 πότμον K Π:
 μόρον AP πολλῆς AP 4 ὀθνεῖαν Π: ὀθνεῖων K

X = A P vi. 338

Ἵμῖν τοῦτο θεὰ κεχαρισμένον ἐννέα πάσαις
τῶγαλμα Ξενοκλῆς θῆκε τὸ μαρμάρινον,
μουσικός· οὐχ ἑτέρως τις ἐρεῖ. σοφίαι δ' ἐπὶ ταῖδε
αἶνον ἔχων Μουσῶν οὐκ ἐπιλανθάνεται.

XI = A P vii. 661

Εὐσθένεος τὸ μνήμα· φυσιγνώμων ὁ σοφιστής,
δεινὸς ἀπ' ὀφθαλμοῦ καὶ τὸ νόημα μαθεῖν.
εἷ μιν ἔθαψαν ἑταῖροι ἐπὶ ξείνης ξένον ὄντα,
χύμνοθέτης αὐτῷ δαιμονίως φίλος ἦν.
πάντων ὧν ἐπέοικεν ἔχει τεθνεῶς ὁ σοφιστής·
καίπερ ἄκικς ἐὼν εἶχ' ἄρα κηδεμόνας.

† XII = A P vi. 339

Δημομέλης ὁ χορηγός, ὁ τὸν τρίποδ' ὦ Διόνυσε
καὶ σὲ τὸν ἥδιστον θεῶν μακάρων ἀναθείς,
μέτριος ἦν ἐν πᾶσι, χορῶι δ' ἐκτήσατο νίκην
ἀνδρῶν, καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ προσῆκον ὄρων.

XIII = A P vi. 340

Ἄ Κύπρις οὐ πάνδαμος. ἰλάσκειο τὰν θεὸν εἰπῶν
οὐρανίαν, ἀγνᾶς ἄνθεμα Χρυσογόνας
οἴκωι ἐν Ἀμφικλέους, ὦι καὶ τέκνα καὶ βίον εἶχε
ξυνόν· ἀεὶ δέ σφιν λώιον εἰς ἔτος ἦν
ἐκ σέθεν ἀρχομένοις ὦ πότνια· κηδόμενοι γάρ
ἀθανάτων αὐτοὶ πλείον ἔχουσι βροτοί.

X Inscriptum arae novem Musas exhibenti ἰ ἐννέα Κ Π :
ἀνθετο ΑΡ 2 θῆκε Κ Π : τοῦτο ΑΡ 3 σοφίη δ' ἐπὶ τῆδε Κ Π
4 Μουσῶν Κ Π : Μουσῶν ΑΡ
XI Epitymbium verum, vix Theocriteum Λεωνίδου ΑΡ 3 ἔ-
γραψαν Κ Π 4 χῶμ. C : χῶμ. Κ D αὐτῷ Hecker : αὐτοῖς ΑΡ,
B D : αὐτῆς Κ C ἦν Κ Π : ὦν ΑΡ

XII Epigramma e tripode Atheniensi saec. iv exscriptum. Demo-
meles : Kirchner, Prosop. Att. 3554 ἰ Δημομέλης D² : Δαμο-
μένης cett.

XIII Subscriptum Veneris statuae in Iarario Amphiclis. nomen
Coun 404 Pat. Ionismum tradit Κ Π 3 ἔσχε ΑΡ

XIV = A P ix. 435

Ἄστοις καὶ ξείνοισιν ἴσον νέμει ἦδε τράπεζα·
 θεὶς ἀνελεῦ ψήφου πρὸς λόγον ἐρχομένης.
 ἄλλος τις πρόφασιν λεγέτω· τὰ δ' ὀθνεῖα Κάικος
 χρήματα καὶ νυκτὸς βουλομένοις ἀριθμεῖ.

XV = A P vii. 658

Γνώσομαι, εἴ τι νέμεις ἀγαθοῖς πλέον, ἢ καὶ ὁ δειλὸς
 ἐκ σέθεν ὡσαύτως ἴσον ὁδοιπὸρ' ἔχει.
 'χαιρέτω οὗτος ὁ τύμβος' ἐρεῖς 'ἐπεὶ Εὐρυμέδοντος
 κείται τῆς ἱερῆς κούφου ὑπὲρ κεφαλῆς.'

XVI = A P vii. 662

Ἢ παῖς ὦιχετ' ἄωρος ἐν ἐβδόμῳ ἦδ' ἐνιαυτῷ
 εἰς αἰδὴν πολλῆς ἡλικίης προτέρη,
 δειλαίη, ποθέουσα τὸν εἰκοσάμηνον ἀδελφόν,
 νήπιον ἀστόργου γενσάμενον θανάτου.
 αἰαὶ ἐλεινὰ παθοῦσα Περιστερή, ὡς ἐν ἐτοίμῳ
 ἀνθρώποις δαίμων θῆκε τὰ λυγρότατα.

XVII = A P ix. 599

Θᾶσαι τὸν ἀνδριάντα τοῦτον ὦ ξένε
 σπουδαῖ καὶ λέγ', ἐπὶν ἐς οἶκον ἔνθησι·
 'Ἀνακρέοντος εἰκόν' εἶδον ἐν Τέῳ
 τῶν πρόσθ' εἴ τι περισσὸν ὠιδοποιοῦ.'
 προσθεῖς δὲ χῶτι τοῖς νέοισιν ἄδετο,
 ἐρεῖς ἀτρεκέως ὅλον τὸν ἄνδρα.

XIV Inscriptum in taberna Caici, trapezitae barbari 1 ἄδε A P
 2 ἀνελεῦ A P : ἀνελοῦ cett. ἐλκομένης K² C D : ἀρχομένης A P
 XV Cf. VII 1 νέμοις K D¹ 2 ἔχεις K D¹ 4 Dorismus
 requiritur

XVI Inscriptum anaglypho sepulcrali; Theocriteum non videtur
 Λεωνίδου A P 2 πολλῆσιν K D¹ ἡλικίης K 3 ποθέουσα K D
 5 ἐλεινὰ K Π : λυγρὰ A P

XVII Subscriptum statuae Tei; nisi nobilem poetam advocassent,
 Doricam dialectum Tei non admisissent 2 σπουδαῖε K Π ἐπὶν
 D² : ἐπὶν cett. 4 ὠιδοποιῶν K Π 5 νέοις K ἦδετο
 A P

XVIII = A P ix. 600

Ἄ τε φωνὰ Δώριος χώνηρ ὁ τὰν κωμωιδίαν
 εὐρὼν Ἐπίχαρμος.
 ὦ Βάκχε χάλκεόν νιν ἀντ' ἀλαθινού
 τὴν ὧδ' ἀνέθηκαν
 τοὶ Συρακούσσαις ἐνίδρυνται, πελωρίσται πόλει, 5
 οἳ' ἀνδρὶ πολίται·
 σοφῶν ἔοικε ῥημάτων μεμναμένους
 τελεῖν ἐπίχειρα.
 πολλὰ γὰρ ποττὰν ζῶαν τοῖς παισὶν εἶπε χρήσιμα.
 μεγάλη χάρις αὐτῶι. 10

XIX = A P xiii. 3

Ὁ μουσοποιὸς ἐνθάδ' Ἰππῶναξ κεῖται.
 εἰ μὲν πονηρός, μὴ ποτέρχεν τῶι τύμβωι·
 εἰ δ' ἔσσι κρήγυός τε καὶ παρὰ χρηστῶν,
 θαρσέων καθίζεν, κῆν θέλησι, ἀπόβριξον.

XX = A P vii. 663

Ὁ μικκὸς τόδ' ἔτενξε τῆι Θραῖσσαι
 Μῆδειος τὸ μνᾶμ' ἐπὶ τῆι ὁδῶι, κηπέγραψε Κλείτας.
 ἔξει τὰν χάριν ἅ γυνὰ ἀντὶ τήνων,
 ὧν τὸν κῶρον ἔθρεψε· τί μάν; ἔτι χρησίμα καλεῖται.

XVIII Carmen subscriptum statuae in theatro Syracusano. numeros
 in comoedia solitos auxit Theocritus Reiziano, maxime Doricos ita
 reddi ratus, fortasse ex exemplo Epicharmi 5 οἳ A P Συρα-
 κούσαις K Π πέλωρις τῆ K Π : superlativus est 6 οἳ' K Π :
 ὄσ' A P 7 σοφῶν ἔοικε Kaibel : σωρὼν εἶχε A P : σωρὼν γὰρ εἶχε
 K Π χρημάτων K Π 9 πᾶσιν A P
 XIX Iudicium de poeta sub specie epitymbii 2 κεί D προσ-
 ἔρχου K Π 3 χρηστῶ A P 4 καθίζου ἦν K Π
 XX Epitymbium verum; nude scriptum foret Κλείτα Θραῖσσαι
 χρηστὰ χαίρε Λεωνίδου A P. Ionismos infert K Π 2 κηνέγραψε
 K Π 4 τελευτᾷ A P

XXI = A P vii. 664

Ἄρχιλοχον καὶ στᾶθι καὶ εἶσινε τὸν πάλαι ποιητᾶν
 τὸν τῶν λάμβων, οὗ τὸ μυρίον κλέος
 διήλθε κήπι νύκτα καὶ ποτ' ἄω.
 ἦ ῥά νιν αἱ Μοῖσαι καὶ ὁ Δάλιος ἠγάπευν Ἀπόλλων,
 ὡς ἐμμελής τ' ἐγένετο κήπιδέξις
 ἔπεά τε ποιεῖν πρὸς λύραν τ' αἰεΐδew.

XXII = A P ix. 598

Τὸν τοῦ Ζανὸς ὄδ' ὑμῖν υἷον ὦνήρ
 τὸν λεοντομάχαν, τὸν ὀξύχειρα,
 πρᾶτος τῶν ἐπάνωθε μουσοποιῶν
 Πείσανδρος συνέγραψεν οὐκ Καμίρον,
 χῶσσοις ἐξεπόνασεν εἶπ' ἀέθλους.
 τοῦτον δ' αὐτὸν ὁ δᾶμος, ὡς σάφ' εἰδήεις,
 ἔστασ' ἐνθάδε χάλκεον ποιήσας
 πολλοῖς μῆσιν ὄπισθε κήνιαυτοῖς.

† XXIII = A P vii. 262

Αἰδῆσει τὸ γράμμα, τι σᾶμά τε καὶ τίς ὑπ' αὐτῶι.
 Γλαύκης εἰμὶ τάφος τῆς ὀνομαζομένης.

XXI Subscriptum statuae. Leonidae A P 3 πρὸς Κ Π 4 μιν
 Κ Π Μοῖσαι A P λάιος Κ Π 5 κἀπιδ. A P
 XXII Subscriptum statuae a Rhodiis publice positae 1 Ζηνὸς
 A P 3 πρῶτος A P 4 ἔτ' ἄνωθε A P, cf. Theocr. 7. 5 4 ὡκ
 codd., in lapide erat ὁ ἐκ 7 ποιήσας Κ Π

XXIII Codices Theocriti ignorant; Lemma Θεοκρίτου βουκολικοῦ
 additum propter Theocr. 4. 31, cum plebeium carmen e lapide esset
 descriptum. videtur e Melcagri corona sumptum esse, in qua adespoton
 fuerat.

XXIV = A P ix. 436

Ἄρχαῖα τῶπόλλωνι τὰναθήματα
 ὑπήρχεν· ἡ βάσις δὲ τοῦ μὲν εἴκοσι,
 τοῦ δ' ἑπτὰ, τοῦ δὲ πέντε, τοῦ δὲ δώδεκα,
 τοῦ δὲ διηκοσίοισι νεωτέρη ἢδ' ἐνιαυτοῖς·
 τοσσόσδ' ἀριθμὸς ἐξέβη μετρούμενος.

5

THEOCRITI FRAGMENTVM

BERENIKH

καὶ τις ἀνὴρ αἰτεῖται ἐπαγροσύνην τε καὶ ὄλβον,
 ἐξ ἀλὸς ὦι ζωῆ, τὰ δὲ δίκτυα κείνῳι ἄροτρα,
 σφάζων ἀκρόνυχος ταύτηι θεῶι ἱερὸν ἰχθύι,
 ὃν λεῦκον καλέουσι, ὃ γάρ θ' ἱερώτατος ἄλλων,
 καί κε λῖνα στήσαιοτο καὶ ἐξερύσαιοτο θαλάσσης
 ἔμπλεα.

5

XXIV Adhaeret in A P epigrammati 14 inter Theocritea; receptum est ab Ahrente. inscriptum erat basi recens factae ut multa et antiqua donaria reciperet. haud indignum certe Theocrito **1** τῶπόλλωνος τὰναθήματα ταῦτα: correxi 2, 3, 4 τοῦ scripsi: τοῖς 5 ἀριθμὸς scripsi: γὰρ νιν

Athenaeus vii. 284 (ex auctore ignoto, saec. fere i a. Chr.) Θεόκριτος δὲ ὁ Συρακούσιος ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Βερενίκηι τὸν λεῦκον ἰνομαζόμενον ἰχθὺν ἱερὸν καλεῖ διὰ τούτων 2 ζωῆ Τουρ: ζώει 3 ἀκρόνυχος Scaliger: ἀκρονύχους

APPENDIX

ALIORVM BVCOLICORVM

	PAGINA
Carmen servatum cum Theocr. 14. 2. 15-18	
I. [ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ] ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΒΙΩΝΟΣ	91
Carmina servata in codicibus Π et Φ	
II. ΗΡΑΚΛΗΣ	96
III. ΜΕΓΑΡΑ	106
Carmina servata in codicibus Π	
IV. ΑΗΝΑΙ	111
V. ΟΑΡΙΣΤΥΣ	112
Carmina servata in codicibus Φ	
VI. [ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ] ΒΟΥΚΟΛΙΣΚΟΣ	115
VII. [ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ] ΑΛΙΕΙΣ	117
VIII. ΜΟΣΧΟΥ ΕΡΩΣ ΔΡΑΠΕΤΗΣ	120
IX. ΚΗΡΙΟΚΛΕΠΤΗΣ	121
X. <ΒΙΩΝΟΣ> ΑΔΩΝΙΔΟΣ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ	122
XI. ΕΙΣ ΝΕΚΡΟΝ ΑΔΩΝΙΝ	126
XII. ΕΡΑΣΤΗΣ	127
XIII. ΕΠΙΘΑΛΑΜΙΟΣ ΑΧΙΛΛΕΩΣ	130
Singillatim servatum	
XIV. ΜΟΣΧΟΥ ΣΙΚΕΛΙΩΤΟΥ ΕΥΡΩΠΗ	131
MOSCHI fragmenta	138
BIONIS fragmenta	140

I. [ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ] ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΒΙΩΝΟΣ

ΒΟΥΚΟΛΟΥ ΕΡΩΤΙΚΟΥ

(MOSCH. III)

Αἰλῶά μοι στοναχεῖτε νάπαι καὶ Δώριον ὕδωρ,
καὶ ποταμοὶ κλαίετε τὸν ἡμερόεντα Βίωνα.
νῦν φυτά μοι μύρεσθε, καὶ ἄλσέα νῦν γοάοισθε,
ἄνθεα νῦν στυγνοῖσιν ἀποπνείοιτε κορύμβοις,
νῦν ῥόδα φοιρίσσεσθε τὰ πένθημα, νῦν ἀνεμῶναι, 5
νῦν ὑάκωθε λάλει τὰ σὰ γράμματα καὶ πλέον αἰαῖ
λάμβανε τοῖς πετάλοισι· καλὸς τέθνακε μελικτάς.

ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
ἀδόνες αἱ πικυοῖσιν ὀδυρόμεναι ποτὶ φύλλοις,
νάμασι τοῖς Σικελοῖς ἀγγείλατε τὰς Ἀρεθοίσας, 10
ὅτι Βίων τέθνακεν ὁ βουκόλος, ὅτι σὺν αὐτῷ
καὶ τὸ μέλος τέθνακε καὶ ὤλετο Δωρὶς ἀοιδά.

ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
Στρυμόνιοι μύρεσθε παρ' ὕδασι νύμφαισι κύνιοι,
καὶ γοεροῖς στομάτεσσι μελίσδετε πένθημον ὠιδάν, 15
οἶαν ὑμετέροισι ποτὶ χεῖλεσι γῆρας ἀεῖδει,
εἶπατε δ' αὖ κούραις Οἰαγρίσιν, εἶπατε πάσαις
Βιστονίαις Νύμφαισιν ἄπώλετο Δώριος Ὀρφεύς.

ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
κεῖνος ὁ ταῖς ἀγέλαισιν ἐράσμιος οὐκέτι μέλπει, 20
οὐκέτ' ἐρημαίαισιν ὑπὸ δρυσὶν ἡμενος αἶδει,
ἀλλὰ παρὰ Πλουτήϊ μέλος Ληθαῖον ἀεῖδει.
ὦρεα δ' ἐστὶν ἄφωνα, καὶ αἱ βόες αἱ ποτὶ ταύροις

Codicum stirpes duae PHS et Φ=V (usque ad v. 15 W) L Tr. ;
singulorum multos errores omisi. In titulo βουνόμου L Tr. 2 κλαίετε
Mus. : καλαίετε vel κλαάοιτε 5 ἀνεμῶναι Valckenaer : ἀνεμῶνα
7 σοῖς HL Tr. τέθνακε H² : τέθνηκε 10 σικελοῖς S² : σικελι-
κοῖς cett. 11 τέθνηκεν 16 οἶαν ἐν PH¹ L γῆρας ἀεῖδει
scripsi : γῆρας ἀεῖδε(ν) 23 ποτὶ et ποτὲ codd.

πλαζόμεναι γοάουσι καὶ οὐκ ἐθέλουσι νέμεσθαι.

ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι. 25
 σείο Βίων ἔκλαυσε ταχὺν μόρον αὐτὸς Ἀπόλλων,
 καὶ Σάτυροι μύροντο μελάγχλαινοί τε Πρίηποι
 καὶ Πᾶνες στοναχεῦντι τὸ σὸν μέλος, αἶ τε καθ' ὕλαν
 Κρανίδες ὠδύραντο, καὶ ὕδατα δάκρυα γέντο.
 Ἄχῳ δ' ἐν πέτραισι ὀδύρεται, ὅττι σιωπῆι 30
 κοῦκέτι μιμείται τὰ σὰ χεῖλεα. σῶι δ' ἐπ' ὀλέθρῳ
 δένδρεα καρπὸν ἔριψε, τὰ δ' ἄνθεα πάντ' ἐμαράνθη.
 μάλων οὐκ ἔρρευσε καλὸν γάλαγος, οὐ μέλι σίμβλων,
 κάτθανε δ' ἐν κηρῶι λυπεύμενον· οὐκέτι γὰρ δεῖ 35
 τῷ μέλιτος τῷ σῶι τεθιακότος αὐτὸ τρυγᾶσθαι.

ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
 οὐ τόσοι εἰναλίσσι παρ' αἰόσι μύρατο Σειρήν,
 οὐδὲ τόσοι ποκ' αἶσειεν ἐνὶ σκοπέλοισιν Ἀηδῶν,
 οὐδὲ τόσοι θρήνησεν ἀν' ὦρα μακρὰ Χελιδῶν,
 Ἀλκύνος δ' οὐ τόσοι ἐπ' ἄλγεσιν ἴαχε Κῆνξ, 40
 οὐδὲ τόσοι γλαυκοῖς ἐνὶ κύμασι κηρύλος αἶδεν. 42
 οὐ τόσοι ἀώιοισιν ἐν ἄγκεσι παῖδα τὸν Ἀοῦς 41
 ἰπτάμενος περὶ σᾶμα κινύρατο Μέμνοιο ὄρνις,
 ὅσσοι ἀποφθιμένοιο κατωδύραντο Βίωνος.

ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι. 45
 ἀδονίδες πᾶσαι τε χελιδόνες, ἄς ποκ' ἔτερπει,
 ἄς λαλέειν ἐδίδασκε, καθεζόμεναι ποτὶ πρέμνοισι
 ἀντίον ἀλλάλαισι ἐκώκουν, αἶ δ' ὑπεφώνουν,
 ὄρνιθες λυπεῖσθ' αἶ πενθάδες ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς.

ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι. 50

30 πέτρῃσιν 34 κάτθανεν ἐν P H¹ L Tr. 37 ἴσοι Σειρήν
 Buecheler: σε πρὶν H¹ L V: δέ πρὶν P: γέ πρὶν Tr.: δελφίν SH²
 38 ποτ' P S ἄσειεν H 40 ἴαχε V L Tr.: ἴσχευ H S¹: ἴσχετο
 P S² Κῆνξ Aldus: κήρυξ (vel inde depravata) 41 ante 42
 codd.: corr. S² ἠώιοισιν S: ἠώνοισιν (inde οἰων. P H, ἰων. Tr.) cett.
 43 σᾶμα H V 47 ποτὶ H S: δ' ἐπὶ cett. 49 λυπεῖσθ' αἶ
 Ahrens: λυπεῖσθε V Tr.: λυπεῖσθαι L: λυπεῖσθέ γε H S: λυπεῖσθε P
 ἡμεῖς H S L: ἡμᾶς P: ὑμεῖς V Tr.

τίς ποτὶ σᾶι σύριγγι μελίξεται ὦ τριπόθητε,
 τίς δ' ἐπὶ σοῖς καλάμοις θήσει στόμα, τίς θρασὺς οὕτως;
 εἰσέτι γὰρ πνεῖει τὰ σὰ χεῖλεα καὶ τὸ σὸν ἄσθμα,
 ἀχῶ δ' ἐν δονάκεσσι τεᾶς ἔτι βόσκειτ' αἰοιδᾶς.

Πανὶ φέρω τὸ μέλισμα; τάχ' ἂν καὶ κείνος ἐρείσαι 55
 τὸ στόμα δειμαῖνοι, μὴ δεύτερα σείο φέρηται.

ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
 κλαίει καὶ Γαλάτεια τὸ σὸν μέλος, ἂν ποκ' ἔτερπε
 ἐξομέναν μετὰ σείο παρ' αἰόνεσσι θαλάσσας.
 οὐ γὰρ ἴσον Κύκλωπι μελίσδεο· τὸν μὲν ἔφευγεν 60
 ἃ καλὰ Γαλάτεια, σὲ δ' ἄδιον ἔβλεπεν ἄλμας.
 καὶ νῦν λασαμένα τῷ κύματος ἐν ψαμάθοισιν
 ἔζετ' ἐρημαίαισι, βόας δ' ἔτι σείο νομεύει.

ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
 πάντα τοι ὦ βούτα συγκάθανε δῶρα τὰ Μοισᾶν, 65
 παρθενικᾶν ἐρόεντα φιλήματα, χεῖλεα παίδων,
 καὶ στυγνοὶ περὶ σῶμα τεδὸν κλαίουσιν Ἐρωτες,
 χά Κύπρις ποθέει σε πολὺ πλέον ἢ τὸ φίλημα,
 τὸ πρῶαν τὸν Ἄδωνιν ἀποθνήσκοντα φίλησεν.
 τοῦτό τοι, ὦ ποταμῶν λιγυρώτατε, δεύτερον ἄλγος, 70
 τοῦτο, Μέλη, νέον ἄλγος. ἀπώλετο πρᾶν ποχ' Ὀμηρος,
 τήνο τὸ Καλλιόπας γλυκερὸν στόμα, καὶ σε λέγοντι
 μύρασθαι καλὸν νῖα πολυκλαύτοισι ρέεθροις,
 πᾶσαν δ' ἔπλησας φωνᾶς ἄλα· νῦν πάλιν ἄλλον
 νιέα δακρῦεις, καιῶι δ' ἐπὶ πένθει τάκηι. 75

ἀμφότεροι παγαῖς πεφιλημένοι, ὃς μὲν ἔπιπε
 Παγασίδος κράνας, ὃ δ' ἔχεν πόμα τᾶς Ἀρεθοῖσας.

51 μελίξεται S²: μελίσδεται cett. 54 ἀχῶ δ' ἐν Call.: ἀχεδνή V
 Tr.: ἀχεδῶν L: ἀχεδονεῖ H S P ἔτι βόσκ. Brunck: ἐπιβ. 55 μέ-
 λιγμα V L Tr. κακείνος 59 μετὰ Hermann: παρὰ ἡ(ι)όνεσσι
 61 ἀδὺν ἔβλ. P: ἀδὺν ἀπέβλ. H S 67 στυγνὸν H S P 68 χά
 scripsi: ἃ ποθέει Hermann: φιλέει post 69 intercalarem add.
 Vrbinas 140 descriptus ex S 71 μένον νέον H S ποχ' Kaibel: ποι
 V L Tr.: τοι H S: μοι P 73 μύρασθαι Meineke: μύρεσθαι -κλαύ-
 τοισι L: -κλαύστ. cett. 74 δ' ἔπλησε L: ἔπλησε V 75 αἰνῶ P H S
 77 Παγασίδος Tr.: παγασίδας cett. Ἀρεθοῖσας Tr.: ἀρεθούσας (-ης)
 cett.

χῶ μὲν Τυνδαρέοιο καλὰν ἄεισε θύγατρα
καὶ Θέτιδος μέγαν νῆα καὶ Ἀτρείδαν Μενέλαον·
κεῖνος δ' οὐ πολέμους, οὐ δάκρυα, Πάνα δ' ἔμελπε, 80
καὶ βούτας ἐλίγαινε καὶ ἀείδων ἐνόμεινε
καὶ σύριγγας ἔτευχε καὶ ἀδέα πόρτιν ἄμελγε
καὶ παίδων ἐδίδασκε φιλήματα καὶ τὸν Ἔρωτα
ἔτρεφεν ἐν κόλποισι καὶ ἤρεθε τὰν Ἀφροδίταν.

ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι. 85
πᾶσα Βίων θρηγεί σε κλυτὴ πόλις, ἄστεα πάντα.
Ἄσκρα μὲν γοῦει σε πολὺ πλέον Ἡσιόδοιο·
Πίνδαρον οὐ ποθέοντι τόσον Βοιωτίδες ὕλαι·
οὐ τόσον Ἀλκαίῳ περιμύρατο Λέσβος ἐραυνά·
οὐδὲ τόσον τὸν ἀοιδὸν οὐδύρατο Τήϊον ἄστν· 90
σὲ πλέον Ἀρχιλόχοιο ποθεῖ Πάρος· ἀντὶ δὲ Σαπφοῦς
εἰσέτι σεῦ τὸ μέλισμα κινύρεται ἠ Μιτυλήνα.

εἶ δὲ Συρακοσίοισι Θεόκριτος· αὐτὰρ ἐγὼ τοι
Αὔσονικᾶς οὐδύνας μέλπω μέλος, οὐ ξένος ὠιδᾶς
βουκολικᾶς, ἀλλ' ἄντε διδάξασθαι μάθητάς, 95
κλαρονόμος μοῖσας τᾶς Δωρίδος, αἶ με γεραίρων
ἄλλοις μὲν τεὸν ὄλβον, ἐμοὶ δ' ἀπέλειπες ἀοιδάν.

ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
αἰαῖ, ταὶ μαλάχαι μὲν, ἐπὰν κατὰ κᾶπον ὄλωνται,
ἠδὲ τὰ χλωρὰ σέλινα τό τ' εὐθαλὲς οὐλον ἄνηθον 100
ὑστερον αὖ ζῶντι καὶ εἰς ἔτος ἄλλο φύοντι·
ἄμμες δ' οἱ μεγάλοι καὶ καρτεροί, οἱ σοφοὶ ἄνδρες,
ὅπποτε πρᾶτα θάνωμες, ἀνάκοοι ἐν χθονὶ κοίλαι
εὐδομες εἶ μάλα μακρὸν ἀτέρμονα νήγρετον ὕπνιον.
καὶ σὺ μὲν ὦν σιγαῖ πεπυκασμένος ἔσσειαι ἐν γαί, 105

81 βώτας 86 θρηγεί σε Call.: θρήγησε 87 Ἄσκρα 89 ἐραυνά
Heringa: ἐρευνά VL Tr.: ἐρενέα P: ἐρευνά HS 90 οὐδύρατο
Wakefield: ἐμύρατο vulg. 92 μέλισμα VL Tr. 93 εἶ scripsi: ἐν
95 ἦντε 96 μῶσας αἶ με Briggs: ἄμμεα (i. e. ἄ με et ἄμμε) V
Tr. (?): ἀμμε cett. varia prosodia 97 ἀπέλειπας HS 100 ἠ τὰ
PHS 102 καρτεροί, οἱ Briggs: καρτερικοί (καρτεροί P) 103 ἀνά-
κοες PHS 105 ὦν Wakefield: ἐν

ταῖς Νύμφαισι δ' ἔδοξεν αἰεὶ τὸν βάτραχον ἄιδειν.
ταῖς δ' ἐγὼ οὐ φθονέοιμι· τὸ γὰρ μέλος οὐ καλὸν ἄιδει.

ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
φάρμακον ἦλθε Βίων ποτὶ σὸν στόμα, φάρμακον ἦδες.
τοιούτοις χεῖλεσσι ποτέδραμε κοῦκ ἐγλυκάνθη; 110

τίς δὲ βροτὸς τοσσοῦτον ἀνάμερος ὡς κεράσαι τοι
ἢ δοῦναι καλέοντι τὸ φάρμακον; ἔκφυγεν ᾧδῶν.

ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
ἀλλὰ Δίκα κίχε πάντας· ἐγὼ δ' ἐπὶ πένθει τῶιδε
δακρυχέων τεὸν οἶτον ὀδύρομαι. εἰ δυνάμαν δέ, 115

ὡς Ὀρφεὺς καταβὰς ποτὶ Τάρταρον, ὡς ποκ' Ὀδυσσεύς,
ὡς πάρος Ἀλκείδας, κηγὼ τάχ' ἂν ἐς δόμον ἦλθον
Πλουτέος, ὡς κεν ἴδοιμι, καὶ εἰ Πλουτῆϊ μελίσδῃ,
ὡς ἂν ἀκουσαίμαν, τί μελίσδεαι. ἀλλ' ἄγε Κώραι
Σικελικόν τι λίγαινε καὶ ἀδύ τι βουκολιάζου. 120

καὶ κείνα Σικελὰ καὶ ἐν Αἰτναίαισιν ἔπαιζεν
αἰόσιν· μέλος οἶδε τὸ Δώριον· οὐκ ἀγέραστος
ἐσσεῖθ' ἅ μολπά, χῶς Ὀρφεὶ πρόσθεν ἔδωκεν

ἀδέα φορμίζοντι παλίσσυντον Εὐρυδίκειαν,
καὶ σὲ Βίων πέμψει τοῖς ὄρεσιν. εἰ δέ τι κηγῶν 125
συρίσδων δυνάμαν, παρὰ Πλουτέι κ' αὐτὸς ἄειδον.

107 ταῖς scripsi : τοῖς 109 εἶδες VL Tr. 110 τίς
τούτοις HS ποτέδρ. HS² : ποκ' ἔδρ. cett. οὐκ VL Tr.
111 ὡς Ahrens : ὅς S : ἢ cett. κεράσαιτο VL Tr. : κεραΐσαιτο
P : ἑράσαιτο H : κεράοντι S : corr. anonymus in cod. Vat. 1379
112 λαλέοντι VL Tr. ἔκφυγεν S : ἢ φύγεν cett. 114 πάντας om.
spatio vacuo relicto PH S¹ 115 δακρυχέων Iunt. : δάκρυα καὶ cett.
117 εἰς 118 μελίσδῃ Ahrens : μελίσδῃς (-εις) 119 μελίσδεο VL
Tr. P ἀλλ' ἄγε scripsi : ἀλλὰ πᾶσα P : ἀλλ' ἐπὶ HS : καὶ πᾶσα L :
καὶ παρὰ V Tr. (archetypus ἀλλὰ παρὰ per compendium) 121 καὶ
κείνα Σικελὰ Teucher : καὶ κείνα (κεῖνος P) σικελικὰ ἐν VLP : κείνη
σικελικαῖσιν ἐν HS : κείνα σικελικὰ καὶ ἐν Tr. 122 αἰόσιν scripsi :
ἀόσι καὶ ἦδε v. l. HS 126 συρίσδεν HSP v. l. αἰίδω VL
Tr. v. l. : om. P

II. [ΗΡΑΚΛΗΣ ΛΕΟΝΤΟΦΟΝΟΣ]

(THEOCR. XXV)

ΗΡΑΚΛΗΣ ΠΡΟΣ ΑΓΡΟΙΚΟΝ

Τὸν δ' ὁ γέρων προσέειπε βοῶν ἐπίουρος ἀροτρεύς
 παυσάμενος ἔργοιο, τό οἱ μετὰ χερσὶν ἔκειτο·
 ἔκ τοι ξεῖνε πρόφρων μυθήσομαι ὅσσ' ἔρρεῖνεις,
 Ἐρμῆω ἀζόμενος δεινὴν ὄπιν εἰνοδίοιο·
 τὸν γάρ φασι μέγιστον ἐπουρανίων κεχολῶσθαι, 5
 εἴ κεν ὁδοῦ ζαχρεῖλον ἀνήνηταί τις ὀδίτην.
 ποῖμναι μὲν βασιλῆος εὐτριχες Ἀυγείαιο
 οὐ πάσαι βόσκονται ἴαν βόσιν οὐδ' ἓνα χῶρον·
 ἀλλ' αἱ μὲν ῥα νέμονται ἐπ' ὄχθαις Εἰλίσσοιτος,
 αἱ δ' ἱερὸν θείοιο παρὰ ῥόον Ἀλφειοῖο, 10
 αἱ δ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυβότρυος, αἱ δὲ καὶ ᾧδε·
 χωρὶς δ' οἱ σηκοὶ σφι τετυγμένοι εἰσὶν ἐκάσταις.
 αὐτὰρ βουκολίοισι περιπλήθουσί περ ἔμπης
 πάντεσσιν νομοὶ ᾧδε τεθηλότες αἰὲν ἔασι
 Μηνίου ἀμ μέγα τίφος, ἐπεὶ μελιηδέα ποίην 15
 λειμῶνες θαλέθουσιν ὑπόδροσοι εἰαμεναί τε
 εἰς ἄλις, ἢ ῥα βόεσσι μένος κεραῆισιν ἀέξει.
 αὐλὶς δὲ σφισιν ἦδε τεῆς ἐπὶ δεξιὰ χειρός
 φαίνεται εὖ μάλα πᾶσι πέρην ποταμοῖο ῥέοντος
 κείνηι, ὅθι πλατάνιστοι ἐπηγεταιαὶ πεφύασι 20

Codicum stirpes : Π (D, B, notae marginales C ; abieci singulares errores D) Φ (M, cuius multos errores abieci, V, in cuius locum 7-104 et 201-246 succedunt apographa W X, Tr.). inutiles errores Φ et eiusdem dorismos omisi. Titulum vulgo receptum finxit Call.

Αυγείου κλήρος Iunt. : Ἡρακλῆς πρὸς ἀγροῖκον habet Φ 1 βοῶν Π
 Tr. : φυτῶν M V ἐπίουρος ἀροτρεύς Φ : ἐπιβουκόλος ἀνὴρ (ex Homero,
 velut γ 422) Π 3 ὅσσ' Π : ὡς Φ 7 εὐτριχες Π : εὐφρονος Φ
 8 οὐθ' ἓνα Φ 9 νέμονται Φ : νάοντος Π Εἰλίσσοντος Meineke :
 ἀμφ' ἐλισσόντος 12 δ' οἱ Meineke : δὴ Π Φ (δὲ M) 15 Μηνίου
 Π : Πηνειοῦ Φ 16 θαλέθουσιν Φ : τε φέρουσιν Π ὑπὸ δρόσον W
 Tr. : ὑπὸ δρόσω M 19 πᾶσι Meineke : πᾶσα

χλωρή τ' ἀγριέλαιος, Ἀπόλλωνος νομίωιο
 ἱερὸν ἀγρόν, ξεῖνε, τελειωτάτοιο θεοῖο.
 εὐθύς δὲ σταθμοὶ περιμήκεες ἀγροιώταις
 δέδμηθ', οἱ βασιλῆι πολὺν καὶ ἀθέσφατον ὄλβον
 ῥύομεθ' ἐνδυκέως, τριπόλοις σπόρον ἐν ρειοῖσιν 25
 ἔσθ' ὅτε βάλλουτες καὶ τετραπόλοισιν ὁμοίως.
 οὖρους μὴν ἴσασι φυτοσκάφοι ἀμπελοεργοί,
 ἐς ληνοὺς δ' ἰκνεῦνται, ἐπὴν θέρος ὠριον ἔλθῃ.
 πᾶν γὰρ διη πεδίον τόδ' ἐπίφρονος Ἀυγείωιο,
 πυροφόροι τε γύαι καὶ ἀλῶαι δενδρήεσσαι, 30
 μέχρις ἐπ' ἐσχατίας πολυπίδακος Ἀκρωρείης,
 ἃς ἡμεῖς ἔργοισιν ἐποιχόμεθα πρόπαν ἡμαρ,
 ἢ δίκη οἰκίων, οἷσιν βίος ἔπλετ' ἐπ' ἀγροῦ.
 ἀλλὰ σύ πέρ μοι ἔνισπε, τό τοι καὶ κέρδιον αὐτῶι
 ἔσσεται, οὕτως ὧδε κεχρημένος εἰλήλουθας. 35
 ἦέ τι Ἀυγείην ἢ καὶ δμῶων τινὰ κείνου
 δίζχει, οἷ οἱ ἔασιν; ἐγὼ δέ κέ τοι σάφα εἶδω
 πάντα μάλ' ἐξείποιμ', ἐπεὶ οὐ σέ γέ φημι κακῶν ἔξ
 ἔμμεναι οὐδὲ κακοῖσιν εὐκότα φύμεναι αὐτόν,
 οἷόν τοι μέγα εἶδος ἐπιπρέπει. ἤρα γ' οὖν παῖδες 40
 ἀθανάτων τοιοῖδε μετὰ θνητοῖσιν ἔασιν.

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Διὸς ἄλκιμος υἱός·
 ῥαὶ γέρον, Ἀυγείην ἐθέλοιμί κει ἀρχὸν Ἐπειῶν
 εἰσιδέειν· τοῦ γάρ με καὶ ἤγαγει ἐνθάδε χρεῖώ.
 εἰ δ' ὁ μὲν ἄρ κατὰ ἄστνυ μένει παρὰ οἷσι πολίταις 45
 δῆμον κηδόμενος, διὰ δὲ κρίνουσι θέμιστας,
 δμῶων δὴ τινα πρέσβν σύ μοι φράσον ἡγεμονεύσας,
 ὅστις ἐπ' ἀγρῶν τῶνδε γεραίτερος αἰσυμνήτης,
 ὦι κε τὸ μὲν εἶπομι, τὸ δ' ἐκ φαμέωιο πυθοίμηι.

21 δ' Φ 23 τε Φ 27 νίσσουσι W X Tr. ἀμπελοεργοί
 scripsi : οἱ πολύεργοι 29 εὐφρονος Π 30 γύαι 31 μέχρι
 πρὸς Π 33 ἀγροῖς Π 34 τοι Π : μοι Φ 36 τι Ahrens :
 τοι ἢ καὶ Π : καὶ M : ἦέ W X Tr. 38 πάντα μάλ' ἐξείποιμ' Π :
 ἀτρεκέως εἶπομι' Φ 46 κρινόμενος Φ διὰ τε κρίνησι Π 48 τῶν
 γεραρώτατος Φ 49 δ' Π : κ' Φ

ἄλλου δ' ἄλλον ἔθηκε θεὸς ἐπιδευέα φωτῶν.⁵⁰
 τὸν δ' ὁ γέρων ἐξαὔτις ἀμείβετο διὸς ἀροτρεύς·
 'ἀθανάτων ᾧ ζεῖνε φραδῆι τινος ἐνθάδ' ἰκάνεις,
 ὥς τοι πᾶν ὃ θέλεις αἶψα χρέος ἐκτετέλεσται.
 ᾧδε γὰρ Αὐγείης, υἱὸς φίλος Ἑελίοιο,
 σφωιτέρω σὺν παιδί, βίηι Φυλῆος ἀγαοῦ·⁵⁵
 χθιζὸς δ' εἰλήλουθεν ἀπ' ἄστεος, ἡμασι πολλοῖς
 κτῆσι ἐποψόμενος, ἢ οἱ νήριθμος ἐπ' ἀγρῶν.
 ὥς που καὶ βασιλεύσιν ἐεῖδεται ἐν φρεσὶν ἦισιν
 αὐτοῖς κηδομένοισι σαώτερος ἔμμεναι οἶκος.
 ἀλλ' ἴομεν μάλα πρὸς μιν· ἐγὼ δέ τοι ἡγεμονεύσω⁶⁰
 αὐλιν ἐφ' ἡμετέρην, ἵνα κεν τέτμοιμεν ἄνακτα.'
 ὥς εἰπὼν ἡγείτο, νόωι δ' ὄγε πολλὰ μενοίνα,
 δέρμα τε θηρὸς ὄρῶν χειροπληθῆ τε κορύνην,
 ὀππόθεν ὁ ζεῖνος· μεμόνει δέ μιν αἰὲν ἔρεσθαι·
 ἀψ δ' ὄκνωι ποτὶ χεῖλος ἐλάμβανε μῦθον ἰόντα,⁶⁵
 μή τί οἱ οὐ κατὰ καιρὸν ἔπος προτιμυθήσαιο
 σπερχομένου· χαλεπὸν δ' ἐτέρου νόον ἴδμεναι ἀνδρός.
 τοὺς δὲ κύνες προσιόντας ἀπόπροθεν αἶψ' ἐνόησαν,
 ἀμφοτέρων ὁδοῖν τε χροὸς δούπωι τε ποδοῖν.
θεσπέσιον δ' ὑλάοντες ἐπέδραμον ἄλλοθεν ἄλλος⁷⁰
 Ἀμφιτρωνιάδῃ Ἑρακλεί· τὸν δὲ γέροντα
 ἀχρεῖον κλάζον τε περίσσαινόν θ' ἐτέρωθεν.
 τοὺς μὲν ὄγε λάεσσιν ἀπὸ χθονὸς ὄσσον ἀείρων
 φευγέμεν ἀψ ὀπίσω δειδίσσετο, τρηχὺ δὲ φωνῆι
 ἠπέιλει μάλα πᾶσιν, ἐρηγύσασκε δ' ὑλαγμοῦ,⁷⁵

50 φωτῶν Φ Β: θνητῶν D 51 προσαὔτις Φ ἀροτρεύς Φ:
 ἀγρώστης Π 56 δ' Hermann: γ' Π: ὄδ' Φ 58 βασιλεύειν Φ
 59 αὐτὸς Φ 61 ἐφ' Φ: ἐς Π 62 δ' ὄγε Π: δέ τι (τοι) Φ πόλλ'
 ἐμένοια Φ: πάντα μ. D 63 τε Π: δὲ Φ (om. M) θηρὸς ὄρῶν Π:
 χειρὸς ἐλῶν Φ 64 μεμόνει Buttman: μέμοινε (μέμονε M) Φ: μέμαεν
 Π αἰὲν Brunck: αἰεὶ ἔρεσθαι Φ: ἐξερέεσθαι Π 65 μῦθον ἰόντα
 Π: μυθήσασθαι Φ 66 om. Φ 67 νόον om. M W X 69 ἀμφο-
 τερον Π: -ρον δ' W X: -ρον γ' Tr.: -ρα M 72 ἄγριον ἀλαζόν τε Φ
 θ' Φ: γ' Π 73 ὄσσον Π: ἄσσον Φ 74 τρηχὺ Π: πολλὰ Φ
 75 πᾶσαν Φ

χαίρων ἐν φρεσὶν ἡῖσιν, ὀθούεκεν αὖλιw ἔρουτο
 αὐτοῦ γ' οὐ παρεόντος· ἔπος δ' ὄγε τοῖον ἔειπεν·
 'ὦ πόποι, οἶον τοῦτο θεοὶ ποίησαν ἄνακτες
 θηρίου ἀνθρώποισι μετέμμεναι, ὡς ἐπιμηθές.
 εἶ οἱ καὶ φρένες ὦδε νοήμονες ἐνδοθεν ἦσαν,
 ἦιδει δ', ὦι τε χρῆ χαλεπαινέμεν ὦι τε καὶ οὐκί,
 οὐκ ἄν οἱ θηρῶν τις ἐδήρισεν περὶ τιμῆς·
 νῦν δὲ λίην ζάκοτόν τε καὶ ἀρρηγῆς γένετ' αὐτως·
 ἦ ῥα, καὶ ἐσσυμένως ποτὶ ταυλίον ἴζον ἰόντες.

80

ΕΠΙΠΩΛΗΣΙΣ

'Ἡέλιος μὲν ἔπειτα ποτὶ ζόφον ἔτραπεν ἵππους
 δεῖλλον ἡμᾶρ ἄγων· τὰ δ' ἐπήλυθε πίονα μῆλα
 ἐκ βοτάνης ἀνιόντα μετ' αὐλία τε σηκούς τε.
 αὐτὰρ ἔπειτα βόες μάλα μυρίαὶ ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις
 ἐρχόμεναι φαίνονθ' ὡσεὶ νέφη ὕδατόεντα,
 ἄσσα τ' ἐν οὐρανῶι εἴσιw ἐλαυνόμενα προτέρωσε
 ἠὲ νότοιο βίηι ἠὲ Θρηικὸς βορέασ·
 τῶν μὲν τ' οὐτίς ἀριθμὸς ἐν ἡέρι γίνετ' ἰόντων,
 οὐδ' ἄνυσσι· τόσα γάρ τε μετὰ προτέροισι κυλίνδει
 ἴς ἀνέμον, τὰ δέ τ' ἄλλα κορύσσεται αὐτίς ἐπ' ἄλλοις·
 τόσσ' αἰεὶ μετόπισθε βοῶν ἐπὶ βουκόλι' ἦιει.
 πᾶν δ' ἄρ' ἐνεπλήσθη πεδίου, πᾶσαι δὲ κέλευθοι
 ληίδος ἐρχομένης, στείνοντο δὲ πίονες ἀγροὶ
 μυκηθμῶι, σηκοὶ δὲ βοῶν ρεῖα πλήσθησαν
 εἰλιπόδων, ὄϊες δὲ κατ' αὐλίας ἠυλίζοντο.
 ἔνθα μὲν οὐτίς ἔκηλος ἀπειρεσίωw περ' εὔντων
 εἰστήκει παρὰ βουσὶν ἀνὴρ κεχρημένος ἔργου·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἀμφὶ πόδεσσιw ἐντμήτοισιν ἱμάσι

85

90

95

100

76 αὐλιw Π: αἰέν Φ 77 γ' οὐ Π: που V Tr.: δ' οὐ M
 79 -ποισιν ἔτ' ἔμ. Φ ἐπιμηθές B: ἐπιμηθεύς Φ D 80 ἐνδοθ'
 ἔασιν Φ 82 οὐδ' Φ οἱ Φ: τοι Π 83 τε Π: τι Φ
 84 ἴζον C D (casu?): ἴζον cett. 85 Titulum om. Φ ἔτραπεν
 B, Mus. (?): ἔτραπεν D: ἤγαγεν Φ 92 τ' om. Φ 93 πρῶτοισι Π
 94 ἀθῖσι 99 αὐλίας scripsi: αὐλὰς 102 εὐδμητ. Φ

καλοπέδιλ' ἀράρισκε παρασταδὸν ἐγγὺς ἀμέλγειν.
 ἄλλος δ' αὖ νέα τέκνα φίλας ὑπὸ μητέρας ἴει
 πινόμεναι λιανοῖο μεμαότα πάγχυ γάλακτος, 105
 ἄλλος ἀμόλγιον εἶχ', ἄλλος τρέφε πίονα τυροί',
 ἄλλος ἐσῆγεν ἔσω ταύρους δίχα θηλειάων.
 Αὐγείης δ' ἐπὶ πάντας ἰὼν θηεῖτο βοαύλους,
 ἦντινά οἱ κτεάνων κομιδὴν ἐτίθευτο νομῆες,
 σὺν δ' υἱὸς τε βίη τε βαρύφρονος Ἑρακλῆος 110
 ὠμάρτευν βασιλῆι διερχομένωι μέγαν ὄλβον.
 ἔνθα καὶ ἄρρηκτόν περ ἔχων ἐν στήθεσι θυμόν
 Ἐμφιτρωνιάδης καὶ ἀρηρότα νωλεμὲς αἰεὶ
 ἐκπάγλως θαύμαζε θεοῦ τόγε μυρίον ἔδνον
 εἰσορόων. οὐ γάρ κεν ἔφασκέ τις οὐδὲ ἐώλπει 115
 ἀνδρὸς ληϊδ' ἐνὸς τόσσην ἔμεν οὐδὲ δέκ' ἄλλων,
 οἵτε πολύρρηνες πάντων ἔσαν ἐκ βασιλῆων.
 Ἡέλιος δ' ὦι παιδὶ τόγ' ἔξοχον ὤπασε δῶρον,
 ἀφνειὸν μῆλοισι περὶ πάντων ἔμμεναι ἀνδρῶν,
 καὶ ῥά οἱ αὐτὸς ὄφελλε διαμπερὲς εὐβοτα πάντα 120
 ἐς τέλος· οὐ μὲν γάρ τις ἐπήλυθε νοῦστος ἐκείνου
 βουκολίοις, αἴτ' ἔργα καταφθείρουσι νομῆων,
 αἰεὶ δὲ πλέονες κερααὶ βόες, αἰὲν ἀμείνους
 ἐξ ἔτεος γίνοντο μάλ' εἰς ἔτος· ἦ γὰρ ἅπασαι
 ζωοτόκοι τ' ἦσαν περιώσια θηλυτόκοι τε. 125
 ταῖς δὲ τριηκόσιοι ταῦροι συνάμ' ἐστιχῶντο
 κνήμαργοί θ' ἔλικές τε, διηκόσιοί γέ μιν ἄλλοι
 φοίνικες· πάντες δ' ἐπιβήτορες οἷγ' ἔσαν ἤδη·
 ἄλλοι δ' αὖ μετὰ τοῖσι δυνώδεκα βουκολέοντο

103 καλοπ. B: κωλοπ. Φ D παρασταδὸν Stephanus: παρισταδὸν
 Π: περιστ. Φ ἀμέλγειν Φ: ἀμέργων Π 104 νέα D: φίλα B Φ
 φίλαις ὑπὸ μητράσιν Φ 105 λαροῖο M μεμαότα Φ: πέπληντο δὲ Π
 106 στρέφε Φ 110 πολύφρονος Π 114 θεοῦ scripsi: θεῶν Φ:
 om. Π (varie resartum) τόγε Call.: τότε ἔδνον Φ (ἔργον M):
 om. D: ἔθνος BC marg. 117 οἷγε Π 120 διαμπερὲς εὐβοτα
 scripsi: διαμπερὲως βοτὰ 121 ἐκείνοισι Π 122 καταφθίνουσι Φ
 123 αἰὲν Brunck: αἰεὶ 127 τέ μιν Π

ἱεροὶ Ἥελίου· χροῖην δ' ἔσαν ἤυτε κύκιοι 130
 ἀργησταί, πᾶσω δὲ μετέπρεπον εἰλιπόδεσσω·
 οἱ καὶ ἀτιμαγέλαι βόσκοντ' ἐριθηλέα ποίην
 ἐν νομῶδι, ᾧδ' ἔκπαγλον ἐπὶ σφίσι γαυριόωντες.
 καὶ ῥ' ὀπότ' ἐκ λασίωιο θοοὶ προγενοίατο θήρες
 ἐς πεδίον δρυμοῖο βοῶν ἔνεκ' ἀγροτεράων, 135
 πρῶτοι τοίγε μάχηνδε κατὰ χροὸς ἤιεσαν ὁδμήν,
 δεινὸν δ' ἐβρυχῶντο φόνον λεῦσσόν τε προσώπωι.
 τῶν μὲν τε προφέρεσκε βίηφί τε καὶ σθένεί ᾧ
 ἠδ' ὑπεροπλήι Φαέθων μέγας ὄν ῥα βοτῆρες
 ἀστέρι πάντες ἔισκον, ὀθούνεκα πολλὸν ἐν ἄλλοις 140
 βουσὶν ἰὼν λάμπεσκεν, ἀρίζηλος δ' ἐτέτυκτο.
 ὅς δὴ τοι σκύλος αὔον ἰδὼν χαροποῖο λέοντος
 αὐτῶι ἔπειτ' ἐπόρουσεν ἐνσκόπωι Ἑρακλήϊ
 χρίμψασθαι ποτὶ πλευρὰ κάρη στιβαρόν τε μέτωπον.
 τοῦ μὲν ἀναξ προσιόντος ἐδράξατο χειρὶ παχείηι 145
 σκαιοῦ ἄφαρ κέραος, κατὰ δ' αὐχένα νέρθ' ἐπὶ γαίης
 κλάσσε βαρύν περ ἑόντα, πάλιν δὲ μιν ᾧσεν ὀπίσσω
 ᾧμωι ἐπιβρίσας· ὁ δὲ οἱ περὶ νεῦρα τανυσθεῖς
 μυῶν ἐξ ὑπάτωιο βραχίονος ὀρθὸς ἀνέστη.
 θαύμαζον δ' αὐτὸς τε ἀναξ υἱὸς τε δαίφρων 150
 Φυλεὺς οἳ τ' ἐπὶ βουσὶ κορωνίσι βουκόλοι ἄνδρες,
 Ἐμφιτρωνιάδαο βίην ὑπέροπλον ἰδόντες.

Τῶ δ' εἰς ἄστν λιπόντε καταυτόθι πιοιας ἀγρούς
 ἐστιχέτην, Φυλεὺς τε βίη θ' Ἑρακληείη.
 λαοφόρου δ' ἐπέβησαν ὅθι πρότιστα κελεύθου, 155
 λεπτήν καρπαλίμοισι τρίβον ποσὶν ἐξανύσαντες,
 ἠ ῥα δι' ἀμπελεῶνος ἀπὸ σταθμῶν τετάνυστο

130 ἡελίου Musurus (B?): ἡελίωιο D Φ 132 βόσκονθ' D V Tr.
 133 γυριόωντες M: γυριόωντο V Tr. 135 προτεράων Φ 136 ὁσμήν
 137 ἐβρύχοντο Φ 142 σκύλος Π V¹: σκύτος V Tr. M 150 θαύ-
 μαζεν Π 151 ἄνδρες M Tr.: ἄνδρες ἦσαν V: ἦσαν Π 156 τρίφον
 D C marg. ἐξανύσαντε D

οὔτι λίην ἀρίσημος ἐν ὕλῃ χλωρὰ θεούσῃ,
 τῆι μὲν ἄρα προσέειπε Διὸς γόνον ὑψίστοιο
 Αὐγείῳ φίλος υἱὸς ἔθεν μετόπισθεν ἰόντα, 160
 ἦκα παρακλίνας κεφαλὴν κατὰ δεξιὸν ὤμων

‘ξέϊνε, πάλαι τιὰ πάγχυ σέθεν πέρι μῦθον ἀκούσας,
 εἰ περὶ σεῦ, σφετέρησιw ἐνὶ φρεσὶ βάλλομαι ἄρτι.
 ἦλυθε γὰρ στείχων τις ἀπ’ Ἄργεος† ὡς νέος ἀκμήν†
 ἐνθάδ’ Ἀχαιοὺς ἀνὴρ Ἑλίκης ἐξ ἀγχιάλοιο, 165
 ὃς δὴ τοι μυθεῖτο καὶ ἐν πλεόνεσσιν Ἐπειῶν,

οὔνεκεν Ἀργείων τις ἔθεν παρεόντος ὄλεσσε
 θηρίον, αἰνολέοντα, κακὸν τέρας ἀγροιώταις,
 κοίλῃν αἰλίω ἔχοντα Διὸς Νεμέοιο παρ’ ἄλλος,
 ‘οὐκ οἶδ’ ἀτρεκέως ἢ Ἄργεος ἐξ ἱεροῖο 170
 αὐτόθεν ἢ Τίρυνθα νέμων πόλιw ἠὲ Μυκλήμην.’

ὡς κείνός γ’ ἀγόρευε· γένος δέ μιν εἶναι ἔφασκεν,
 εἰ ἐτεόν περ ἐγὼ μιμνήσκομαι, ἐκ Περσῆος.
 ἔλπομαι οὐχ ἕτερον τόδε τλήμεναι Ἀλγισαλίων
 ἠὲ σέ, δέρμα δὲ θηρός, ὃ τοι περὶ πλευρὰ καλύπτει, 175
 χειρῶν καρτερὸν ἔργον ἀριφραδέως ἀγορεύει.

εἶπ’ ἄγε νῦν μοι πρῶτον, ἵνα γνώω κατὰ θυμόν,
 ἦρως, εἶτ’ ἐτύμως μαντεύομαι εἶτε καὶ οὐκί,
 εἰ σύ γ’ ἐκείνος, ὃν ἄμμιν ἀκούοντεσσιν ἔειπεν
 οὐξ Ἑλίκηθεν Ἀχαιός, ἐγὼ δέ σε φράζομαι ὀρθῶς. 180
 εἰπέ δ’ ὅπως ὀλοὸν τόδε θηρίον αὐτὸς ἔπεφνες,

ὅπως τ’ εὐνδρον Νεμέης εἰσήλυθε χῶρον·
 οὐ μὲν γάρ κε τοσόνδε κατ’ Ἀπίδα κνώδαλον εὔροισ
 ἱμείρων ἰδέειν, ἐπεὶ οὐ μάλα τηλίκα βύσκει,

158 χλωρὰ θεούσῃ Meineke : χλωρᾶ εούσῃ 159 μὲν Π : μιν Φ
 160 αὐγείῳ Π ἔθεν Π : ἐνθεν Φ ἰόντα Μ : ἐόντα Π V Tr.
 163 εἰ περὶ σεῦ scripsi : ὡς εἶπερ 164 νέος ἀκμήν Π : μέσος ἀκμῆς Φ,
 dictum erat, quando ille venisset 169 νεμίοιο Φ 172 γ’ add.
 Iunt. 175 ἀριφρ. ἄγ. et 176 ὃ τοι π. πλ. κ. inter se permutavit
 Meineke ὃ τοι Φ : ὄτου Π 179 ἡμῖν 180 φρίζομαι Μ : φρίζομαι
 V Tr. 182 τ’ Π : δ’ Φ εὐνδρον Π νεμῆος Φ 183 κατ’ ἀπίδα
 Π : κατὰ πίδακα Φ 184 πηλίκα Φ

ἀλλ' ἄρκτους τε σύας τε λύκων τ' ὀλοφώιον ἔθνος. 185
 τῶι καὶ θαυμάζεσκον ἀκούοιτες τότε μῦθον·
 οἱ δέ νυ καὶ ψεύδεσθαι ὁδοιπόρον ἀνέρ' ἔφαντο
 γλώσσης μαψιδίοιο χαριζόμενον παρεούσιν.
 ὥς εἰπὼν μέσσης ἐξηρώησε κελεύθου
 Φυλεύς, ὄφρα κίουσιν ἅμα σφισιν ἄρκιος εἴη, 190
 καὶ ῥά τε ῥήϊτερον φαμένου κλύοι Ἡρακλῆος,
 ὅς μιν ὀμαρτήσας τοίωι προσελέξατο μύθωι·
 'ὦ Ἀλγηιάδη, τὸ μὲν ὅττι με πρῶτον ἀνῆρεν
 αὐτὸς καὶ μάλα ῥεῖα κατὰ στάθμην ἐνόησας.
 ἀμφὶ δέ σοι τὰ ἕκαστα λέγοιμί κε τοῦδε πελώρου 195
 ὅπως ἐκράανθεν, ἐπεὶ λελίησαι ἀκούειν,
 νόσφιν γ' ἢ ὄθεν ἦλθε· τὸ γὰρ πολέων περ ἐόντων
 Ἄργείων οὐδεὶς κεν ἔχοι σάφα μυθήσασθαι
 οἶον δ' ἀθανάτων τίν' εἰσκομεν ἀνδράσι πῆμα
 ἱρῶν μηνίσαντα Φορωνήεσσιν ἐφείναι. 200
 πάντας γὰρ πισῆας ἐπικλύζων ποταμὸς ὥς
 λῖς ἄμοτον κεραίζε, μάλιστα δὲ Βεμβιναίους,
 οἱ ἔθεν† ἀγχόμοροι ναῖον† ἄτλητα παθούτες.
 τὸν μὲν ἐμοὶ πρῶτιστα τελεῖν ἐπέταξεν ἄεθλου
 Εὐρυσθεύς, κτεῖναι δέ μ' ἐφίετο θηρίον αἰνόν. 205
 αὐτὰρ ἐγὼ κέρας ὑγρὸν ἐλὼν κοίλην τε φαρέτρην
 ἰὼν ἐμπλείην νεόμην, ἐτέρηφι δὲ βάκτρον
 εὐπαγὲς αὐτόφλοιον ἐπηρεφέος κοτίνιοιο
 ἔμμητρον, τὸ μὲν αὐτὸς ὑπὸ ζαθέωι Ἑλικῶνι
 εὐρῶν σὺν πυκινῆσι δλοσχερὲς ἔσπασα ῥίζαις. 210
 αὐτὰρ ἐπεὶ τὸν χῶρον, ὅθι λῖς ἦεν, ἴκανον,
 δὴ τότε τόξον ἐλὼν στρεπτήϊ ἐπέλασσα κορώνηι
 νευρειήν, περὶ δ' ἰὼν ἐχέστονον εἶθαρ ἔβησα.

185 ἔρνος: corr. Lennep 186 μύθων Φ 193 λυτητιάδη Φ
 200 φέρωνήεσσιν Φ (φόρων οἴναισιν Μ) 202 ἄμοτος V Tr. Βεμβι-
 ναίους (-ναίαν Μ) Φ: -ναίοις Π 203 ἀγχόμοροι D: ἀγχίμοροι B:
 ἄγχιστα Φ; versus plane corruptus 209 ἔμμητρον Φ: εὐμετρον Π
 210 ῥίζης Π 213 εἶθαρ ἔβησα Π: εἰσανέβησα Φ

πάντη δ' ὅσσε φέρων ὀλοὸν τέρας ἐσκοπιάζου,
 εἴ μιν ἐσαθρήσασαι πάρος γ' ἐμὲ κείνον ἰδέσθαι. 215
 ἤματος ἦν τὸ μεσηγύ, καὶ οὐδ' ὄπη ἴχνια τοῖο
 φρασθῆναι δυνάμην οὐδ' ὠρυγμοῖο πυθέσθαι.
 οὐδὲ μὲν ἀνθρώπων τις ἔην ἐπὶ βουσι καὶ ἔργοις
 φαινόμενος σπορίμοιο δι' αὐλακος, ὄντιν' ἐροίμην·
 ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς χλωρὸν δέος εἶχεν ἕκαστον. 220
 οὐ μὴν πρὶν πόδας ἔσχον ὄρος τανύφυλλον ἐρευνῶν,
 πρὶν ἰδέειν ἀλκῆς τε μεταυτίκα πειρηθῆναι.
 ἦτοι ὃ μὲν σήραγγα προδείελος ἔστιχεν εἰς ἦν,
 βεβρωκῶς κρειῶν τε καὶ αἵματος, ἀμφὶ δὲ χαίτας
 αὐχμηρὰς πεπάλακτο φόνοι χαροπὸν τε πρόσωπον 225
 στήθεά τε, γλώσση δὲ περιλιχμάτο γένειον.
 αὐτὰρ ἐγὼ θάμνοισιν ἄφαρ σκιεροῖσιν ἐκρύφθην
 ἐν τρίβωι ὑλήεντι, δεδεγμένος ὀππὸθ' ἴκοιτο,
 καὶ βίλον ἄσσον ἰόντος ἀριστερὸν ἐς κενεῶνα
 τηυσίως· οὐ γάρ τι βέλος διὰ σαρκὸς ὄλισθεν 230
 ὀκρίον, χλωρῆι δὲ παλίσσυτον ἔμπεσε ποίηι.
 αὐτὰρ ὃ κρᾶτα δαφαινὸν ἀπὸ χθοῖδος ὦκ' ἐπάειρε
 θαμβήσας, πάντη δὲ διέδρακεν ὀφθαλμοῖσι
 σκεπτόμενος, λαμυροὺς δὲ χαιῶν ὑπέδειξεν ὀδόντας.
 τῶι δ' ἐγὼ ἄλλον οἰστὸν ἀπὸ νευρῆς προιάλλον, 235
 ἀσχαλόων, ὃ μοι ὁ πρὶν ἐτώσιος ἔκφυγε χειρός·
 μεσσηγὺς δ' ἔβαλον στηθέων, ὅθι πνεύμονος ἔδρη.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς ὑπὸ βύρσαν ἔδν πολυώδυνος ἴος,
 ἀλλ' ἔπεσε προπάρουθε ποδῶν ἀνεμώλιος αὐτως.
 τὸ τρίτον αὖ μέλλεσκον ἀσώμενος ἐν φρεσὶν αἰνῶς 240
 ἀνερύειν· ὃ δέ μ' εἶδε περιγληνόμενος ὄσσοις
 θῆρ ἄμοτος, μακρὴν δὲ περ' ἰγνύηισιν ἔλιξε

215 γ' ἐμὲ Π: τί με Φ 216 οὐδενὸς ἴ. τοῖα Φ 217 ὠρυθμοῖο Π
 222 παραυτίκα Φ 225 χαλεπὸν Π 226 δὲ Π: τε Φ 228 τρίβω
 Φ: τρίβω Π ex Homero i 191) 234 ὑπ' ὀδόντας ἔφαινε (ἔφηνε Μ) Φ
 236 ὁ Hermann: ὅτι Π: ὡς Φ (ὡς Μ ὁ add. Hermann 237 ἔδρα
 Π 239 ἀνεμώλιον Π 242 ἄμοτον? cf. 202

κέρκον, ἄφαρ δὲ μάχης ἐμνήσατο· πᾶς δὲ οἱ αὐχὴν
 θυμοῦ ἐνεπλήσθη, πυρσαι δ' ἔφριξαν ἔθειραι
 σκυζομένωι, κυρτὴ δὲ ράχισ γέιεν' ἠΰτε τόξον, 245
 πάντοθεν εἰλυθέντος ὑπὸ λαγόνας τε καὶ ἰξύν.
 ὧς δ' ὅταν ἄρματοπηγὸς ἀνὴρ πολέων ἴδρις ἔργων
 ὄρηκας κάμπτησιν ἐριπεοῦ εὐκέατοιο,
 θάλψας ἐν πυρὶ πρῶτοι, ἐπαξονίωι κύκλα δίφρωι
 τοῦ μὲν ὑπὲκ χειρῶν ἔφυγεν ταυύφλοιος ἐρινός 250
 καμπτόμειος, τηλοῦ δὲ μιῆι πήδησε σὺν ὄρμηι·
 ὧς ἐπ' ἐμοὶ λῖς αἰνὸς ἀπόπροθεν ἀθρόος ἄλτο
 μαιμῶων χροὸς ἄσαι· ἐγὼ δ' ἐτέρηφι βέλεμνα
 χειρὶ προεσχεθόμην καὶ ἀπ' ὤμων δίπλακα λώπην,
 τῆι δ' ἐτέρηι ρόπαλον κόρσης ὕπερ αἴου ἀείρας 255
 ἦλασα κὰκ κεφαλῆς, διὰ δ' ἀνδιχα τρηχὺν ἔαξα
 αὐτοῦ ἐπὶ λασίοιο καρῆατος ἀγριέλαιον
 θηρὸς ἀμαιμακέτοιο· πέσειεν δ' ὄγε πρὶν ἔμ' ἰκέσθαι
 ὑψόθεν ἐν γαίηι καὶ ἐπὶ τρομεροῖς ποσὶν ἔσθη
 νευστάζων κεφαλῆι. περὶ γὰρ σκότος ὅσσε οἱ ἄμφω 260
 ἦλθε, βῆι σεισθείντος ἐν ὀστέωι ἐγκεφάλωιο.
 τὸν μὲν ἐγὼν ὀδύνησι παραφρονέοντα βαρείαις
 νωσάμενος, πρὶν αὐτὶς ὑπότροπον ἀμπνυθῆναι,
 αὐχένος ἀρρήκτοιο παρ' ἰνίον ἦλασα προφθᾶς,
 ρίψας τόξον ἔραζε πολύρραπτὸν τε φαρέτρην· 265
 ἦγχον δ' ἐγκρατέως στιβαρὰς σὺν χεῖρας ἐρείσας
 ἐξόπιθεν, μὴ σάρκας ἀποδρῦνῃ ὀνύχεσσι,
 πρὸς δ' οὐδας πτέρνησι πόδας στερεῶς ἐπίεζον
 οὐραίους ἐπιβᾶς, πλευρῆισί τε μῆρ' ἐφύλασσον,
 μέχρι οἱ ἐξεάνυσσα βραχίονας ὀρθὸν ἀείρας 270
 ἄπνευστον, ψυχὴν δὲ πελώριος ἔλλαβεν Ἄιδης

248 ἐκκάμπ(τ)οιο Φ 249 ἐν ἀξ. Φ 252 ἀθρόος Π : ἄλμενος Φ
 254 προεσχ. Φ 259 ἐκ γαίης Φ 262 παραιφρ. Π 263 αὐθις
 Π ἀμπνυσθ. Φ 264 ἦλασα Π : ἔφθασα Φ
 267 σαρκὸς Π ὑποδρ. Φ 268 ἐπιέζεον (i. e. v. l. ἐπιέξουν) Φ
 269 οὐραίου V Tr.: οὐραίη M 270 μέχρῃς Π βραχίονας Iunt.: βρα-
 χίονος DC : -ονα Φ Call. 271 ἄμπν. Π πελώριον Π ἔλλαχεν Φ

καὶ τότε δὴ βούλευον, ὅπως λασιαύχενα βύρσαν
 θηρὸς τεθνεϊῶτος ἀπὸ μελέων ἐρυσάιμην,
 ἀργαλέον μάλα μόχθον, ἐπεὶ οὐκ ἦν οὔτε σιδήρῳ
 οὔτε λίθοις τμητῇ πειρωμένῳ οὐδὲ μὲν ὕληι. 275
 ἔνθα μοι ἀθανάτων τις ἐπὶ φρεσὶ θῆκε νοῆσαι
 αὐτοῖς δέρμα λέοντος ἀνασχίζειν ὀνύχεσσι.
 τοῖσι θεῶς ἀπέδειρα, καὶ ἀμφεθέμην μελέεσσιν
 ἔρκος ἐνναλίου ταμεσίχροος ἰωχμοῖο.
 οὗτός τοι Νεμέου γένητ', ᾧ φίλε, θηρὸς ὄλεθρος, 280
 πολλὰ πάρος μήλοισ τε καὶ ἀνδράσι κήδεα θέντος.'

III. ΜΕΓΑΡΑ

(MOSCH. IV)

‘Μήτηρ ἐμή, τίφθ’ ὦδε φίλον κατὰ θυμὸν ἰάπτεις
 ἐκπάγλως ἀχέουσα, τὸ πρὶν δέ τοι οὐκέτ’ ἐρευθος
 σώϊζετ’ ἐπιρρεθέεσσι; τί μοι τόσον ἠνίησαι;
 ἦρ’ ὅτι ἄλγεα πάσχει ἀπέριτα φαίδιμος υἱὸς
 ἀνδρὸς ὑπ’ οὔτιδανοῖο, λέων ὡσεὶθ’ ὑπὸ νεβροῦ; 5
 ὦμοι ἐγώ, τί νυ δὴ με θεοὶ τόσον ἠτίμησαν
 ἀθάνατοι; τί νύ μ’ ὦδε κακῆι γονέες τέκον αἴσῃ;
 δύσμορος, ἦτ’ ἐπεὶ ἀνδρὸς ἀμύμονος ἐς λέχος ἦλθον,
 τὸν μὲν ἐγὼ τίεσκον ἴσον φαέεσσιν ἐμοῖσιν
 ἦδ’ ἔτι νῦν σέβομαί τε καὶ αἰδέομαι κατὰ θυμόν· 10
 τοῦ δ’ οὔτις γένητ’ ἄλλος ἀποτμότερος ζώντων,

273 ἀπαλ Φ ἐρύσαιμι Π 274 ἦν οὔτε scripsi: ἔσκε 275 οὐδὲ
 λίθοις τμητῇ Meineke: τμητῇ οὐδὲ λίθοις 276 ἔειθεν Φ μιν V Tr.
 279 ἐνναλοῖο Φ ἰωχμοῖο Φ: ὕφρα μοι εἶη Π 281 μήλοισι καὶ Π
 Codicum stirpes Π = D, B, marzo C. S; Φ = V (v. 1-13), W, Tr.;
 sed abici poterant peculiare huius stirpis errores Titulus (quo
 opus est ut sciamus quis verba faciat) Μεγάρα λέγει τῆι πενθερᾷ (τὴν
 πενθερᾶν D) κεχαρισμένη (om. D) DS: Μεγάρα γυνὴ Ἡρακλέους Φ
 2 ἀχέεσσι D 4 ὄ τοι D 6 ἠτίμασαν D V Tr.¹ 8 ἐς Φ:
 εἰς DS

οὐδὲ τόσων σφετέρησιω ἐγεύσατο φροντίσι κηδέων.
 σχέτλιος, ὃς τόξοισιω, ἃ οἱ πόρεν αὐτὸς Ἀπόλλων
 ἢέ τιος Κηρῶν ἢ Ἐρινύος αἰνὰ βέλεμνα,
 παῖδας ἐοὺς κατέπεφνε καὶ ἐκ φίλον εἶλετο θυμόν 15
 μαινόμενος κατὰ οἶκον, ὃ δ' ἔμπλεος ἔσκε φόνοιο.
 τοὺς μὲν ἐγὼ δύστηνος ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσι
 βαλλομένους ὑπὸ πατρί, τὸ δ' οὐδ' ὄναρ ἤλυθεν ἄλλωι.
 οὐδέ σφιν δυνάμην ἀδιωὸν καλέουσιν ἀρήξι
 μητέρ' ἐήν, ἐπεὶ ἐγγὺς ἀνίκητον κακὸν ἦεν. 20
 ὡς δ' ὄρνις δύρηται ἐπὶ σφετέροισι νεοσσοῖς
 ὀλλυμένοις, οὔστ' αἰνὸς ὄφιν ἔτι νηπιάχοντας
 θάμνοισ ἐν πυκινοῖσι κατεσθίει· ἢ δὲ κατ' αὐτούς
 πωτᾶται κλάζουσα μάλα λιγὺ πότνια μήτηρ,
 οὐδ' ἄρ' ἔχει τέκνοισιω ἐπαρκέσαι· ἢ γάρ οἱ αὐτῇ 25
 ἄσσον ἴμεν μέγα τάρβος ἀμειλίκτιο πελώρου·
 ὡς ἐγὼ αἰνοτόκεια φίλον γόνον αἰάζουσα
 μαινομένοισι πόδεσσι δόμον κατὰ πολλὸν ἐφοίτων.
 ὡς γ' ὄφελον μετὰ παισὶν ἅμα θνήσκουσα καὶ αὐτῇ
 κεῖσθαι φαρμακόειντα δι' ἥπατος ἰὸν ἔχουσα, 30
 Ἄρτεμι θηλυτέρησι μέγα κρείουσα γυναιξί.
 τῶι χ' ἡμᾶς κλαύσαντε φίλησι' ἐν χερσὶ τοκῆς
 πολλοῖς σὺν κτερέεσσι πυρῆς ἐπέβησαν ὁμοίης,
 καὶ κεν ἓνα χρύσειον ἐς ὀστέα κρωσσὸν ἀπάντων
 λέξαντες κατέθαψαν, ὅθι πρῶτον γενόμεσθα. 35
 νῦν δ' οἱ μὲν Θήβην ἱπποτρόφον ἐνναίουσιν
 Ἄουλιου πεδίοιο βαθεῖαν βῶλον ἀροῦντες·
 αὐτὰρ ἐγὼ Τίρυνθα κατὰ κραναῖην πόλιν Ἕρης
 πολλοῖσιω δύστηνος ἰάπτομαι ἄλγεσιω ἦτορ
 αἰὲν ὁμῶς· δακρύων δὲ πάρεστί μοι οὐδ' ἔ' ἐρωή. 40
 ἀλλὰ πόσω μὲν ὀρῶ παῦρον χρόνον ὀφθαλμοῖσιω
 οἴκωι ἐν ἡμετέρωι· πολέων γάρ οἱ ἔργον ἐτοῖμον

13 πόρε φοῖβος Ἀ. D

Meineke : ὀδύρηται

32 ἐν S : ἐνὶ C : ἐπὶ B D Tr. : οἰμ. W

15 ἄλεσε θυμόν S

23 αὐτὰς D

21 δύρηται

26 ἀμειλίκτου νεαῶρου S

40 αἰὲν Brunck : αἰεὶ

μόχθων, τοὺς ἐπὶ γαῖαν ἀλώμενος ἠδὲ θάλασσαν
μοχθίζει πέτρης ὄγ' ἔχων νόον ἢ σιδήρου
καρτερον ἐν στήθεσσι· σὺ δ' ἠῦτε λείβεται ὕδωρ, 45
νύκτας τε κλαίουσα καὶ ἐκ Διὸς ἤμαθ' ὀπόσσα.

ἄλλος μὰν οὐκ ἂν τις εὐφρῆναι με παραστάς
κηδεμόνων· οὐ γάρ σφε δόμων κατὰ τεῖχος ἔέργει.
καὶ λίην πάντες γε πέρην πιτυώδεος Ἴσθμοῦ
ναίουσ', οὐδέ μοί ἐστι πρὸς ὄντινά κε βλέψασα 50

οἷα γυνὴ πανάποτμος ἀναψύξαιμι φίλον κῆρ,
νόσφι γε δὴ Πύρρης συνομαίμονος· ἠ δὲ καὶ αὐτὴ
ἀμφὶ πόσει σφετέρωι πλέον ἄχυνται Ἴφικλῆι,
σῶι υἱεῖ· πάντων γὰρ διζυρώτατα τέκνα
γείνασθαί σε θεῶι τε καὶ ἀνέρι θιητῶι ἔολπα.' 55

ὣς ἄρ' ἔφη· τὰ δέ οἱ θαλερώτερα δάκρυα μήλων
κόλπον ἐς ἱμερόεντα κατὰ γλαφυρῶν ἐχέοντο,
μνησαμένη τέκνων τε καὶ ὦν μετέπειτα τοκήων.
ὣς δ' αὐτῶς δακρύοισι παρήμα λεύκ' ἐδίαυεν
'Αλκμήνη· βαρὺ δ' ἦγε καὶ ἐκ θυμοῦ στενάχουσα 60
μύθοισιν πυκνοῖσι φίλην νυὸν ὦδε μετηύδα·

'δαιμονίη παίδωι, τί νύ τοι φρεσὶν ἔμπεσε τοῦτο
πενκαλίμησι; πῶς ἄμμ' ἐθέλεις ὀροθυνέμεν ἄμφω
κῆδέ' ἄλαστα λέγουσα; τὰ δ' οὐ νῦν πρῶτα κέκλαυται.
ἦ οὐχ ἄλις, οἷς ἐχόμεσθα τὸ δεύτατον αἰὲν ἐπ' ἡμᾶρ 65
γινόμενοις; μάλα μὲν γε φιλοθρηνῆς κέ τις εἶη,

ὅστις ἀριθμηθεῖσιν ἐφ' ἡμετέροις ἀχέεσσι
θαρσοίη· τοιῆσδ' ἐκυρήσαμεν ἐκ θεοῦ αἴσης.
καὶ δ' αὐτὴν ὀρώω σε φίλον τέκος ἀτρύτοισιν
ἄλγεσι μοχθίζουσαν· ἐπιγνώμων δέ τοί εἰμι 70

ἀσχαλάαν, ὅτε δὴ γε καὶ εὐφροσύνης κόρος ἐστί.

45 λείβεται Φ 47 εὐφράνειε S 52 νόσφι δὴ S τε
συναίμονος S 56 μηλῶ D 57 γλαφυρῶν scripsi: βλεφάρων
58 τε om. D 60 δέ γε S 61 φίλον D 65 αἰὲν Brunck:
αἰεὶ 66 φιλοφρηνῆς D 67 ἀριθμηθεῖσιν scripsi: ἀριθμήσειεν
68 θαρσοίη Hermann: θάρσει· οὐ 71 ὅτι S ἐντί S

καί σε μάλ' ἐκπάγλως ὀλοφύρομαι ἦδ' ἐλεαίρω,
οὔνεκεν ἡμετέριοι λυγροῦ μετὰ δαίμονος ἔσχες,
ὅσθ' ἡμῖν ἐφύπερθε κάρης βαρὺς αἰωρεῖται.
ἴστω γὰρ Κούρη τε καὶ εὐέανος Δημήτηρ, 75
ἄς κε μέγα βλαφθεῖς τις ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόσσαι,
εὐχομ' ἐγὼ μηθέν σε χεριώτερον φρεσὶν ἦισι
στέργειν ἢ εἶπερ μοι ὑπὲκ νηδύφω ἦλθες
καί μοι τηλυγέτη ἐνὶ δώμασι παρθένος ἦσθα.
οὐδ' αὐτήν γέ νυ πάμπαν ἔολπά σε τοῦτό γε λήθειν. 80
τῶι μὴ μ' ἐξείπηις ποτ', ἐμὸν θάλος, ὡς σευ ἀκηδέω.
μηδ' εἴ κ' ἠὺκόμου Νιόβης πυκινώτερα κλαίω.
οὐδ' ὥς γὰρ νεμεσητὸν ὑπὲρ τέκνου γοάασθαι
μητέρι δυσπαθείοτος· ἐπεὶ δέκα μῆνας ἔκαμνον
† πρὶν καὶ πέρ τ' ἰδέειν μιν, ἐμῶι ὑπὸ ἥπατ' ἔχουσα, † 85
καί με πυλάρταο σχεδὸν ἦγαγεν Αἰδωνῆος·
ᾧδέ ἐ δυστοκέουσα κακὰς ὠδῖνας ἀνέτλην.
νῦν δέ μοι οἴχεται υἱὸς ἐπ' ἀλλοτρῆς νέον ἄθλον
ἐκτελέων· οὐδ' οἶδα δυσάμμορος, εἶτε μιν αὖτις
ἐνθάδε ροστήσανθ' ὑποδέξομαι, εἶτε καὶ οὐκί. 90
πρὸς δ' ἔτι μ' ἐπτοίησε διὰ γλυκὺν αἰνὸς ὄνειρος
ὑπνον· δειμαίνω δὲ παλίγκοτον ὄψιν ἰδοῦσα
ἐκπάγλως, μὴ μοί τι τέκνοις ἀποθύμιον ἔρπηι.
εἶσατο γάρ μοι ἔχων μακέλην εὐεργέα χερσὶ ✕
παῖς ἐμὸς ἀμφοτέρησι, βίη Ἑρακληεῖη· 95
τῆι μεγάλην ἐλάχασε δεδεγμένος ὡς ἐπὶ μισθῶι
τάφρον τηλεθάοντος ἐπ' ἐσχατιῇ τινος ἀγροῦ,
γυμνὸς ἄτερ χλαίνης τε καὶ εὐμίτροιο χιτῶνος.
αὐτὰρ ἐπειδὴ παντὸς ἀφίκετο πρὸς τέλος ἔργου

72 ἐποδύρομαι S 74 καθύπερθε D 76 ἐκὼν D Φ: οὐκ S
ὁμόσσαι Brunck: ὁμόσση 77 εὐχομ' ἐγὼ scripsi: δυσμενέων μηθέν
S Φ 81 μὴ μ' S (sic): μηδ' Φ: μήτ' D ἀκηδέω Iunt.: ἀκήδω S:
κηδέω Φ: om. D 82 εἴκ' S Φ: εἶη D 83 οὐδ' ὡς S: οὐθὲν D Φ
85 penitus corruptus, fuerit ex. gr. πρὶν καὶ (vel πρὶν ἰδεῖν (πολύμοχθον)
ὑφ' ἥπατι (φόρτον) ἔχουσα: ἔχουσαν D 88 υἱὸς Valckenaer: οἶος
89 αὖτις Iunt.: αὐτόν 90 εἶτε S Φ: ἢ D 93 ἔρπηι Hermann:
ἔρδοι

καρτερόν οἰνοφόροιο πονεύμενος ἔρκος ἀλωῆς, 100
 ἦτοι ὃ λίστρον ἔμελλεν ἐπὶ προύχοντος ἐρείσας
 ἀνδῆρου καταδύναι ἂ καὶ πάρος εἴματα ἔστο·
 ἕξαπίνης δ' ἀνέλαμψεν ὑπὲρ καπέτοιο βαθείης
 πῦρ ἄμογον, περὶ δ' αὐτὸν ἀθέσφατος εἰλείτο φλόξ.
 αὐτὰρ ὄγ' αἰὲν ὄπισθε θοοῖς ἀνεχάζετο ποσσίν, 105
 ἐκφυγείν μεμαῶς ὄλοον μένος Ἑφαιστοιο·
 αἰεὶ δὲ προπάροιθεν ἐοῦ χροὸς ἠύτε γέρρον
 νώμασκεν μακέλην· περὶ δ' ὄμμασιν ἔνθα καὶ ἔνθα
 πάπταιεν, μὴ δὴ μιν ἐπιφλέξῃ δῆμιον πῦρ.
 τῶι μὲν ἀοσσηῖσαι λεληγμένους, ὥς μοι ἔικτο, ✓ 110
 Ἴφικλέης μεγάθυμος ἐπ' οὔδεϊ κάππεσ' ὀλισθῶν
 πρὶν ἐλθεῖν, οὐδ' ὀρθὸς ἀναστῆναι δύνατ' αὐτίς,
 ἀλλ' ἀστεμφὲς ἔκειτο, γέρων ὡσεὶτ' ἀμενηνός,
 ὄντε καὶ οὐκ ἐθέλοντα βιήσατο γῆρας ἀτερπές
 καππεσέειν· κείμεν δ' ὄγ' ἐπὶ χθονὸς ἔμπεδον αὐτῶς, 115
 εἰσόκε τις χεῖρός μιν ἀνείρυσσῃ παριόντων
 αἰδεσθεῖς ὄπιδα προτέρην πολιοῖο γενείου.
 ὥς ἐν γῆι λελίσαστο σακεσπάλος Ἴφικλείης·
 αὐτὰρ ἐγὼ κλαίεσκον ἀμηχανέοντας ὀρώσα
 παῖδας ἐμούς, μέχρι δὴ μοι ἀπέσσυτο νήδυμος ὕπνος 120
 ὀφθαλμῶν, ἠὼς δὲ παραντίκα φαινόλις ἦλθε.
 τοῖα, φίλη, μοι ὄνειρα διὰ φρένας ἐπτοίησαν
 παννυχίηι· τὰ δὲ πάντα πρὸς Εὐρυσθήηα τρέποιτο
 οἴκου ἀφ' ἡμετέροιο, γένοιτο δὲ μάντις ἐκείνῳ
 θυμὸς ἐμός, μηδ' ἄλλο παρὲκ τελέσειέ τι δαίμων. 125

101 λίστρον ἐπὶ προύχοντος σπεῦδεν ἐρ. S 106 βέλος S
 112 αὐθις S D¹ 115 αὐτοῦ D 119 ἀμηχανώντας S 121 φαί-
 νετο δῖα S 122 ἐποίησαν D

IV. ΛΗΝΑΙ [ΒΑΚΧΑΙ]

(THEOCR. XXVI)

Ἴνῳ Κἄντονόα χά μαλοπάρανος Ἄγαυά
 τρεῖς θιάσως ἐς ὄρος τρεῖς ἄγαγον αὐταὶ ἐοῖσαι.
 χαῖ μὲν ἀμερξάμεναι λασίας ὀρνὸς ἄγρια φύλλα
 κισσὸν τε ζῶοντα καὶ ἀσφόδελον τὸν ὑπὲρ γᾶς
 ἐν καθαρῳι λειμῶνι κάμον δυοκαίδεκα βωμῶς, 5
 τὼς τρεῖς τᾷ Σεμέλαι, τὼς ἐννέα τῳ Διονύσωι.
 ἱερὰ δ' ἐκ κίστας πεποναμένα χερσὶν ἐλοῖσαι
 εὐφάμως κατέθεντο νεοδρέπτων ἐπὶ βωμῶν,
 ὡς ἐδίδασχ', ὡς αὐτὸς ἐθυμᾶρει Διόνυσος.
 Πενθεὺς δ' ἄλιβάτου πέτρας ἄπο πάντ' ἐθεώρει, 10
 σχῖνον ἐς ἀρχαίαν καταδύς, ἐπιχώριον ἔρνος.
 Αὐτονόα πράτα νῦν ἀνέκραγε δειῶν ἰδοῖσα,
 σὺν δ' ἐτάραξε ποσὶν μανιώδεος ὄργια Βάκχῳ,
 ἐξαπίνας ἐπιοῖσα· τὰ δ' οὐχ ὀρέοντι βέβηλοι.
 μαίνεται μὲν θ' αὐτα, μαίνοντο δ' ἄρ' εὐθὺ καὶ ἄλλαι. 15
 Πενθεὺς μὲν φεῦγεν πεφοβημένος, αἱ δ' ἐδίωκον,
 πέπλωσ ἐκ ζωστήηρος ἐς ἰγνύαν ἐρύσαισαι.
 Πενθεὺς μὲν τόδ' ἔειπε ' τίνος κέχρησθε γυναῖκες;'
 Αὐτονόα τόδ' ἔειπε ' τάχα γνώσῃ πρὶν ἀκοῦσαι.'
 μάτηρ μὲν κεφαλὰν μυκήσατο παιδὸς ἐλοῖσα, 20
 ὅσσον περ τοκάδος τελέθει μύκημα λεαίνας·
 Ἴνῳ δ' ἐξέρρηξε σὺν ὠμοπλάται μέγαν ὦμον
 λὰξ ἐπὶ γαστέρα βᾶσα, καὶ Αὐτονόας ῥυθμὸς ωὔτός·
 αἱ δ' ἄλλαι τὰ περισσὰ κρεανομέοντο γυναῖκες.
 ἐς Θήβας δ' ἀφίκοντο πεφυρμένοι αἵματι πᾶσαι, 25
 ἐξ ὄρεος πένθημα καὶ οὐ Πενθῆα φέροισαι.

Codices B C D. Titulum addito δωρίδι tenent D B (ἢ glossae prae-
 misit Call. λῆναι om. Iunt.) Θεοκρίτου add. Mus. 5 βωμούς
 13 βάκχῳ R: -χον 20 μὲν τὰν κεφ. C D 22 δ' ἔρρηξε B
 26 φέρουσαι

οὐκ ἀλέγω· μηδ' ἄλλος ἀπεχθομένω Διονύσωι
 φροντίζοι, μηδ' εἰ χαλεπώτερα τῶνδε μογήσαι,
 εἴη δ' ἐνναέτης ἢ καὶ δεκάτω ἐπιβαῖνοι·
 αὐτὸς δ' εὐαγέοιμι καὶ εὐαγέεσσιν ἄδοιμι. 30
 ἐκ Διὸς αἰγιόχῳ τιμὰν ἔχει αἰετὸς οὕτως.
 εὐσεβέων παιδεσσι τὰ λῶϊα, δυσσεβέων δ' οὔ.

χαῖροι μὲν Διόνυσος, ὃν ἐν Δρακάνωι νιφόεντι
 Ζεὺς ὕπατος μεγάλην ἐπιγουνίδα κάτθετο λύσας·

χαῖροι δ' εὐειδῆς Σεμέλα καὶ ἀδελφεαὶ αὐτᾶς 35

Καδμείαι πολλοῖς μεμελημένοι ἡρώϊναι,

αἱ τόδε ἔργον ἔρεξαν ὀρίναντος Διονύσω

οὐκ ἐπιμωματόν. μηδεὶς τὰ θεῶν ὀνόσαιτο.

V. ΟΑΡΙΣΤΥΣ

ΔΑΦΝΙΔΟΣ ΚΑΙ ΚΟΡΗΣ

(THEOCR. XXVII)

PVELLA

τὰν πινυτὰν Ἑλέναν Πάρις ἤρπασε βουκόλος ἄλλος·

ADVLESCENS

μᾶλλον ἐκοῖσ' Ἑλένα τὸν βουκόλον ἔστι φιλεῦσα.

— μὴ καυχῶ σατυρίζκε, κεινὸν τὸ φίλαμα λέγουσιν.

— ἔστι καὶ ἐν κενεοῖσι φιλάμασιν ἀδέα τέρψις.

— τὸ στόμα μιν πλύνω καὶ ἀποπτύω τὸ φίλαμα. 5

— πλύνεις χεῖλα σείο; δίδον πύλιν, ὄφρα φίλασω.

27 ἀπεχθομένω Bergk: ἀπεχθόμεναι 28 -δὲ μογήσαι Ahrens:
 -δ' ἐμόγησε 34 κάτθετο CD: θήκατο B 36 πολλοῖς . . . ἡρώϊναις:
 corr. Graefe 31 Διονύσ(σ)ου

Codices: B C D. omisi manifestas interpolationes Musuri et
 errores C. pravos ionismos toleravi. Titulum finxit Mus. (Κόρη;
 Call., Νηίδος ex Theocr. 8 Iunt.). mutilum carmen esse codd. signi-
 ficant. 2 ἐκοῖσ' Ahrens: ἐδοῖσ' 3 μὴ add. Mus. (B?)

- καλόν σοι δαμάλας φιλέει, οὐκ ἄζυγα κώραν.
 — μὴ καυχῶ· τάχα γάρ σε παρέρχεται ὡς ὄναρ ἤβη.
 — ἂ σταφυλὶς σταφίς ἐστί καὶ οὐ ῥόδον αὖον ὀλείται. 10
 — ἦδε τι γηράσκει; τόδε που μέλι καὶ γάλα πίνω. 9
 — μὴπιβάλῃς τὴν χεῖρα· καὶ εἰσέτι χεῖλος ἀμύξω. 19
 — δεῦρ' ὑπὸ τὰς κοτίνους, ἵνα σοὶ τινα μῦθον ἐνέψω. 11
 — οὐκ ἐθέλω· καὶ πρὶν με παρήπαφες ἀδέϊ μύθωι.
 — δεῦρ' ὑπὸ τὰς πελέας, ἵν' ἐμᾶς σύριγγος ἀκούσῃς.
 — τὴν σαυτοῦ φρένα τέρψον· οἰζῦον οὐδὲν ἀρέσκει.
 — φεῦ φεῦ τᾶς Παφίας χόλον ἄζωο καὶ σύγε κώρα. 15
 — χαιρέτω ἂ Παφία· μόνον ἴλαος Ἄρτεμις εἶη.
 — οὐ φεύγεις τὸν Ἔρωτα, τὸν οὐ φύγε παρθένος ἄλλη. 20
 — φεύγω ναὶ τὸν Πάνα· σὺ δὲ ζυγὸν αἰὲν ἀείραις. 21
 — μὴ λέγε, μὴ βάλλῃ σε καὶ ἐς λίνον ἄλλυτον εἴθῃς. 17
 — βαλλέτω ὡς ἐθέλει· πάλιν Ἄρτεμις ἄμμιν ἀρήγει. 18
 — δειμαίνω, μὴ δὴ σε κακωτέρωι ἀνέρι δώσει. 22
 — πολλοὶ μ' ἐμῶντο, νόον δ' ἐμὸν οὔτις λαίνει.
 — εἰς καὶ ἐγὼ πολλῶι μνηστῆρ τεὸς ἐνθάδ' ἰκάνω.
 — καὶ τί, φίλος, ῥέξαιμι; γάμοι πλήθουσιν ἀγίας. 25
 — οὐκ ὀδύνην, οὐκ ἄλγος ἔχει γάμος, ἀλλὰ χορείην.
 — ναὶ μάν φασι γυναῖκας ἐὸς τρομέειν παρακοίτας.
 — μᾶλλον αἰὲ κρατέουσι· τί καὶ τρομέουσι γυναῖκες;
 — ὠδίνειν τρομέω· χαλεπὸν βέλος Εἰληθυΐης.
 — ἀλλὰ τεῖν βασιλεία μογοστόκος Ἄρτεμις ἐστίν. 30
 — ἀλλὰ τεκεῖν τρομέω, μὴ καὶ χρῶα καλὸν ὀλέσσω.
 — ἦν δὲ τέκῃς φίλα τέκῃα, νέον φάος ὄψῃαι ἤβας.
 — καὶ τί μοι ἔδνον ἄγεις γάμου ἄξιον, ἦν ἐπινεύσω;
 — πᾶσαν τὰν ἀγέλαι, πάντ' ἄλσεα καὶ ἰομόν ἕξεις.

9 om. B : traieci γηράσκει scripsi : -σκω 19 huc revocavi ;
 post 18 est in B, ante 18 in CD 11 ἐνέψω B 14 οἰζυορεεν C ἀρέσκει
 17 ἄκλιτον : corr. Iunt. 20, 21 traieci. Haupt 21 ἀείραις Ahrens : ἀειρες
 18 ἐθέλει Valckenaer : ἐθέλης ἀρήγει Schaefer : ἀρήγη (-οι Mus.)
 22 δώσει Schaefer : δώσω (-ση Mus.) 23 μεῦ μν. C D² λαίνει scripsi
 (cf. Theocr. 7. 29) : ἀείδει (ἔαδε Mus.) 27 ἐὸς om. CD 28 τί καὶ
 scripsi : τίνα 32 ἤβας Ahrens : υἴας 33 ἄγῃς CD 34 ἕξες CD

- ὄμνε μὴ μετὰ λέκτρα λιπῶν ἀέκουσαν ἀπενθεῖν. 35
 — οὐ μ' αὐτὸν τὸν Πᾶνα, καὶ ἦν ἐθέλησι με διῶξαι.
 — τεύχεις μοι θαλάμους, τεύχεις καὶ δῶμα καὶ αὐλάς;
 — τεύχω σοι θαλάμους· τὰ δὲ πῶεα καλὰ νομεύω.
 — πατρὶ δὲ γηραλέωι τίνα μάν, τίνα μῦθον ἐνέψω;
 — αἰνήσει σέο λέκτρον, ἐπὴν ἐμὸν οὔνομ' ἀκούσῃ. 40
 — οὔνομα σὸν λέγε τῆνο· καὶ οὔνομα πολλάκι τέρπει.
 — Δάφνις ἐγώ, Λυκίδας δὲ πατήρ, μήτηρ δὲ Νομαίη.
 — ἐξ εὐηγενέων· ἄλλ' οὐ σέθεν εἰμὶ χερείων.
 — οἶδ', ἔ'Ακρατιμῆ† ἐσσί, πατήρ δέ τοί ἐστι Μενάλκας.
 — δεῖξον ἐμοὶ τεὸν ἄλσος, ὅπῃ σέθεν ἴσταται αὐλις; 45
 — δεῦρ' ἴδε, πῶς ἀνθεῦσιω ἐμαὶ ῥαδιναὶ κυπάρισσοι.
 — αἶγες ἐμαὶ βόσκεισθε, τὰ βουκόλω ἔργα νοήσω.
 — ταῦροι καλὰ νέμεσθ', ἵνα παρθένωι ἄλσεα δεῖξω.
 — τί ρέξεις σατυρίσκε; τί δ' ἐνδοθεν ἄψασ μαζῶν;
 — μᾶλα τεὰ πρᾶτιστα τάδε χροάοντα διδάξω. 50
 — ναρκῶ ναὶ τὸν Πᾶνα. τεῖν πάλιν ἔξελε χεῖρα.
 — θάρσει κῶρα φίλα. τί μοι ἔτρεμες; ὡς μάλα δειλά.
 — βάλλεις εἰς ἀμάραν με καὶ εἵματα καλὰ μαιίνεις.
 — ἄλλ' ὑπὸ σοὺς πέπλους ἀπαλὸν νάκος ἠνίδε βάλλω.
 — φεῦ φεῦ καὶ τὰν μίτραν ἀπέσχισας. ἐς τί δ' ἔλυσας; 55
 — τᾷ Παφίαι πρᾶτιστον ἐγὼ τόδε δῶρον ὀπάξω.
 — μίμνε τάλαν· τάχα τίς τοι ἐπέρχεται· ἦχον ἀκούω.
 — ἀλλήλαις λαλέουσι τεὸν γάμον αἱ κυπάρισσοι.
 — τὰμπέχονον ποίησας ἐμὸν ράκος· εἰμὶ δὲ γυμνά.
 — ἄλλην ἀμπεχόνην τῆς σῆς τοι μείζονα δώσω. 60
 — φῆις μοι πάντα δόμεν· τάχα δ' ὕστερον οὐδ' ἄλα δοίης.

35 ἀπελθεῖν Reiske : ἀπένθησ (-ελθ- Mus.) 38 σου C D 39 μάν
 Ahrens : κεν (μέν Call.) ἐνίψω B 41 πολλά κε C D 42 λυ-
 κάδας τέκε π. C D 43 ἔθεν C D 44 οἶδ' Jacobs : οὐδ' ; latet
 nomen, ex. gr. οἶδα Κριτίπιον, οἶδ' Ἀρετημιάς 45 τεδν scripsi :
 ἔθον C D : ἔθεν B αὐλις Mus. (B?) : αια D : α C 47 βωκόλω
 Iunt. : βωκόλοι C : βωκόλα D Call. (B) 48 ἴν' ἄλσεα παρθένω : corr.
 Stephanus 52 μάλα δία C D 55 μίτραν Winsem : μικρὰν
 ἀπέσχισας Scaliger : ἀπέστιχες 59 ράκος Iunt. : ράγος

- αἶθ' αὐτὰν δυνάμαν καὶ τὰν ψυχὰν ἐπιβάλλειν.
 — Ἄρτεμι, μὴ νεμέσα σέο ῥήμασιν οὐκέτι πιστῆι.
 — ῥέξω πόρτιν Ἐρωτι καὶ αὐταὶ βῶν Ἄφροδίται.
 — παρθένος ἔνθα βέβηκα, γυνὴ δ' εἰς οἶκον ἀφέρπω. 65
 — ἀλλὰ γυνὴ μήτηρ τεκέων τροφός, οὐκέτι κῶρα.

Ὡς οἱ μὲν χλοεροῖσιν λαινόμενοι μελέεσσιν
 ἀλλήλοισι ψιθύριζον. ἀνίστατο φώριος εὐνή.
 χῆ μὲν ἀνεγρομένη πάλιν ἔστιχε μᾶλα νομεύειν
 ὄμμασιν αἰδομένοις, κραδίη δέ οἱ ἔνδον ἰάνθη, 70
 ὅς δ' ἐπὶ ταυρείας ἀγέλας κεχαρημένος εὐνᾶς.

Δέχινσο τὰν σύριγγα τεὰν πάλω, ὄλβιε ποιμάν'
 τᾶι καὶ ποιμενίων ἐτέρων σκεψώμεθα μολπᾶν.

VI. [ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ] ΒΟΥΚΟΛΙΣΚΟΣ

(THEOCR. XX)

Εὐνίκα μ' ἐγέλαξε θέλοντά μιν ἰδὺ φιλάσαι
 καί μ' ἐπικερτομέουσα τὰδ' ἔννεπεν 'ἔρρ' ἀπ' ἐμεῖο.
 βουκόλος ὦν ἐθέλεις με κύσαι τάλαν; οὐ μεμάθηκα
 ἀγροίκως φιλέειν, ἀλλ' ἀστικὰ χεῖλεα θλίβειν.
 μὴ τύγε μεν κύσσης τὸ καλὸν στόμα μηδ' ἐν ὀνείροις, 5
 οἶα βλέπεις, ὀπποῖα λαλεῖς, ὡς ἄγρια παῖσδεῖς,
 [ὡς τρυφερὸν καλέεις, ὡς κωτίλα ῥήματα φράσδεῖς·

62 ἐπιβάλλω CD 63 σέο Hermann : ῥήμασιν οὐκ Ahrens : σοι
 (σν D¹) ἔρημασ . . οὐκ CD : interpolant Iunt. Call. 64 ῥέξω
 CD 65 βέβηκας D¹ C² ἀφέρπη CD : ἀφερψῶ Mus. : corr. Ahrens
 68 ἀνίστα CD 69 πάλιν ἔ. scripsi : γε διέ. 70 αἰδομένοις
 Hermann : -μένοι C : -μένη BD post 71 quasi caput novi versus
 ἤιε(ν) BD : κίεν C 72, 73 om. B 72 τεὰν Ahrens : τεῶν
 73 τᾶι scripsi : τῶν ποιμενίων Ahrens : ποιμαιγίνων ἐτέρων
 scripsi : ἐτέρην

Cod. Φ (X, Tr.), accedit in v. 1-4 Anth. Pal. ix. 136 sine nomine
 auctoris 1 ἐγέλαξε AP 2 ἐπικερτομέουσα τὰδ' AP 3 βουκόλος
 Φ 4 ἀγροίκους AP 6 ὀπποῖα λαλεῖς 7, 8 seclusi (7 in
 apogr. C casu deest ; hunc aut 7-9 alii deleverant)

ὡς μαλακὸν τὸ γένειον ἔχεις, ὡς ἀδέα χαίταν.]
 χείλέα τοι νοτέοντι, χέρες δέ τοί εἰσι μέλαιναι,
 καὶ κακὸν ἐξόσδεις. ἀπ' ἐμεῦ φύγε, μή με μολύνῃς. 10
 τοιάδε μυθίζουσα τρὶς εἰς ἔδον ἔπτυσσε κόλπον
 καὶ μ' ἀπὸ τὰς κεφαλᾶς ποτὶ τὸ πόδε συνεχῆς εἶδεν
 χείλεσι μυχθίζουσα καὶ ὄμμασι λοξὰ βλέπουσα
 καὶ πολὺ τᾷ μορφᾷ θηλύνετο καὶ τι σεσαρός
 καὶ σοβαρόν μ' ἐγέλαξεν. ἐμοὶ δ' ἄφαρ ἔξσεσεν αἶμα, 15
 καὶ χροὰ φοινίχθην ὑπὸ τῶλγεος ὡς ῥόδου ἔρσαι.
 χὰ μὲν ἔβα με λιποῖσα· φέρω δ' ὑποκάρδιον ὄργαν,
 ὅττι με τὸν χαρίεντα κακὰ μωμήσαθ' ἑταίρα.
 ποιμένες, εἴπατέ μοι τὸ κρήγυον· οὐ καλὸς ἐμμί;
 ἄρά τις ἐξαπίνας με θεὸς βροτὸν ἄλλον ἔτευξε; 20
 καὶ γὰρ ἐμοὶ τὸ πάροιθεν ἐπάνθεεν ἀδύ τι κάλλος
 ὡς κισσὸς ποτὶ πρέμνον ἐμᾶν δ' ἐπύκαζεν ὑπήναι,
 χαῖται δ' οἷα σέλινα περὶ κροτάφοισι κέχυντο,
 καὶ λευκὸν τὸ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι λάμπε μελαίνας·
 ὄμματά μοι γλαυκᾶς χαροπώτερα πολλὸν Ἀθάνας, 25
 καὶ στόμα μοι πακτᾶς γλαφυρώτερον, ἐκ στομάτων δέ
 ἔρρει μοι φωνὰ γλυκερωτέρα ἢ μέλι κηρῶ.
 ἀδὸν δέ μοι τὸ μέλισμα, καὶ ἦν σύριγγι μελίσδω,
 κῆν αὐλῶι λαλέω, κῆν δῶνακι, κῆν πλαγιαύλωι.
 καὶ πᾶσαι καλὸν με κατ' ὄρεα φαντὶ γυναικες, 30
 καὶ πᾶσαί με φιλεῦντι· τὰ δ' ἀστικά μ' οὐκ ἐφίλασει,
 ἀλλ' ὅτι βουκόλος ἐμμί, παρέδραμε κοῦ ποτακούει·
 χῶ καλὸς Διόνυσος ἐν ἄγκεσι πόρτιν ἐλαύνει;
 οὐκ ἔγνω δ', ὅτι Κύπρις ἐπ' ἀνέρι μήνατο βούται
 καὶ Φρυγίοις ἐνόμεισεν ἐν ὄρεσιν; οὐ τὸν Ἄδωριν 35

9 νοτέοντι Sauppe: νοσέοντι 11 ἔδον Iunt.: τεδν 13 μυχθίζουσα
 Vat. 1379, descriptus = Tr.: μυθίζουσα 15 μ' ἐγέλαξεν Mus.:
 μέγ' ἔλεξεν 16 τῶλγεος Iunt.: τῶλγεος 26 δ' αὐ πακτᾶς Tr.: ἡ
 καὶ ὑπ' ἀκτᾶς X: correxi γλαφυρώτερον scripsi: γλυκερωτέρον
 27 ἔρρει X: ἔρρει Tr. 28 μέλισμα Vat. 1379 et C: μέλιδμα
 29 δονέω coni. Tr. κῆν π. Ald.: ἦν π. παγιαύλω Tr.: πλασιαύλω X
 33 χῶ X: ὁ Tr. 35 οὐ τὸν Is. Vossius: αὐτὸν

ἐν δρυμοῖσι φίλασε καὶ ἐν δρυμοῖσιν ἔκλαυσεν;
 Ἐνδυμίων δὲ τίς ἦν; οὐ βουκόλος; ὅν γε Σελάνα
 βουκολέοντα φίλασεν, ἀπ' Οὐλύμπω δὲ μολοῖσα
 Λάτμιον ἀν νάπος ἦλθε καὶ εἰς ἐὰ παιδικὰ νεύσει;
 καὶ τὸν Ῥέα κλαίεις τὸν βουκόλον. οὐχὶ δὲ καὶ τὴν 40
 ὦ Κρονίδα διὰ παῖδα βοηνόμον ὄρνις ἐπλάγχθης;
 Εὐνίκα δὲ μόνον τὸν βουκόλον οὐκ ἐφίλασεν,
 ἅ Κυβέλας κρέστων καὶ Κύπριδος ἠδὲ Σελάνας.
 μηκέτι μηδ' ἄ, Κύπρι, τὸν ἀδέα μήτε κατ' ἄστν
 μήτ' ἐν ὄρει φιλέοι, μῶνα δ' ἀνὰ νύκτα καθεύδοι. 45

VII. [ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ] ΑΛΙΕΙΣ

(THEOCR. XXI)

Ἄ πενία, Διόφαντε, μόνα τὰς τέχνας ἐγείρει
 αὐτὰ τῷ μόχθοιο διδάσκαλος, οὐδὲ γὰρ εὔδειν
 ἀνδράσιν ἐργατίνοισι κακαὶ παρέχοντι μέριμναι.
 κὰν ὀλίγον νυκτός τις ἐπιβρίσησι, τὸν ὕπνον
 αἰφνίδιον θορυβεῦσιν ἐφιστάμεναι μελεδῶναι. 5
 ἰχθύος ἀγρευτῆρες ὁμῶς δύο κείντο γέροντες
 στρωσάμενοι βρῦνον αἶνον ὑπὸ πλεκταῖς καλύβασιν,
 κεκλιμένοι τοίχῳ ποτὶ φυλλίνῳ. ἐγγύθι δ' αὐτοῖν
 κείτο τὰ τῆς θήρας ἀθλήματα, τοὶ καλαθίσκοι,
 τοὶ κάλαμοι, τᾶγκιστρα, τὰ φυκιοέντά ττε λῆγα, † 10
 ὄρμαια κύρτοι τε καὶ ἐκ σχοίνων λαβύρωθοι,

37 γε Tr. : τε X 38 ὀλύμπω (-που Tr.) 38, 40, 42 βουκολ.
 39 λάτμιον Mus. : λάθριον καὶ εἰς ἐὰ Tr. : κείς ἐμὰ X παιδὶ
 κάθευδε : correxi 43 ἠδὲ coni. Tr. : ἀδὲ X Tr. 44 μηδ' ἄ Tr. :
 μηδὲ X 44, 45 μήτε Mus. : μηδὲ 45 φιλέοι . . . καθεύδοι Ahrens :
 -λέοις . . . -δοῖς μῶνη
 Codices X Tr. personarum notae nullae 4 ἐπιβρίσησι Reiske :
 ἐπιβησέεισι (-έησι Tr.) 5 ἐπιστ. X 8 ποτὶ Kaibel : τῷ
 10 vereor ne lina prava productione scripserit 11 ὄρμαια Mus. :
 οἰμιαὶ τε add. Iunt.

μήριωθοι κῶπαι τε γέρων τ' ἐπ' ἐρείσμασι λέμβος·
 νέρθεν τᾶς κεφαλᾶς φορμὸς βραχύς, εἴματα, πῖλοι.
 οὔτος τοῖς ἀλιεῦσι ὁ πᾶς πόνος, οὔτος ὁ πλοῦτος.
 οὐ κλειῖδ', οὐχὶ θύραν ἔχον, οὐ κύνα· πάντα περισσά 15
 ταῦτ' ἔδοκει τήνοισ'· ἅ γὰρ πενία σφας ἐτήρει.
 οὐδείς δ' ἐν μέσσωι γείτων πέλεν· ἅ δὲ παρ' αὐτάν
 θλιβομένα καλύβαν τρυφερὸν προσέναχε θάλασσα.
 κοῦπω τὸν μέσατον δρόμον ἄννευ ἄρμα Σελάνας,
 τοὺς δ' ἄλιεῖς ἤγειρε φίλος πόνος, ἐκ βλεφάρων δέ 20
 ὕπνον ἀπωσάμενοι σφετέραις φρεσὶν ἤρεθον αὐδάν.
 — ψεύδοντ', ᾧ φίλε, πάντες, ὅσοι τὰς νύκτας ἔφασκον
 τῷ θέρεος μινύθειν, ὅτε τᾶματα μακρὰ φέρουσιν.
 ἤδη μυρὶ' ἐσειῖδον ὀνειράτα, κούδέπω ἄως.
 μὴ λαθόμεν, τί τὸ χρῆμα χρόνου ταὶ νύκτες ἔχοντι; 25
 — Ἀσφαλίων μέμφη τὸ καλὸν θέρος· οὐ γὰρ ὁ καιρὸς
 αὐτομάτως παρέβα τὸν ἐὸν δρόμον, ἀλλὰ τὸν ὕπνον
 ἅ φροντὶς κόπτοισα μακρὰν τὰν νύκτα ποιεῖ τοι.
 — ἄρ' ἔμαθες κρίνειν ποκ' ἐνύπνια; χρηστὰ γὰρ εἶδον.
 οὐ σε θέλω τῶμῳ φαντάσματος ἤμεν ἄμοιρον. 30
 — ὡς καὶ τὰν ἄγραν, τῶνείρατα πάντα μερίζεω.
 εἰ γὰρ κεικάξω κατὰ τὸν νόον, οὔτος ἄριστος
 ἐστὶν ὀνειροκρίτας, ὁ διδάσκαλός ἐστι παρ' ᾧ νοῦς.
 ἄλλως καὶ σχολὰ ἐντι· τί γὰρ ποιεῖν ἂν ἔχοι τις
 κείμενος ἐν φύλλοις ποτὶ κύματι μηδὲ καθεύδων· 35
 ἀλλ' ὄνος ἐν ῥάμνῳ τό τε λύχνιον ἐν πρυτανείῳ·

12 κῶπαι Stroth: κῶα 13 πῖλοι Mus. (cf. Anth. P. vi. 90):
 πύσοι 15 οὐ κλειῖδ' Buecheler: οὐδείς δ' οὐχὶ θύραν Briggs:
 οὐ χύθραν ἔχον Kaibel: εἶχ' κύνα Iunt.: κίνα 16 ταῦτ'
 scripsi: πάντ' ἅ γὰρ Reiske: ἄγρα πένια ἢ ἐτήρει Ahrens:
 ἐτέρη 17 πέλεν ἅ Reiske: πενία αὐτήν 18 θλιβομένα
 Reiske: -μέναν 19 οὔπω τὰ μέσα τᾶν δρόμων (τὸν δρόμον X²) ἅ.
 ἅ. σελάνα X 21 αὐδάν I. H. Voss: φῶδάν 22 ψεύδοντ' ᾧ Briggs:
 ψεύδοντο X: -ται Tr. 23 φέρουσιν Tr.: φέρει X 25 χρόνου ταὶ
 Ahrens: χρόνον δ' αἰ 27 παρέβαν X ἐὸν Iunt.: νέον 28 ποιεῖ
 τοι Hermann: ποιεῦντι 31 μερίζον X 32 εἰ γὰρ κεικάξω scripsi:
 οὐ γὰρ νικάξη 34 ἄλλως Mus.: ἄλλος σχολὰ ἐντι Reiske:
 σχολοντι 36 ῥάμνῳ Call.: ῥάμω τε Haupt: δέ

φαντὶ γὰρ ἀγρυπνίαν τάδ' ἔχειν. †λέγω ποτε νυκτός†
†ὄψιν τά τις ἔσσεο δὲ λέγει μανύειν ἑταίρωι.†

— δειλινὸν ὡς κατέδαρθον ἐπ' εἰναλίοισι πόνοισιν
(οὐκ ἦν μὰν πολύσιτος, ἐπεὶ δειπνεῦντες ἐν ὥραι, 40
εἰ μέμνη, τὰς γαστρὸς ἐφειδόμεθ') εἶδον ἑμαυτὸν
ἐν πέτραι μεμαῶτα, καθεζόμενος δ' ἐδόκεον
ἰχθύας, ἐκ καλάμω δὲ πλάνον κατέσειον ἐδωδάν.
καὶ τις τῶν τραφερῶν ὠρέξατο· καὶ γὰρ ἐν ὕπνοις
πᾶσα κύων ἄρτον μαντεύεται, ἰχθῦα κηγῶν. 45
χῶ μὲν τῶγκίστρῳ ποτεφύετο, καὶ ῥέειν αἷμα,
τὸν κάλαμον δ' ὑπὸ τῷ κινήματος ἀγκύλον εἶχον·
τὸ χέρε τεινόμενος, περικλόμενος εὖρον ἀγῶνα,
πῶς ἀνελῶ μέγαν ἰχθύν ἀφαιροτέροισι σιδάροις·
εἶθ' ὑπομιμνάσκων τῷ τρώματος ἡρέμα νύξαι 50
καὶ νύξαις ἐχάλαξα καὶ οὐ φεύγοντος ἔτεια.
ἦνυσα δ' ὦν τὸν ἄεθλον, ἀνείλκυσα χρύσειον ἰχθύν,
πάνται τῷι χρυσῷ πεπυκασμένον· εἶχε δὲ σᾶμα.
μήτι Ποσειδάωνι πέλει πεφιλαμένος ἰχθύς,
ἢ τάχα τὰς γλαυκᾶς κειμήλιον Ἀμφιτρίτης; 55
ἡρέμα δ' αὐτὸν ἐγὼν ἐκ τῶγκίστρῳ ἀπέλυσα,
†μή ποτε τοῦ στόματος τῶγκίστρια χρυσὸν ἔχοντι.†
†καὶ τὸν μὲν πιστεύσασα καλά γε τὸν ἠπήρατον,†
ὄμοσα δ' οὐκέτι λοιπὸν ὑπὲρ πελάγους πόδα θεῖναι,
ἀλλὰ μενεῖν ἐπὶ γᾶς καὶ τῷι χρυσῷ βασιλεύσειν. 60
ταυτά με καξήγειρε, τὸ δ' ὦ ξέειν λοιπὸν ἔρειδε

37 ἀγρυπνίαν Reiske : ἄγραν τάδ' Ahrens : τόδ' λέγω Tr. :
λέγω X : λέγε μοι Mus. 38 ὄψιν τὰν ἴδες Haupt ; ἐσθλὰ δ' ἐγὼ
μανύσομ' Kaibel 39 ἐπ' Wakefield : ἐν 43 καλάμω Valckenaer :
-μων 47 τοῦ 48 τεινόμενος Call. : -μενον -κλόμενος Her-
mann : -μενον εὖρον Mus. : εὐρὸν 49 ἀνελῶ scripsi : μὲν ἔλω
50 -μνάσκων X : -σκω Tr. ἡρέμα Eldik : ἄρ' ἐμέ νύξαι Hermann :
νύξαι 51 νύξαις ἐχάλαξα Briggs : νύξαι χαλέξαι φεύγοντος
Mus. : -τες 52 ἦνυσα δ' ὦν Scaliger : ἦνυσιδῶν 53 π. τοι X :
π. τε τῷ Tr. σῆμα Tr. : σε σῆμα X 54 πέλει Vat. 1379 : πέλοι
56 ἐγὼν Iunt. : ἐγὼ 57 ποτὶ et τῶγκίτια Ahrens ἔχοντι Tr. :
ἔχοισα X 58 ἀπειρώταν Hermann 60 τῷι Call. : τοι

τὰν γνώμαν· ὄρκον γὰρ ἐγὼ τὸν ἐπώμοσα ταρβῶ.
 — μὴ σύγε τὸν τρέσσης· οὐκ ὤμοσας· οὐδὲ γὰρ ἰχθύν
 χρύσειον ὡς ἴδες εὔρες, ἴσα δ' ἐν ψεύδεσιν ὄψις.
 εἰ δ' ἄρα μὴ κνώσσων τὺ τὰ χωρία ταῦτα ματεύεις, 65
 ἐλπίς τῶν ὕπνων· ζῆται τὸν σάρκιον ἰχθύν,
 μὴ σὺ θάνησι λιμῶι καίτοι χρυσοῖσιν ὀνείροις.

VIII. ΜΟΣΧΟΥ ΣΙΚΕΛΙΩΤΟΥ ΕΡΩΣ ΔΡΑΠΕΤΗΣ

Ἄ Κύπρις τὸν Ἔρωτα τὸν νιέα μακρὸν ἐβώστρει·
 ὅστις ἐνὶ τριόδοισι πλανώμενον εἶδεν Ἔρωτα,
 δραπετίδας ἐμός ἐστιν, ὁ μανύσας γέρας ἕξει·
 μισθόν τοι τὸ φίλαμα τὸ Κύπριδος, ἦν δ' ἀγάγηι νιν,
 οὐ γυμνὸν τὸ φίλαμα, τὺ δ' ὦ ξένε καὶ πλέον ἕξεις. 5
 ἔστι δ' ὁ παῖς περίσαμος· ἐν εἴκοσι πᾶσι μάθοις νιν.
 χρῶτα μὲν οὐ λευκός, πυρὶ δ' εἵκελος· ὄμματα δ' αὐτῶι
 δριμύλα καὶ φλογόεντα· κακαὶ φρένες, ἀδὺ λάλημα·
 οὐ γὰρ ἴσον νοεῖ καὶ φθέγγεται· ὡς μέλι φωνά,
 ὡς δὲ χολὰ νόος ἐστίν, ἀνάμερος, ἠπεροπευτάς, 10
 οὐδὲν ἀλαθεύων, δόλιον βρέφος, ἄγρια παῖσδων.
 εὐπλόκαμον τὸ κάρανον, ἔχει δ' ἰταμὸν τὸ μέτωπον.
 μικύλα μὲν τήνῳι τὰ χερύδρια, μακρὰ δὲ βάλλει,
 βάλλει κείς Ἀχέροντα καὶ εἰς Ἀἶδα βασιλεια.

62 ταρβῶ Mus. : θαρρῶ
 καὶ σύγε 64 εἶδες ὄψις 63 μὴ σύγε τὸν scripsi (μὴ Haupt) :
 (μὴ multi) τὺ τὰ Mus. : ταῦτα 65 εἰ δ' ἄρα μὴ scripsi : εἴ με γὰρ

Codices : V (1-17 X). Anthol. Pal. ix. 440 et ex eadem stirpe
 S. Stob. Flor. 64. 20, v. 7-10, 16, 17. Titulus : Μ. Σ. ἔρως δραπέτης A
 S : Μόσχου St. : ἔρ. δρ. X : Μόσχου add. X² 2 εἴ τις A S X²
 3 μανυτὰς A S X² 4 ἀγάγης A S 5 τυ X¹ : τι S : τοι A X²
 6 ἔστι δὲ καὶ π. X¹ 10 ὡς X : ἦν A S St^b : ἐν St^a. 7 χρώμα X¹
 ἐντὶ X 11 παῖσδει A S X² 12 κάρηνον X¹ 8 χολαῖ A S St.
 X² 13 κείνω A (non Plan.) S 9 βελί(ν X²)δρια X 14 δ'
 εἰς A S εἰς om. A S αἶδα A¹ : αἶδεω A² S : αἶδην X βασιλῆα
 Ahrens : βασιλῆα

γυμνὸς ὄλος τό γε σῶμα, νόος δέ οἱ εὖ πεπύκασται. 15
 καὶ πτερόεις ὡς ὄρνις ἐφίπταται ἄλλον ἐπ' ἄλλωι,
 ἀνέρας ἠδὲ γυναῖκας, ἐπὶ σπλάγχχοις δὲ κάθηται.
 τόξον ἔχει μάλα βαιόν, ὑπὲρ τόξω δὲ βέλεμνον,
 τυτθὸν μὲν τὸ βέλεμνον, ἐς αἰθέρα δ' ἄχρι φορεῖται.
 καὶ χρύσεον περι νῶτα φαρέτριον, ἔνδοθι δ' ἐντί 20
 τοῖ πικροὶ κάλαμοι, τοῖς πολλάκι καμὲ τιτρώσκει.
 πάντα μὲν ἄγρια ταῦτα, πολὺ πλέον ἅ δαῖς αὐτῶι
 βαιὰ λαμπὰς ἐοῖσα τὸν Ἄλιον αὐτὸν ἀναίθει.
 ἦν τύ γ' ἔληις τήνον, δήσας ἄγε μηδ' ἐλείψης.
 κῆν ποτίδης κλαίοντα, φυλάσσειο μή σε πλανάσῃ. 25
 κῆν γελάηι, τύ νιν ἔλκε, καὶ ἦν ἐθέληι σε φιλάσαι,
 φεῦγε· κακὸν τὸ φίλαμα, τὰ χεῖλεα φάρμακον ἐντί.
 ἦν δὲ λέγηι “ λάβε ταῦτα, χαρίζομαι ὅσσα μοι ὄπλα,”
 μὴ τὸ θίγηις πλάνα δῶρα· τὰ γὰρ πυρὶ πάντα βέβαπται.
 [αἰαῖ καὶ τὸ σίδαρον, ὃ τὸν πυρόεντα καθέξει.]

IX. ΚΗΡΙΟΚΛΕΠΤΗΣ

(THEOCR. XIX)

Τὸν κλέπτων ποτ' Ἐρωτα κακὰ κέντασε μέλισσα
 κηρίον ἐκ σίμβλων συλεύμενον, ἄκρα δὲ χειρῶν
 δάκτυλα πάνθ' ὑπένυξεν. ὃ δ' ἄλγее καὶ χέρ' ἐφύση
 καὶ τὰν γὰν ἐπάταξε καὶ ἄλατο, τῶι δ' Ἀφροδίται

15 ὄλος X¹: μὲν A S X² εὖ π. X²: ἐμπ. A S X¹ 16 ὡς et
 ὄσον A S X St., ὡς St. ἄλλον St.: ἄλλοτ' A S X ἄλλον X² 17 σπλάγ-
 χχοισι A S 19 μὲν V: εἰ A: αἰ S 22 μὲν V A: δέ γ' S
 γρ. ταῦτα V: πάντα A S V πλέον ἅ δαῖς scripsi: πλέον δ' αἰ, γρ.
 πλέον δέει V: πλείον (πλείων S) δέ οἱ A S 23 ἐνοῖσα A S ἐναίθει
 A S 24 ψέν τις ἔλη V¹ δάσας ἐλεάσης V 26 γελάα A S
 μιν V κῆν V 28 ψέν δὲ V¹ 29 μή τι S 30 versum
 Byzantinum om. A S
 Cod. V 3 πάντ' χεῖρ' ἐφύσει

δείξεν ἔαν ὀδύναν καὶ ἐμέμφετο, ὅτι γε τυτθόν 5
 θηρίον ἐντὶ μέλισσα καὶ ἀλικά τραύματα ποιεῖ.
 χά μάρηρ γελάσασα 'τί δ'; οὐκ ἴσος ἐσσι μέλισσαις;
 ὅς τυτθὸς μὲν ἔης, τὰ δὲ τραύματα ἀλικά ποιεῖς.

X. <ΒΙΩΝΟΣ>

ΑΔΩΝΙΔΟΣ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ

Αἰάζω τὸν Ἄδωνιν 'ἀπώλετο καλὸς Ἄδωνις.'
 'ὠλετο καλὸς Ἄδωνις' ἐπαιάζουσιν Ἐρωτες.
 μηκέτι πορφυρέοις ἐνὶ φάρεσι Κύπρι κάθενδε·
 ἔγρεο δειλαία, κυανόστολα καὶ πλατάγησον
 στήθεα καὶ λέγε πᾶσιν 'ἀπώλετο καλὸς Ἄδωνις.' 5
 αἰάζω τὸν Ἄδωνιν· ἐπαιάζουσιν Ἐρωτες.

κεῖται καλὸς Ἄδωνις ἐν ὄρεσι μηρὸν ὀδόντι,
 λευκῶι λευκὸν ὀδόντι τυπεῖς, καὶ Κύπριν ἀνιήι
 λεπτὸν ἀποψύχων, τὸ δὲ οἱ μέλαν εἴβεται αἷμα
 χιονέας κατὰ σαρκός, ὑπ' ὀφρύσι δ' ὄμματα ναρκῆι, 10
 καὶ τὸ ρόδον φεύγει τῷ χεῖλεος, ἀμφὶ δὲ τήνωι
 θνάσκει καὶ τὸ φίλημα, τὸ μήποτε Κύπρις ἀποίσει.
 Κύπριδι μὲν τὸ φίλημα καὶ οὐ ζώντος ἀρέσκει,
 ἀλλ' οὐκ οἶδεν Ἄδωνις ὃ νῦν θνάσκοντα φίλησεν.
 αἰάζω τὸν Ἄδωνιν· ἐπαιάζουσιν Ἐρωτες. 15

ἄγριον ἄγριον ἔλκος ἔχει κατὰ μηρὸν Ἄδωνις,
 μείζον δ' ἂ Κυθήρεια φέρει ποτικάρδιον ἔλκος.
 τήνον μὲν περὶ παῖδα φίλοι κύνες ὠδύραντο,
 καὶ Νύμφαι κλαίουσιν ὀρειάδες, ἃ δ' Ἄφροδίτα
 λυσαμένα πλοκαμίδας ἀνὰ δρυμῶς ἀλάληται 20

5 ἔαν scripsi: τὰν μέμφετο: correxi 7 γελάσασα 8 ὅς
 Valckenaer: χά vereor ne ξεις = εἰ sibi indulserit scriptor
 Codices V Tr. Bionis nomen additum ex Epitaph. Bion. 70
 4 κυανόστολα scripsi: -στόλε 7 ἐν Ameis: ἐπ' 11 χεῖλεος
 12, 13 φίλαμα 13 ζώντες ἀρέσκειν V 14 μιν θνάσκοντα φίλησεν
 Epitaph. Bion. 68: θνάσκοντ' ἐφίλασεν 18 κεῖνον 20 ἀλαλεῖται

πενθαλέα νήπλεκτος ασάνδαλος, αἰ δὲ βάτοι νιν
 ἔρχομέναν κείροντι καὶ ἱερὸν αἶμα δρέπονται,
 ὄξυν δὲ κωκύουσα δι' ἄγγεα μακρὰ φορεῖται

Ἄσσύριον βοόωσα πόσιν καὶ παῖδα καλεῦσα.

ἀμφὶ δέ νιν μέλαν αἶμα παρ' ὀμφαλὸν αἰωρεῖτο, 25

στήθεα δ' ἐκ μηρῶν φοινίσσεται, τοὶ δ' ὑπὸ μαζοῖ

χιόνεοι τὸ πάροιθεν, Ἄδώνιδι πορφύροντο.

ἄιαϊ τὰν Κυθέρειαν ἑπαιάζουσιν Ἐρωτες.

ᾤλεσε τὸν καλὸν ἄνδρα, σὺν ᾤλεσεν ἱερὸν εἶδος.

Κύπριδι μὲν καλὸν εἶδος, ὅτε ζώεσκεν Ἄδωνις, 30

κάτθανε δ' ἅ μορφὰ σὺν Ἄδώνιδι, τὰν Κύπριν αἰαῖ

ᾠρεα πάντα λέγοντι καὶ αἰ δρύες ἄ τὸν Ἄδωνιν,

καὶ ποταμοὶ κλαίοντι τὰ πένθεα τᾶς Ἀφροδίτας,

καὶ παγαὶ τὸν Ἄδωνιν ἐν ᾠρεσι δακρύνοντι,

ἄνθεα δ' ἐξ ὀδύνας ἐρυθθαίνεται, ἅ δὲ Κυθήρα 35

πάντας ἀνὰ κναμῶς, ἀνὰ πᾶν νάπος οἰκτρὸν αἰεῖδει

ἄιαϊ τὰν Κυθέρειαν, ἀπώλετο καλὸς Ἄδωνις.

ἀχῶ δ' ἀντεβόασεν ἄπώλετο καλὸς Ἄδωνις.

Κύπριδος αἰνὸν ἔρωτα τίς οὐκ ἔκλαυσεν ἂν αἰαῖ;

ὡς ἴδεν, ὡς ἐνόησεν Ἄδώνιδος ἄσχετον ἔλκος, 40

ὡς ἴδε φοίνιον αἶμα μαραιομένωι περὶ μηρῶι,

πάχεας ἀμπετάσασα κινύρετο ἄ μείνον Ἄδωνι,

δύσποτμε μείνον Ἄδωνι, πανύστατον ὡς σε κιχείω,

ὡς σε περιπτύξω καὶ χεῖλεα χεῖλεσι μείξω.

ἔγρεο τυτθὸν Ἄδωνι, τὸ δ' αὖ πύματόν με φίλησον, 45

τοσσοῦτόν με φίλησον, ὅσον ζῶει τὸ φίλημα,

ἄχρις ἀπὸ ψυχᾶς ἐς ἐμὸν στόμα κεῖς ἐμὸν ἦπαρ

πνεῦμα τεδὸν ρεύσῃ, τὸ δέ σε γλυκὺ φίλτρον ἀμέλξω,

ἐκ δὲ πῖω τὸν ἔρωτα, φίλημα δὲ τοῦτο φυλάξω

22 κείρουσι 23 ἄγγεα φέρεται V 24 παῖδα Tr. : πόδα V
 25 μιν ἠωρεῖτο 26 οἱ δ' 31 Κύπριδος αἰ αἰ Tr. 32 ᾠρια
 33 κλαίουσι 34 ᾠρεσι V : οἴρεσι Tr. 35 ἐρυθθαίνεται κυθήρη
 36 ἀνάπαλιν ἀποσοικτρὰν αἰεῖδη: corr. Wakefield (οἰκτρὸν Tr.) 37 αἰ
 αἰ τὰν νότον V : αἰ τὰν Κυθέρειαν Tr. 39 ἂν om. V 44 μίξω
 45, 46 φίλασσον 46 ζῶη 47 ἀποψύχης 49 φίλαμα

ὡς αὐτὸν τὸν Ἄδωνιν, ἐπεὶ σύ με δύσμορε φεύγεις, 50
 φεύγεις μακρὸν Ἄδωνι καὶ ἔρχεται εἰς Ἀχέροντα
 καὶ στυγνὸν βασιλῆα καὶ ἄγριον, ἃ δὲ τάλαινα
 ζῶω καὶ θεὸς ἐμμι καὶ οὐ δύναμαί σε διώκειν.

λάμβανε Περσεφόνα τὸν ἐμὸν πόσιν, ἐσσί γὰρ αὐτὰ
 πολλὸν ἐμεῦ κρέσσων, τὸ δὲ πᾶν καλὸν ἐς σὲ καταρρεῖ. 55

ἐμμι δ' ἐγὼ πανάποτμος, ἔχω δ' ἀκόρεστον ἀνίαν
 καὶ κλαίω τὸν Ἄδωνιν, ὅ μοι θάνε, καί σε φοβεῦμαι.
 θνάσκεις ὦ τριπόθητε, πόθος δὲ μοι ὡς ὄναρ ἔπτα,
 χήρα δ' ἃ Κυθέρεια, κειοὶ δ' ἀνὰ δώματ' Ἐρωτες.

σοὶ δ' ἅμα κεστός ὄλωλε. τί γὰρ τολμηρὲ κυνάγεις; 60
 καλὸς ἐὼν τοσσοῦτον ἐμήναο θηρὶ παλαίειν;

ᾧδ' ὀλοφύρατο Κύπρις, ἐπαιάζουσιν Ἐρωτες,
 'αἰαὶ τὰν Κυθέρειαν· ἀπώλετο καλὸς Ἄδωνις.'

δάκρυν ἃ Παφία τόσσον χέει, ὄσσον Ἄδωνις
 αἶμα χέει· τὰ δὲ πάντα ποτὶ χθονὶ γίνεται ἄνθη. 65

αἶμα ῥόδον τίκει, τὰ δὲ δάκρυα τὰν ἀνεμώναν.
 αἰάζω τὸν Ἄδωνιν, ἀπώλετο καλὸς Ἄδωνις.

μηκέτ' ἐνὶ δρυμοῖσι τὸν ἀνέρα μύρεο Κύπρι
 οὐκ ἀγαθὰ στιβάς ἐστιν Ἀδώνιδι φυλλὰς ἐρήμα· 70
 λέκτρον ἔχει Κυθέρεια τὸ σὸν νῦν νεκρὸς Ἄδωνις,
 καὶ νέκυσ ὢν καλὸς ἐστι, καλὸς νέκυσ, οἷα καθεύδων.

κάτθεό νιν μαλακοῖς ἐνὶ φάρεσιν οἷς ἐνίαυει,
 οἷς μετὰ τεῦς ἀνὰ νύκτα τὸν ἱερὸν ὕπριον ἐμόχθει
 παγχρυσέωι κλινητῆρι· ποθεῖ καὶ στυγνὸν Ἄδωνιν.
 βάλλε δὲ νιν στεφάνοισι καὶ ἄνθεσι. πάντα σὺν αὐτῷ.
 ὡς τῆνος τέθνακε καὶ ἄνθεα πάντα μαράνθη. 76

50 σ' ἀνδρὸν τὸν om. V 52 ἃ δ' ἃ τ. V 55 καταρρεῖ Theocr.
 i. 5: καὶ ἄρρει 56 εἰμὶ ἀνίην 58 τριπόθατε ἔπτη 59 χήρη
 κανὸν V¹: καινοὶ V² δώματ' edd. ant.: δῶμα 61 ἐμήναο
 Brunck: ἔμηνας 64 Παφίη Tr.: Παφύη V χέει Dorville:
 ἐγχείει 68 μῆρεο V 69 οὐκ Ahrens: ἔστ' 70 ἔχει
 Valckenaer: ἔχει νῦν Ziegler: νῦν δὲ V: τὸν δὲ Tr. (idem Ἄδωνι
 et 71 ἐσσί) 72 οἷς Stephanus: οἷ 73 οἷς Wakefield: τοῖς
 σεῦ 74 παγχρυσέωι καὶ V: τὸν Tr. 75 δὲ νιν Wassenbergh:
 δ' ἐνὶ 76 πάντ' ἐμαράνθη

ραῖνε δέ νιν Συρίοισιν ἀλείφασι, ραῖνε μύροισιν.
ὀλλύσθω μύρα πάντα, τὸ σὸν μύρον ὦλετ' Ἄδωνις.

κέκλιται ἄβρὸς Ἄδωνις ἐν εἵμασι πορφυρέοισιν,
ἀμφὶ δέ νιν κλαίοντες ἀναστενάχουσιν Ἐρωτες 80

κειράμενοι χαίτας ἐπ' Ἀδώνιδι. χῶ μὲν οἰστώσ,
ὄς δ' ἐπὶ τόξον ἔβαλλεν, ὃ δὲ πτερόν, ὄς δὲ φαρέτραν.

χῶ μὲν ἔλυσε πέδιλον Ἀδώνιδος, οἷ δὲ λέβητι
χρυσείῳ φορέοισιν ὕδωρ, ὃ δὲ μηρία λούει,

ὄς δ' ὄπιθεν πτερύγεσσι ἀναψύχει τὸν Ἄδωνιν. 85
'αἰαῖ τὰν Κυθήρειαν' ἐπαιάζουσιν Ἐρωτες.

ἔσβεσε λαμπάδα πᾶσαν ἐπὶ φλιαῖς Ὑμέναιος
καὶ στέφος ἐξεπέτασσε γαμήλιον, οὐκέτι δ' ὑμήν,

ὑμῆν οὐκέτ' αἶδεν ἐὼν μέλος, ἀλλ' ἐπαιίδει
'αἰαῖ' καὶ 'τὸν Ἄδωνιν' ἔτι πλέον ἢ ὑμέναιοι. 90

αἱ Χάριτες κλαίοντι τὸν νιέα τὸν Κινύραο
'ὦλετο καλὸς Ἄδωνις' ἐν ἀλλάλαισι λέγοισαι,

'αἰαῖ' δ' ὄξ' ἔλέγοντι πολὺν πλέον ἢ παιῶνα.
καὶ Μοῖραι τὸν Ἄδωνιν ἀνακλαίοισιν ἐν Ἄϊδα,

καὶ νιν ἐπαιίδουσιν, ὃ δὲ σφίσι νὺχ ὑπακούει 95
οὐ μὰν οὐκ ἐθέλει, Κώρα δέ νιν οὐκ ἀπολύει.

λῆγε γόων Κυθήρεια τὸ σήμερον, ἴσχεο κομμῶν,
δεῖ σε πάλιν κλαῦσαι, πάλιν εἰς ἔτος ἄλλο δακρῦσαι.

77 μιν Συρίοισι Ruhnken : μύροισι 80 μιν 82 ἔβαλλεν
scripsi : ἔβαιν' ὄς δ' ἔπτερον ὄς δὲ V : ὄς δ' εὔπτερον αὐ γε Tr.
83 οἷ δὲ Graefe : ὄς δὲ 83, 84 λέβητος χρυσίη V : λέβησι χρυσοῖς
Tr. : corr. Iunt. 84 φορήσιν V λούει Tr. : λύει V 86 αἰαῖ
Lenner: αὐτὰν 87 φιαῖς ὑμεναίως (-οῖς V) : corr. Mus. 88 δοίμαν
89 ὑμη αἶδονέος μέλος ἄλλεται αἰαῖ : corr. Ahrens 91 τὸν K. Vul-
canius : τῶ K. 92 ἀλλήλησι 93 αἰαῖ Pierson : αὐταὶ ὄξ' ἔ-
Call. : ὄξ' παιῶνα Ahrens : τὴν διῶνα 94 ἐν Ἄϊδα scripsi : ἄδωνιν
95, 96 μιν 95 σφίσι edd. ant. : σφιν 97 κομμῶν Barth :
κῶμων 98 δεῖ σε Tr. : δεῖσαι V

XI. ΕΙΣ ΝΕΚΡΟΝ ΑΔΩΝΙΝ

Ἄδωνιν ἢ Κυθήρη
 ὡς εἶδε νεκρὸν ἤδη
 στυγνὰν ἔχοντα χαίταν
 ὠχράν τε τὰν παρειάν,
 ἄγειν τὸν ὕν πρὸς αὐτάν 5
 ἔταξε τὼς Ἐρωτας.
 οἱ δ' εὐθέως ποτανοί
 πᾶσαν δραμόντες ὕλαν
 στυγνὸν τὸν ὕν ἀνεῦρον,
 δῆσαν δὲ καὶ πέδασαν. 10
 χῶ μὲν βρόχῳ καθάψας
 ἔσυρεν αἰχμάλωτον,
 ὃ δ' ἐξόπισθ' ἐλαύνων
 ἔτυπτε τοῖσι τόξοις.
 ὁ θῆρ δ' ἔβαινε δειλῶς, 15
 φοβεῖτο γὰρ Κυθήρη·
 τῷ δ' εἶπεν Ἀφροδίτα
 ' πάντων κάκιστε θηρῶν,
 σὺ τόνδε μηρὸν ἴψω;
 σύ μου τὸν ἄνδρ' ἔτυψας; 20
 ὁ θῆρ δ' ἔλεξεν ὦδε·
 ' ὄμνυμί σοι Κυθήρη
 αὐτήν σε καὶ τὸν ἄνδρα
 καὶ ταῦτά μου τὰ δεσμά
 καὶ τῶσδε τὼς κυναγῶς· 25
 τὸν ἄνδρα τὸν καλὸν σευ
 οὐκ ἤθελον πατάξαι,
 ἀλλ' ὡς ἄγαλμ' ἐσεῖδοι,
 καὶ μὴ φέρων τὸ καῦμα

γυμνὸν τὸν εἶχε μηρόν 30
 ἐμαιώμαν φιλάσαι.
 †καί μευ κατεσίναζε. †
 τούτους λαβοῦσα τέμνε,
 τούτους κόλαζε, Κύπρι·
 τί γὰρ φέρω περισσῶς 35
 ἐρωτικούς ὀδόντας;
 εἰ δ' οὐχί σοι τάδ' ἀρκεῖ,
 καὶ ταῦτά μου τὰ χεῖλη.
 τί γὰρ φιλεῖν ἐτόλμων;[?]
 τὸν δ' ἠλέησε Κύπρις 40
 εἶπέν τε τοῖς Ἔρωσι
 τὰ δεσμά οἱ ἰπιλῦσαι.
 ἐκ τῶδ' ἐπηκολούθει,
 κὰς ὕλαν οὐκ ἔβαινε,
 καὶ τῶι πυρὶ προσελθῶν 45
 ἔκαιε τοὺς ὀδόντας.

XII. ΕΡΑΣΤΗΣ

(THEOCR. XXIII)

Ἄνῆρ τις πολὺφιλτρος ἀπηνέος ἤρατ' ἐφάβω,
 τὰν μορφὰν ἀγαθῶ, τὸν δὲ τρόπον οὐκέθ' ὁμοίω·
 μίσει τὸν φιλέοντα καὶ οὐδὲ ἐν ἄμερον εἶχε,
 κοῦκ ἤιδει τὸν Ἔρωτα, τίς ἦν θεός, ἀλίκα τόξα 5
 χερσὶ κρατεῖ, πῶς πικρὰ βέλη ποτὶ καὶ Δία βάλλει·
 πάντα δὲ κὰν μύθοισι καὶ ἐν προσόδοισιν ἀτειρήσ.
 οὐδέ τι τῶν πυρσῶν παραμύθιον, οὐκ ἀμάρνυμα
 χεῖλεος, οὐκ ὄσσων λιπαρὸν σέλας, οὐ ῥόδα μάλων,
 οὐ λόγος, οὐχὶ φίλαμα τὸ κουφίζει τὸν ἔρωτα.

45 τῶι Heinsius : τε 46 ὀδόντας scripsi : ἔρωτας

Codices Φ = V 1-56, inde X; Tr.; in v. 28-32 accedit Baroccianus

50 1 ἐφάβου 4 ἠλίκα 5 καὶ Δία Ahrens : παιδία

8 ῥόδα μάλων Ahrens : ῥοδομάλλον (-μάλλιον V² Tr.²) 9 κουφίζειν V

οἶα δὲ θῆρ ὑλαῖος ὑποπτεύησι κυναγός, 10
 οὕτως πάντ' ἐποίει ποτὶ τὸν βροτόν· ἄγρια δ' αὐτῶι
 χεῖλεα καὶ κῶραι δεινὸν βλέπος εἶχον ἀνάγκας·
 ταῖ δὲ χολαῖ τὸ πρόσωπον ἀμείβετο, φεῦγε δ' ἀπὸ χρώς
 † ὕβριν τὰς ὀργᾶς † περικείμενος. ἀλλὰ καὶ οὕτως
 ἦν καλός· ἐξ ὀργᾶς ἐρεθίζετο μᾶλλον ἐραστάς. 15
 λοῖσθιον οὐκ ἤνεικε τόσαμ φλόγα τὰς Κυθερείας,
 ἀλλ' ἐλθὼν ἔκλαιε ποτὶ στυγνοῖσι μελάθροις,
 καὶ κύσε τὰν φλιάν, οὕτω δ' † ἀντέλειτο φωναί· †
 ' Ἄγριε παῖ καὶ στυγνέ, κακᾶς ἀνάθρεμμα λεαίνας,
 λάϊνε παῖ καὶ ἔρωτος ἀνάξιε, δῶρά τοι ἦλθον 20
 λοῖσθια ταῦτα φέρων, τὸν ἐμὸν βρόχον· οὐκέτι γάρ σε
 κῶρε θέλω λυπεῖν, κεχολωμένος ἀλλὰ βαδίζω,
 ἔνθα τὺ μεν κατέκρινας, ὅπῃ λόγος ἡμεν ἀταρπὸν
 ξυνὰν τοῖσιν ἐρῶσι, τὸ φάρμακον ἔνθα τὸ λᾶθος.
 ἀλλὰ καὶ ἦν ὄλον αὐτὸ λαβὼν ποτὶ χεῖλος ἀμέλξω, 25
 οὐδ' οὕτως σβέσσω τὸν ἐμὸν χόλον. ἄρτι δὲ χαίρειν
 τοῖσι τεοῖς προθύροις ἐπιβάλλομαι. οἶδα τὸ μέλλον·
 καὶ τὸ ῥόδον καλόν ἐστι, καὶ ὁ χρόνος αὐτὸ μαραίνειν
 καὶ τὸ ἶον καλόν ἐστιν ἐν εἴαρι, καὶ ταχὺ γηραῖ.
 λευκὸν τὸ κρίνον ἐστί, μαραίνεται, ἀνίκα πίπτῃ· 30
 ἡ δὲ χιών λευκά, κατατάκεται, ἀνίκα παχθῆι.
 καὶ κάλλος καλόν ἐστι τὸ παιδικόν, ἀλλ' ὀλίγον ζῆι.
 ἦξει καιρὸς ἐκεῖνος, ὀπανίκα καὶ τὸ φιλάσεις,
 ἀνίκα τὰν κραδίαν ὀπτέυμειος ἀλμυρὰ κλαύσεις.
 ἀλλὰ τὸ παῖ καὶ τοῦτο πανύστατον ἀδύ τι ῥέξον· 35
 ὀππόταν ἐξενθὼν ἠρτημένον ἐν προθύροισι

10 θῆρ ὑλαῖος edd. ant.: θηβυλέος 11 ἄγρια ed. Brubach: ἄρια
 12 βλέπον εἶχεν ἀνάγκαν: corr. Meineke 14 ὁ πρὶν Ahrens ὀργᾶς
 e v. 15 irrepsit 15 ἦν Heinsius: ἡ ἐξ ὀργᾶς Stephanus: δ'
 ἐξόρπασ' 16 ἤνεικε Stephanus: ἐνι καὶ φλόγα τὰς Eldik: φά-
 τασος 18 κῦσαι 21 γάρ Iunt.: πάρ 22 λυπῆν Iunt.:
 λύπης κεχολ. edd. ant.: ποχολ. et ρ supra λ (i. e. ποχ' ὀρώμενος)
 23 τὺ μεν cdd. ant.: τ' ἐτύμε 23, 24 ἀταρπὸν ξυνὰν Tour: ἀταρπὸν
 ξυνὸν 26 οὐδ' οὕτως Briggs: οὐδὲ τῶς 30 ἔστι καὶ Barocc.
 30, 31 ἠνίκα Barocc. 30 πίπτῃ Barocc.: πίπτει Φ 31 κατατάκεται
 scripsi: καὶ τάκεται Φ: καὶ μαραίνεται Barocc.

τοῖσι τεοῖσιν ἴδης τὸν τλάμονα, μή με παρένθης,
 στᾶθι δὲ καὶ βραχὺ κλαῦσον, ἐπισπείσας δὲ τὸ δάκρυ
 λῦσον τὰς σχοίνω με καὶ ἀμφίβες ἐκ ρεθέων σῶν
 εἴματα καὶ κρύψον με, τὸ δ' αὖ πύματόν με φίλασον· 40
 κἂν νεκρῶι χάρισαι τὰ σὰ χεῖλα. μή με φοβαθῆις·
 οὐ δύναμαι †εἶν† σε, διαλλάξεις με φιλάσας.

χῶμα δέ μοι κοίλαινε, τό μεν κρύψει τὸν ἔρωτα,
 κἂν ἀπίης, τόδε μοι τρίς ἐπάνουσιν 'ὦ φίλε κείσαι.'
 ἦν δὲ θέλησις, καὶ τοῦτο 'καλὸς δέ μοι ὦλεθ' ἑταῖρος.' 45
 γράψον καὶ τόδε γράμμα, τὸ σοῖς τοίχοισι χαράσσω·
 'τοῦτον ἔρωσις ἔκτεινεν· ὁδοιπόρε, μὴ παροδεύσης,
 ἀλλὰ στὰς τόδε λέξον· ἀπηνέα εἶχεν ἑταῖρον.'

ὧδ' εἰπὼν λίθον εἶλεν, ἐρεισάμενος δ' ἐπὶ τοίχῳ
 ἄχρι μέσω προθύρῳ φοβερὸν λίθον ἄπτει' ἀπ' αὐτῷ 50
 τὰν λεπτὰν σχοινίδα, βρόχον δ' ἐνιάλλε τραχήλῳ,
 τὰν ἔδραν δ' ἐκύλισεν ὑπαὶ ποδός, ἦδ' ἐκρεμάσθη
 νεκρός. ὁ δ' αὐτ' ὤριξε θύρας καὶ τὸν νεκρὸν εἶδεν
 αὐλᾶς ἐξ ἰδίας ἀρταμένον, οὐδ' ἐλυγίχθη
 τὰν ψυχάν, οὐ κλαῦσε νέον φόνον, ἀλλ' ἐπὶ νεκρῶι 55
 εἴματα πάντ' ἐμίανεν, ἐφαβικὰ βαῖνε δ' ἐς ἄθλα
 γυμνασίων, καὶ ἔκηλα φίλων ἐπεμαίετο λουτρῶν,
 καὶ ποτὶ τὸν θεὸν ἦνθε τὸν ὕβριστε· λαϊνέας δέ
 ἵπτατ' ἀπὸ κρηπίδος ἐς ὕδατα· τῶι δ' ἐφύπερθεν
 ἄλατο καὶ τῶγαλμα, κακὸν δ' ἔκτεινεν ἔφαβον· 60
 νῆμα δ' ἐφοινίχθη· παιδὸς δ' ἐπενύχετο φωινά·
 'χαίρετε τοὶ φιλέοντες· ὁ γὰρ μισῶν ἐφονεύθη.
 στέργεται δ' οἱ μισεῦντες· ὁ γὰρ θεὸς οἶδε δικάζειν.'

37 τεοῖσι εἶδης 42 κατέχειν coniecti 43 μοι κοίλανον ὅ Mus. :
 μεν κοιλόν τι τό 44 ἐπάνουσιν edd. ant. : ὀπά. 45 θέλησις Ahrens :
 λῆς 46 τοίχοισι Schaefer : τίχοισι χαράσσω scripsi : χαράξω
 48 εἶχεν edd. ant. : εἶχον 50 μέσω προθύρῳ scripsi : μέσων ὁδῶν
 ἦπτει' Mus. : ὀπότ' αὐτ. incerto casu 51 ἐνιάλλε scripsi :
 ἔβαλλε 52 ἐκοίλισεν ὑπέκ Call. : ἀπαὶ Reiske : αἵται
 53 αὐτοῖξε 54 ἠρτημένον ἐλυγίχθη apogr. : ἐτυλίχθη 56 ἄθλα
 Ahrens : ἄθλα 57 γυμνασίων Wordsworth : γυμνασῶν ἔκηλα
 scripsi : λε 59 ἵπτατ' Hight : ἴστατ' κρηπίδος apogr. : κρηπίδας
 ἐς ὕδατα τῶι Reiske : ἐς ὑδάτω 61 νῆμα Reiske : ἄμα 63 οἱ
 μισεῦντες Ahrens : οἰμείσι εἴητες δικάζειν Call. : δικάσειν

XIII. ΕΠΙΘΑΛΑΜΙΟΣ

ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΚΑΙ ΔΗΙΔΑΜΕΙΑΣ

(ΒΙΟΝ. II)

ΜΥΡΣΩΝ ΚΑΙ ΛΥΚΙΔΑΣ

Λῆις νύ τί μοι Λυκίδα Σικελὸν μέλος ἄδῦ λυγαίνειν,
 ἱμερόεν γλυκύθυμον ἔρωτικόν, οἶον ὁ Κύκλωψ
 ἄεισεν Πολύφαμος ἐπ' ἠϊόνι Γαλατείαι;

— κῆμοι συρίσδεν, Μύρσων, φίλον· ἀλλὰ τί μέλψω;

— Σκύριον, ᾧ Λυκίδα, ζαλώμενον ἄδῦν ἔρωτα, 5
 λάθρια Πηλεΐδαο φιλάματα, λάθριον εὐνάν,
 πῶς παῖς ἔσματο φᾶρος, ὅπως δ' ἐψεύσατο μορφάν
 κῆν κώραισιw ὅπως Λυκομηδίσιw οὐκ ἀλεγόισαι
 ἄνδρ' ἦνει κατὰ παστὸν Ἀχιλλέα Δηιδάμεια.

— Ἄρπασε τὰν Ἑλέναν πόθ' ὁ βωκόλος, ἄγε δ' ἐς Ἰδαί, 10
 Οἰνώνηι κακὸν ἄλγος. ἐχώσατο δ' ἅ Λακεδαίμωνι,
 πάντα δὲ λαὸν ἄγειρεν Ἀχαιϊκόν, οὐδέ τις Ἑλληνι,
 οὔτε Μυκηναίων οὔτ' Ἥλιδος οὔτε Λακώνων,
 μεῖνεν ἐὼν κατὰ δῶμα, φυγῶν δύστανον Ἄρρα.
 λάνθανε δ' ἐν κώραις Λυκομηδίσι μούνος Ἀχιλλεύς, 15
 εἶρια δ' ἀνθ' ὅπλων ἐδιδάσκετο, καὶ χερὶ λευκαῖ
 παρθενικὸν κόρον εἶχεν, ἐφαίνετο δ' ἦντε κῶρα·
 καὶ γὰρ ἴσον τήναις θηλύνετο καὶ τόσον ἄνθος
 χιονέαις πόρφυρε παρηίσι καὶ τὸ βᾶδισμα
 παρθενικῆς ἐβάδιζε, κόμας δ' ἐπύκαζε καλύπτρηι· 20
 θυμὸν δ' Ἄρεος εἶχε καὶ ἀνέρος εἶχεν ἔρωτα.
 ἐξ ἁοῦς δ' ἐπὶ νύκτα παρίζετο Δηιδαμείαι,

Codices : X Tr. Titulus (fictus) Ἐπιθαλάμιος. Ἀχιλλέως καὶ Δηιδα-
 μείας add. apogr. personae nullae notantur 4 κῆμοι Brunck : κῆν
 μοι 5 ᾧ add. Lennep ζαλώμενον scripsi : ζαλῶν μένος ἄδῦν
 Vrsinus : ἄδῦς 7 ἐψεύσατο Canter : ἐμεύσατο 8 κῆν ὅπως
 ἐν κώραις : correxi ἀπαλέγοισαι et -σα : corr. Ahrens 9 ἠ(ἄει
 X)δήνηα τα : correxi κατὰ Ahrens alii 11 δ' add. Heskin
 14 φυγῶν δύστανον Bentley : φέρων δισσίν ἀνὰν Tr. : δυσίν ἀγνὸν
 X ἄρρα Scaliger : ἄρρα 19 παρειῆσι 22 παρίζετο Canter :
 μερίζετο

καὶ ποτὲ μὲν τήνας ἐφίλει χέρα, πολλάκι δ' αὐτὰς
στάμονα καλὸν ἄειρε, τὰ δαίδαλα δ' ἄτρι' ἐπήνει·
ἦσθι δ' οὐκ ἄλλαι σὺν ὀμάλικι, πάντα δ' ἐποίει 25
σπεύδων κοινὸν ἐς ὕπνον. ἔλεξέ νυ καὶ λόγον αὐτῷ
' ἄλλαι μὲν κνώσσουσι σὺν ἀλλήλαισιν ἀδελφαί,
αὐτὰρ ἐγὼ μούνα, μούνα δέ συ νύμφα καθεύδεις.
αἱ δύο παρθενικαὶ συνομάλικες, αἱ δύο καλάι·
ἀλλὰ μόναι κατὰ λέκτρα καθεύδομες· ἅ δὲ πονηρά 30
Νυσαία δολία με κακῶς ἀπὸ σεῖο μερίσδει.
οὐ γὰρ ἐγὼ σέο

XIV. ΜΟΣΧΟΥ ΣΙΚΕΛΙΩΤΟΥ ΕΥΡΩΠΗ (MOSCH. ΙΙ)

Εὐρώπη ποτὲ Κύπρις ἐπὶ γλυκὺν ἦκεν ὄνειρον.
νυκτὸς ὅτε τρίτατον λάχος ἴσταται, ἐγγύθι δ' ἠώς,
ὕπνος ὅτε γλυκίων μέλιτος βλεφάροισιν ἐφίζων
λυσιμελῆς πεδάαι μαλακῶι κατὰ φάεα δεσμῶι,
εὔτε καὶ ἀτρεκέων ποιμαίνεται ἔθνος ὀνείρων· 5
τῆμος ὑπωροφίοισιν ἐνὶ κνώσσουσα δόμοισι
Φοῖνικος θυγάτηρ ἔτι παρθένος Εὐρώπεια
ὠίσαστ' ἠπεῖρους δοιὰς περὶ εἶο μάχεσθαι,
' Ἀσιδα τ' ἀντιπέρην τε· φυὴν δ' ἔχον οἶα γυναῖκες.
τῶν δ' ἦ μὲν ξεινῆς μορφὴν ἔχεν, ἦ δ' ἄρ' ἐώικει 10
ἐνδαπίηι, καὶ μᾶλλον ἐῆς περιίσχεται κούρης,

24 στάμονα Scaliger : στόμ' ἀνὰ δαίδαλα δ' ἄτρι' Lenner : δ' ἀδέα
δάκρυ' 26 αὐτῶι Vrsinus : αὐτάν 28 μούνα μούνα Lenner :
μούνα μίμνω δέ συ Hermann : σὺ δέ 29 δύο Salmasius : δ' ὑπὸ
30 κατὰ Scaliger : καὶ 31 Νυσαία scripsi : Νύσσα (i. e. Νυσέα) X :
Νύσσα γὰρ Tr.

Codices : F ; M (in quo saepius pauca evanuerunt), cum eodem
consentit Basiliensis (v. 24-142) raro commemoratus ; S I ἦλθεν
M 2 τρίτατον Mus. : τρίτον ἴστατο F 9 ἀσιάδ' ἅ. S :
ἄσσαδ' ἅ. M 10 om. S εἶχεν F 11 ἐν δ' ἀσίη S

φάσκειν δ' ὡς μιν ἔτικτε καὶ ὡς ἀτίταλλέ μιν αὐτή.
 ἢ δ' ἑτέρη κρατερῆσι βιωμένη παλάμησι
 εἶρυν οὐκ ἀέκουσαν, ἐπεὶ φάτο μόρσιμον' εἶο
 ἐκ Διὸς αἰγιόχου γέρας ἔμμεναι Εὐρώπειαν. 15
 ἢ δ' ἀπὸ μὲν στρωτῶν λεχέων θόρε δειμαίνουσα,
 παλλομένη κραδίην· τὸ γὰρ ὡς ἕπαρ εἶδεν ὄνειρον.
 ἐξομένη δ' ἐπὶ δηρὸν ἀκὴν ἔχεν, ἀμφοτέρας δέ
 εἰσέτι πεπταμένοισιν ἐν ὄμμασι εἶχε γυναικας.
 ὄψε δὲ δειμαλέην ἀνευεῖκατο παρθένος αὐδῆν· 20
 ' τίς μοι τοιάδε φάσματ' ἐπουρανίων προῖηλεν;
 ποῖοί με στρωτῶν λεχέων ἕπερ ἐν θαλάμοισιν
 ἠδὲ μάλα κνώσσουσαν ἀνεπτοίησαν ὄνειροι,
 τίς δ' ἦν ἢ ξείνη, τὴν εἰσίδον ὑπνώουσα;
 ὡς μ' ἔλαβε κραδίην κείνης πόθος, ὡς με καὶ αὐτή 25
 ἀσπασίως ὑπέδεκτο καὶ ὡς σφετέρην ἶδε παῖδα.
 ἀλλὰ μοι εἰς ἀγαθὸν μάκαρες κρήνειαν ὄνειρον.'

ὡς εἰποῦσ' ἀνόρουσε, φίλας δ' ἐπεδίξεθ' ἑταίρας
 ἠλικας οἰέτεας θυμήρεας εὐπατερείας,
 τῆμισιν αἰεὶ συνάθρυνεν, ὅτ' ἐς χορὸν ἐντύνοιτο, 30
 ἢ ὅτε φαιδρύνουτο χροῖα προχοῆσι μιν ἀναύρωι,
 ἢ ὁπότ' ἐκ λειμῶνος ἐύπνοα λείρι' ἀμέργοι.
 αἰ δέ οἱ αἰψα φάανθεν· ἔχον δ' ἐν χερσὶν ἐκάσθη
 ἀνθοδόκον τάλαρον· ποτὶ δὲ λειμῶνας ἔβαινον
 ἀγχιάλους, ὅθι τ' αἰὲν ὀμιλαδὸν ἠγερέθοντο 35
 (τερπόμεναι ῥοδέηι τε φυῆι καὶ κύματος ἠχῆι.
 αὐτῇ δὲ χρύσειον τάλαρον φέρειν Εὐρώπεια,
 θηητόν, μέγα θαῦμα, μέγαν πόνον Ἐφαιστοιο,
 ὄν Λιβύηι πόρε δῶρον, ὅτ' ἐς λέχος Ἐγυῖοισιγαίου

12 ἀτίτηλλε S: -τηλε F 14 εἶρυν M S²: εἶρκεν S¹: ἤρκεν F
 ἀέκουσ' M εἶο Ahrens: εἶναι 17 ὑπερέιδεν S 18 ἀκμήν M
 20 δειμαλέην M: δὴ μάλ' ἔπειτ' FS παρθένον M 23 ὄνειρον
 M 24 τὴν M: ἦν FS 27 κρήνειαν Wakefield: κρίνειαν
 28 ἐπιδίξεθ' M 30 ἐντύνοιτο scripsi: ἐντύνοντο M: ἐντύναιντο
 F¹ S: ἐντύναιτο F² 31 φαιδρύνουντο F¹ M S 32 ἀμέργοι Meineke:
 ἀμέργοι 34 δ' αὐ λ. M: δὲ λλ. S²

ἦεν· ἡ δὲ πόρεν περικαλλεῖ Τηλεφάασση, 40
 ἦτε οἱ αἵματος ἔσκεν· ἀνύμφωι δ' Εὐρωπέειη
 μήτηρ Τηλεφάασσα περικλυτὸν ὄπασε δῶρον.
 ἐν τῷι δαίδαλα πολλὰ τετεύχαστο μαρμαίροντα.
 ἐν μὲν ἔην χρυσοῖο τετυγμένη Ἰναχίς Ἰώ
 εἰσέτι πόρτις ἐοῦσα, φνὴν δ' οὐκ εἶχε γυναίην. 45
 φοιταλέη δὲ πόδεσσιν ἐφ' ἄλμυρὰ βαίυει κέλευθα
 νηχομένηι ἰκέλη· κύνου δ' ἐτέτυκτο θάλασσα.
 δοιοὶ δ' ἔστασαν ὑψοῦ ἐπ' ὄφρῦος αἰγιαλοῖο
 φῶτες ἀολλήδην, θηεύντο δὲ ποιτοπόρον βοῦν.)
 ἐν δ' ἦν Ζεὺς Κρονίδης ἐπαφώμενος ἡρέμα χειρὶ * 50
 πόρτιος Ἰναχίης, τὴν δ' ἐπταπόρωι παρὰ Νείλωι
 ἐκ βοὸς εὐκεράοιο πάλιν μετὰμειβε γυναῖκα.
 ἀργύρεος μὲν ἔην Νείλου ῥόος, ἡ δ' ἄρα πόρτις
 χαλκείη, χρυσοῦ δὲ τετυγμένος αὐτὸς ἔην Ζεὺς.
 ἀμφὶ δὲ διωήεντος ὑπὸ στεφάνην ταλάροιο 55
 Ἑρμείης ἤσκητο· πέλας δὲ οἱ ἐκτεταίνυστο
 Ἄργος ἀκοιμήτοισι κεκασμένος ὀφθαλμοῖσι.
 τοῖο δὲ φοιρήεντος ἀφ' αἵματος ἐξανέτελλει
 ὄρνις ἀγαλλόμενος πτερύγων πολυανθείη χροῦηι,
 ταρσὸν ἀναπλώσας, ὡσεὶ τέ τις ὠκύαλος νηῦς 60
 χρυσεῖοιο ταλάροιο περίσκεπε χεῖλεα ταρσός.
 τοῖος ἔην τάλαρος περικαλλέος Εὐρωπέειης.
 αἶ δ' ἐπεὶ οὖν λειμώνας ἐς ἀνθεμόεντας ἴκανοι,
 ἄλλη ἐπ' ἀλλοίοισι τὸτ' ἀνθεσι θυμὸν ἔτερπον.
 τῶν ἡ μὲν νάρκισσον ἐύπνοον, ἡ δ' ὑάκινθον, 65
 ἡ δ' ἴον, ἡ δ' ἔρπυλλον ἀπαίνυτο· πολλὰ δ' ἔραζε
 λειμώνων ἑαροτρεφέων θαλέθεσκε πετηλά.
 αἶ δ' αὐτε ξανθοῖο κρόκον θυόεσσαν ἔθειραν

44 ἰνάχου S 45 γυναικός S 46 φοῖτα' αἶδε S 47 κύνου
 Meineke: κυανή 50 Ζεὺς ἐπαφώμενος ἡρέμα χειρὶ θεείη S
 51 Ἰναχίης τὴν Pierson: εἰναλί(λύ M)ης· τὴν FM: εἶναι ληιστήν S
 55 στεφάνοις M 60 ἐναπλώσας S ὠκύλος M 61 ταρσός scripsi:
 ταρσοῖς 63 ἐπ' M ἐσήλυθον ἀνθεμόεντας S 65 νεόκισσον S
 67 ἑαροτροφέων S: ἀεροτροφέων M θαλέθεσκε F: θαλέσθεκον M
 68 ἐθείρην

δρέπτον ἐριδμαίνουσαι· ἀτὰρ μέσσησις ἀνασσα
 χαγλαίην πυρσοῖο ρόδου χεῖρεσσι λέγουσα, 70
 χοῖά περ ἐν Χαρίτεσσι διέπρεπεν Ἀφρογένεια.

οὐ μὲν δηρὸν ἔμελλεν ἐπ' ἄνθεσι θυμὸν λαίινειν,
 νοῦδ' ἄρα παρθευίην μίτρην ἄχραντον ἔρυσθαι.
 ἦ γὰρ δὴ Κρουίδης ὥς μιν φράσαθ', ὥς ἐόλητο
 θυμὸν ἀνωίστοις ὑποδμηθεὶς βελέεσσι 75

Κύπριδος, ἣ μούνη δύναται καὶ Ζῆνα δαμάσσαι.
 δὴ γὰρ ἀλευόμενός τε χόλον ζηλίμονος Ἴηρης
 παρθευικῆς τ' ἐθέλων ἀταλὸν νόον ἐξαπατήσαι
 κρύψε θεὸν καὶ τρέψε δέμας καὶ γείνετο ταῦρος,

οὐχ οἶος σταθμοῖς ἐνιφέρβεται, οὐδὲ μὲν οἶος
 ὦλκα διατμήγει σύρων εὐκαμπὲς ἄροτρον,
 οὐδ' οἶος ποιμνῆς ἐπιβόσκειται, οὐδὲ μὲν οἶος
 ὅστις ὑποδμηθεὶς ἐρύει πολύφορτον ἀπήνην.

τοῦ δὴ τοι τὸ μὲν ἄλλο δέμας ξανθόχροον ἔσκε,
 κύκλος δ' ἀργύφειος μέσσωι μάρμαυρε μετώπῳ, 85
 ὅσσε δ' ὑπογλαύσεσκε καὶ ἴμερον ἀστράπτεισκεν.

ἴσα τ' ἐπ' ἀλλήλοισι κέρα ἀνέτελλε καρῆνου
 ἀντυγος ἡμιτόμου κεραῆς ἅτε κύκλα σελήνης.
 ἤλυθε δ' ἐς λειμῶνα καὶ οὐκ ἐφόβησε φαυθεὶς
 παρθευικᾶς, πάσησι δ' ἔρωσ γένετ' ἐγγὺς ἰκέσθαι 90
 ψαῦσαί θ' ἱμερτοῖο βοός, τοῦ δ' ἄμβροτος ὁδμή

τηλόθι καὶ λειμῶνος ἐκαίνυτο λαρόν ἀυτμήν.
 στῆ δὲ ποδῶν προπάροιθεν ἀμύμονος Εὐρωπείης
 καὶ οἱ λιχμάζεσκε δέρην, κατέθελγε δὲ κούρην.

ἦ δέ μιν ἀμφαφάασκε καὶ ἠρέμα χεῖρεσιν ἀφρόν 95
 πολλὸν ἀπὸ στομάτων ἀπομόργνυτο καὶ κύσε ταῦρον.

69 δρέπον M μέσ(σ)οισιν Bas. M : μέση ἔστη S 70 ρόδα M
 74 ἐβέβλητο S 78 τ' om. M 79 γείνετο Ahrens : γίνετο S :
 γίνεταί M : γένετο F 81, 82 om. S 82 οὐδ' ὁποῖος M ποιμνῆς F
 85, 86 om. S 86 ὑπογλαύσεσκε Bas. : -γλαυθ- M : -γλαυκ- F
 καὶ F : δι' M ἀστραπέεσκε F 87 καρῆνω M 88 ἄντα κεραίην
 ἡμιτόμου S 90 παρθευικαῖς πάσαις δὲ M 91 θ' cdd. ant. :
 δ' F M S δ' om. S 94 δέριν F 95 ἀμφιφ. F χερσὶν F

αὐτὰρ ὁ μελίχιον μικήσατο· φαῖό κεν αὐλοῦ
 Μυγδοῦιου γλυκὺν ἦχον ἀνηπύοντος ἀκούειν.
 ὤκλασε δὲ πρὸ ποδοῦιν, ἐδέρκετο δ' Εὐρώπειαν
 αὐχέν' ἐπιστρέψας καὶ οἱ πλατὺ δείκνυε νῶτον. 100
 ἦ δὲ βαθυπλοκάμοισι μετέννεπε παρθενικῆισι
 'δεῦθ' ἐτάραι φίλαι καὶ ὀμήλικες, ὄφρ' ἐπὶ τῶιδε
 ἐζόμεναι ταύρωι τερπόμεθα· δὴ γὰρ ἀπάσας
 νῶτον ὑποστορέσας ἀναδέξεται, οἷά τ' ἐνήης
 πρηγὺς τ' εἰσιδέειν καὶ μείλιχος, οὐδέ τι ταύροις 105
 ἄλλοισιν προσέοικε· νόος δέ οἱ ἦντε φωτός
 αἴσιμος ἀμφιθέει, μούνης δ' ἐπιδεύεται αὐδῆς.
 ὧς φαμένη νῶτοισιν ἐφίζανε μειδιώσα,
 αἰ δ' ἄλλαι μέλλεσκον, ἄφαρ δ' ἀνεπήλατο ταῦρος,
 ἦν θέλεν ἀρπάξας· ὦκὺς δ' ἐπὶ πόντον ἴκανε. 110
 ἦ δὲ μεταστρεφθεῖσα φίλας καλέεσκεν ἑταίρας
 χεῖρας ὀρεγνυμένη, ταὶ δ' οὐκ ἐδύναντο κιχάνειν.
 ἀκτάων δ' ἐπιβὰς πρόσσω θέεν, ἦντε δελφίς
 χηλαῖς ἀβρεκτοῖσιν ἐπ' εὐρέα κύματα βαίνων.
 ἦ δὲ τότ' ἐρχομένοιο γαληνιάασκε θάλασσα, 115
 κήτεια δ' ἀμφὶς ἄταλλε Διὸς προπάροιθε ποδοῦιν,
 γηθόσυνος δ' ὑπὲρ οἶδμα κυβίστее βυσσόθε δελφίς.
 Νηρεῖδες δ' ἀνέδυσαν ὑπὲξ ἁλός, αἰ δ' ἄρα πᾶσαι
 κητείοις νῶτοισιν ἐφήμεναι ἐστιχόωντο.
 καὶ δ' αὐτὸς βαρῦδουπος ὑπεῖρ ἄλα Ἐννοσίγαιος 120
 κῶμα κατιθύνων ἁλίης ἠγεῖτο κελεύθου
 αὐτοκασιγνήτωι· τοὶ δ' ἀμφί μιν ἠγερέθοντο
 Τρίτωνες, πόντοιο βαρῦθροοὶ ἀλλητῆρες,

97 φαῖο Meineke: φαῖε F: φαίε M: φαῖης S 98 μυγδόιον
 M λιγὺν FS 100 αὐχένι παντρέψας S¹ (?) 102 φίλαι M
 104 γρ. καὶ ἐνήης F: νῆης F (τις add. F²) M: νῆα S 105 τ' om.
 S: τ' ἐσιδ. M: τις ἰδ. F ἀμείλιχος M¹ 109 μέλεσκον FM:
 μέλλεσκον S ἀνεπήλατο S 113 πρόσσω FMS: corr. F ipse
 114-117 om. S 116 δ' F: τ' M 117 κυβίστιε M βυσσόθε
 M: βυσσόθι F 118 ἀνέβησαν M 120 ἁλός S 121 κύματ'
 ἰθύνων M 123 βαθύθροοι MS ἐνναετῆρες S

κόχλοισιν ταναοῖς γάμιον μέλος ἠπύοντες.
 ἦ δ' ἄρ' ἐφεξομένη Ζηνὸς βοέοις ἐπὶ νώτοις 125
 τῆι μὲν ἔχεν ταύρου δολιχὸν κέρας, ἐν χερὶ δ' ἄλληι
 εἴρουε πορφυρέην κόλπου πτύχα, ὄφρα κε μὴ μιν
 δεύοι ἐφελκόμενον πολιῆς ἀλὸς ἄσπετον ὕδωρ.
 κολπώθη δ' ὤμοισι πέπλος βαθὺς Εὐρωπείης,
 ἰστίου οἰά τε νηός, ἐλαφρίζεσκε δὲ κούρην. 130
 ἦ δ' ὅτε δὴ γαίης ἀπὸ πατρίδος ἦεν ἀνευθεν,
 φαίνεται δ' οὔτ' ἀκτὴ τις ἀλῖρροθος οὔτ' ὄρος αἰπύ,
 ἀλλ' ἀῆρ μὲν ἀνωθεν, ἔνερθε δὲ πόντος ἀπείρων,
 ἀμφὶ ἐπαπτήνασα τόσῃν ἀνευεῖκατο φωνήν·
 ' πῆι με φέρεις θεόταυρε, τίς ἔπλεο; πῶς δὲ κέλευθα 135
 ἀργαλέ' εἰλιπόδεσσι διέρχαι, οὐδὲ θάλασσαν
 δειμαίνεις; νησὶν γὰρ ἐπίδρομος ἐστὶ θάλασσα
 ὠκύαλοις, ταῦροι δ' ἄλιν τρομέουσιν ἀταρπόν.
 ποῖον σοὶ ποτὸν ἠδύ, τίς ἐξ ἀλὸς ἔσσειτ' ἐδωδή;
 [ἦ ἄρα τις θεὸς ἐσσι θεοῖς δ' ἐπεικίότα ρέξεις.] 140
 οὔθ' ἄλλοι δελφῖνες ἐπὶ χθορὸς οὔτε τι ταῦροι
 ἐν πόντῳ στιχόωσι, σὺ δὲ χθόνα καὶ κατὰ πόντον
 ἄτρομος αἰσσεις, χηλαὶ δέ τοί εἰσιν ἐρετμά.
 ἦ τάχα καὶ γλαυκῆς ὑπὲρ ἠέρος ὑψόσ' ἀερθεῖς
 εἴκελος αἰψηροῖσι πετήσσαι οἰωζοῖσιν. 145
 ὦμοι ἐγὼ μέγα δὴ τι δυσάμμορος, ἦ ρά τε δῶμα
 πατρὸς ἀποπρολιπούσα καὶ ἐσπομένη βοὶ τῶιδε
 ξείνην ναυτιλίην ἐφέπω καὶ πλάζομαι οἴη.
 ἀλλὰ σύ μοι μεδέων πολιῆς ἀλὸς Ἐγγοσίγαιε
 ἴλαος ἀντιάσειας, ὃν ἔλπομαι εἰσοράσθαι 150

127 πορφυρέας κ. πτύχας S κε νηῶν MS 128 ἐν δέ οἱ
 ἐλκόμενον S 129 ἀνέμοισι multi, refutati picturis 132 ἀλλῖρροος S
 133 ἀνωθεν M: ὑπερθεν FS 135 ἔπλετο M 135-6 κέλευθα
 ἀργαλέ' εἰλιπόδεσσι Ahrens: κέλευθον ἀργαλέην πόδεσσι M: κέλευθον
 ἀργαλέοισι πόδεσσι FS 139 τι M 140 delevi θεῶ δ'
 ἐπεικίότι M: ἦ ρά τις ἐσσί θεὸς τί θεοῖς δ' ἀπεικίότα ρ. S 141 οὐδ'
 FM: οὐκ S' 142 στείχουσι S 143 ἄβροχος S δέοι εἰσὶν
 M 145 ἴκελος MS πετήσσαι Iunt.: ποτ. 148 πελάζομαι F
 150 ἀντήσειας M ὃν om. MS

τόνδε κατιθύνοντα πλόον προκέλευθον ἐμείο.
οὐκ ἄθεεϊ γὰρ ταῦτα διέρχομαι ὑγρὰ κέλευθα.'

ὡς φάτο· τὴν δ' ὦδε προσεφώνεεν ἠύκερος βοῦς·
' θάρσει παρθενική, μὴ δείδιθι πόντιον οἶδμα.
αὐτός τοι Ζεὺς εἶμι, καὶ ἐγγύθεν εἶδομαι εἶναι 155
ταῦρος· ἐπεὶ δύναμαί γε φανήμεναι ὅττι θέλοιμι.
σὸς δὲ πόθος μ' ἀνέηκε τόσην ἄλα μετρήσασθαι
ταύρω ἐειδόμενον· Κρήτη δέ σε δέξεται ἤδη,
ἢ μ' ἔθρεψε καὶ αὐτόν, ὅπῃ νυμφήια σείο
ἔσσεται· ἐξ ἐμέθεν δὲ κλυτοὺς φιλύσαι νῆας, 160
οἱ σκηπτοῦχοι ἅπαντες ἐπιχθονίοισιν ἔσονται.'

ὡς φάτο· καὶ τετέλεστο τά περ φάτο· φαίνεται μὲν οἷ
Κρήτη, Ζεὺς δὲ πάλιν σφετέρην ἀνελάζετο μορφήν,
λῦσε δὲ οἱ μίτρην, καὶ οἱ λέχος ἔντυον ὦραι.
ἢ δὲ πάρος κούρη Ζηνὸς γένετ' αὐτίκα νύμφη 165
καὶ Κρονίδῃ τέκνα τίκτε [καὶ αὐτίκα γίνετο μήτηρ]

151 πόντον προπάραιθεν M 153 δ' αὐ ὅ γε M εὐρύκερος S
155 ἐγγύθι S ἦμεν MS 156 φανῆναι S ὅττ' ἔθ. S : ὅττι
κε θ. F 157 ἀνέοικε M : ἐνέηκε S 158 ταῦρον FS 160 κλει-
τοὺς S φητήσαι M 163 ἐτέρην S 164 ἔντυον FS
165 πατρὸς S 166 τέκε τέκνεα M totum versum del. Valckenaer ;
sed suppleta est lacuna. dicendum erat de filiorum dignitate regia,
cf. 161 et de terra Europa. subscriptio Μόσχου Σικελιώτου Εὐρώπης
στίχοι ρξϚ F : τέλος Μόσχου Σικελιώτου Εὐρώπης M S

ΕΚ ΤΩΝ ΜΟΣΧΟΥ ΣΙΚΕΛΙΩΤΟΥ ΒΟΥΚΟΛΙΚΩΝ

I (Stobaeus Flor. 59. 19 = IV 17. 19)

Τὰν ἄλλα τὰν γλαυκὰν ὅταν ὤνεμος ἀτρέμα βάλλῃ,
 τὰν φρένα τὰν δειλὰν ἐρεθίζομαι, οὐδ' ἔτι μοι γὰ
 ἐντὶ φίλα, ποθίει δὲ πολὺν πλεόν ἅ με γαλάνα.
 ἀλλ' ὅταν ἀχῆσῃ πολιοὺς βυθός, ἅ δὲ θάλασσα
 κυρτὸν ἐπαφρίζῃ, τὰ δὲ κύματα μακρὰ μεμήνηι, 5
 ἐς χθόνα παπταίνω καὶ δένδρεα, τὰν δ' ἄλα φεύγω,
 γὰ δέ μοι ἀσπαστά, χά δάσκιος εὐαδεν ὕλα,
 ἔνθα καὶ ἦν πνεύσῃ πολὺς ὤνεμος, ἅ πίτυς αἶδει.
 ἦ κακὸν ὁ γριπεὺς ζῶει βίον, ὦι δόμος ἅ ναῦς,
 καὶ πόνος ἐντὶ θάλασσα, καὶ ἰχθύες ἅ πλάνος ἄγρα. 10
 αὐτὰρ ἐμοὶ γλυκὺς ὕπνος ὑπὸ πλατάνωι βαθυφύλλωι,
 καὶ παγᾶς φιλέοιμι τὸν ἐγγύθεν ἄχον ἀκούειν,
 ἅ τέρπει ψοφέοισα τὸν ἀγρικόν, οὐχὶ ταρασσει.

II (Flor. 63. 29 = IV 20. 29)

ἦρατο Πὰν Ἀχῶς τᾶς γείτονος, ἦρατο δ' Ἀχῶ
 σκιρτατᾶ Σατύρω, Σάτυρος δ' ἐπεμήνατο Λύδαι.
 ὡς Ἀχῶ τὸν Πᾶνα, τόσον Σάτυρος φλέγειν Ἀχῶ,
 καὶ Λύδα Σατυρίσκον· ἦρω δ' ἐσμύχετ' ἀμοιβά.
 ὅσσον γὰρ τήνων τις ἐμίσειε τὸν φιλέοντα, 5
 τόσσον ὁμῶς φιλέων ἠχθαίρετο, πάσχε δ' ἅ ποίει.
 ταῦτα λέγω πᾶσιν τὰ διδάγματα τοῖς ἀνεράστοις·
 στέργετε τὼς φιλέοντας, ἢν' ἦν φιλέητε φιλησθε.

I 2 μοι γὰ Bosius : μοῖσα 3 ποθίει Vossian.² : ποθήη cett.
 πλεόν ἔμμε γελάνα Stephanus : ἅ με Teucher : πλεόνα μεγάλην ἄλα
 10 ἰχθύες Teucher : ἰχθύς 12 ἦχον 13 ἀγρικόν Stephanus :
 ἀγροῖκον

II integrum carmen 1 ἦρατο Wakefield : ἦρα 6 ηχθαιρεδο
 archetypus vitio aegyptiaco

III (Flor. 64. 19 = IV 20. 55)

Ἄλφειὸς μετὰ Πῖσαν ἐπὴν κατὰ πόντον ὀδεύηι,
 ἔρχεται εἰς Ἀρέθουσαν ἄγων κοτινηφόρον ὕδωρ,
 ἔδνα φέρων καλὰ φύλλα καὶ ἄνθεα καὶ κόνιν ἱράϊ,
 καὶ βαθὺς ἐμβαίνει τοῖς κύμασι, τὰν δὲ θάλασσαν
 νέρθεν ὑποτροχάει, κοὺ μίγνυται ὕδασι ὕδωρ,
 ἅ δ' οὐκ οἶδε θάλασσα διερχομένω ποταμοῖο.
 κῶρος δεινοθέτας κακομάχανος αἰνὰ διδάσκων
 καὶ ποταμὸν διὰ φίλτρον Ἔρωσ ἐδίδαξε κολυμβῆην.

5

ΜΟΣΧΟΥ ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ ΑΡΟΤΡΙΩΝΤΑ

IV (Anthol. Plan. iv. 200)

Λαμπάδα θεῖς καὶ τόξα βοηλάτιν εἴλετο ράβδον
 οὐλος Ἔρωσ, πῆρην δ' εἶχε κατωμαδίην,
 καὶ ζεύξας ταλαεργὸν ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα ταύρων
 ἔσπειρεν Δηοῦς αὐλακα πυροφόρον.
 εἶπε δ' ἄνω βλέψας αὐτῶι Δί· 'πλήσον ἀρούρας,
 μή σε τὸν Εὐρώπης βοῦν ὑπ' ἄροτρα βάλω.'

5

III integrum carmen 7 δεινοθέτας suspectum

IV nec pictura talis nec epigramma Moschi Siculi temporibus
convenit

ΕΚ ΤΩΝ ΒΙΩΝΟΣ ΣΜΥΡΝΑΙΟΥ ΒΟΥΚΟΛΙΚΩΝ

I (Stobaeus Flor. 29. 52)

Ἐκ θαμινᾶς ραθάμιγγος, ὅπως λόγος, αἰὲς ἰοίσας
χά λίθος ἐς ῥωχμὸν κοιλαίνεται.

II (Flor. 29. 53)

Οὐ καλόν, ὦ φίλε, πάντα λόγον ποτὶ τέκτονα φοιτῆν,
μηδ' ἐπὶ πάντ' ἄλλω χρέος ἰσχέμεν, ἀλλὰ καὶ αὐτός
τεχνᾶσθαι σύριγγα· πέλει δέ τοι εὐμαρὲς ἔργον.

III (Flor. 43. 8 = IV 1. 8)

Μηδὲ λίπηις μ' ἀγέραστον, †ἐπὶν χῶ Φοῖβος ἀεΐδευ
μισθὸν ἔδωκε. † τιμὰ δὲ τὰ πράγματα κρέσσονα ποιεῖ.

IV (Flor. 58. 11 = IV 16. 14)

Οὐκ οἶδ', οὐδ' ἐπέοικεν ἂ μὴ μάθομες πονέεσθαι.

V (Flor. 58. 11 = IV 16. 15)

εἰ μὲν καλὰ πέλει τὰ μελύδρια, καὶ τάδε μῶνα
κῦδος ἐμοὶ θήσονται, τά μοι πάρος ὤπασε Μοῖρα—
εἰ δ' οὐχ ἀδέα ταῦτα, τί μοι πολὺ πλείονα μοχθεῖν;
εἰ μὲν γὰρ βιότῳ διπλόον χρόνον ἄμμιν ἔδωκεν
ἢ Κρονίδας ἢ Μοῖρα πολύτροπος, ὥστ' ἀνύεσθαι 5
τὸν μὲν ἐς εὐφροσύναν καὶ χάρματα, τὸν δ' ἐπὶ μόχθῳ,
ἦν τάχα μοχθήσαντι μεθύστερον ἐσθλὰ δέχεσθαι.
εἰ δὲ θεοὶ κατένευσαν ἓνα χρόνον ἐς βίον ἐλθεῖν
ἀνθρώποις, καὶ τόνδε βραχὺν καὶ μείονα πάντων,
ἐς πόσον ἂ δειλοὶ καμάτῳ κείς ἔργα πονεῦμες, 10
ψυχὰν δ' ἄχρι τίνος ποτὶ κέρδεα καὶ ποτὶ τέχνας
βάλλομες, ἱμείροντες αἰὲ πολὺ πλείονος ὄλβῳ;

I 1 θαμινῆς ὅπως apogr.: ωκως

II cf. Epitaph. B on. 83 2 μηδ' ἐπὶ Grotius: μηδέ τοι ἄλλω
Salmasius: ἄλλο

III*

*IV μάθομεν

V 1 μὲν Ahrens μόνα 6 ἐπὶ scripsi: ἐν 7 μεθύστερον
Meineke: ποθ' ὕστ. 9 βραδὺν Λ 10 ἰν καμάτῳ κείς ἔργα
praepositio ἀπὸ κοινοῦ intellegenda 12 πλέονος

ἢ λαθόμεσθ' ἄρα πάντες, ὅτι θιατοὶ γενόμεσθα,
χῶς βραχὺν ἐκ Μοίρας λάχομες χρόνον;

VI (Flor. 63. 7 = IV 20. 7)

Ταὶ Μοῖσαι τὸν Ἔρωτα τὸν ἄγριον οὐ φοβέονται
ἐκ θυμῷ δὲ φιλεῦντι καὶ ἐκ ποδὸς αὐτῷ ἔπονται.
κῆν μὲν ἄρα ψυχάν τις ἔχων ἀνέραστον αἰείδη,
τῆνον ὑπεκφεύγουσι καὶ οὐκ ἐθέλοντι διδάσκειν·
ἦν δὲ νόον τις Ἔρωτι δονεῦμενος ἀδὺ μελίσδη, 5
ἐς τῆνον μάλα πᾶσαι ἐπειγόμεναι προρέοντι.
μάρτυς ἐγὼν, ὅτι μῦθος ὄδ' ἔπλετο πᾶσι ἀλαθίης.
ἦν μὲν γὰρ βροτὸν ἄλλον ἢ ἀθανάτων τινὰ μέλπω,
βαμβαίνει μοι γλῶσσα καὶ ὡς πάρος οὐκέτ' αἰεΐδει·
ἦν δ' αὐτ' ἐς τὸν Ἔρωτᾶ καὶ ἐς Λυκίδαυ τι μελίσδω, 10
καὶ τόκα μοι χαίροισα διὰ στόματος ῥέει αὐδά.

VII (Flor. 63. 26 = IV 20. 26)

Ἄ μεγάλα μοι Κύπρις ἔθ' ὑπνώοντι παρέστα
νηπίαχον τὸν Ἔρωτα καλᾶς ἐκ χειρὸς ἄγοισα
ἐς χθόνα νευστάζοντα, τόσον δέ μοι ἔφρασε μῦθον·
'μέλπει μοι φίλε βοῦτα λαβὼν τὸν Ἔρωτα δίδασκε.'
ὡς λέγε· χᾶ μὲν ἀπῆνθεν, ἐγὼ δ' ὅσα βουκολίασδοι, 5
νήπιος ὡς ἐθέλοντα μαθεῖν τὸν Ἔρωτα δίδασκον,
ὡς εὔρεν πλαγίαυλον ὁ Πάν, ὡς αὐλὸν Ἀθάνα,
ὡς χέλυν Ἑρμάων, κίθαρην ὡς ἀδὺς Ἀπόλλων.
ταῦτά μιν ἐξεδίδασκον· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθωι,
ἀλλὰ μοι αὐτὸς αἰεΐδεν ἐρωτύλα, καί με δίδασκε 10
θνατῶν ἀθανάτων τε πόθως καὶ ματέρος ἔργα.
κῆγὼν ἐκλαθόμαι μὲν ὅσων τὸν Ἔρωτα δίδασκον,
ὅσσα δ' Ἔρωσ με δίδαξεν ἐρωτύλα πάντα διδάχθην.

13 ἢ λαθόμεσθ' Heimmann: λαθόμεθ' ἢ 14 λάχομεν
VI integrum carmen 1 οὐ Gesner: ἢ cett. 2 ἐκ θυμῷ δὲ
φιλεῦντι Valckenaer: ἦκ θυμῷ φιλέοντι δεῖ δὴ: corr. B 5 τις
Brunck: τῷ 7 ἀληθής 9 μοι A: μεν SM in ras. 11 ῥεῖ
ᾧδά: corr. Vrsinus
VII integrum carmen 11 πόθους 13 πάντ' ἐδιδ.

VIII (Flor. 63. 27 = IV 20. 27)

Ἔσπερε, τῆς ἐρατᾶς χρύσειον φάος Ἀφρογενείας,
 Ἔσπερε κυανέας ἱερὸν φίλε Νυκτὸς ἄγαλμα,
 τόσσον ἀφαιρότερος μήνας, ὅσον ἔξοχος ἄστρων,
 χαῖρε φίλος, καί μοι ποτὶ ποιμένα κῶμον ἄγοντι
 ἀντὶ σελαναίας τὴν δίδου φάος, ὥνεκα τήνα
 σάμερον ἀρχομένα τάχιον δύνει. οὐκ ἐπὶ φωρὰν
 ἔρχομαι, οὐδ' ἵνα νυκτὸς ὁδοιπορέοντας ἐνοχλέω·
 ἀλλ' ἐράω· καλὸν τοι ἐρασσαμένωι συναρέσθαι.

5

IX (Flor. 63. 28 = IV 20. 28)

Ὀλβιοι οἱ φιλέοντες, ἐπὴν ἴσον ἀντεράωνται.
 Ὀλβιος ἦν Θησεὺς τῷ Πειριθῷ παρεόντος,
 εἰ καὶ ἀμειλίκτιοι κατήλυθεν εἰς Ἀΐδαο.
 Ὀλβιος ἦν χαλεποῖσιw ἐν Ἀξεινοῖσιw Ὀρέστας,
 οὐνεκά οἱ ξυνὰς Πυλάδας ἄιρητο κελεύθως.
 ἦν μάκαρ Αἰακίδας ἐτάρω ζώοντος Ἀχιλλεύς·
 Ὀλβιος ἦν θνάσκων, ὅτι οἱ μόρον αἶνον ἄμυνεν.

5

X (Flor. 64. 21 = IV 20. 57)

Ἰξευτὰς ἔτι κῶρος ἐν ἄλσει δειδράεντι
 ὄρνεα θηρεύων τὸν ἀπότροπον εἶδεν Ἔρωτα
 ἐσδόμενον πύξοιο ποτὶ κλάδον· ὥς δὲ νόησεν,
 χαίρων ὥνεκα δὴ μέγα φαίνεται τῶρνεον αὐτῷ,
 τὼς καλάμωσ ἅμα πάντας ἐπ' ἀλλάλοισι συνάπτων
 τᾶι καὶ τᾶι τὸν Ἔρωτα μετάλμενον ἀμφεδόκευι.
 χῶ παῖς ἀσχαλάων, ὅκα οἱ τέλος οὐδὲν ἀπάντη,
 τὼς καλάμωσ ῥίψας ποτ' ἀροτρεά πρέσβυν ἵκαυει,
 ὅς νιν τάνδε τέχνην ἐδιδάξατο, καὶ λέγειν αὐτῷ,
 καὶ οἱ δεῖξεν Ἔρωτα καθήμενον. αὐτὰρ ὁ πρέσβυς

5

10

VIII 3 ἀφαιρότερος Vrsinus: -τερον 7 ὁδοιπορέοντας Gaisford: -τα
 8 τοι scripsi: δέ τ' συναρέσθαι Ahrens: συνερᾶσθαι

IX 5 οἱ add. Gesner ἄροιτο A: ἄρκο M: ἤιρητο Grotius 7 cf.
 Hom. Σ 98, 121

X integrum carmen 2 cf. Hom. ξ 372 3 νόασε 4 τῶρνεον
 Valckenaer: ὄρνεον 7 ὅκα Porson: οὐνεκα fere codd.

μειδιάων κίνησε κάρη καὶ ἀμείβετο παῖδα·
 ' φεῖδεο τὰς θήρας μηδ' ἐς τόδε τῶρνεον ἔρχευ.
 φεῦγε μακράν. κακόν ἐντι τὸ θηρίον. ὄλβιος ἔσσημι,
 εἰσόκε μή νιν ἔλθῃς· ἦν δ' ἀνέρος ἐς μέτρον ἔλθῃς,
 οὔτος ὁ νῦν φεύγων καὶ ἀπάλμενος αὐτὸς ἀφ' αὐτῶ 15
 ἐλθῶν ἐξαπίνας κεφαλὰν ἐπι σεῖο καθιζεῖ.'

XI (Flor. 64. 22 = IV 20. 58)

" Ἀμερε Κυπρογένεια, Διὸς τέκος ἢε θαλάσσας,
 τίπτε τόσον θνατοῖσι καὶ ἀθανάτοισι χαλέπτεις;
 τυτθὸν ἔφαν· τί νυ τόσσον ἀπήχθεο καὶ τεῖν αὐτῶι,
 ταλίκον ὡς πάντεσσι κακὸν τὸν Ἔρωτα τεκέσθαι,
 ἄγριον ἄστοργον μορφῶι νόον οὐδὲν ὅμοιον; 5
 ἐς τί δέ νιν πτανὸν καὶ ἐκαβόλον ὦπασας ἡμεῖς,
 ὡς μὴ πικρὸν ἐόντα δυναίμεθα τῆνον ἀλύξαι;

XII (Flor. 65. 4 = IV 21. 3)

Μορφῶ θηλυτέραισι πέλει καλόν, ἀνέρι δ' ἀλκά.

XIII (Flor. 110. 17)

Αὐτὰρ ἐγὼν βασεῦμαι ἐμὰν ὁδὸν ἐς τὸ κάταντες
 τῆνο ποτὶ ψάμαθόν τε καὶ αἰόνα ψιθυρίσδων,
 λισσόμενος Γαλάτειαν ἀπηνέα· τὰς δὲ γλυκείας
 ἐλπίδας ὑστατίῳ μέχρι γήραος οὐκ ἀπολείψω.

XIV (Ecl. i. 5. 7)

ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΑΚΙΝΘΟΝ

Ἄμφασία τὸν Φοῖβον ἔλεν τὸ σὸν ἄλγος ὀρῶντα.
 δίζετο φάρμακα πάντα, σοφὰν δ' ἐπεμαίετο τέχναν,
 χρῖεν δ' ἀμβροσίαι καὶ νέκταρι, χρῖεν ἅπασαν
 ὤτειλάν· Μοίραισι δ' ἀναλθέα φάρμακα πάντα.

14 εἰσόκα μιν XI cf. Epitaph. Bion. 85 3 τεῖν Hermann: τὴν
 4 τεκέσθαι Hermann: τέκηαι XII θηλυτέρησι XIII cf.
 Epitaph. Bion. 61 I βασεῦμαι Vrsinus: βὰς εἶδ' καὶ 2 ἡμόνα
 XIV cf. Epitaph. Bion. 6 I ὀρῶντα Vsener: ἔχοντα 2 ἐπε-
 μαίετο Vulcanius: ἐπεβένετο F: ἐπεβώσατο P 4 μοίραισι F et
 fortasse P¹

XV (Ecl. i. 8. 39)

- Εἶαρος, ὦ Μύρσων, ἢ χεΐματος ἢ φθινοπώρου
 ἢ θέρεος τί τοι ἀδύ; τί δὲ πλέον εὐχαι εἰλθεῖν;
 ἢ θέρος, ἀνίκα πάντα τελείεται ὅσσα μογεῦμες,
 ἢ γλυκερὸν φθινόπωρον, ὅτ' ἀνδράσι λιμὸς ἐλαφρά,
 ἢ καὶ χεῖμα δύσεργον; ἐπεὶ καὶ χεΐματι πολλοὶ 5
 θαλπόμενοι θέλγονται ἀεργαίαι τε καὶ ὄκνωι.
 ἢ τοι καλὸν ἔαρ πλέον εὐαδεν; εἰπέ, τί τοι φρήν
 αἰρεῖται; λαλέειω γὰρ ἐπέτραπεν ἅ σχολὰ ἄμμιν.
- κρίνειω οὐκ ἐπέοικε θεΐμα ἔργα βροτοῖσι
 πάντα γὰρ ἱερά ταῦτα καὶ ἀδέα· σεῦ δὲ ἕκατι 10
 ἐξερέω Κλεόδαμε, τό μοι πέλεν ἄδιον ἄλλων.
 οὐκ ἐθέλω θέρος ἦμεν, ἐπεὶ τόκα μ' ἄλιος ὀπτῆι.
 οὐκ ἐθέλω φθινόπωρον, ἐπεὶ νόσου ὦρια τίκτει.
 οὐδλον χεῖμα φέρει νιφετόν· κρυμοὺς δὲ φοβεῦμαι.
 εἶαρ ἐμοὶ τριπόθατον ὄλωι λυκάβαντι παρείη, 15
 ἀνίκα μήτε κρύος μήθ' ἄλιος ἄμμε βαρύνει.
 εἶαρι πάντα κύει, πάντ' εἶαρος ἀδέα βλαστῆι,
 χά νυξ ἀνθρώποισιν ἴσα καὶ ὁμοίος ἀώς.

XVI (Ecl. i. 9. 3)

Μοΐσας Ἔρωσ καλέοι, Μοῖσαι τὸν Ἔρωτα φέροειν.
 μολπάν θ' αἰ Μοῖσαί μοι ἀεὶ ποθέοντι διδοῖεν,
 τὰν γλυκερῶν μολπάνι, τῆς φάρμακον ἄδιον οὐδέει.

XVII (Orion Anth. 5. 4)

Πάντα θεοῦ γ' ἐθέλοντος ἀνύσιμα, πάντα βροτοῖσιν
 ἐκ μακάρων ράιστα καὶ οὐκ ἀτέλεστα γέγοντο.

XV 1 ὦ Vrsinus: ὁ 6 θέλγονται Vrsinus: θάλποντες 7 τί τοι
 Vrsinus: τοι τι 8 ἡμῖν 14 φέρει Meineke: φέρειν κρυμοὺς
 Vrsinus: κρυμὸς F: κρυμβοί P δὲ scripsi: τε 16 μήτ' ἄμμε
 Vrsinus: ἄμμι 17 βλάστη

XVI 2 θ' αἰ scripsi: τε F P¹: ταὶ P² 3 ἄδιον P²: ἄδη P¹: εὔδη F

XVII 1 γ' ἐθέλοντος Schneidewin: γὰρ θέλοντος ἐναΐσιμα Her-
 mann: ἀμεύσιμα Bergk 2 ράιστα Ahrens: γὰρ ράστα

TECHNOPAEGNIA

ΣΙΜΙΟΥ ΠΕΛΕΚΥΣ

Ἄνδροθέαι δῶρον ὁ Φωκεὺς κρατερᾶς μηδοσύνας ἦρα τίνων
Ἄθάναι

ᾧπασ' Ἐπειὸς πέλεκυν, τῶι ποτε πύργων θεοτεύκτων κατέ-
ρειψεν αἶπος·

τᾶμος ἐπεὶ τὰν ἱερὰν κηρὶ πυρίπνιω πόλιω ἠιθάλωσεν
Δαρδανιδᾶν, χρυσοβαφεῖς δ' ἐστυφέλιξ' ἐκ θεμέθλων ἀνακτας,
οὐκ ἐνάριθμος γεγαῶς ἐν προμάχοις Ἀχαιῶν, 5

ἀλλ' ἀπὸ κρανᾶν ἰθαράν νᾶμα κόμιζε δυσκλήης·

νῦν δ' ἐς Ὀμήρειον ἔβα κέλευθον

σὰν χάριν, ἀγνὰ πολύβουλε Παλλάς.

τρὶς μάκαρ ὄν σὺ θυμῶι

ἴλαος ἀμφιδερχθῆις.

10

ᾧδ' ὄλβος

αἰεὶ πνεῖ.

[Σιμμίας βαίνων κλυτὸς ἴσα θεοῖς ὡς εὔρε Ῥόδου γεγαῶς
ὁ πολύτροπα μαιόμενος μέτρα μολπῆς]

Codices: Anth. Pal. xv. 22 cum scholiis, Y B K (numero κα' praefixo). desunt in K cum alia tum imparium versuum extrema. Hephaestio cap. 9 Σιμμίας ὁ Ῥόδιος ἐχρήσατο (pentametro choriambico) ἐν τε τῶι Πελέκει ἄνδροθέαι . . . Ἄθάναι· κὰν ταῖς Πτέρυξιν 'λευσσετε . . . ἐδράσαντα.' schol. Ambros. κατὰ μίμησιν πελέκεος συντέθεικε μακρὰν ἐκατέρωθεν θεῖς καὶ ἐν τῶι μέσῳ. quo modo fere in codicibus versus ordinantur 2 ᾧπασεν A: ᾧπασε δ' Y ᾧ K B ποκα B κατέριψεν A: κατήρειψ' Y: κατέρειπεν B: κάλλιπεν K 3 τῆμος A Y πυρίπνω B: πυρίνω cett. 4 χρυσοβαφεῖς om. K B δ' K B: τ' cett. 5 ἐνάριθμος K B Y ἐνὶ προμάχοισι (om. Ἀχ.) B: ἐνι (om. cett.) K 6 κρηνᾶν A Y καθαρᾶν A² K Y: καθαρὸν B νᾶμα om. Y δυσκλήης B Y: δυσηλής K 8 ἀγνὰν K Call. 11 ᾧδ' ὄλβος A K: ᾧδ' ὄλβιος Y: τὸν ὄλβος B 13 manubrium cum deesse videretur, fictus est versus praelongus, qua interpolatione caret A, Y titulum eo loco scripsit Σιμίλιον Ῥοδίου Πέλεκυς ὄν Ἐπειὸς Φωκεὺς τῆ Ἀθηναῖ δῶρον ἔδωκε. K B e titulo et ultimo Ovi versu v. 13 confinxere, quem Hephaestionis schol. Ambros. iam videtur novisse. Σιμμίας scripsi (perperam enim geminatum μ dedit ipse Hephaestio) . . . τας K: τὰν Iunt.: τὸν Call. βαίνων Iunt.: βίνων Call.: βίνο K μαιόμενος scripsi: μόννος K B μολπῆς B: ambigua tantum primae litterae vestigia K

ΣΙΜΙΟΥ ΠΤΕΡΥΓΕΣ

Λεῦσέ με τὸν Γᾶς τε βαθυστέρνον ἄνακτ' Ἀκμοῖδαν τ' ἄλλουδῖς ἐδράσαντα,
μηδὲ τρέσσης, εἰ τόσος ὦν δάσκα βέβριθα λάχνηι γένεα.

τᾶμος ἐγὼ γὰρ γενόμεν, ἀνικ' ἔκραν' Ἀνάγκα,

πάντα δὲ Γᾶς εἶκε φραδαῖσι λυγραῖς

5 ἔρπετά, † πᾶνθ' ὄσ' ἔρπει†
δι' αἴθρας.

Χάους δέ,

οὔτι γε Κύπριδος παῖς

ὠκυπέτας οὐδ' Ἕραεος καλεῦμαι.

10 οὔτι γὰρ ἔκρανα βίαι, πρᾶυλόγοι δὲ πειθοῖ,

εἶκέ τέ μοι γαῖα θαλάσσας τε μυχοὶ χιάλκεος οὐρανός τε·

τῶν δ' ἐγὼ ἐκροσφισάμαι ὠγύγιον σκάπτρον, ἔκρινον δὲ θεοῖς θέμιστας.

*Anth. Pal. xv. 24 cum scholiis, K cum titulo εἰδύλλιον κ' πτέρυγες, B, alii parum noti. Hephæst. 9 (cf. ad Securim) qui Simiæ nomen servavit I λεισέτε Heph. βαθύστερνον Α' Κ (corruptus B) τ' Heph.; om. cett.
2 βεβριθότα λαγναί (λαγνὰ Κ); corr. e scholio Salmasius 3 ἔκραν' Salmasius: ἔκριν' 4 δ' ἐκτάσει καὶ φραδέσι (φροδαῖσι Κ: φροδαῖσι B); corr. e scholio Salmasius 5 ἔρπεθ' ἀπανθ' Κ Β 9 οὐδ', scripsi: δ' Ἕραεος Call.; ἀέριος Α: ἀέρος Κ: ἔρωσ Iunt. 10 ἔκρηνα Salmasius: ἔκρηνα βίαι Stephanus: βίας πρᾶυλόγω: Synesius hymn. 6, 34: πρᾶνῶ ΙΙ τε Κ Β: δέ Α μυχὸς οὐρανός τε Α' Κ Β 12 ἐγὼ Iunt.: ἐγὼν cett. ἔκρινον δὲ Salmasius: ἔκρανον δὲ Α²: ἔκραν δὲ Α': κραιίδες Κ (compendio) Β

ἀριθμὸν εἰς ἄκραν δεκάδ' ἰχνίων, κόσμον ῥέμοντα ῥυθμῶν,
 θοῶς δ' ὑπερθευ ὠκὺ λέχριον φέρων ῥεῦμα ποδῶν σποράδων
 πίφασκεν 11

ἰχνει θενῶν . . . τοι παραίολοι Πιερίδων μονόδουποι ἀδᾶν,
 θοαῖς ἴσ' αἰόλαις ρεβροῖς κῶλ' ἀλλάσσω, ὀρσιπόδων ἐλάφωι
 τέκεσσι"

ταὶ δ' ἀμβρότωι πόθωι φίλας ματρὸς ῥόοιτ' αἴψα μεθ' ἰμε-
 ροῖντα μαζόι,

πᾶσαι κραιπινοῖς ὑπὲρ ἄκρων ἰέμεναι ποσὶ λόφωι 15
 κατ' ἀρθμίας ἰχνος τιθήνας·

βλαχαὶ δ' οἰῶν πολυβότωι ἀν' ὀρέωι νομὸν ἔβα
 ταυσφύρωι ἐς ἄντρα νυμφᾶν·

καὶ τις ὠμόθυμος ἀμφίπαλτοι αἴψ' αὐδᾶν θῆρ ἐν κόλπωι
 δεξάμενος θαλαμᾶν μυχοιτάτωι

ρίμφα πετρόκοιτοι ἐκλιπὼν ὄρουσ' εὐνὰν ματρὸς πλαγκτὸν
 μαιόμενος βαλιᾶς ἐλεῖν τέκος·

καὶτ' ὠκα βοᾶς ἀκοὰν μεθέπων ὄγ' ἄφαρ λάσιοι
 νιφοβόλων ἀν' ὀρέωι ἔσσυται ἄγκος·

ταῖς δὴ δαίμων κλυτὸς ἴσα θεοῖς . . . δονέωι 20
 ποσὶ πολύπλοκα μεθίει μέτρα μολπᾶς.

10 ἀριθμοὶ δ' εἰς ἄκρον C κόσμῳς ῥέμοντο ῥυθμῶι A : κόσμον
 ῥέμοντα ῥυθμὸν C : corr. Bergk 11 σποράδων Salmasius : σποράδην
 πίασκε C 12 θενω ταν A : θένων τὸν C 13 θοαῖς ἴσ' Bergk :
 θοαῖσίτ' ἀλλὰ σῶς ὀρσιπέδων C 14 τ' ἀμερότωι A : δ' ἀμβρότι C
 ῥόωντ' 15 πᾶσαι scripsi : πάλαι ἰεμένα A ποσὶ A : ποδὶ C
 ἰχνοι corr. in ἰχνη C τιθένας A 16 λαχαὶ C ἔβα A ἐς
 supplevi νυμφῶν 17 τῆς ὠμόθυμος (hoc et A¹) ἀμφίπλατον αἴψ'
 οὐδ' ἀν θῆς ἐν κόλποις C θαλαμᾶν Haebelin : θαλάμων μυχοι-
 τάτωι scripsi : ποικύτατον A : ποικύτητα C 18 πετρόκ. Salmasius :
 πτερόκ. A : περικ. C πλακτὸν καιόμενος βαλιᾶς C 19 καίτ'
 scripsi : καὶ τὰδ' κοὰν μ. C ὄγ' ἄφαρ Bergk : ἄφαρ ὄγε λάσιον
 Salmasius : λασίων ὀφοβόλων C ἀν' ὀρέωι om. C ἔσσυται
 ἄγκος Salmasius : ἔσσυτ' ἀνάγκαις 20 κλυτὸς Bergk e manubrio
 Securis : κλυταῖς ἴσα θεοῖς ποσὶ δονέων A : θεο ποσὶ πονέων C : θοοῖς
 Jacobs splendendum ex. gr. βάδισιν μολπαῖς A

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΣΥΡΙΓΞ

Οὐδενὸς εὐνάτειρα Μακροπτολέμοιο δὲ μάτηρ
 μαίας ἀντιπέτροιο θοὸν τέκεν ἰθυντήρα,
 οὐχὶ Κεράσταν, ὅν ποτε θρέψατο ταυροπάτωρ,
 ἀλλ' οὐ πειλιπὲς αἶθε πάρος φρένα τέρμα σάκουσ
 οὔνομ' Ὀλον δίζων, ὃς τᾶς μέροπος πόθον 5
 κούρας γηρυγόνας ἔχε τᾶς ἀνεμώδεος,
 ὃς μοῖσαι λιγὺ πᾶξεν ἰοστεφάνωι
 ἔλκος, ἄγαλμα πόθοιο πυρισμαράγου,
 ὃς σβέσεν ἀνορέαν ἰσανδέα
 παπποφόνου Τυρίαν τε . . . 10
 ὦι τόδε τυφλοφόρων ἐρατόν
 πῆμα Πάρις θέτο Σμιχίδας·
 ψυχὰν αἰ βροτοβάμων
 στήτας οἶστρε Σαέττας
 κλωποπάτωρ ἀπάτωρ 15
 λαρνακόγυιε χαρεῖς
 ἀδὺ μελίσδοις
 ἔλλοπι κούραι,
 Καλλιόπαι
 νηλεύστωι. 20

Anth. Pal. xv. 21 cum scholiis, codd. Bucolicorum (M P E F Z edd. ant. alii); v. 1, 2 schol. Dionys. Thr. 11 Hilg. Bucol. praemittunt σύριγγε οὐνομ' ἔχεις, αἶδει δέ σε μέτρα σοφίης heroum miurum factum ut laudaret carmen, minime ut Theocriti esse videretur . . . 1, 2 μᾶτερ . . . τέκες Buc. 2 ἀντιπάτριου Buc. v. 1. 4 ἀλλ' ἀπέλιπες οὐ Buc. 5 δίζων E Call. F : δίζων cett. 6 ἔχε A : αἶθε Buc. ἀνεμώδεος Σ^A Buc. : ἀνεμώκεος A 8 πυρισφαράγου Buc. 10 Τυρίας τ' ἀφείλετο Buc. : καὶ τῆς ἀπωλείας τὴν Εὐρώπην ἐρρύσατο Σ^A, unde Τυρίαν τ' ἐρρύσατο Salmasius : τ' ἐξήλασεν Haebler 11 conieci τῶι 12 πᾶμα A² Buc. quod lectorem non deciperet 13 αἶ Hecker : αἶ A : ᾧ Buc. conieci βοτοβάμων 14 δέτ(τ)ας Buc. 16 χαρεῖς Hecker : χαίρεις A : χα(ί)ροις Σ^A Buc. 17 μελίσδεῖς Σ^A

Numeri dactyli ab hexametro ad dimetrum catalecticum in syllabam decrescentes

Paraphrasis : Ὀδυσσέως γυνὴ Τηλεμάχου δὲ μήτηρ ἔτεκεν τὸν ταχὺν ποιμένα τῆς αἰγῶς (τῆς τοῦ Διὸς τροφῶ, ἀνθ' οὗ πέτρα τῶι Κρόνῳ ἐδόθη), οὐ Κομάταν, ὃν ποτε μέλισσα ἐθρέψατο, ἀλλ' οὐ πάλαι Πίτυς (ἢ ἐὰν ἐλλείπη τὸ πεῖ ἴτυς γιγνομένη) ἠράσθη, Πᾶνα τὸ ὄνομα, διφυῆ, ὃς τῆς τὴν φωνὴν μεριζούσης παιδὸς πόθον ἔσχε τῆς ἐκ φωνῆς γιγνομένης καὶ ἐκ πνεύματος συγκειμένης (τῆς Ἥχοῦς), ὃς τῆι μουσικῆι ὄργανον τὴν σύριγγα ἔπηξεν, ἄγαλμα ἔρωτος διαπύρου, ὃς τὴν Περσικὴν ἀρετὴν κατέσβεσεν (ὁμώνυμον τοῦ τὸν πάππον Ἀκρίσιον ἀποκτείναντος) καὶ τῆς Εὐρώπης ἐξέβαλεν· τούτῳ τόδε τὸ τῶν πηροφορούντων βουκόλων κτήμα Θεόκριτος ὁ καὶ Σιμιχίδης ἀνέθηκεν· ταύτη τῆι σύριγγι ἡσθεῖς, ᾧ Πάν, ὃς βαίνει ἐπὶ λαῶν (ὃς πρόβατα βαίνει?), ὁ χηλόπους, Λυδῆς γυναικὸς ἐρώμενε, κλέπτου (Ἑρμοῦ) υἱέ, ἀπάτωρ (ὡς Πηνελόπης ἅπασι τοῖς μνηστῆρσι μειχθείσης), ἡδὺ μουσίζοις τῆι ἐνεαῖ παιδί, τῆι ἀοράτῳ μούσῃ (τῆι Ἥχοϊ).

ΔΩΣΙΑΔΑ ΔΩΡΙΕΩΣ ΒΩΜΟΣ

Είμάρσενός με στήτας
 πόσις, μέροψ δίσαβος,
 τευξ', οὐ σποδεύνας ἴνις Ἐμπούσας μόρος
 Τεύκροιο βούτα καὶ κυνὸς τεκνώματος,
 Χρύσας δ' αἶτας, ἄμος ἐψάνδρα 5
 τὸν γυιόχαλκον οὔρον ἔρραισεν,
 ὃν ἀπάτωρ δίσεννος
 μόγησε ματρόριπτος·
 ἐμὸν δὲ τευγμ' ἀθρήσας
 Θεοκρίτιοι κτάντας 10
 τριεσπέροιο καύστας
 θώυξεν †ἀνύξας†,
 χάλεψε γάρ νιν ἰῶι
 σύργαστρος ἐκδὺς γήρας
 τὸν δ' †ἀεὶ λιπεῦντ'† ἐν ἀμφικλύστῳ 15
 Παρός τε ματρὸς εὐνέτας φῶρ
 οἰζῶιος ἴνις τ' ἀνδροβρώτος Ἰλιοραιστῶν
 ἦρ' ἀρῶίων ἐς Τευκρίδ' ἄγαγον τρίπορθον.

Codices: A P xv. 26, Holoboli F Z Y Tr. Call. alii cum scholiis. laudatur a Luciano Lexiph. 25, schol. Dion. Thrac. 11 Hilg. 5 χρυσούς Hol. δ' add. Valckenaer 6 ουνον cum signo corruptelae A 8 μόγησε F non habet, sed Σ (έτεκτήνατο) : μόρησε Λ Hol. 11 τριεσπερίοιο Α 12 θώνξεν Α : άιξεν Hol. αν' ύξας male Salmasius 14 σύγγαστρος Α 15 άει λινεύντ' Α : έλλινεύντ' Hol. : ειλινεύντ' male Hecker : εϋνιν εϋντ' conieci 17 ινοραίσταν Α : ιλ(ι)οραίστας Hol. 18 άγαγε Hol. Numeri iambi ; 2 dimetri catalectici, 2 trimetri, 2 trimetri catalectici (ultimo metro spondiaco), 8 dimetri, 2 monometri cum Reiziano, 2 dimetri cum Reiziano

Paraphrasis : 'Εποίησέ με ό της γυναικός της άνδρείαι έσθήτι χρωμένης άνήρ (έπιβουλεύσασα γάρ ή Μήδεια τώι Θησεϊ έφυγεν εις Μηδίαν, άνδρείαν έπιβαλοΰσα στολήν schol.), άνθρωπος δις ήβήσας (ό 'Ιάσων), οϋχ ό υϊός της ώς ή Έμπαυσα μεταμορφουμένης (Θέτιδος), ό έν τέφραι κοιμιζόμενος (εις πϋρ έμβληθείς ύπό της μητρός 'Αχιλλεύς) ό θανατωθείς ύπό του Τρωικού βουκόλου του και ύπό κυνός (της εις κύνα αποθηριαωθησομένης 'Εκάβης) γεννηθέντος, άλλ' ό Χρυσής 'Αθηνας φίλος, ύτε ή άνδρας ανέψουσα (Μήδεια) τον χαλκοϋν φύλακα κατέβαλεν (τον Τάλω), έν ό άνευ πατρός τεχθείς ό δύο γυναικας γήμας και ύπό της μητρός καταρριφθείς ('Ηφαιστος) κατεσκεύασεν. έμδν δ' οικόδομημα ιδών ό Πάριδος φονεύς και 'Ηρακλέα (cf. Lycophr. 33) καύσας (Φιλοκτήτης) έξεβόησεν . . . έπίεσε γάρ αυτων τώι φαρμάκωι ύφισ τδ γήρας αποβαλών τον δέ . . . έν τήι νήσωι ό Πηνελόπης άνήρ. άνθρωπος δις ζήσας (ό έξ άιδου άνελθών 'Οδυσσεύς), και ό του ανθρωποφάγου (Τυδέως) υϊός ένεκα των τώι 'Ιλίωι ολεθρίων βελών εις την τρις πεπορθημένην Τροίαν ήγαγον.

ΒΗΣΑΝΤΙΝΟΥ ΒΩΜΟΣ

- Ο λὸς οὗ με λιβρὸς ἱρῶν
 Λ ιβάδεσσω οἶα κάλχη
 Τ ποφουνίησι τέγγει,
 Μ αύλιες δ' ὑπερθε πέτρης Ναξίης θοούμεναι
 Π αμάτων φείδοντο Πανός, οὐ στροβίλοι λιγνύϊ 5
 Ι ξὸς εὐώδης μελαίνει τρεχέων με Νυσίων·
 Ε ς γὰρ βωμὸν ὄρηις με μήτε γλῶσσου
 Π λίνθοις μήτ' Ἀλύβης παγέντα βώλοισι,
 Ο ὑδ' ὄν Κυιθογενίης ἔτευξε φύτλη
 Λ αβόντε μηκάδων κέρα, 10
 Λ ισσαῖσιν ἀμφὶ δειράσιν
 Ο σσαι γέμονται Κυιθίαις,
 Ι σόρροπος πέλοιτό μοι
 Σ ἕν οὐρανοῦ γὰρ ἐκγόνοισι
 Ε ἰνάς μ' ἔτευξε γηγενίης, 15
 Τ άων ἀείζωιοι τέχνην
 Ε νευσε πάλμυς ἀφθίτων.
 Σ ὑ δ', ὦ πίων κρήνηθεν ἦν
 Ι ρις κόλαψε Γοργότος,
 Θ ύοις τ' ἐπισπένδοις τ' ἐμοί 20
 Τ μηττιάδων πολὺν λαροτέρην
 Σ ποιδὴν ἄδην· ἴθι δὴ θαρσέων
 Ε ς ἐμὴν τεύξιν, καθαρὸς γὰρ ἐγώ
 Ι ὄν ἰέιτων τεράων, οἶα κέκεινθ' ἐκείνος,
 Α μφὶ Νέαις Θρηκίαις ὄν σχεδῶθεν Μυρίνης 25
 Σ οί, Τριπάτωρ, πορφυρέου φῶρ ἀρέθηκε κριοῦ.

Codices : Anth. Pal. xv. 25 cum scholiis, unde primus protulit Salmasius, Y Tr. e qua recensione perditae corrupta pauca excerpo. lemma Βησαντίνου βωμός Y : Besantini nomen in A ad Ovum traiectum ; exstat etiam in F, ubi forma arae tantum delineata est. Βηστίνου probabiliter conii. Haeberlin 2 κάλλη Brunck (κ. πορφύρα Hesych.) : κάλλην AY 4 ναξίας 5 στροβίλωι Salmasius : στροβίλων 7 μ. γλούρου Bergk (γλ. χρυσός Hesych.) : μ. ταγχούρου A : μηταχούρου Y 10 λαβόντε scripsi : λαβόντα 12 κυνβίας A¹ Y 16 τάων Y : τάων δ' A 21 Ὑμηττιαδῶν A : -τίδων Y 22 ἄδδην Y 23 εἰς 26 τριπάτορ Y Numeri : 3 Anacreontei ; 3 tetrametri trochaici ; 3 phalaecei ; 11 dimetri iambici ; 3 dimetri anapaestici ; 3 tetrametri choriambici polyschematisti.

Paraphrasis : οὐχ ὁ μέλας χυμὸς τῶν θυσιῶν ὡσπερ πορφύρα ὑπερύθροις λιβάσιν με βρέχει· αἱ δὲ μάχαιραι αἱ Ναξίαι λίθωι ἀκονώμεναι ἐφείδοντο τῶν Πανὸς θρεμμάτων, οὐδὲ καπνῶι δινουμένωι ὁ εὐδάδης ὁπὸς τῶν Ἀραβικῶν δένδρων (ὁ λιβανωτός) με μελαίνει· ὀρᾶις γὰρ βωμόν με μήτε ἐκ χρυσῶν πλινθίων μήτε ἐξ ἀργυρῶν συγκείμενον, οὐδ' ὅμοιος ἂν εἴη μου ἢν οἱ ἐν Δήλῳ γενόμενοι θεοὶ ἐποίησαν συνθέντες τὰ κέρατα τῶν αἰγῶν τῶν ἐν τοῖς τοῦ Κύνθου κρημοῖς νεμομένων. ἐμὲ γὰρ ἐποίησαν μετὰ τῶν Οὐρανίων (ὀλύμπια δώματ' ἐχουσῶν, Μνήμησιν Μελέτης Ἀοιδῆς) αἱ ἐννέα Μοῦσαι αἱ ἐπὶ γῆς (ἐν Ἐλευθεραῖς) γεννηθεῖσαι, ὧν τὴν τέχνην αἰδίων εἶναι ὁ θεῶν βασιλεὺς συνεχώρησεν· σὺ δ' (ὦ Ἀδριανὲ ποιητῆς καὶ αὐτὸς ὑπάρχων), ὅς ἔπιες ἐξ Ἴππου κρήνης, ἣν ὀπλῆς πληγῆι ἔρρηξεν ὁ Πήγασος, θύοις καὶ ἐπισπένδοις ἐπ' ἐμοὶ σπονδῆν γλυκυτέραν πολλῶι τοῦ Ὑμηττίου μέλιτος ἀφθόνας· πρόσελθε δὴ θαρρῶν πρὸς τὴν ἔντευξίν μου· καθαρὸς γὰρ ἐγὼ τῶν ἰοβόλων κνωδάλων, οἷα ἐκεῖνος ὁ βωμὸς περιέχει ἢν πλησίον Δήμνου ἐν ταῖς ἐπὶ Θραίκης Νέαις σοί, ὦ Τριτογένεια, ὁ τοῦ πορφυροῦ κριοῦ κλέπτῃς (ὁ Ἰάσων) ἀνέθηκεν.

ARGUMENTA CARMINVM

Θύρσις Theocrit. I

Mimus. Inducuntur Thyrsis opilio et caprarius quidam in luco amoeno sub meridiem greges suos pascentes. caprarius Thyrsidi persuadet ut Δάφνιδος ἄλγεα cantet, qua cantilena nuper Chromin Afrum ab eo victum esse. inter praemia cantori promissa scyphus est ligneus affabre caelatus, cuius ornamenta multis describuntur. tandem incipit Thyrsis, cuius cantus praeludii (nam ephymnii nomen minime convenit) variata forma in tres dividitur partes. in prima Daphnidem, qui mori potius constituit quam amori indulgere, consolari student et a morte retinere pastores, Mercurius pater, Priapus. in altera Veneris superba iactatione Daphnis, qui usque adhuc tacuerat, permovetur ut illi graviter maledicat, ipsa morte (nempe quod castus mori quam ad venerem prolabi mavult) se victorem esse. in tertia parte fistulam suam, bucoliasmi ab ipso inventi instrumentum, Pani tradit et spiritum reddit, ipsa Venere ad miserationem permota. denique cantu finito caprarius Thyrsidi dona promissa tradit.

Scaena in insula Co, sed Thyrsis Aetnaeus est: nempe Theocritus Syracusanus Cois amicis hoc cantat et ab eisdem praemio ornatus est cum Chromin vicisset. apparet subesse nonnulla quae penitus perspicere nobis datum non est. Thyrsidis cantus popularem pastorum Sicularum cantilenam reddit, quae Daphnidis, herois cum Hippolyto comparandi, res longe aliter tractabat atque a Stesichoro aut Timaeo narratae erant. carmen omnibus numeris absolutum a carm. 5 compluria mutuatur.

Θαλύσια Theocrit. VII

Narrat Simichidas poeta bucolicus: recolit memoriam felicitatis diei, quo die, cum a Phrasidamo et Antigene, nobilibus civibus Cois, ad celebranda Thalysia invitatus cum duobus amicis ex urbe profectus per amoenos insulae agros iter faceret, obviam sibi

venisse Lycidam caprarium cantandi peritissimum, quocum se in bucolici cantus certamen descendisse. refert et illius et suum carmen. illud propempticon est Ageanactis pueri, hoc Aratum amicum ab ingrato amore dehortatur. denique feriarum Cerealium deliciae describuntur.

Forma carminis ita instituta est ut cantilenae concertantium pastorum epice redditae copiosa narratione circumdentur. quod specie, non re differt ab arte Thyrsidis et Bucoliasmi 6.

Personae multae suis nominibus appellantur et vita hominum Coorum veraciter redditur. sed Simichidas et Lycidas (addo Tityrum poetam v. 72) pastores veri esse non possunt: caprariis familiaritas cum locupletissimis praediorum dominis nulla est. latent igitur sub pastorum personis certi homines, aequalibus minime ignoti. Simichidam ipsum esse Theocritum nec umquam dubitatum est et diserte prodit Syrix. quamquam ratio nominis latet nec videtur omnino quaerenda esse; haud multo magis hic Simichidas Theocritus est quam Thyrsis Aetnaeus. sed de Lycida ('Lupulo') et Tityro ('Capella') certi nihil umquam poterit affirmari.

Scholia tradunt Theocritum cum Phrasidamo et Antigene familiaritatem contraxisse antequam Alexandream peteret. quod quamvis ignoremus quomodo illi cognoscere potuerint, tamen a veri specie non abhorret. sed carmen ipsum conditum est postquam Theocritus in illas regiones rediit. convenit ars omnibus numeris absoluta.

Κῶμος Theocrit. III

Verba faciens inducitur caprarius, qui v. 19 hoc nomine quasi proprio utitur. pronuntiat se ad Amaryllidem comissatum ire gregemque Tityro amicissimo pascendum commendat. ita nimirum Theocritus 'Tityro' suo carmen dedicat. statim alloquitur comissator Amaryllidem, stans ad antri quod illa habitat ostium, ter binis versibus. illa nihil respondet. denuo eam compellat quater ternis versibus. non respondet. quod ille solitario versu 24 graviter conqueritur. dein rursus quater ternis versibus desperationem enuntiat. sed cum augurio quodam in novam spem excitetur, cantare incipit mythica amoris exempla. nec tamen quidquam proficit. tandem procumbit ad antrum in fera silva pernoctaturus. haec omnia tristichis comprehensa sunt.

Caprarius doctior inductus est quam solet veracitas Theocriti pastores facere. Tityrus certe personatus tantum pastor est. e quo nomine colligimus carmen eodem fere tempore atque Thalysia conditum esse. conspirat ars perfectissima.

Νομῆϊς Theocrit. IV

Mimus rusticus. inducuntur Corydo ('Alauda') bubulcus, frugi sed stultus homo, et Battus caprarius, vafer sed nugax. qui Corydonem multis ludificatur, tum maxime cum Amaryllidem, pastorum delicias, mortuam effuse plorare videtur: serio tantum lamentatur cum spina dumeti ictus est. virtus carminis in moribus pastorum est ad vivum delineatis; nullum fortasse magis Sophroneum.

Scaena Crotone: ideo pugili cuidam Milonis, antiqui olympionicae, nomen inditur, sed nequaquam remotis illis temporibus res geruntur, imo Glaucæ poetriæ carmina laudantur, quam Theocriti aequalem Alexandreae floruisse constat. hanc vero Theocritus antequam Aegyptum adisset vix erat commemoraturus; unde aetas carminis aliquatenus definitur. Milonis nomen in carmen 10 transtulit, Amaryllidis nomen in carmen 3: neutrubi de eadem cogitandum est persona.

Αἶπολικὸν καὶ ποιμενικὸν Theocrit. V

Mimus rusticus, cuius genuinum nomen perisse videtur.

Vbi Sybaris fons profluvio suo lacum efficit, haud procul a Crathi fluvio inter quercus et arbusta sedet Comatas Eumarae servus caprarius, in colle vicino pinis obsito Laco Sibyrtae Thurini sive Sybaritae servus (nam in agro Thurino olim fuerat Sybaris urbs, durabatque fluvii et fonticuli nomen). qui postquam multa in se coniecerunt convicia ad cantandi certamen descendunt arbitro vocato Morsone cive Thurino. praeit Comatas singula disticha, cuius inventa Laco frustra superare studet. itaque victor ille a Morsone proclamatus rustice exultat.

Comatae, servi poetae, personam a vetere fama accepit Theocritus (7. 77 c. schol.) eiusque gratia scaenam in agro Thurino collocavit. sed nobilis ille Comatas hic non magis inducitur quam Corydo (v. 6) aut Philondas (v. 114) idem intellegendi sunt qui in carm. 4 commemorantur. virtus carminis in eadem veracitate sita est atque quarti.

Versus aliquot versuumque partes in Thyrside repetivit Theocritus; videtur igitur hanc merae rusticitatis imaginem haud multo antequam sanctam divini pastoris memoriam coleret proposuisse.

Βουκολιασταί· Δάφνης καὶ Δαμοίτας Theocrit. VI

Narrat Theocritus Arato suo Daphnin et Damoetam adulescentulos olim alternis cantasse, Daphnin, quasi Polyphemum alloqueretur, a Galatea blandis eum peti lenociniis, Damoetam respondisse e persona Polyphemi, callida duritiae simulatione se mox effecturum esse ut illa tandem se dederet.

Theocritus et in Cyclopis amoribus tractandis et in recte amandi arte, qua Aratum Coum instituit, ea quae olim in Cyclope (II), nuper in Thalysiis (7. 98-127) cecinerat longius persequitur. etiam Daphnidem bubulcum iam antea induxerat, notus enim Arato est. conveniunt numeri elegantissimi.

Βουκολιασταί· Δάφνης καὶ Μενάλκας [Theocrit.] VIII

Narrat poeta. Daphnin bubulcum rumor est (nempe fabula traditur de notis bucoliasmi inventoribus) convenisse cum Menalca opilione, impuberes ambos. cum in cantandi certamen Menalcas amicam provocasset, arbitrum advocatum esse caprarium quendam. cantant pueri bina uterque disticha, quibus et amicitiam mutuam et vix nascentes celebrant amores. sequitur amplius utriusque carmen, octonorum versuum, rursus per disticha dispositum. hic quoque pueri se monstrant suavi pastorum vita delectatos, amoris nondum idoneos. victor proclamatur Daphnis, quem mox bucolici carminis primas tulisse et Nympham in matrimonium duxisse poeta refert.

Expectat poeta quas inducit personas audientibus notas esse e poetis antiquioribus, Theocrito et Hermesianacte (Schol. 55). ipse enim maxime studet impuberum puerorum animos et desideria proponere. quod egregie fecit; quamquam sunt quae imitationem nimis oleant. sed versus modo suavissimos pangit modo inconditos et hiulcos, nec Dorismum novit nisi Theocriteum. crederes carmen non tam a poeta profectum esse quam ab homine erudito Musarum amico, cui semel deae subriderent.

Βουκολιασταί· Δάφνις καὶ Μενάλκας· προλογίζεται νομεύς ὁ καὶ
κριτής [Theocrit.] IX

Pastor quidam vel potius poeta ipse cantare iubet Daphnin et Menalcam. quod postquam fecerunt, donis utrumque ornat atque Musarum ope cantilenam sibi in mentem revocat quam ipse olim eisdem pastoribus cantaverat.

Confundit poeta mimum et narrationem atque male omnino personas sustinet. eadem ubique proximi carminis imitatio, eadem vitae ac veritatis ignorantia.

Ἔργατιναί Theocrit. X

Mimus. Milo Bucæum cum in metendo frumento lentum esse videat deridet, etiam magis cavillatur causam languoris amorem ambubaiae confessum, tandem ut laborem cantando sublevet exhortatur. quod ille ita facit ut ridiculus fiat. cui Milo veterem et vere rusticam opponit Lityersæ cantilenam.

Carminis vis ac veritas in eo sita quod carmina popularia et ea quae inter labores a rusticis* ex improvise funduntur a Theocrito qui utraque probe noverat inter se conferuntur.

Locus non indicatur; Lityerses Lydus est, neque κάκτος vox Sicula quicquam aliud demonstrat quam Siculum esse poetam. numeri non suaves illi carminum 3, 1, 6, sed quaesita fortasse rusticitate.

Κύκλωψ Theocrit. XI

Epistula Syracusis ad Niciam Milesium missa. Theocritus suadet amico ut Musis amorem pellat. quod adstruit exemplo Polyphemi, qui inducitur rustice et ridicule Galateam suam cantans. quae cum nullis precibus moveatur, mutato animo se ipsum compellat, quaerendas esse alias puellas. respondet has sibi in promptu esse. apparet Niciam antea Theocrito confessum esse quantopere amore puellae vexaretur. cui ille, nihil gravius subesse ratus, per iocum suadet ut et poeticis lusibus deleniat furorem et ab ingrata ad facilem puellam transeat. legimus in scholiis principium carminis quo Nicias ad haec respondit

ἦν ἄρ' ἀληθὲς τοῦτο Θεόκριτε· τοὶ γὰρ ἔρωτες
ποιητὰς πολλοὺς ἐδίδαξαν τοὺς πρὶν ἀμούσους.

confitetur igitur, pro Philoxeno ad Euripidis Stheneboeam provocans, amore se excitari ut versus faciat. ergo eatenus

quidem paruit amici consilio, sed non fugavit amorem, quin imo hic venam poeticam excitavit. nempe puella se dedit: uxorem duxit Theugenin suam, cf. 28.

Theocritus Philoxeni Cyclopem Syracusis scriptum sibi Syracusis scribenti eximie convenire sensit. indicat eundem etiam 7. 151.

Carmen egregium tamen a perfecta et sermonis et numerorum arte, etiam ab arte mimorum longe distat: nempe antiquissimum omnium quotquot habemus.

Ἀίτης Theocrit. XII

Poeta delicato puero ita blanditur ut per profusissimas amoris protestationes iocosi pelluceant stimuli.

Παιδικόν simile Aeolicis, ionice temperatum, unde Anacreontem exprimi suspiceris. numeri mollissimi conveniunt aetati provectori cum Theocritus Aeolica illa condebat.

Ἦλας Theocrit. XIII

Carmen scriptum ad Niciam. 'nequaquam esse debilitatem homine indignam si quis amori pueri indulgeat, sed ipsum Herculem Hylae amore esse perculsum. qui puero ad heroicam virtutem educando adeo studuit ut vel in gravissima Argonautarum expeditione eum secum duceret. perisse Hylam, insano dolore correptum Herculem socios dereliquisse. sed ne hoc quidem impediit quominus metam expeditionis attingeret.' ergo et proficit talis amor puero amato, nec minuit virtutem amantis, etiam si a sociis iniustus subinde vituperetur. facile credimus Theocritum a Nicia esse vituperatum cum puerilia illa (12, 29, 30) conderet.

Hylae res non ex Apollonio narrantur, sed manifeste respicitur (16, cf. Apoll. 1. 4; 2. 211) et corrigitur Apollonius.

Κυνίσκας ἔρως Theocrit. XIV

Mimus ἀνδρείος. Aeschines Thyonicho amico, cum forte obviam venit narrat quid in amore Cyniscaae meretriculae perpressus sit; propositum sibi esse ut patria cedat stipendia meriturus. suadet Thyonichus ut ad Ptolemaeum se convertat, cuius mores tamquam ab homine peritissimo describuntur.

Saena non indicatur, sed in Siciliam Pythagoreus Atheniensis non ducit. narratio Aeschinis comoediam sapit, sed non deest

Sophronis indicium (cf. ad 53). qui Ptolemaeum tam accurate novit, stipendia Alexandrina commendat, Theocritus est: ergo carmen conditum postquam Alexandream visitavit.

Φαρμακείτριαι Theocrit. II

Mimus *γυναικίος*, ad Sophronis mimum compositus *ταὶ γυναῖκες ταὶ τὰν θεᾶν φαντὶ ἐξελάω*, unde vel nomen Thestylidis servae sumptum est.

Simaetha adiuvante ancilla magicis artibus venenum parat amatorium, quod in limine Delphidis Myndii illinendum curat. dimissa ancilla et origines et pericula amoris Lunae narrat.

Scaenam Myndo et Coae insulae vicinam cum alia tum Philinus Cous (115) indicat, qui vicit Olympia annis 264 et 260. hinc etiam tempora carminis fere indicantur. convenit ars perfectissima.

Ἄδωνιάζουσαι Theocrit. XV

Mimus *γυναικίος*, adumbratus ad Sophronis mimum *Ἴσθμια θάμναι*.

Gorgo Praxinoam domo excitat, ut visum eant Adonidis et Veneris lectos stratos ab Arsinoæ regina. proficiscuntur per vias Alexandreae, intrant in regiam, audiunt poetriae cuiusdam cantum, domum redeunt. utraque mulier origine Syracusana, sed habitant Alexandream.

Enuntiat poeta Syracusanus quanta admiratione splendidam Ptolemaei urbem spectaverit. videtur Alexandreae fere 273-71 haec recitasse.

Πτολεμαῖος Theocrit. XVII

Encomium scholastice distinctum. prooemium sexiens binis versibus comprehensum excipit tractatio. laudatur genus patris (13-33) et matris (34-57), secuntur *γοναί* (58-75). in qua parte cum insit et quod in generis laudatione summum est (63) et e quo vocabulo cetera apta sunt (66), transitus paratus est ad laudationem fortunae (*ὄλβου*). qua et instructus est Ptolemaeus amplissima (75-95) et ne detrimentum capiat cavet (96-105) et uti scit ita ut laudem omnibus fortunis potiozem nanciscatur (106-120). aequiparat ita antiquos heroas, in quibus poeta comoratur. ab hac digressionem per asyndeton pergit ad epilogum 'qui divinis parentibus et divinis nuptiis utitur ipse aliquando

deus est futurus : sed virtutem et honorem (ἀρετήν) a Iove velim petat.'

Carmen conditum fere 273/2, belli Syriaci temporibus, Alexandreae ut videtur. digressionem a Gratiis mutuatur; ultima Callimachi hymnum primum respiciunt.

Χάριτες ἢ Ἰέρων Theocrit. XVI

Carmen missum ad Hieronem Hieroclis f. praetorem Syracusanorum. 'tanta hoc saeculo est hominum avaritia ut Gratiae meae sperni soleant. ignoratur enim rectus divitiarum usus, munificentiam maxime in poetis collocandam esse, qui soli potentibus immortalitatem conciliare valent. sed fortasse Hiero, qui nunc in eo est ut Karthaginensibus bellum inferat, me non despiciet, cui victoriam et gloriam auguror ingentem.'

Convenit unice anno 274, cf. Iustin. xxxiii. 4. sed cum spes belli cecidisset, ne Hiero quidem gloriam adeptus est quam Theocritus ei vaticinatus erat. igitur hic patria relicta Miletum (carm. 28) et Alexandream (carm. 15. 17) petivit.

Apparet imitatio Simonidis, qui ipse nominatur.

Ἐλένης ἐπιθαλάμιος Theocrit. XVIII

Orditur poeta epicus abrupte, sicut Hesiodus Erg. 11 et epigramma Atticum stoeae hermarum (Aeschin. 3. 184). cantasse ante thalamum Helenae duodecim virgines Spartanas; qui cantus heroicis versibus redditur. illudunt marito, mox eidem gratulantur; laudant nuptae formam lanificium cantum; sibi nunc sine illa cursus matutinos esse instituendos, sed cras se in Platanista platanum Helenae consecraturas esse. implorato deorum favore abeunt mane reversurae.

Tradunt scholia carmen sumptum esse ex priore Helena Stesichori; simul exprimuntur Sapphus epithalamia et Alcmanis parthenia. sacra Helenae quae erant in Platanista e docto libro cognovisse videtur Theocritus.

Ἡρακλῆσκος Theocrit. XXIV

Rhapsodia. narratur Herculis pueri primum facinus, e quo Tiresias colligit pacato mundo eum in deorum coetum receptum iri. parentes puerum educandum curant Dorica simplicitate ita ut futuro heroi convenit.

Narratur vulgaris fama, sed perspicua est Pindari (Nem. 1)

imitatio et in altera parte pragmatici liber, usurpatus etiam in bibliotheca Apollodorea 2. 63. titulus idem est fabulae satyricae Sophoclis. numeri perfectissimi aetatem extremam ostendunt.

Διόσκουροι Theocrit. XXII

Hymnus epicus. v. 1-24 laudes amborum Castorum; exprimitur hymnus homericus 33. v. 26-134 laudes Pollucis. narratur pugilis victoria de Amyco reportata. famam Theocritus aliam sequitur atque Apollonius, tamen huius cyclicam Homeri imitationem superando exagitat. v. 137-211 laus Castoris. pugna cum Apharetidis ita narratur mutata ut soli Castorum inimici interficiantur. exprimuntur Cypria et fortasse Pindari Nem. 10. in epilogo Theocritus profitetur se sua et nova arte Homerum aequiperare velle. ars omnibus nominibus absoluta aetatem ultimam indicat.

Ἡλακάτη Theocrit. XXVIII

‘Colus eburnea, comitare me Miletum ad Niciae mei uxorem. donaberis Theugenidi matronae lanificii tam studiosae, ut te, cive mea, digna sit. tu vero memoriam meam dominae commendare memento.’

Theocritus, pauper poeta, cum 274 Syracusis excederet, mox Aegyptum petiturus hospitio utitur Niciae, nunc Theugenidis mariti, quem ab amore illius Cyclope misso dehortatus erat. itaque conciliandus erat animus Theugenidis; quod cum pro paupertate sua largis donis efficere non posset, doctum condidit carmen. poterat epigramma facere, factum in colo inscribere: sed maluit hoc praesens cantare.

Numeri et sermo Sapphus, titulus Erinnae.

Παιδικὸν Λιολικὸν α' Theocrit. XXIX

Fingit poeta in convivio se cantare protrepticum ad constantem amorem. re vera delectat sodales cantans inter pocula imitationem Alcaei.

Παιδικὸν β' Theocrit. XXX

Confitetur poeta, cantans nimirum in convivio, amore pueri se iam diu laborare quasi febris quartana; nuper vero lenociniis pueri inflammatus cum obiurgaret animum suum, ab hoc confutatum esse: libidini non posse resisti.

Non valuit animum a se ipso probe distingere, sed sine Alcaei exemplis imitatoris artificia aestimari non possunt.

Append. I. Βίωνος ἐπιτάφιος (Mosch. III)

‘Lugete prata aquae flores, Doricae regiones: periit poeta bucolicus—luscinae nuntiate Siciliae perisse cum Bione Doricam poesin—cycni nuntiate Orphei patriae perisse Doricum Orphea—periit et a suis lugetur—lugent eum dei et quidquid ruri est—lugent mythicae aves—ad luctum se excitant aves ab ipso in carminibus inductae—quis fistula tua (quam in carmine tuo componere docebas) potietur, qua ne Pan quidem dignus est?—luget Galatea quam canebas—omnis poesis tecum periit, lugent quos cecinisti Amores et Venus, lugebit ut olim Homerum suum ita nunc Bionem suum Meles Smyrnaeus.—omnes poetarum patriae te lugent, musa tua, quae Theocriti heres erat, nunc ad me in Italiam transiit—herba revirescit, homo in aeternum moritur; ranae semper coaxant, tu obmutuisti—veneno absumptus es: quis tibi id dedit? nolo eum nominare—sed poena neminem non consequitur; meum est naenia te plorare. vellem te visere possem apud inferos. recita Proserpinae Siculae Siculum carmen: fortasse te remittet. utinam ego nossem inferos flectere.’

Significavi capita versu intercalari distincta; pausam semper sententia fixit, semel certo consilio graviter interrumpitur (v. 119).

Discipulus Italicus praeter magistri carmina Thyrsin Theocriti imitatur.

App. 2. Ἡρακλῆς λεοντοφόνος (Theocrit. XXV)

Titulus ab editoribus antiquis male fictus. primae parti carminis tripartiti probe inscriptum est Ἡρακλῆς πρὸς ἀγροῖκον. Herculi sciscitanti arator quidam Augeae divitias enarrat deducitque eum in villam rusticam, ut dominum forte praesentem conveniat. altera pars, probe inscripta ἐπιπώλησις, narrat quomodo Hercules taurum ferocem domuerit, dum cum Augea et Phyleo greges visitat. in tertia parte, cuius inscriptio periit, Hercules Phyleo sciscitanti narrat quomodo leonem superaverit.

Memorabilis rhapsodiarum Homericarum, Odysseae maxime, imitatio, minime servilis, sed ita instituta ut pro continua narratione capita quaedam dentur. unitas non peius servatur quam in certaminibus rhapsodorum partes Odysseae recitantium. studia HomERICA Apollonii similia, sed animus magis Theocriteus. videtur saeculo etiam tertio ab ingenioso poeta conditum esse.

App. 3. Μεγάρα (Mosch. IV)

Principium non intellegitur, nisi nomine praemisso. Megara Herculis coniunx ad socrum Alcmenam conversa miseram sortem deplorat. Alcmena eam non tam consolatur (quamvis studeat consolari) quam matris angorem etiam graviolem prae se fert, nunc diro somnio auctum. quod fusius enarrat atque aversatur. videtur abrumpi carmen, sed re vera inest vaticinium, numquam fore ut Hercules vivus aerumnarum finem attingat.

Alcmenae mores fortasse ex magnis Eoeis sumpti, cf. fr. 138. sed longae orationes haud procul iam absunt ab hypothesebus 'τίνας ἄν εἴποι λόγους . . .' carmen nihil habet aut cum bucolicis aut cum Hercule commune, sed videtur alteri saeculo convenire. simile colloquium erat in Ennii Annali I.

App. 4. Λήναι (Theocrit. XXVI)

Nomen e glossis arreptum. breviter narrantur Penthei res, sed ita ut et Penthei impietas et caedis atrocitas augeatur. deinde graviter poeta adfirmat nullum locum esse misericordiae in interitu impiorum, etiam si puer sit novennis; imo unam esse servandam sanctitatem et cum Baccho etiam Cadmeidas Penthei interfetrices divino cultu esse impertiendas.

Apparet respici certum facinus, caedem pueri novennis, quam poeta iustam esse iactat, adulatus interfetrices. quod facinus ignoratur. carmen arte est exigua, sermone paene plebeio. itaque incredibile ab Eustathio et Musuro recte adscriptum esse Theocrito.

App. 5. Ὀαριστύς (Theocrit. XXVII)

Nomen finxit Musurus. principium deest, animo refingendum e versibus ultimis a Musuro omissis. quod tale fere erat. verba faciebat pastor dives ad alterum pastorem 'ecce fistula praeclara, quam praemium propono ei qui suavissime cantaverit.' paret imperato alter cantatque dialogum pueri et puellae. puer virgini primum osculum eripit, deinde (hic incipiunt ea quae tenemus) sensim ad venerem eam pellicit. cantu finito reddit pastor fistulam, ut aliorum pastorum cantus examinatum eant.

Sermone indocto, versibus teneris, imitatione cum Theocriti tum Bionis, lascivia rusticitatem simulante paene Longiana aetas indicatur proxima Artemidoro. amores pueri puellaeque rustici saepius picti prostant Pompeis, non quidem ex hoc carmine, sed lascivia eadem.

App. 6. Βουκολίσκος (Theocrit. XX)

Bubulcus ab Eunica meretrice urbana spretus fastus urbanos ita detestatur ut ipsius stultitiam agrestem rideamus.

Exprimuntur cum Theocriti tum Bionis multa; versuum mollitia Bionea est. religiones commemoratae Asianam originem prodere videntur.

App. 7. Ἀλιεῖς (Theocrit. XXI)

Carmen Diophanto cuidam dedicatum sententiam Euripideam *χρεία διδάσκει* exemplo piscatorum adstruit. quorum describitur paupertas, dein alter, Asphalio a Neptuno appellatus, socio somnium narrat, quod ille non ex arte interpretum sed duce sana ratione ita interpretatur ut doceat strenue esse laborandum.

Peculiare huic carmini quod mores emendare studet. numeri satis elegantes, sermo non item. nulla bucolicorum imitatio. convenire videtur aetati Bucolisci.

App. 8. Moschi Ἔρως δραπετής (Mosch. I)

Veneris proclamatio, qua praemio Venereo proposito Amorem fugitivum investigari et ad se deduci iubet.

Elegantissime poeta se ad proclamationes applicat quibus servi fugitivi vulgo repetebantur. imitatur eum iam Meleager Anth. Pal. v. 77. Moschi nomen in codice Φ omissum servavere Anthologia et Stobaeus.

App. 9. Κηριοκλέπτης (Theocrit. XIX)

Veneris ad Amorem apic aculeo ictum apophthegma.

Eandem hypothesin melius tractat Anacreonteum 35. sine omni probabilitate modo Bionis, modo Moschi tributum est carmen nullo nomine commendabile.

App. 10. Bionis Ἐπιτάφιος Ἀδώνιδος (Bio I)

Recitat poeta atque capita narrationis versu intercalari, cuius tamen non eadem semper forma est, distinguit. quo artificio effecit ut pro narratione quam audiamus singulas scaenas quasi oculis collustremus, errores Veneris corpus mariti quaerentis, planctus reperto Adonide, curam corporis in lecto geniali collocati, naenias deorum.

Carmen non ipsi cultui sacro destinatum est sicut simile Adoniasusarum, sed eximia arte ipsius religionis et voluptates et terrores excitat.

Nomen auctoris monstravit Epitaphius Bionis.

App. 11. Εἰς νεκρὸν Ἄδωνιν, Anacreonteum

Narratur quomodo aper Adonidis interfector ab Amoribus captus, cum se defendisset, a Venere in thiasum receptus sit.

Carmen vix multo ante ultima antiquitatis tempora conditum sero collocatum est ad Adonidem Bioneum.

App. 12. Ἐραστῆς (Theocrit. XXIII)

Narratur *χρεία* amatoria, quomodo Amor pueri crudelitatem puniverit, qui ne mortuum quidem amatorem, cuius corpus suspensum in vestibulo suo reppererat, reverebatur.

Carmen aequale, sed deterius etiam Bucolisco, Moschi potissimum imitationem ostendit.

App. 13. Ἐπιθαλάμιος Ἀχιλλέως (Bio II)

Nomen ab editoribus fictum male convenit, cum neque hic ullum sit epithalamium neque omnino clandestino Achillis cum Deidamia concubitu hymenaeus cantatus sit. re vera mimus est. Lycidas pastor a Myrsone iubetur Scyrios Achillis amores cantare. incipit narrationem epicam, quae mox Achillem inducit Deidamiae insidiantem; sed medio in versu abrumpitur fragmentum.

Carmen, quod bucolicam formam epicae narrationi aptare stuāet, vel nominibus Lycidae et Myrsonis imitationem Bionis prodit.

App. 14. Moschi Εὐρώπη (Mosch. II)

Carmen mere epicum inter bucolica Artemidori numquam videtur receptum esse. Europa in somniis duas mulieres videt de se ipsa concertantes, Asianam et peregrinam, cui tamen magis favet. expergefata cum ancillis ad litus properat flores collectura arrepto calatho aureo, cuius caelatura accurate describitur (exemplo erat poetae Theocriti Thyrsis). repraesentatur Io in vaccam conversa a Iove ad Nilum sanata: ita Iovis tauri praenuntiatur facinus. qui mox accelerat, virginem pellicit ut in dorsum suum ascendat, portat eam per mare, desperantem consolatur, in Creta insula filias ex ea procreat (reges, atque terrae Europae nomen indit a Tyria puella; haec enim in extremo carmine inercidisse certo colligitur).

Europa per mare rapta adstantibus deis marinis haud raro similiter spectatur in artis operibus; sed a pictura poesin doctam esse credere malo.

Moschi fragmentum I

Sermonem facit rusticus. cum levi vento mare moveatur subinde se vitae marinae capi desiderio, sed mox oborta procella terram et silvam praeferre. aerumnosam esse piscatoris vitam, rusticum leni fontis susurro demulceri.

Erat 'conflictus maris et terrae' bucolice ornatus fortasse secundum Sophronis mimum ὠλιεὺς τὸν ἀγροῖόταν. Γὰ καὶ θάλασσα Epicharmi erat comoedia.

Moschi fragmenta II, III

Integra sunt ἐρωτύλα. talia olim in scoliis cantari solebant; quae epice reddi verisimile est. nam elegidia Theognidea atque epigrammata Moschi aequalia aliter sunt composita.

Bionis fragm. V

Poeta interpellatus num in omne aevum Musis valedixerit respondet satis sibi esse laboratum. si placerent quae adhuc fecisset, bene esse, sin minus, nolle se in tam brevi vita amplius se torquere.

Persentiscimus taedia Bionis non quantum expectaverat aequalibus accepti.

Bionis fragm. VI, VII

Integra ἐρωτύλα, quae ab Anacreonteis propius absunt quam a Theocrito.

Bionis fragm. VIII

Amator Vesperem implorat ut per noctis tenebras sibi viam monstret. similia haud rara in epigrammatis inde ab Asclepiade, a Romanis poetis in elegiarum amplitudinem aucta.

Bionis fragm. IX

Enumerantur nobilissimae amicorum bigae. superest ex carmine paedico.

Bionis fragm. X

Integrum ἐρωτύλον. auceps puer cum Amorem capere nequeat a sene de natura divinae avis edocetur. expressit Longus ii. 3 sqq.

Bionis fragm. XV

Mimus bucolicus. comparantur inter se quattuor anni tempestates. carmen erat simile 'conflictuum' quale est Moschi fragm. I. 'Conflictus Veris et Hiemis' est in Anthologia Latina Riesii 687.

TECHNOPAEGNIA.

Simiae Πτέρυγες Ἔρωτος

Verba facit statua Amoris barbati et miram figuram a natura dei repetit.

Carmen in alis simulacri antiqui inscriptum solutionem dabat quaestionis quam illud in doctis visitoribus excitabat.

Simiae Πέλεκυς

Explicatur id quod intuentibus ante oculos erat, nempe securis antiquissima in fano Minervae dedicata. dedicasse eam Epeum Troia capta. simul celebratur carminis Homerici virtus quae servo Atridarum immortalitatem conciliaverit.

Colligimus Simiam haec inscripsisse in antiqua illa quae Epei credebatur securi; monstrabantur ferramenta Epei Metaponti, Justin. xx. 1.

Simiae Ωῖόν

Verba facit ovum luscinae Doricae, quod idem est carmen Simiae Rhodii, nimirum ovo ita inscriptum, ut certo tantum artificio adhibito recte legi possit. Mercurium id ovum hominibus monstrasse et pedibus praesse modos, ut recte legentes a monometro ad decametrum progredierentur.

Sollerter inscribe carmen in ovo, propone doctis sodalibus, vide num recte recitare versiculos valeant: laudabis iocum Simiae.

Theocriti Σῦριγξ

‘Theocritus Pani fistulam dedicat ut Echoni suae suaves modos cantet.’ haec griphis involuta Theocritus in fistula inscripsit, Simiae iocos imitatus. exprimit Thalysia sua; itaque Lycidae aut Tityro griphos proposuisse videtur.

Dosiadae Βωμός

‘Dedicavit me Iaso Chrysaee post Tali mortem; ad me Philocteta a serpente percussus est.’ haec per griphos dicit Dosiadas Theocriti Fistulam aemulatus. videri vult Arae Lemniae titulus, sed in charta tantum legebatur scriptus.

Besantini Βωμός

‘Aram castam Olympio dedico, ut in ea sacra faciat.’ nulla hic fingitur ara nisi quae in versuum recte exaratorum figura est. cui ara dedicata sit ex acrostichide demum patefit. poeta (cuius nomen suspectum est) hanc Arae alterius imitationem Hadriano obfert tenebricosae doctrinae amanti.

SVPPLEMENTVM

PRAEFATIONIS ET ADNOTATIONIS

QVOD emendatior altera haec Bucolicorum editio in publicum prodit, duobus potissimum debeo viris doctis, qui de priore editione et de libro simul edito, cui inscripsi *Textgeschichte der Griechischen Bukoliker*, sententiam dixerunt, Ricardo Reitzenstein (*Berliner philologische Wochenschrift*, 1907, Num. 49) et Maximiliano Rannow (*Wochenschrift für class. Philologie*, 1909, Num. 47 et 48). hic vero eximia benevolentia etiam editionis meae exemplum utendum mihi commendavit, in quo multa aut correxit aut adnotavit, quibus quatenus et licebat et aequum erat gratissimo animo usus sum. denique Carolus Wendel, scholiorum Theocriteorum editor futurus, postquam alia per litteras indicavit atque ipse de Holoboli Technopaegniorum editione disputavit (*Byzant. Zeitschrift* xvi. 460), imagines Technopaegniorum quae in codicibus F, Y, Z, Laur. 32, 52 prostant lucis ope factas mecum communicavit, ita ut iam satis certo de horum carminum memoria constet et ad Theocriteam compluria adcreverint, de quibus necessario hic agendum est. quamquam ne hoc quidem tacendum est, nullum verbum novis subsidiis esse emendatum. at errores a me commissos expuli haud paucos, quae peccata fortasse novis aliquot emendationibus e parte redemisse videbor. maxime doleo gravissimum errorem non potuisse emendari, quo carmen 2 post 14 collocavi, cum in K quem sequi et debebam et volebam antecedit. ceterum esse in his carminibus multa incerta minime ignoro, alii igitur aliter sentiant necesse est. qui tamen, obsecro, editori in dubiis suam tenenti viam ne succenseant.

Familiae optimaе Π, ad quam B et K pertinere nullus dubito, exempla proba usque ad saeculum xvi servata perisse questus eram ; periit etiam liber Athous

Laurae, quem in cod. Vatic. 1412 ita descripsit Ianus Lascaris: 'Ηρακλέης Δωρίδι, οὗ ἡ ἀρχή 'Ηρακλέα δεκά-
 μηρον.' Ἀθηναὶ ἢ Βάκχαι 'Ἰνὸ καὺτονόα χά μαλοπάρανοϛ
 Ἀγαυά.' παιδικὰ Συρακούσια (?) 'ὠιαὶ τῶ χαλεπῶ, διε-
 φθαρμένον.' possidet etiamnunc Iberorum coenobium
 in Atho codicem Theocriti, de quo cum Sp. Lambros,
 in cuius catalogo 4381 est, spem excitasset, familiaris
 meus W. R. Paton multa molitus tandem effecit ut
 librum inspiceret nuntiavitque inesse carmina 1. 5-9,
 2. 10-15, 3 cum scholiis minio pictis. apparet
 exemplum esse editionis vulgaris nec multum boni
 inde posse expectari. tales libros extare complures et
 olim habebam compertum et nuper comperi; probas
 Ambrosiani lectiones hic illic servari facile credo, quod
 de Laurentiano 32, 52, Pindari D, accurata et docta
 disputatione docuit F. Garin (*Studi di filol. class.* xv.
 311), sed recensionem Theocriti inde promoveri si
 credidissem, edere eum non essem ausus, confirma-
 vitque indicium meum Wendelius, scholiorum causa
 bibliothecas perscrutatus. haud ignorabam huius
 generis fuisse codicem quo Gregorius Corinthius saec. xii
 usus est; tamen quae excerpseram in adnotatione pro-
 ponere nolui, nec paenituit brevitatis. quid quod non
 melioris notae sunt duorum codicum lacinae mille annis
 antiquiores, de quibus egi *Classical Review* xx. 103;
 nam ea quae in praefatione p. vi tetigi etiamnunc
 latent. alterum est fragmentum Berolinense, scriptum
 in membrana non ante saec. vi, editum a Schubarto et
 me, *Berlin. Classikertexte* v. 1. 55. continet pauca verba
 versuum 10. 20-24 et 14. 59-63. plura supersunt e
 codice item membranaceo qui saeculi quinti esse
 dicitur, servata cum Vindobonae tum Parisiis, edita
 a C. Wessely, *Wiener Studien* viii. 221 et *Mittheil. aus
 den Papyri Rainer* anni 1887, p. 78. servata sunt
 versuum 1. 14-18, 27-32 ultimae, 1. 46-53, 59-65
 primae litterae, deinde pauca e versibus 4. 34-38, 5. 3-8,
 50-56, 83-89, porro primae litterae 13. 53-64, Bac-
 charum (Append. 4) 10-20 ultimae, denique nonnulla

e versibus 15. 15-25, 48-59, 16. 6-31, 40-64. 22. 33-35, 65-68. codex parum emendate a correctore etiam magis corruptus est; cavendum igitur ne incertissimis variarum lectionum vestigiis insistamus. itaque pauca subnotavi, signo R usus; alia infra proponentur.

Edita sunt his ultimis annis Anthologiae volumen tertium a Stadtmüllero, in quo multa Theocriti epigrammata insunt, et Stobaei volumen tertium ab O. Hense, quo pleraque Moschi et Bionis fragmenta continentur. unde plura quam adnotatio in margine proposita capiebat supplenda erant. itaque nunc adnotationis supplementum propono, ordinem carminum secutus.

Theocrit. 3. 16 ἢ ῥα λαιίνης μαστὸν ἐθήλαξεν (sic Stobaeus). cum duo manifesta vitia antecedant, ne aoristus quidem probandus est, etsi placere potest prae imperfecto codicibus tradito, et in Iuntina ei substitutus est.

5. 87. ἄναβον codices.

5. 89. Ne quis miretur accentum acutum, cum circumflectere adsueverimus *παρελαντα*, diserte moneo transisse ἐλᾶν verbum in flexionem in -μι apud Coos, cf. *Götting. Dialect-Inschr.* iv. 3. 533. maxime luculentum hoc Coae dialecti in Theocrito documentum.

5. 109. Legitur in Hesychio ἦ3η . . . καὶ ἄμπελος. quodsi peculiare vitis genus ita vocabatur, versus intelleguntur.

11. 60. Spero me emendasse *νῦν μὲν ᾧ κέρριον, νῦν αἰτίκα* (αὐτό γα codd.) *νεῖν γε μαθεῦμαι, αἶ κα . . . ξένος . . . ἀφίκεται*. futurum ab aoristo formatum Syracusanis condonandum est, multo illud minus mirum quam imperativus *ἀφίκευσο*. post repetitum *νῦν* nihil convenit nisi adverbium temporale, atque ridemus Cyclopem qui, cum sub mari degere natura ei negaverit, natate certe ilico discere paratus est, modo praesto sit qui id doceat. quippe condicionem addit subtimidus, qua promissum ad kalendas Graecas prorogatur.

11. 72-77. Haec quoque Cyclopis esse ex arte et historia monologi Graeci sequitur, quam praeclare scripsit Fr. Leo (*Monolog im Drama*, p. 108).

13. Ad papyrus Oxyrhynchensem accesserunt membranae Parisinae R, eo certe laudandae quod spurio versu 61 carent.

13. 73. Monet Rannowius praestare Ἡρακλέην ceterorum librorum, ita enim scripsisse Apollonium Rhod. 2. 769. edideram Ἡρακλῆ, K secutus, qui ἦρακλέη habet.

2. 60. (nam *Φαρμακεῦτριάι* ante Cyniscam collocandae sunt) *ὑπόμαζον τᾶς τῆνω φλιᾶσ καθυπέρτερα, πάσσ' ἔτι καὶ νῦν* eleganter coniecit R. Wunsch (*Hessische Blätter für Volkskunde* viii. 115),

sed καθυπέρτερα ita dici posse non videntur, praesertim cum venena limini sublimi iubeantur.

2. 144. τόγε in cod. Paris. 2758, libro recentissimo, legi Ahrens tradit.

14. 13. Agis Thessalus erat miles, Cleonicus Aetolus, Stratio oriundus, cf. Stephan. Byzant. s.v. Στράτιον.

14. 17. Aeschines, cum in villa rustica cenam parat, e penu promit bulbos et cochleas. bulbum nemo miratur, cochlearium, de quo Varro agit, r. rust. 3. 14, etiam in villa Graeca fuisse grati discimus. sed pectines ibidem nutriri rerum natura vetat. tamen coniectura plerisque probatur βολβὸς κτεῖς κοχλίας, quia in mensa Attica hi cibi coniuncti apparent. sed multus fierem, si talia vellem persequi.

14. 60. ἀνὴρ οἷός τις Berolinense fragmentum; cetera desunt. credo scribam peccasse.

15. 50. πάντες ἐρινοί, Spohnii et Meinekii coniecturam, confirmavit Phoenicis iambus nuper e papyro Heidelbergensi editus v. 80, οἱ δ' οὔτε σῦκα, φασίν, οὔτ' ἐρίν' εὔντες. vulgi homines sunt οὔτε γνήσιοι οὔτε κίβδηλοι, quales Dantes dicit *senza infamia e senza lodo*, a superis inferisque deis pariter contemptos. Aegyptii nebulones ὀλοκίβδηλοι sunt.

16. R, cuius hic paullo plura verba servata sunt, praeter errores proprios (21 οὔσετε μηδέν, 24 αἰδῶι, 25 πολλούς, 30 sub finem versus -φιχ-?) 16 πόθεν αὔσεται habet cum P H S A E, quos omnino spreui nullo Theocriti detrimento. apparet autem ne hanc quidem recensionem a Byzantinis demum tam perditae esse corruptam.

16. 44. R utrum habuerit θεῖος, quod Syrianus legit, an ὁ θεῖος, quod Φ tradit, definiri nequit.

22. 69. Spero me emendasse οὐ γύννις ἐὼν κέκληκέ σ' ὁ πύκτης. codices κεκλήσεθ' ὁ.

28. 4. καλάμωι ὑπ' ἀπλάτωι scribere non dubitavi, mutatione lenissima. nam ἄπλατον = ἄπλετον Graecos dixisse, ubi ἄπλατον = ἄπλητον ne cogitari quidem potest, cum aliorum tum Diodori loci ostendunt in Thesauro collecti, inter quos est 2. 49 τερέβινθος ἄπλατος et ἄρκευθος ἄπλατος.

30. 1. ὡαῖ ex Athoo descripsit Lascaris.

Append. 4 (Aθηναί). In Athoo legebatur inter Heracliscum et Paedicum 2; quod minime miramur, cf. *Textgesch.* 87. sed in R hoc carmen Hylam excipiebat. unde non sine specie veri Reitzenstein collegit Theocriteum habitum esse carmen, quamvis spurium sicut 8 et 9.

Append. 6. 21. Abieci coniecturam meam meliora edoctus a critico 'My' *Rev. critique* 1907, 362.

Append. 10. 89 (Adon.). ἄλλεται αἰαῖ in ἀλλ' ἔλεγ' αἰαῖ potius mutandum esse opinatus est P. Maas. idem cum olim mihi in mentem venisset, abieceram: requiri enim praesens tempus proxima docent.

Append. 14. 60 (Europ.). Blassio, qui Theocr. 24. 59 eximie correxerat, in mentem venisse, ut *ὡσεὶ τε τις* in *ὡς ἰστίον* mutaret, post mortem acutissimi viri publicatum est. nollem factum. nam ut taceam de mutatione nimis violenta, proximum versum omnino non respexit.

Mosch. frag. 1. Adnotationi addendum est: 1 βάλῃ Gaisford: βάλου 5 μακρὰ om. codd. probi, add. B, i. e. Graecus homo, qui saec. xvi Parisinum 1985 scripsit; operae pretium est, eximii huius critici nomen quaerere, nec laudo abici Gaisfordi signum B. 7 χὰ Stephanus: τάχα 10 ἀ πλάνος B: ἀπλανῶς 13 ἀ τέρπει B: ἀτερπῆ

Bion. frag. 3. Versus corruptissimi prostant in capite *περὶ πολιτείαις*: inerant igitur, quae huic titulo aliquo modo convenirent.

Bion. frag. 9. 4. *χαλεποῖσιν ἐν Ἀξείνοισιν* sanum esse animadverti, cum forte in Orphei Argonauticis legerem 197 *ἐπὶ πλόον Ἀξείνοιο*. nam si ponti proprium nomen erat Ἀξενος, accolae item Ἀξείνοι appellari poterant commodissime.

Bion. 11. 3. Versus exit in *καὶ τὴν αὐτῆι*. sciebamus τὴν posse produci, produxit enim Theocritus 2. 20. sed ne id quidem ignorabamus, Graecum versum in duos spondeos non exire. frustra igitur librarii defenduntur in Glotta i. 238.

Simiae Alae. in Laurent. 32, 52 pictus est Amor, puer bracis et tunica manicata indutus, arcum tendens; carmen in alis scriptum est, cf. Wendel, *Byz. Zeitschr.* xvi. 465, qui imaginem photographiam commodavit. textus valde memorabilis est. 1 βαθύστερνον cum K, sed τ' ἄλνδης, ubi τ' unus praeterea servavit Hephaestio 2 βεβριθότα ut omnes, sed λάχλαις, ubi λάχλαι Salmasius, λαγνα(ι) cett. 4 εἶκε φραδέσσι, tantum non recte (φραδαῖσι); ceteri graviter peccant 5-8 propriis vitiis ἐρπέθ' ἄπανθ' ὄσ' ἔρπει δι' αἴθρας χάους τε, οὔτι Κύπριδος 9 δ' ἀέρος suprascripto *ως*; idem videtur in B fuisse, nam ἄρεος Call., ἔρωσ Iunt. 10, 11 ut K B 12 ἐγὼ ἐνασφισάμην, illud recte cum Iunt.; ἐγὼν cett. ἔκρανον δέ cum A²

Simiae Ovum. Codicis Z imaginem edidit Wendel; Stephanus (p. 386 editionis anni 1579) exemplum suum accurate reddidit. codicis deterrimi C lectiones supra proposui, vereor ut satis plene. itaque hic non singulorum errores cumulare, sed Holoboli recensionem dare iuvat, ubicumque rectius aut clarius fieri potest. 3 τί τόδ' ὠὴν νέον ἀηδόνας Δωρίας ἀγρίου 5 δὴ ἀγνά, sed ἀγνᾶς servatum est, traiectum post ὠδῖς 6 7 ἤικιζε 8 φίλος | λεσζροτῶν . . . πέτροισι 9 initio ὄνω δ' et in marg. ὄρ . . (sic) ὠνξε 10 ἀριθμὸν δ' εἰς ἄκρον (corr. ex -os) . . κόσμον νέμοντα ρυθμῶν 11 ποδῶν πιάσκε (sic) 13 θοαῖσί τ' αἰόλαις κῶλα ἀλλῦ σῶν ὀρσιπέδων ἔ. τεκέεσσι; Z² supra κῶλα addit e coni. ἴσα 15 καταρρυθμίας ἔχνοι τιθήνας; ἔχνη C² Z², ἔχνος dedit Steph. 16 τ' ἄντρα 17 καὶ τῆς ὁμόθυμος ἀμφίπαλτον αἰψ' οὐδ' ἄν θῆς ἐν κόλποις δεξάμενος πονκότητα 20 μολπαῖς

UNIVERSITY OF CALIFORNIA LIBRARY

Los Angeles

This book is DUE on the last date stamped below.

REC'D LD-URL

JUN 22 1976

QL APR 4 1977

APR 4 1977

REC'D LD-URL
JAN 10 1983

JAN 10 1983

QL APR 1 1983
REC'D LD-URL

APR 08 1983
REC'D LD-URL

JAN 14 1985

JAN 16 1985

REC'D LD-URL

QL APR 15 1991

JAN 21 1991

REC'D LD-URL
QL JAN 16 1996
NOV 07 1995

3 1158 00839 882

UC SOUTHERN REGIONAL LIBRARY FACILITY

AA 000 443 742 2

